

การพัฒนาบทเรียนเปียโนสำหรับนักเรียนระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง
โดยใช้การเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านไทย

นางสาวมินตรา ทันตะเวช

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF ELEMENTARY TO INTERMEDIATE PIANO LESSONS
USING THE ARRANGEMENT OF THAI FOLK MUSIC

Miss Mintra Thuntawech

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Music Education
Department of Art Music and Dance Education
Faculty of Education
Chulalongkorn University
Academic Year 2014
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาบทเรียนเปียโนสำหรับนักเรียนระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้การเรียงเรียงดนตรีพื้นบ้านไทย
โดย	นางสาวมินตรา ทันตะเวช
สาขาวิชา	ดนตรีศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รังสิพันธุ์ แข็งขัน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. บัญชา ชลาภิรมย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ดร. ณัฐวุฒิ บริบูรณ์วิริย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รังสิพันธุ์ แข็งขัน)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร. อโณทัย นิติน)

มินตรา ทันตะเวช : การพัฒนาบทเรียนเปียโนสำหรับนักเรียนระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง โดยใช้การเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านไทย (DEVELOPMENT OF ELEMENTARY TO INTERMEDIATE PIANO LESSONS USING THE ARRANGEMENT OF THAI FOLK MUSIC) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร. รังสิพันธุ์ แข็งขัน, หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนเปียโนโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย และ 2) นำเสนอตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) บทเพลงสอบเปียโนระดับพื้นฐานถึงระดับกลางของสถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็ม สถาบันดนตรีทรินิตี้และสถาบันดนตรียามาฮา จำนวน 128 เพลง 2) บทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงจากดนตรีพื้นบ้านตะวันตกชุดเพลงไมโครคอสมอส ผลงานการประพันธ์ของเบลา บาร์ตอก เล่ม 1 – 4 จำนวน 121 เพลง และ 3) ดนตรีพื้นบ้านไทย 4 ภาค จำนวน 35 เพลง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบวิเคราะห์สาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนจากบทเพลงสอบในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง 2) แบบวิเคราะห์ชุดเพลงไมโครคอสมอส และ 3) แบบบันทึกและวิเคราะห์ดนตรีพื้นบ้านไทย

ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แนวทางการคัดเลือกและการเรียบเรียงบทเรียนเปียโนระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนในแต่ละระดับจากบทเพลงสอบเปียโนของสถาบันดนตรีทั้ง 3 สถาบัน ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์วิธีการเรียบเรียงบทเรียนเปียโนโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านของบาร์ตอกในการเรียบเรียงชุดเพลงไมโครคอสมอส และส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางดนตรีของดนตรีพื้นบ้านไทยทั้ง 4 ภาค ตอนที่ 2 นำเสนอตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย พร้อมบทวิเคราะห์ วิธีการประพันธ์บทเพลง การเรียบเรียงเสียงประสาน และแนวบรรเลงประกอบที่เหมาะสม ตามแนวทางการคัดเลือกและการเรียบเรียงบทเรียน ตัวอย่างบทเพลงทั้งสิ้นประกอบด้วย 12 บทเพลง เป็นบทเพลงในระดับพื้นฐานจำนวน 7 บทเพลง และระดับกลางจำนวน 5 บทเพลง

ภาควิชา ศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา ดนตรีศึกษา ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2557

5683377227 : MAJOR MUSIC EDUCATION

KEYWORDS: THAI FOLK MUSIC / PIANO LESSON

MINTRA THUNTAWECH: DEVELOPMENT OF ELEMENTARY TO INTERMEDIATE PIANO LESSONS USING THE ARRANGEMENT OF THAI FOLK MUSIC. ADVISOR: ASSOC. PROF. RANGSIPHAN KHAENGKHAN, Ph.D., pp.

The purposes of the study were 1) to study the methods of selecting and arranging Thai folk music for piano lessons from elementary to intermediate levels and 2) to present examples of piano arrangement lessons from Thai folk music from elementary to intermediate levels. The research samples were 1) 128 solo piano pieces from elementary to intermediate levels selected from international examination boards including ABRSM, Trinity College of London, and Yamaha 2) 121 piano arrangements of folk music from Bartók's Mikrokosmos volumes 1 – 4 and 3) 35 selections of Thai folk music representing four areas of Thailand consisting of the Northern area, the Northeastern area, the Central area, and the Southern area. The research tools used in the study were 1) analysis forms of musical and performance technics of the piano examination pieces 2) analysis forms of Mikrokosmos and 3) data collection and analysis forms of Thai folk music.

The results were presented into two parts. The first part provided guidelines for selecting and arranging of Thai folk music on piano from elementary to intermediate levels. This part was divided into three sections comprising 1) analysis of musical contents and performance technics of piano pieces of three examination boards 2) analysis of Bartók's styles of arranging folk music in Mikrokosmos and 3) analysis of musical contents and contexts of Thai folk music from four areas of the country. The second part introduced examples of Thai folk music arrangements for piano from elementary to intermediate levels, featuring analytical reports on methods of composing, harmonizing and accompanying of Thai folk music in accordance with the suggested guidelines. In total, 12 examples of piano pieces were introduced, 7 pieces for elementary level and 5 pieces for intermediate level.

Department: Art Music and Dance
Education

Student's Signature
Advisor's Signature

Field of Study: Music Education

Academic Year: 2014

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มอบทุนอุดหนุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อเฉลิมฉลองวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมายุครบ 72 พรรษาให้แก่ผู้วิจัยในตลอดช่วงระยะเวลาที่ศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิต

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาและการถ่ายทอดวิชาความรู้ของ อาจารย์ ดร. ณัฐวุฒิ บริบูรณ์วิริย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รังสิพันธุ์ แข็งขัน และอาจารย์ ดร. โอนทัย นิตินพ ที่สละเวลาให้คำแนะนำในการดำเนินการวิจัยและปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ ตลอดจนเป็นผู้บรมสั่งสอนและเอาใจใส่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาในการศึกษาที่ผ่านมา ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ณรุทธ์ สุทธจิตต์ อาจารย์ ดร. ดนัญญา อุทัยสุข และคณาจารย์สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ ให้คำปรึกษา และให้กำลังใจในการศึกษาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาและในการทำวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีพื้นบ้านที่ช่วยให้ความรู้และข้อเสนอแนะในการคัดเลือกบทเพลงดนตรีพื้นบ้านในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณนางสาวพัชรพรรณ มาลยาภรณ์ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและประสานงานในการดำเนินการขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์และให้กำลังใจผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบคุณ นักเรียนวิชาเปียโน ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองบรรเลงบทเพลงและให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเพลงที่ได้เรียบเรียงขึ้นในงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณ นายปรเมศวร์ ชรอยนุช ที่ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือในการใช้โปรแกรม E-thesis ตลอดจนเพื่อนพี่น้องคณะกรรมการนิสิตบัณฑิตศึกษาและสาขาวิชาดนตรีศึกษา จุฬาฯ ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ นายสมพร ทันตะเวช บิดาของผู้วิจัย นางกิริณา ทันตะเวช มารดาของผู้วิจัย และ นางสาวสยา ทันตะเวช พี่สาวของผู้วิจัย ที่ให้การสนับสนุนด้านการศึกษาแก่ผู้วิจัย และเป็นกำลังใจของผู้วิจัยเสมอมา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
คำถามการวิจัย	3
วัตถุประสงค์	4
นิยามศัพท์.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ตอนที่ 1 ดนตรีพื้นบ้าน.....	6
1.1 ความหมายและลักษณะทั่วไปของดนตรีพื้นบ้าน	6
1.2 การอนุรักษ์ดนตรีพื้นบ้าน.....	8
1.3 การนำดนตรีพื้นบ้านไปใช้ในการเรียนการสอนดนตรี	14
ตอนที่ 2 สารระกัษะการบรรเลงเปียโน.....	21
2.1 การกำหนดสารระกัษะการบรรเลงเปียโน.....	21
2.2 สารระกัษะการบรรเลงเปียโนของสถาบันสอบดนตรี	23
ตอนที่ 3 การเรียบเรียงบทเรียนเปียโนโดยใช้ดนตรีพื้นบ้าน	30
3.1 ไมโครคอสมอส (Mikrokosmos).....	30

3.2 การบันทึกโน้ตเพลงไทยสำหรับเดี่ยวเปียโนของศิลปินและนักวิชาการในประเทศไทย	31
ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	34
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	35
ตอนที่ 1 การศึกษาการคัดเลือกและการเรียบเรียงบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางและดนตรีพื้นบ้านไทย.....	36
ส่วนที่ 1 การศึกษาเนื้อหาและสาระการเรียนรู้จากบทเรียนและเพลงสอบวัดระดับของของสถาบันดนตรีในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง.....	36
ส่วนที่ 2 การศึกษาการเรียบเรียงบทเรียนเปียโนโดยใช้ดนตรีพื้นบ้าน ชุดเพลงไมโครคอสมอส ...	37
ส่วนที่ 3 การศึกษาดนตรีพื้นบ้านไทย	38
ตอนที่ 2 การนำเสนอบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางจากดนตรีพื้นบ้านไทย	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย.....	41
ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาเนื้อหาและสาระการเรียนรู้จากบทเพลงสอบวัดระดับของสถาบันดนตรีในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง	41
ส่วนที่ 2 บทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงจากดนตรีพื้นบ้านตะวันตก ชุดเพลงไมโครคอสมอส.....	81
ส่วนที่ 3 การศึกษาดนตรีพื้นบ้านไทย	107
ตอนที่ 2 การนำเสนอตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยในการเรียบเรียง	114
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	153
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	153
วิธีการดำเนินงานวิจัย	153
สรุปผลการวิจัย.....	154

ตอนที่ 1 การศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนสำหรับเปียโนระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้าน.....	154
ตอนที่ 2 การพัฒนาบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้าน.....	161
อภิปรายผล.....	165
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้	169
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	170
รายการอ้างอิง	171
ภาคผนวก.....	175
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์	176
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	178
แบบวิเคราะห์สาระทักษะการบรรเลงเปียโนจากบทเพลงสอบในระดับขั้นพื้นฐานถึงระดับกลางของสถาบันสอบเปียโน	179
แบบวิเคราะห์บทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้าน ไมโครคอสมอส (Mikrokosmos).....	184
แบบบันทึกและวิเคราะห์ดนตรีพื้นบ้านไทย	185
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนจากบทเพลงสอบของสถาบันดนตรีทั้ง 3 สถาบัน	187
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงชุดเพลงไมโครคอสมอสจากบทวิเคราะห์เพลงของเบนจามิน ชูคอฟ.....	223
ภาคผนวก จ ทำนองดนตรีพื้นบ้านไทยและบทวิเคราะห์ข้อมูล	236
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางที่เรียบเรียง โดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยก่อนปรับแก้ฉบับสมบูรณ์	277
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	292

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงสัดส่วนคะแนนสอบเปียโนของสถาบันดนตรีเอปาร์เอสเอ็ม	24
ตารางที่ 2 แสดงสัดส่วนของการให้คะแนนการสอบของสถาบันดนตรีทรินิตี้	25
ตารางที่ 3 แสดงสัดส่วนคะแนนสอบบทเพลงเปียโนของสถาบันดนตรีทรินิตี้ในแต่ละเพลง	27
ตารางที่ 4 หัวข้อในการสอบเปียโนและสัดส่วนคะแนนโดยประมาณ	29
ตารางที่ 5 แบ่งกลุ่มระดับระดับเกรดการสอบเปียโนเดี่ยวของสถาบันสอบดนตรีทั้ง 3 สถาบัน	30
ตารางที่ 6 แจกแจงจำนวนบทเพลงที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 3 สถาบันดนตรี	44
ตารางที่ 7 แจกแจงกระบวนแบบของบทเพลงของสถาบันดนตรีเอปาร์เอสเอ็ม	45
ตารางที่ 8 แจกแจงกระบวนแบบของบทเพลงของสถาบันดนตรีทรินิตี้	45
ตารางที่ 9 แจกแจงกระบวนแบบของบทเพลงของสถาบันดนตรียามาฮาในแต่ละระดับเกรด	46
ตารางที่ 10 เปรียบเทียบกระบวนแบบของบทเพลง	47
ตารางที่ 11 เปรียบเทียบการใช้ค่าน้ำหนักและตัวหยุดในบทเพลงแต่ละเกรด	50
ตารางที่ 12 เปรียบเทียบข้อมูลอัตราจังหวะของบทเพลงในแต่ละระดับเกรด	51
ตารางที่ 13 เปรียบเทียบช่วงเสียงและกุญแจเสียงที่ใช้ในบทเพลงในแต่ละเกรด	55
ตารางที่ 14 เปรียบเทียบลักษณะบันไดเสียงและการเปลี่ยนบันไดเสียงชั่วคราวในแต่ละระดับ เกรด	57
ตารางที่ 15 เปรียบเทียบสังคีตลักษณะของบทเพลง	58
ตารางที่ 16 เปรียบเทียบการใช้เครื่องหมายย่อในบทเพลงแต่ละระดับเกรด	59
ตารางที่ 17 จำนวนของห้องเพลงไม่นับการย่อในแต่ละระดับเกรด	59
ตารางที่ 18 เปรียบเทียบข้อมูลรูปพรรณในแต่ละระดับ	61
ตารางที่ 19 เปรียบเทียบข้อมูลความเร็วของบทเพลงในแต่ละระดับเกรด	62
ตารางที่ 20 เปรียบเทียบข้อมูลสัญลักษณ์การเปลี่ยนแปลงความเร็ว	64
ตารางที่ 21 เปรียบเทียบข้อมูลของสัญลักษณ์กำหนดความดังและเบาแต่ละระดับเกรด	65
ตารางที่ 22 เปรียบเทียบข้อมูลเครื่องหมายสื่ออารมณ์เพลงในบทเพลงแต่ละระดับเกรด	66

ตารางที่ 23	เปรียบเทียบเทคนิคการบรรเลงทำนองเพลงในบทเพลงแต่ละระดับเกรด	68
ตารางที่ 24	เปรียบเทียบข้อมูลเทคนิคการบรรเลงชิ้นคู่ในบทเพลง	70
ตารางที่ 25	เปรียบเทียบเทคนิคการบรรเลงคอร์ดในบทเพลง	72
ตารางที่ 26	สรุปการใช้เคเดนซีในบทเพลงในบทเพลงแต่ละระดับเกรด.....	73
ตารางที่ 27	เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของมือซ้ายและขวาในบทเพลง	75
ตารางที่ 28	เปรียบเทียบเทคนิคของแนวบรรเลงประกอบในบทเพลง	76
ตารางที่ 29	เปรียบเทียบการควบคุมเสียงในบทเพลง	77
ตารางที่ 30	เปรียบเทียบการใช้เครื่องหมายตกแต่งเสียงในบทเพลง	79
ตารางที่ 31	เปรียบเทียบตำแหน่งการวางมือและการเคลื่อนย้ายมือในบทเพลง	80
ตารางที่ 32	เปรียบเทียบการใช้เพดัลในบทเพลง.....	81
ตารางที่ 33	ข้อมูลบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงของไมโครคอสมอสเล่ม 1	94
ตารางที่ 34	ข้อมูลบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงของไมโครคอสมอสเล่ม 2	98
ตารางที่ 35	ข้อมูลบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงของไมโครคอสมอสเล่ม 3	101
ตารางที่ 36	ข้อมูลบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงของไมโครคอสมอสเล่ม 4	106
ตารางที่ 37	จัดกลุ่มบทเพลงดนตรีพื้นบ้านตามจำนวนห้องเพลง	109
ตารางที่ 38	จัดกลุ่มบทเพลงดนตรีพื้นบ้านตามบันไดเสียง	111
ตารางที่ 39	จัดกลุ่มบทเพลงดนตรีพื้นบ้านตามอัตราจังหวะของ	112
ตารางที่ 40	รายชื่อตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย	114
ตารางที่ 41	กรอบของสาระดนตรีและความเป็นดนตรี	154
ตารางที่ 42	กรอบของสาระดนตรีและความเป็นดนตรี (ต่อ)	155
ตารางที่ 43	กรอบของเทคนิคการบรรเลงเปียโน	156
ตารางที่ 44	สาระการเรียนรู้ของตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 1.....	162
ตารางที่ 45	สาระการเรียนรู้ของตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 2.....	163

ตารางที่ 46 สารการเรียนรู้ของตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 3.....	163
ตารางที่ 47 สารการเรียนรู้ของตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 4.....	164
ตารางที่ 48 สารการเรียนรู้ของตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 5.....	165

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	34
ภาพที่ 2 กรอบวิธีดำเนินงานวิจัย	35
ภาพที่ 3 ตัวอย่างโน้ตเพลง Bird - Catcher's Song from Mozart's Magic Flute (G.3, Trinity).....	49
ภาพที่ 4 ตัวอย่างโน้ตเพลง Andantino from Sonata on Themes from the Magic Flute (G.5, Trinity).....	49
ภาพที่ 5 สัญลักษณ์โน้ตในแต่ละช่วงเสียง.....	53
ภาพที่ 6 ตัวอย่างโน้ตเพลง Pastushok na svireli igraet (G.3, ABRSM).....	53
ภาพที่ 7 ตัวอย่างโน้ตเพลง Lullaby of a Harp on the Moon (G.13, Yamaha)	54
ภาพที่ 8 ตัวอย่างโน้ตเพลง Quiet Dusk (G.12, Yamaha)	60
ภาพที่ 9 ตัวอย่างโน้ตเพลง El Cant dels ocells (G.1, ABRSM)	63
ภาพที่ 10 ตัวอย่างโน้ตเพลง Jägerliedchen (G.4, ABRSM)	66
ภาพที่ 11 ตัวอย่างโน้ตเพลง Ghostly Conversation (G.1, Trinity).....	71
ภาพที่ 12 ตัวอย่างโน้ตเพลง Hippo Pianist (G.13, Yamaha)	74
ภาพที่ 13 ตัวอย่างโน้ตเพลง Sad Song (G.3, Trinity).....	78
ภาพที่ 14 ตัวอย่างเครื่องหมายเน้นเสียงในบทเพลงบาร์ตอก.....	84
ภาพที่ 15 ตัวอย่างบทเพลงที่พัฒนาทางด้านการควบคุมเสียง	84
ภาพที่ 16 เพลง Game (No. 105, Vol. 4) มีเครื่องหมายแบ่งประโยคเพลงชัดเจน.....	85
ภาพที่ 17 ตัวอย่างโหมตเสียงที่ใช้ในบทเพลงบาร์ตอก.....	86
ภาพที่ 18 ตัวอย่างโหมตเสียงจากดนตรีพื้นบ้านที่ใช้ในบทเพลงบาร์ตอก	87
ภาพที่ 19 ตัวอย่างบทเพลงที่มีเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงที่บาร์ตอกกำหนดใช้เอง.....	87
ภาพที่ 20 ตัวอย่างกลุ่มจังหวะดนตรีพื้นบ้านฮังการี	88
ภาพที่ 21 ตัวอย่างตัวอย่างจังหวะเต้นที่พบจากเพลงเต้นรำยูเครน.....	88

ภาพที่ 22 ตัวอย่างเพลงที่เรียบเรียงด้วยวิธีที่ 1 การถอดเพลงตามต้นฉบับดนตรีพื้นบ้าน	89
ภาพที่ 23 ตัวอย่างบทเพลงที่เรียบเรียงโดยใช้วิธีที่ 2 การใช้โครงสร้างของบทเพลงพื้นบ้าน	89
ภาพที่ 24 ตัวอย่างบทเพลงวิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน	90
ภาพที่ 25 ตัวอย่างรูปแบบจังหวะทำนองเพลงปี่สก็อตของทรานสิวาเนีย	97
ภาพที่ 26 ตัวอย่างรูปแบบจังหวะแบบโน้ตปะจุด ตามแบบดนตรีพื้นบ้านฮังการีใน	104
ภาพที่ 27 ห้องที่ 1 -13 ของเพลงเพลง Triads (No. 120, Vol. 4).....	105
ภาพที่ 28 รูปแบบจังหวะโน้ตปะจุดที่พบ	112
ภาพที่ 29 โน้ตเพลงเกี่ยวข้าว	115
ภาพที่ 30 โน้ตเพลงเตี้ยโขง	118
ภาพที่ 31 โน้ตเพลงยี่มหวาน.....	121
ภาพที่ 32 โน้ตเพลงวอลซ์ระบำพัด.....	123
ภาพที่ 33 โน้ตเพลงวอลซ์ระบำพัด (ต่อ)	124
ภาพที่ 34 โน้ตเพลงวอลซ์ระบำพัด (ต่อ)	125
ภาพที่ 35 รูปแบบจังหวะของทำนองหลักเพลงวอลซ์ระบำ	126
ภาพที่ 36 โน้ตเพลงกาเดินก้อน บลูซ์	127
ภาพที่ 37 โน้ตเพลงกาเดินก้อน บลูซ์ (ต่อ).....	128
ภาพที่ 38 โน้ตเพลงระบำตึกแดนตำข้าว	130
ภาพที่ 39 โน้ตเพลงเล่นมอญซ่อนผ้า	133
ภาพที่ 40 โน้ตเพลงเล่นมอญซ่อนผ้า (ต่อ).....	134
ภาพที่ 41 โน้ตเพลงแห่กลองยาว.....	137
ภาพที่ 42 โน้ตเพลงแห่กลองยาว (ต่อ)	138
ภาพที่ 43 โน้ตเพลง อื้อ จา จา.....	140
ภาพที่ 44 โน้ตเพลงล่องแม่ปิง	143
ภาพที่ 45 โน้ตเพลงล่องแม่ปิง (ต่อ).....	144

ภาพที่ 46 โน้ตเพลงกาเหว่า	146
ภาพที่ 47 โน้ตเพลงกาเหว่า (ต่อ).....	147
ภาพที่ 48 โน้ตเพลงลายแคน.....	150

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

ดนตรีพื้นบ้าน คือ ดนตรีที่มีความเรียบง่ายทั้งรูปแบบของดนตรีและถ้อยคำของเนื้อร้องในบทเพลงที่เกิดจากการสร้างสรรค์ของชาวบ้านที่ร้องเล่นกันเพื่อเล่าเรื่องราวหรือระบายความรู้สึกออกมา ร้องเล่นเพื่อการสื่อสารข้อความและสร้างความบันเทิงในชีวิตประจำวัน บทเพลงพื้นบ้านหรือดนตรีพื้นบ้านจึงเป็นงานศิลปะทางวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านได้เป็นอย่างดี อีกทั้งแสดงถึงความเจริญทางเทคโนโลยีของชุมชนท้องถิ่นที่แตกต่างจากสังคมเมืองในปัจจุบัน ดนตรีพื้นบ้านจึงมีคุณค่าในการนำเสนอวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวบ้านในท้องถิ่นในประเทศไทย นอกจากนี้ดนตรีพื้นบ้านยังมีคุณค่าในเชิงวรรณกรรมอีกด้วย คือ เพลงพื้นบ้านบางเพลงมีการใช้ภาษาและถ้อยคำในคำร้องและบทกลอนที่ใช้ร้องเล่นกันในบทเพลงนั้นด้วยถ้อยคำภาษาที่มีความเรียบง่าย สื่อความหมายของข้อความอย่างตรงไปตรงมาต่างจากบทกลอนหรือวรรณคดีชั้นสูงในวรรณกรรมทั่วไปที่มักจะใช้คำศัพท์ที่สละสลวยทำให้การตีความของข้อความของเพลงหรือบทกลอนที่ผู้ประพันธ์ต้องการสื่อสารที่แท้จริงได้ยากลำบากกว่า อาจจะเป็นไปได้ว่าชาวบ้านที่ร้องและเล่นดนตรีพื้นบ้านหรือพ่อเพลงแม่เพลงไม่ได้มีความสามารถทางด้านกรอ่านออกเขียนได้เทียบเท่ากับนักประพันธ์มืออาชีพในเมือง วรรณกรรมของชาวบ้านจึงมีลักษณะที่เรียบง่ายสื่อความหมายแบบตรงไปตรงมา แต่เพราะด้วยความเรียบง่ายของภาษาที่ใช้ในบทกลอนหรือคำร้องของบทเพลงพื้นบ้านนั้นทำให้ชาวบ้านในกลุ่มเกษตรกรหรือคนในชุมชนท้องถิ่นนั้น ๆ สามารถเรียนรู้และเข้าถึงบทเพลงหรือดนตรีพื้นบ้านได้มากกว่าบทกลอนหรือบทเพลงที่มีความยากและซับซ้อนของภาษาในงานวรรณกรรมชั้นสูง ดังนั้นดนตรีพื้นบ้านเองนั้นก็มีคุณค่าทางวรรณกรรมที่เรียบง่ายและเข้าถึงชาวบ้านในชุมชน (เอนก นาวิกมูล, 2550) ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาที่ตระหนักถึงคุณค่าทางดนตรีพื้นบ้านไทยเพิ่มเติมเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการประพันธ์ทางดนตรีของชาวบ้านได้ดี

ในต่างประเทศมีการศึกษาดนตรีพื้นบ้านมีการพัฒนารูปแบบที่เกิดขึ้นอย่างหลากหลายในแต่ละประเทศในเชิงของการศึกษาบริบททางประวัติศาสตร์และการศึกษาทางด้านสติปัญญาของมนุษย์ ในแต่ละยุคสมัยซึ่งการศึกษาดนตรีพื้นบ้านเกิดขึ้นในในกลุ่มของยุโรปและอเมริกาในช่วงปีศตวรรษที่ 18 และศตวรรษที่ 19 จะเน้นการศึกษาดนตรีพื้นบ้านในลักษณะทางภาษาหรือศึกษาในแนวทางของการเป็นวรรณกรรม คือ เน้นทางด้านภาษาของบทกลอนที่ใช้ในการร้องเพลง ต่อมาในศตวรรษที่ 20 การศึกษาดนตรีพื้นบ้านจึงกลายมาเป็นส่วนของกลุ่มวิชาดนตรีชาติพันธุ์ วัฒนธรรมและชนบประเพณี

และวิถีชีวิตพื้นบ้าน สังคมวิทยา และดนตรีสมัยนิยม (Pegg, 2001) แสดงให้เห็นถึงการศึกษาดนตรีพื้นบ้านมักจะนำเสนอในลักษณะของทางด้านสังคมวิทยา แต่มีอีกลักษณะของการศึกษาดนตรีพื้นบ้านเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาดนตรีหรือนำไปใช้เพื่อการเรียนการสอนดนตรีซึ่งเกิดขึ้นแตกต่างในแต่ละประเทศเช่นกัน ซึ่งกลุ่มที่ศึกษาดนตรีพื้นบ้านสำหรับดนตรีศึกษาที่สำคัญ อาทิ โชลตาน โคดาย (Zoltán Kodály) นักดนตรีศึกษาชาวฮังการีเรียนที่มีการเก็บรวบรวมเพลงพื้นบ้านฮังการีและนำมาวิเคราะห์สาระทางดนตรีเพื่อนำมาใช้เป็นเพลงในการสอนดนตรีโดยมีแนวคิดในเรื่องของการเรียนรู้ดนตรีจากภาษาและวัฒนธรรมของตนเองที่มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีในการเริ่มเรียนดนตรีมากกว่าเรียนดนตรีของต่างประเทศ โดยเน้นวิธีการเรียนรู้ดนตรีผ่านการฟังและการร้องเพลงเป็นส่วนใหญ่ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2537) เบล่า บาร์ตอก (Béla Bartók) นักประพันธ์และครูดนตรีชาวฮังการีอีกท่านที่นำแนวคิดที่คล้ายคลึงกับของโคดายมาพัฒนาและสร้างสรรค์ผลงานดนตรีจากดนตรีพื้นบ้านเป็นชุดเพลงสำหรับการบรรเลงเปียโนโดยเฉพาะ ที่เรียกว่า ไมโครคอสมอส (Mikrokosmos) เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนเปียโนในระดับต่าง ๆ โดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงและประพันธ์เพลง (Suchoff, 2002) คาร์ล ออร์ฟ (Carl Orff) นักดนตรีศึกษาชาวเยอรมันที่นำเพลงพื้นบ้านเป็นสื่อในการสอนดนตรีและเรียบเรียงชุดเพลงสำหรับการขับร้องและบรรเลงเครื่องระนาดออร์ฟด้วยโดยยึดหลักแนวคิดในการใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียนการสอนด้วยเช่นกันโดยมุ่งเน้นใช้ลักษณะทางดนตรีของดนตรีพื้นบ้านมาสอนสาระและทักษะทางดนตรีให้กับผู้เรียน และส่งเสริมให้เรียนรู้ดนตรีจากดนตรีพื้นบ้านที่หลากหลายด้วย (Paul, 1964)

ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการศึกษาและจัดเก็บรวบรวมดนตรีพื้นบ้านของอเมริกา โดยนักประพันธ์และครูดนตรีเพื่อใช้ในการสอนเด็ก รูธ คาร์ลพอร์ด ซีคเกอร์ (Ruth Crawford Seeger) เป็นหนึ่งในครูดนตรีที่ได้รวบรวมดนตรีพื้นบ้านและจัดทำชุดเพลงพื้นบ้านอเมริกาสำหรับใช้สอนดนตรีในโรงเรียนเพื่อเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมของอเมริกาให้บุคคลทั่วไปรับรู้ด้วย (Allen, 2007)

ปัจจุบันในประเทศไทยมีการศึกษาดนตรีพื้นบ้านแนวใหม่ที่เพิ่มจำนวนมากขึ้น มีการศึกษาทางดนตรีประจำภูมิภาคและศึกษาในเชิงลึกในแต่ละชุมชนหรือท้องถิ่น แต่ในการศึกษานั้นจะเป็นในเชิงวัฒนธรรมมากกว่าการศึกษาและวิเคราะห์ในเชิงดนตรี ส่วนใหญ่จะเน้นการเก็บรวบรวมเนื้อเพลงและบริบทของบทเพลงจากพ่อครูแม่ครูของเพลงมากกว่า โดยการบันทึกเสียงหรือจัดพิมพ์เนื้อร้องหรือบทกลอนที่ใช้ร้องเล่นกันจริงแล้วจึงนำมาวิเคราะห์จัดกลุ่มหรือแยกประเภทตามบทบาทของเพลงดนตรี เช่น เพลงเกี่ยวข้าว เพลงเรือ เพลงกล่อมเด็ก เพลงเกี่ยวพาราฮี เป็นต้น หรือแยกตามลักษณะการร้องหรือเล่นเพลง เช่น เพลงฉ่อย เพลงลำตัด เพลงในการละเล่นต่าง ๆ เป็นต้น (เอนก นาวิกมูล, 2550) มีงานวิจัยที่ศึกษาดนตรีพื้นบ้านของประเทศในเชิงการวิเคราะห์ตามลักษณะดนตรีอยู่ในลักษณะการใช้แนวคิดการวิเคราะห์แบบโคดาย เช่น การศึกษาเพลงพื้นบ้านท่าโป (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2541) เป็นการศึกษาและเก็บข้อมูลดนตรีพื้นบ้านของท่าโป จังหวัดอุดรธานี และนำมาเรียบเรียง

ทำนองเพลงเป็นโน้ตเพลงและมีการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบทางดนตรีตามแบบดนตรีตะวันตกแสดงให้เห็นว่าดนตรีพื้นบ้านสามารถนำมาใช้ในลักษณะดนตรีแบบตะวันตกได้ จึงควรจะมีการนำดนตรีพื้นบ้านไทยในภูมิภาคต่าง ๆ มาใช้ในการเรียนการสอนดนตรีในประเทศเช่นกัน

จากแนวคิดข้างต้นในการใช้ดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในการเรียนการสอนดนตรีนั้น ในสถาบันการสอนและการสอบดนตรีมีการใช้บทเพลงพื้นบ้านที่หลากหลายในบทเรียนหรือหนังสือโน้ตเพลงในการเรียน ในหลักสูตรและการเรียนการสอนดนตรีของชินิจิ ซูซูกิ (Shiniji Suzuki) ได้จัดทำหลักสูตรการสอนทักษะไวโอลินและเปียโนได้รวบรวมบทเพลงพื้นบ้านร้องเล่นของเด็กที่เป็นที่รู้จักและนิยมมาใช้เป็นสื่อการสอนในหนังสือเรียนโดยมีบทเพลงพื้นบ้านจากหลากหลายวัฒนธรรมทั้งดนตรีพื้นบ้านตะวันตกและตะวันออก (Carole, 1998) เช่นเดียวกับกับสถาบันดนตรียามาฮาได้กำหนดให้หลักสูตรเปียโนเดี่ยวมีการเรียบเรียงทำนองเพลงพื้นบ้านต่าง ๆ เช่น ทำนองเพลงพื้นบ้านญี่ปุ่น เพลงพื้นบ้านเยอรมัน ฮังการี เป็นต้น บรรจุอยู่ในหนังสือเรียนเปียโนไว้ทั้งสำหรับระดับขั้นต้นถึงระดับกลาง ในหนังสือเพลงสอบของสถาบันสอบดนตรีทรินิตี้มีเพลงพื้นบ้านอยู่อย่างหลากหลายในแต่ละระดับด้วย

สถาบันสอบดนตรี The Associate Board of the Royal Schools of Music (ABRSM) ในการสอบการขับร้องมีการสอบเพลงพื้นบ้านประจำชาติของผู้สอบด้วย แต่ไม่กำหนดขอบเขตของสาระทางดนตรีชัดเจน แต่กำหนดในเรื่องของเวลาของความยาวของเพลงมากกว่า ซึ่งสำหรับดนตรีพื้นบ้านของประเทศไทยการศึกษาดนตรีและการเรียนการสอนเปียโนแล้วยังไม่ได้รับความสนใจจากสถาบันทางดนตรีและการสอบดนตรีมากเท่าที่ควร บทเพลงพื้นบ้านที่นำมาใช้ในการเรียนดนตรีอาจจะไม่หลากหลาย ดังนั้นจึงควรมีการนำเพลงพื้นบ้านหรือลักษณะทางดนตรีพื้นบ้านของประเทศไทยมาเรียบเรียงเป็นเพลงสำหรับใช้ในการเรียนการสอนดนตรีหรือสอนการปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรีด้วย (ABRSM, 2013)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจศึกษาแนวทางการคัดเลือกบทเพลงและเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านไทยเพื่อการพัฒนาบทเรียนเปียโนระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย

คำถามการวิจัย

1. การคัดเลือกดนตรีพื้นบ้านไทยในการเรียนการสอนวิชาทักษะเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางมีแนวทางอย่างไร
2. การเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านไทยในการเรียนการสอนวิชาทักษะเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางมีแนวทางอย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้าน
2. เพื่อนำเสนอบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย

นิยามศัพท์

ดนตรีพื้นบ้านไทย หมายถึง ดนตรีและบทเพลงที่ชาวบ้านร้องและเล่นกันของชุมชนในภูมิภาคต่าง ๆ ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ของประเทศไทยและเป็นบทเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของชาวบ้านในชุมชน สังคมและวัฒนธรรมของชาวบ้าน

สภาระการเรียนรู้การบรรเลงเปียโนระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง หมายถึง องค์ความรู้และการปฏิบัติทักษะเปียโนสำหรับผู้เรียนระดับพื้นฐานจนถึงระดับกลางเทียบเท่ามาตรฐานการสอบทักษะเปียโนของสถาบันการสอบเปียโนดังนี้ สถาบันดนตรีเอบีอาร์เอสเอ็ม (Associate Board of Royal Schools of Music [ABRSM]) สถาบันดนตรีทรินิตี้ (Trinity College London) และสถาบันดนตรียามาฮา (Yamaha Music Foundation)

แนวทางการคัดเลือกเพลง หมายถึง วิธีการคัดเลือกดนตรีพื้นบ้านที่มีเกณฑ์การคัดเลือกบทเพลงเป็นตัวแทนของดนตรีพื้นบ้านในภูมิภาคนั้นได้อย่างเหมาะสมและมีคุณสมบัติในการนำมาใช้ในบทเรียนวิชาทักษะเปียโนระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง

แนวทางการเรียบเรียง หมายถึง วิธีการเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านให้สอดคล้องกับสาระทักษะการบรรเลงเปียโนระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง พร้อมทั้งตัวอย่างการเรียบเรียงบทเพลงจากแนวทางเรียบเรียงที่ได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการเลือกและการเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านไทยสำหรับเปียโนเพื่อนำไปใช้ในการเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านในการเรียนการสอนวิชาทักษะเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง
2. เป็นการอนุรักษ์ดนตรีพื้นบ้านไทยและส่งเสริมการเรียนรู้ดนตรีพื้นบ้านไทยที่เหมาะสมกับสังคมประเทศไทยในปัจจุบัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านสำหรับการบรรเลงเปียโน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยโดยสามารถแบ่งตามหลักการและแนวคิดที่เกี่ยวข้องออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ดนตรีพื้นบ้าน

- 1.1 ความหมายและลักษณะทั่วไปของดนตรีพื้นบ้าน
- 1.2 การอนุรักษ์ดนตรีพื้นบ้าน
- 1.3 การนำดนตรีพื้นบ้านไปใช้ในการเรียนการสอนดนตรี

ตอนที่ 2 สารระเทศการบรรเลงเปียโน

- 2.1 การกำหนดสารระเทศการบรรเลงเปียโน
- 2.2 สารระเทศการบรรเลงเปียโนของสถาบันสอบดนตรี

ตอนที่ 3 การเรียบเรียงบทเรียนเปียโนโดยใช้ดนตรีพื้นบ้าน

- 3.1 ไมโครคอสมอส (Mikrokosmos)
- 3.2 การบันทึกโน้ตเพลงไทยสำหรับเดี่ยวเปียโนของศิลปินและนักวิชาการในประเทศไทย

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตอนที่ 1 ดนตรีพื้นบ้าน

1.1 ความหมายและลักษณะทั่วไปของดนตรีพื้นบ้าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายและลักษณะทั่วไปของดนตรีพื้นบ้านโดยศึกษาจากการให้ความหมายหรือคำนิยามที่นักวิชาการทั้งไทยและต่างประเทศได้อธิบายไว้ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

แคโรล เป็กก์ (Carole Pegg) ได้ให้ความหมายของดนตรีพื้นบ้านใน *The New Grove Dictionary of Music and Musician* ว่าดนตรีพื้นบ้านเป็นดนตรีที่มีแหล่งกำเนิดจากการร้องเล่นของชาวบ้านในชุมชนท้องถิ่นในแต่ละประเทศ ซึ่งอาจจะสามารถระบุถึงผู้ประพันธ์ได้หรือไม่ก็ได้ มีการถ่ายทอดดนตรีด้วยวิธีการบอกเล่าแบบปากต่อปากมิใช่จดบันทึก มีความนิยมร้องเล่นกันในกลุ่มชุมชนหรือท้องถิ่น แต่ไม่ใช่เพลงสมัยนิยมแต่อย่างใด (Pegg, 2001) สอดคล้องกับความหมายที่โรนัลด์ ดี. โคเฮน (Ronald D. Cohen) ได้อธิบายเกี่ยวกับดนตรีพื้นบ้านว่า เป็นดนตรีที่มีต้นกำเนิดมาจากชุมชนที่มีวัฒนธรรมและศาสนา แสดงโดยนักดนตรีมือสมัครเล่นและบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีที่ไม่ใช้ไฟฟ้า (Acoustic Instruments) ส่วนเนื้อหาของบทเพลงของดนตรีพื้นบ้านมักจะเกี่ยวกับตำนานเหนือธรรมชาติที่เป็นที่รู้จักในท้องถิ่น (Cohen, 2006)

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ ได้ให้คำจำกัดความของดนตรีพื้นบ้านไว้ว่า “ดนตรีพื้นบ้านเป็นขนบของมนุษย์ซึ่งช่วยเชื่อมต่อ อดีตกับปัจจุบัน ดนตรีพื้นบ้านสามารถหมายความถึงทั้งเพลงร้องและเพลงบรรเลง” (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2541)

ภัทรวดี ภูชฎาภิรมย์ ได้ให้ความหมายในด้านลักษณะการแสดงของดนตรีพื้นบ้านว่า ดนตรีพื้นบ้าน คือ การร้องเล่นดนตรีเพื่อสร้างความบันเทิง สนุกสนานในชีวิตประจำวันของชาวบ้านในชุมชนท้องถิ่นและเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนนั้น ๆ ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ดนตรีพื้นบ้านจึงเป็นส่วนหนึ่งในการประกอบอาชีพและเวลาพักจากการทำงาน (ภัทรวดี ภูชฎาภิรมย์, 2552)

อัมพิกา แสงปิ่น ได้ให้คำอธิบายของการแสดงดนตรีพื้นบ้านที่สอดคล้องกันในว่าดนตรีพื้นบ้านมักจะใช้ในการประกอบอาชีพ ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา และประกอบการละเล่นของเด็ก และได้อธิบายเพิ่มเติมในด้านลักษณะการร้องเล่นของดนตรีพื้นบ้านว่าเป็นการแสดงดนตรีของชาวบ้านในชุมชนที่มีทำนองและถ้อยคำที่เรียบง่าย การแสดงดนตรีพื้นบ้านจะเป็นการขับร้องเป็นส่วนมากแต่ก็มีการใช้เครื่องดนตรีในการเล่นประกอบซึ่งเครื่องดนตรีที่ใช้ก็จะแตกต่างจากเครื่องดนตรีที่พบเห็นทั่วไป จะเป็นเครื่องดนตรีที่เป็นภูมิปัญญาของชาวบ้านจากการนำสิ่งของ หรือวัสดุจากธรรมชาติมาประดิษฐ์ใช้ในการสร้างเครื่องดนตรี และเนื้อหาของบทเพลงจะสื่อถึงการดำเนินวิถีชีวิตของคนในกลุ่มที่อาศัยอยู่ร่วมกันหรือบริเวณใกล้เคียงในท้องถิ่นต่าง ๆ ดนตรีพื้นบ้านจึงเป็นสิ่งที่

สะท้อนถึงสภาพสังคม ความเป็นอยู่ การดำเนินชีวิต ค่านิยมและทัศนคติของคนในชุมชน (อัมพิกา แสงปิ่น, 2554)

ในด้านการสืบทอดของดนตรีพื้นบ้าน สุกัญญา สุกฉายา ให้นิยามของดนตรีพื้นบ้านในลักษณะที่คล้ายคลึงกันว่า ดนตรีพื้นบ้านเป็นวรรณกรรมมุขปาฐะ (Oral Literature) ดนตรีพื้นบ้านเป็นดนตรีที่มีถ่ายทอดจากการเรียนรู้ด้วยการฟังมากกว่าการมองหรืออ่าน (สุกัญญา สุกฉายา, 2543)

เช่นเดียวกับคำอธิบายการสืบทอดของดนตรีพื้นบ้านของ อมรา กล้าเจริญ ได้ให้ความหมายของดนตรีพื้นบ้านเป็นเพลงวรรณกรรมของชาวบ้านที่ได้คิดรูปแบบการร้องและการเล่นขึ้นที่มีการสืบทอดกันมาในแบบมุขปาฐะ คือ สืบทอดโดยการจดจำไม่บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร และได้เสริมเรื่องรูปแบบของระเบียบวิธีการร้องเล่นดนตรีพื้นบ้านเพิ่มเติมไว้ว่า ดนตรีพื้นบ้านมีรูปแบบฉันทลักษณ์ที่ไม่แน่นอน คือ ไม่ได้มีรูปแบบตามฉันทลักษณ์ของกลอนชนิดใดชนิดหนึ่งเป็นหลัก สามารถการตัดเติมถ้อยคำในบทเพลงได้เองโดยเฉพาะในเพลงปฏิพากย์ ที่ต้องมีการโต้ตอบกัน สำนวนภาษาที่เกิดจากไหวพริบปฏิภาณของผู้เล่นหรือร้องเพลงพื้นบ้านจะถูกถ่ายทอดโดยพ่อเพลง แม่เพลง ทักษะที่สำคัญของการร้องเล่นดนตรีพื้นบ้านประการหนึ่งคือ การด้นสด (improvisation) เป็นการเพิ่มความสละสลวยให้กับบทเพลงและเพิ่มความสนุกสนานหรืออารมณ์ของบทเพลงให้เพิ่มมากขึ้นในดนตรีพื้นบ้านทั่วไปไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งที่แน่นอน (อมรา กล้าเจริญ, 2553)

เอนก นาวิกมูล ให้ข้อมูลของความหมายและลักษณะดนตรีพื้นบ้านในลักษณะเดียวกันว่า ดนตรีพื้นบ้านเป็นดนตรีที่ชาวบ้านร้องเล่นกันมาตั้งแต่ในอดีตโดยเฉพาะยุคสังคมแบบเกษตรกรรม มีการถ่ายทอดกันด้วยปากหรือการสังเกตและจดจำเอาเอง การร้องเล่นมีทั้งแบบร้องเดี่ยวและร้องเป็นกลุ่ม มักใช้เครื่องประกอบจังหวะน้อยชิ้นส่วนใหญ่ใช้การปรบมือเป็นหลัก (เอนก นาวิกมูล, 2550)

จากการศึกษาความหมายของดนตรีพื้นบ้าน ผู้วิจัยสามารถสรุปและแบ่งประเด็นของความหมายตามลักษณะของดนตรีพื้นบ้านได้ 4 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ลักษณะของการร้องเล่นดนตรีพื้นบ้าน

ดนตรีพื้นบ้านไม่มีรูปแบบการร้องเล่นที่แน่ชัด ส่วนใหญ่เป็นบทเพลงขับร้องทั้งการขับร้องเดี่ยวหรือเป็นกลุ่ม และมีการขับร้องแบบโต้ตอบระหว่างกัน เรียกว่า เพลงปฏิพากย์ มีการปรบมือประกอบจังหวะหรือใช้เครื่องดนตรีท้องถิ่นจากภูมิปัญญาของชาวบ้านเล่นประกอบการขับร้องบทเพลงด้วย

ประเด็นที่ 2 ลักษณะเนื้อหาของเพลงพื้นบ้าน

ดนตรีพื้นบ้านที่เป็นเพลงขับร้องจะมีรูปแบบของการร้องที่เรียบง่าย และมีการใช้ถ้อยคำในการร้องที่เรียบง่ายเช่นกัน มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันของชาวบ้านหรือ ตำนาน เรื่องเหนือธรรมชาติในเล่าสืบทอดมาในชุมชน เนื้อร้องของบทเพลงสามารถปรับเปลี่ยนคำได้ตามความเหมาะสมโดยสามารถด้นสดเนื้อเพลงได้ในขณะการร้องเล่นตามความคิดและปฏิภาณของผู้ร้องเล่น

ประเด็นที่ 3 โอกาสในการใช้งานดนตรีพื้นบ้าน

ดนตรีพื้นบ้านจะเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตแบบเกษตรกรรม จัดแสดงหรือร้องเล่นกันเพื่อสร้างความบันเทิง ความสนุกสนานในกิจกรรมของชีวิตประจำของชาวบ้านในชุมชน ใช้สำหรับพักผ่อนหย่อนใจหลังจากการทำงาน ใช้ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาของชาวบ้าน และใช้ในการเล่าเรื่องราวหรือระบายความรู้สึกของชาวบ้าน และยังเป็นทำให้คนในชุมชนมีความร่วมมือสามัคคี ร่วมกันในการดำรงชีวิตด้วย

ประเด็นที่ 4 การสืบทอดดนตรีพื้นบ้าน

การสืบทอดดนตรีพื้นบ้านจะเป็นการสืบทอดแบบปากต่อปาก คือ ผู้แสดงต้องเรียนรู้บทเพลงจากการฟังจากต้นฉบับและจดจำบทเพลงนั้น ๆ ด้วยตนเอง เรียกว่า มุขปาฐะ ไม่มีการบันทึกบทเพลงเป็นลายลักษณ์อักษร จึงทำให้ไม่ทราบถึงที่มาและผู้ประพันธ์บทเพลงพื้นบ้านบางเพลงอย่างแน่ชัด

1.2 การอนุรักษ์ดนตรีพื้นบ้าน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้ให้ความหมายคำว่าอนุรักษ์ไว้ดังนี้ อนุรักษ์ หมายถึง การรักษาให้คงเดิม ในเชิงธรรมชาติ หมายถึง การรู้จักใช้อย่างประสิทธิภาพใช้ได้นานที่สุด เกิดประโยชน์และสูญเสียน้อยที่สุด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556)

สอดคล้องกับความหมายของ กรมศิลปากร ได้ให้ความหมายของคำว่าอนุรักษ์ หมายถึง การดูแลรักษาเพื่อให้คงคุณค่าไว้ การป้องกัน การรักษา การสงวน การปฏิสังขรณ์และการบูรณะด้วย (กรมศิลปากร, 2531)

อัมพิกา แสงปิ่น ได้อธิบายความหมายของการอนุรักษ์ไว้ว่า อนุรักษ์ คือ การรักษาคงสภาพรักษาสິงนั้นให้คงอยู่ เช่นกันแต่เสริมลักษณะของการอนุรักษ์เพิ่มว่า จะต้องมีการดูแล การป้องกันสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยรักษาให้อยู่ในลักษณะคงเดิมมากที่สุด และควรมีการทำนุบำรุง ดูแลอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง (อัมพิกา แสงปิ่น, 2554)

ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของคำว่าอนุรักษ์ได้ว่า การอนุรักษ์เป็นการรักษาและดูแลไว้ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้คงอยู่ไว้ไม่สูญหายไป และมีการทำนุบำรุงไว้ไม่ให้เสื่อมสภาพไป

รูปแบบของการอนุรักษ์วัฒนธรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบของการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่สามารถดำเนินงานได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของศาสตร์หรือสาขาวิชาที่ศึกษาต้องการจะดำเนินงานหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมนั้น ๆ

เอนก นาวิกมูล ได้อธิบายรูปแบบของการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่พึงกระทำสามารถแบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้ (เอนก นาวิกมูล, 2555)

1) จรรโลง หมายถึง การทำนุบำรุง อนุรักษ์และคุ้มครองให้ประเพณีและวัฒนธรรมดั้งเดิมให้คงอยู่ไม่เสื่อมสภาพหรือสูญหายไป

2) ส่งเสริมและเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่และการปลูกฝังให้คนภายนอกชุมชนได้รับรู้และเข้าถึงวัฒนธรรมที่ควรค่าแก่การรักษา

3) บันทึกและศึกษา หมายถึง การรวบรวมเก็บข้อมูลบันทึกข้อมูลสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่กำลังจะสูญหายหรือไม่มีแล้วให้เป็นแหล่งข้อมูลเพื่อสามารถนำไปศึกษาและวิเคราะห์ต่อเพื่อนำไปปรับใช้และเกิดประโยชน์ต่อคนในสังคมปัจจุบันได้

สุกัญญา ภัทรราชย์ ได้กำหนดความหมายและรูปแบบของการอนุรักษ์วัฒนธรรมสำหรับการอนุรักษ์ดนตรีพื้นบ้านไว้ 2 ลักษณะ คือ (สุกัญญา ภัทรราชย์ และคณะ, 2528)

1) การอนุรักษ์ตามสภาพเดิมที่เคยปรากฏ หมายถึง การศึกษาและการคงสภาพเดิมของการสืบทอดที่คงรูปแบบของเนื้อหา วิธีการร้องเล่นเพื่อการศึกษาในแบบฉบับเดิม

2) การอนุรักษ์โดยการประยุกต์ หมายถึง การสืบทอดที่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและเนื้อหาให้เข้ากับสังคมปัจจุบันเพื่อความคงอยู่และเป็นประโยชน์ในสังคมปัจจุบัน

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการเก็บข้อมูลและศึกษาดนตรีพื้นบ้านเพื่อการอนุรักษ์และเผยแพร่ดนตรีพื้นบ้านเพิ่มเติมตามรูปแบบการอนุรักษ์วัฒนธรรมทั้ง 2 ลักษณะ ดังนี้

1) การอนุรักษ์ตามสภาพเดิมที่เคยปรากฏ

ในระดับนานาชาติมีการให้ความสำคัญของการศึกษาดนตรีพื้นบ้านมาตั้งแต่สมัยอดีตองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ให้ความสำคัญของการสนับสนุนและการศึกษาดนตรีพื้นบ้านตั้งแต่ช่วงปีพุทธศักราช 2492 โดยเร่งให้ฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่นของประเทศหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงมีการศึกษาและเก็บข้อมูลดนตรีพื้นบ้านเพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องไม่ให้สูญหายไปเพิ่มมากขึ้น (ภัทรวดี ภูชฎาภิรมย์, 2552)

ในประเทศไทยได้มีการเก็บข้อมูลดนตรีพื้นบ้านโดยศึกษาถึงการบันทึกเสียงและการตีพิมพ์เนื้อร้องของเพลงพื้นบ้านต่าง ๆ มีมาตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2470 ช่วงที่เริ่มมีเทคโนโลยีการตีพิมพ์เอกสารและการบันทึกเสียงอย่างแพร่หลายในประเทศไทย หน่วยงานที่รับผิดชอบในการอนุรักษ์วัฒนธรรม เช่น กรมศิลปากร กรมประชาสัมพันธ์ หอสมุดแห่งชาติ หรือหน่วยงานเอกชน เป็นต้น ได้ดำเนินการจัดเก็บข้อมูล ตีพิมพ์และเผยแพร่ดนตรีพื้นบ้านออกสู่สาธารณะ (เอนก นาวิกมูล, 2550) และในช่วงปีพุทธศักราช 2520 มีการศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นหลักจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองการปกครอง จึงมีนักวิชาการและผู้ที่ศึกษาทางด้านดนตรีพื้นบ้านเพิ่มมากขึ้น (ภัทรวดี ภูชฎาภิรมย์, 2552)

จากการศึกษาผลงานและหนังสือของ เอนก นาวิกมูล นักวิชาการ นักเขียนสารคดี นักสะสมของเก่าอิสระที่ได้เก็บข้อมูลและศึกษาดนตรีพื้นบ้านภาคกลางของประเทศไทยไว้เป็นจำนวนมาก ทั้งประวัติของศิลปินดนตรีพื้นบ้าน ลักษณะของดนตรีพื้นบ้านและวิวัฒนาการของดนตรีพื้นบ้าน เช่น หนังสือ *เพลงนอกคตวรรษ* (2527 - 2550) เป็นหนังสือที่รวบรวมการศึกษาเอกสาร บทสัมภาษณ์ศิลปินดนตรีพื้นบ้าน ประวัติของศิลปิน วิวัฒนาการของดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง และข้อมูลของเพลงพื้นบ้านจำนวน 44 เพลง (เอนก นาวิกมูล, 2550) หนังสือ *เกร็ดจากวงเพลง* (2555) เป็นหนังสือสารคดีที่รวบรวมวิธีการข้อมูล ข้อมูลที่เกี่ยวกับเพลงพื้นบ้านภาคกลางโดยภาพรวม รวมถึงวิวัฒนาการและสภาพของการศึกษาดนตรีพื้นบ้านในปัจจุบันด้วย (เอนก นาวิกมูล, 2555) เป็นต้น ทั้งนี้ยังมีการศึกษาในเชิงลึกของศิลปินดนตรีพื้นบ้านที่สำคัญของภาคกลาง ได้แก่ *เพลงพื้นบ้านภาคกลางจากแม่บัวผัน จันทรศรี ศิลปินแห่งชาติชาติ* (2549) จัดทำขึ้นและเผยแพร่ในงานพระราชทานเพลิงศพของนางบัวผัน จันทรศรี หนังสือประกอบด้วยชีวประวัติของนางบัวผัน จันทรศรี รูปแบบการร้องเล่นและเนื้อร้องของเพลงพื้นบ้านสุพรรณบุรี - อ่างทอง และคณะดนตรีพื้นบ้านของนางบัวผัน จันทรศรี (เอนก นาวิกมูล, 2548)

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับดนตรีพื้นบ้านเช่นกันจัดทำเป็น *สารานุกรมดนตรีพื้นบ้านและศิลปการแสดงของไทย* ประกอบด้วยคำอธิบายเกี่ยวกับเครื่องดนตรี ศิลปะการแสดงพื้นบ้านและทำนองเพลงพื้นบ้านที่เรียบเรียงเป็นโน้ตตะวันตกของทั้ง 4 ภูมิภาคประเทศไทย เพื่อจัดทำแหล่งข้อมูลดนตรีพื้นบ้านและศิลปะการแสดงของประเทศไทยเพื่อนำไปศึกษาต่อ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2528)

จากการศึกษางานวิจัยและการรวบรวมข้อมูลที่ศึกษาจะเป็นในลักษณะของการเก็บข้อมูลภาคสนามในพื้นที่ชุมชนท้องถิ่นของดนตรีพื้นบ้านนั้น ๆ และเก็บบันทึกบทเพลงและเนื้อร้องของบทเพลงพื้นบ้านเพื่อนำมาวิเคราะห์เชิงวรรณกรรม วัฒนธรรมและสภาพสังคม แต่ไม่ได้มุ่งเน้นวิเคราะห์ในด้านขององค์ประกอบทางดนตรี ผู้วิจัยจึงได้ศึกษางานวิจัยและผลงานที่รวบรวมดนตรีพื้นบ้านและวิเคราะห์เชิงดนตรีเพิ่มเติม ดังนี้

งานวิจัยของ สุกัญญา ภัทรราชย์ และคณะผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ภาคสนามที่หมู่บ้านเปิด ตำบลบ้านเปิด จังหวัดขอนแก่น เพื่อศึกษาวิจัยลักษณะการดำเนินชีวิตของชาวบ้านในหมู่บ้าน รูปแบบของวัฒนธรรมของชาวบ้าน การละเล่นและดนตรีพื้นบ้านเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาของงานวิจัยนี้เพื่อใช้ในวิเคราะห์ลักษณะการดำเนินชีวิตของชาวบ้านในหมู่บ้านเปิดจากเนื้อหาในบทร้องจากบทเพลงต่าง ๆ (สุกัญญา ภัทรราชย์ และคณะ, 2528) ณรุทธ์ สุทธจิตต์ ได้ศึกษาเพลงพื้นบ้านท่าโป จังหวัดอุทัยธานี มีการเก็บข้อมูลในภาคสนามโดยการการบันทึกเสียงเพลงจากศิลปินดนตรีพื้นบ้าน และนำข้อมูลจากการบันทึกเสียงมาถอดเสียง

ทำนองของบทเพลงเรียบเรียงเป็นโน้ตดนตรีตะวันตกและนำมาวิเคราะห์ตามองค์ประกอบทางดนตรี ดังนี้

- 1) การจัดเรียงของเสียง
- 2) อัตราจังหวะ
- 3) บันไดเสียง
- 4) ช่วงกว้างหรือแคบ
- 5) ช่วงกลุ่มตัวโน้ต
- 6) ลักษณะทำนอง
- 7) รูปแบบทำนองหรือสังคีตลักษณ์
- 8) รูปแบบจังหวะ

และเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านเป็นชุดทำนองเพลงพื้นบ้านท่าโพ รวมถึงมีการศึกษาลักษณะทางวัฒนธรรมของบทเพลง บทบาทและหน้าที่ของเพลง และกระบวนการถ่ายทอดบทเพลงของท่าโพจากการสัมภาษณ์ศิลปินดนตรีพื้นบ้านและผู้เกี่ยวข้องในชุมชนเพื่อศึกษากระบวนการถ่ายทอดบทดนตรีพื้นบ้านในชุมชนและการอนุรักษ์รักษาดนตรีพื้นบ้านไว้ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2541)

เห็นได้ว่าการศึกษาดนตรีพื้นบ้านโดยกระบวนการอนุรักษ์วัฒนธรรมแบบการอนุรักษ์ตามสภาพเดิมที่เคยปรากฏได้ว่าเป็นการเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เป็นปฐมภูมิหรือใกล้เคียงจากการลงภาคสนามในพื้นที่ชุมชนที่ต้องการเก็บข้อมูลทางดนตรีพื้นบ้านนั้น ๆ โดยการบันทึกเสียง และการสัมภาษณ์จากศิลปินดนตรีพื้นบ้านและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาถอดเสียงเป็นโน้ตทำนองเพลงและเนื้อร้องของบทเพลงพื้นบ้าน แล้วจึงนำไปวิเคราะห์ในด้านการใช้ภาษาหรือวรรณกรรม ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านองค์ประกอบดนตรี เพื่อจัดทำเป็นหนังสือ ชุดเพลงหรือสารานุกรม แต่ไม่ได้นำไปพัฒนาต่อเพื่อประโยชน์ในศาสตร์และวิชาอื่น ๆ ต่อไป เป็นเพียงแหล่งข้อมูลเท่านั้น

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาผลงานวิจัยและการศึกษาดนตรีพื้นบ้านในลักษณะการอนุรักษ์โดยการประยุกต์ใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในศาสตร์และวิชาอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

2) การอนุรักษ์โดยการประยุกต์

เนื่องจากสภาพสังคมและเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาให้เกิดความทันสมัยอย่างรวดเร็ว กระบวนการสืบทอดและการศึกษาดนตรีพื้นบ้านเชิงอนุรักษ์แบบคงสภาพเดิมไว้อาจจะไม่สามารถเข้าถึงประชาชนในสังคมเมืองได้ ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและเนื้อหาให้เข้ากับสังคมปัจจุบันเพื่อความคงอยู่และเป็นประโยชน์ในสังคมปัจจุบัน

การศึกษาวิวัฒนาการของดนตรีพื้นบ้านในประเทศไทยจากเดิมการร้องเล่นดนตรีพื้นบ้านของชาวบ้านในชุมชนที่มีเฉพาะในชุมชน ได้มีการนำศิลปะการแสดงพื้นบ้านมาเป็นความบันเทิงแบบมีอาชีพในสังคมเมือง มีการพัฒนางานดนตรีและรูปแบบการแสดงให้เข้ากับความสนใจของคนในกลุ่มกว้างมากขึ้นไม่จำกัดเฉพาะชาวบ้านในชุมชน เช่น การปรับเปลี่ยนจากเพลงพื้นบ้านเป็นเพลงลูกทุ่ง คือ การที่ศิลปินนักร้องและนักดนตรีนำดนตรีพื้นบ้านไปปรับเปลี่ยนคำร้องและการเพิ่มสีสันของเครื่องดนตรีให้มีความเป็นดนตรีร่วมสมัยมากขึ้น อันเนื่องมาจากอิทธิพลจากการเข้ามาของดนตรีตะวันตกในประเทศไทย (เอนก นาวิกมูล, 2550; ภัทรวดี ภูษฎาภิรมย์, 2552) เป็นต้น

นักวิชาการและนักดนตรีศึกษานำดนตรีพื้นบ้านไปปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการประพันธ์ดนตรี คือ มีการนำทำนองเพลงพื้นบ้านหรือองค์ประกอบจากส่วนต่าง ๆ ของเพลงพื้นบ้านไปปรับใช้ในการเรียบเรียงหรือประพันธ์เพลง ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการทำงานทั้งการศึกษาและประพันธ์บทเพลงของนักประพันธ์ที่สำคัญ ดังนี้

โซตาน โคดาย (Zoltán Kodály, 1882 – 1967)

โซตาน โคดาย อาจารย์สอนดนตรี นักดนตรีศึกษา นักมานุษยวิทยาดนตรีและศิลปินที่ประพันธ์เพลงในแนวดนตรีศตวรรษที่ 20 ชาวฮังการี ให้ความสำคัญและเห็นถึงคุณค่าของดนตรีพื้นบ้าน จัดเก็บและรวบรวมดนตรีพื้นบ้านและชุดเพลงพื้นบ้าน (Collection) ไว้จำนวนมาก (Paksa, 2000) มีการศึกษาวิเคราะห์ทางดนตรีโดยใช้ทฤษฎีดนตรีตะวันตกเป็นหลักในการวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อมูลทางด้านสาระดนตรีจากบทเพลงพื้นบ้านต่าง ๆ และนำไปใช้ต่อทางด้านการศึกษาดนตรี อีกทั้งยังนำส่วนประกอบของดนตรีพื้นบ้านไปเรียบเรียงหรือประพันธ์ต่อเพื่อเป็นบทเพลงที่มีลักษณะพื้นฐานมาจากดนตรีพื้นบ้านเพื่อให้ดนตรีพื้นบ้านเป็นที่รู้จักในสังคมอย่างแพร่หลาย เช่น ชุดเพลง *Magyar népzene (Hungarian folk music)* เป็นผลงานการเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านที่สำคัญของโซตาน โคดาย ในช่วงปีค.ศ. 1924 ถึง 1932 เป็นชุดเพลงที่เรียบเรียงเพลงพื้นบ้านสำหรับขับร้องและแนวเปียโนบรรเลงประกอบ จากบทเพลงพื้นบ้านฮังการีจำนวน 57 เพลง และบทเพลงเต้นรำ (Ballads) จำนวน 11 เพลง *Felszállott a páva (The Peacock)* เป็นบทเพลงที่ประพันธ์โดยโซตาน โคดายอีกบทเพลงที่ได้รับการยกย่องให้เป็นบทเพลงแสดงถึงลักษณะดนตรีพื้นบ้านฮังการีแบบเก่าแก่และดั้งเดิมมากที่สุด (Eösze, 2001) ซึ่งโซตาน โคดายได้อธิบายถึงผลงานชิ้นนี้ว่ามีการแปลงทางทำนอง (Variation) ของดนตรีพื้นบ้านด้วยลักษณะทางดนตรีพื้นบ้านเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

สามารถพัฒนารูปแบบได้อีกหลากหลายและแปลงทำนองเพลงได้อย่างราบรื่น โดยที่ผู้ประพันธ์ควร จะเข้าใจถึงแก่นแท้ของดนตรีพื้นบ้านเพื่อนำมาปรับใช้ในผลงานการประพันธ์ได้ดี (Kodály, 1974) เป็นต้น

เบลลา บาร์ตอก (Béla Bartók, 1881 - 1945)

เบลลา บาร์ตอก นักประพันธ์เพลง อาจารย์สอนดนตรี และนักมานุษยวิทยาดนตรีชาวฮังการี มีความสนใจเช่นเดียวกับโคดาไลและทำงานร่วมกับโคดาไลในการเก็บข้อมูลดนตรีพื้นบ้านในประเทศ ฮังการี (Paksa, 2000) ได้นำทำนองและองค์ประกอบของดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในการเรียบเรียงหรือ ประพันธ์เพลงเพื่อแสดงออกถึงลักษณะดนตรีพื้นบ้านในดนตรีตะวันตก เช่น *Rhapsody for Piano and Orchestra*, *Scherzo for Piano and Orchestra* และ *Suite No.1 for Orchestra* ที่เป็น ผลงานการประพันธ์เพลงที่บาร์ตอกได้นำดนตรีพื้นบ้านฮังการีมาใช้ในการเรียบเรียงและมีชื่อเสียง ทำนองเพลงพื้นบ้านที่นำมาใช้นั้นมักจะเป็นบทเพลงที่นิยมของชาวบ้านและเพลงเต้นรำ (Suchoff, 1981) ชุดเพลงเปียโนชื่อว่า *Mikrokosmos* ที่ประกอบด้วยบทเพลงสำหรับเปียโน 153 เพลง เรียง จากระดับต้นจนถึงระดับสูงตามความยาก-ง่าย แบ่งเป็น 6 เล่ม บาร์ตอกจัดทำชุดเพลงนี้ขึ้นเพื่อใช้ในการ เรียนวิชาทักษะเปียโนของบาร์ตอก โดยนำทำนองเพลงพื้นบ้านฮังการีและเพลงพื้นบ้านของ ประเทศใกล้เคียงมาเรียบเรียงเสียงประสาน (Suchoff, 1961)

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการ นักดนตรีศึกษาและศิลปินที่ศึกษาและเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านใน ผลงานการประพันธ์แต่นำไปใช้ในการสอนทักษะดนตรี อาทิ คาร์ล ออร์ฟ (Carl Orff, 1895 – 1982) รุธ คราล์ฟอร์ด ซีเกอร์ (Ruth Crawford Seeger) และชินนิชิ ซูซูกิ (Shinichi Suzuki, 1898 – 1998) ซึ่งจะกล่าวถึงในภายหลังในส่วนของ การนำดนตรีพื้นบ้านไปใช้ในการเรียนการสอนดนตรี

จากการศึกษาสรุปได้ว่าการปรับประยุกต์ใช้ดนตรีพื้นบ้านให้เข้ากับสังคมภายนอกชุมชนนั้น อาจจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางดนตรีบางส่วนของดนตรีพื้นบ้านเพื่อให้เข้าถึงคนในสังคม ได้มากขึ้น อาทิ การเพิ่มสีสันของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเล่นบทเพลงพื้นบ้าน การปรับเปลี่ยนเสียง ประสานของเพลงพื้นบ้านให้มีความซับซ้อนและเข้ากับยุคสมัยมากขึ้นแต่ยังคงลักษณะดนตรีพื้นบ้าน ในบทเพลงได้เพื่อเป็นการเผยแพร่ดนตรีพื้นบ้านในสังคมทั่วไปในประเทศ

ในงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีความสนใจในการใช้แนวคิดในการอนุรักษ์ในรูปแบบการ ประยุกต์เพื่อใช้ในขั้นตอนการวิจัย เนื่องจากมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยที่มุ่งพัฒนาแนวทางการ คัดเลือกเพลงและเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านสำหรับเป็นบทเรียนวิชาทักษะเปียโน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการ นำดนตรีพื้นบ้านเข้ามาใช้ในการศึกษาดนตรีเพิ่มเติมด้วย

1.3 การนำดนตรีพื้นบ้านไปใช้ในการเรียนการสอนดนตรี

ในการศึกษาดนตรีได้นำดนตรีพื้นบ้านของประเทศตนเองไปใช้ในการเรียนการสอนอย่างแพร่หลายทั้งเพื่อการอนุรักษ์ทางวัฒนธรรมและศิลปะของประเทศหรือสร้างความชัดเจนของวัฒนธรรมของประเทศ (Bowman, 2008; Ramnarine, 1996) และการส่งเสริมพัฒนาทางด้านทักษะดนตรีให้กับผู้เรียนดนตรีด้วย ผู้วิจัยได้ศึกษาการนำดนตรีพื้นบ้านไปใช้ในการเรียนการสอนดนตรีดังต่อไปนี้

1) การนำดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในระบบการศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาบางประเทศที่มีหน่วยงานของรัฐบาลหรือสถาบันทางดนตรีที่ได้มีการส่งเสริมการบรรจุการเรียนการสอนดนตรีพื้นบ้านของประเทศตนเองหลักสูตรดนตรีในสถานศึกษาทั้งการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษาไว้

ในประเทศฮังการี มีการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนดนตรีอย่างครบถ้วนและเป็นระบบระเบียบแบบแผนในระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษาซึ่งในอดีตได้ใช้ระบบการสอนดนตรีของโคดาเยเป็นพื้นฐาน ทั้งบทเพลงหรือวรรณกรรมที่ใช้และแบบฝึกหัดต่าง ๆ ที่โคดาเยได้จัดทำและเรียบเรียงเป็นหนังสือแบบเรียนเป็นชุดตามเนื้อหาสาระเรียงจากความง่ายไปหายาก โดยในระดับพื้นฐานได้นำทำนองบทเพลง กลอนหรือสำนวนเพลงของฮังการีมาใช้ในการเรียนการสอนดนตรีและโรงเรียนยังส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมในการให้โอกาสผู้เรียนได้มีประสบการณ์ทางดนตรี ทั้งเข้าร่วมวงขับร้องประสานเสียง และแสดงดนตรีต่าง ๆ และประเทศฮังการียังมีสถาบันส่งเสริมทางด้านดนตรีที่มีคุณภาพและมีชื่อเสียงเปิดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางดนตรีได้ต่อยอดและพัฒนาศักยภาพทางดนตรีได้ คือ สถาบันดนตรีลิสซ์ (Liszt Academy of Music) และสถาบันดนตรีของโคดาเย (Kodály Institute) ที่ผู้เรียนจะได้เรียนตามความถนัดอีกด้วย (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555)

คารินา ทีน่า เรมมาริน (Karina Tina Ramnarine) ได้ศึกษาการบรรจุดนตรีพื้นบ้านระบบการศึกษาดนตรีของประเทศอังกฤษในบทความ *Folk Music Education: Initiatives in Finland. Folk Music Journal* ได้เสนอลักษณะการศึกษาดนตรีพื้นบ้านของประเทศอังกฤษที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในหลักสูตรดนตรีตั้งแต่ปี ค.ศ. 1905 ตามนโยบายของคณะกรรมการบริหารการศึกษาของรัฐบาลกำหนดให้มีการใช้บทเพลงประจำชาติหรือดนตรีพื้นบ้านในการสอนขับร้องในโรงเรียนต่าง ๆ การจัดทำบทเพลงพื้นบ้านอังกฤษสำหรับโรงเรียน *English Folk Songs for School* ในปี ค.ศ. 1906 โดยให้ผู้เชี่ยวชาญหรือนักดนตรีวิทยาและนักดนตรีชาติพันธุ์ในการเก็บรวบรวมบทเพลงและจัดเก็บเป็นประเภทเพื่อใช้ในการศึกษา ซึ่งความคาดหวังและเป้าหมายของการศึกษาในครั้งนี้นอกจากจะช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้นักดนตรีให้กับผู้เรียนในประเทศอังกฤษแล้วส่งเสริมความรักชาติและตระหนักรู้ในวัฒนธรรมของชาติด้วย อีกทั้งยังเป็นการอนุรักษ์ดนตรีพื้นบ้านอังกฤษให้คงอยู่ไว้ไม่สูญหายไปด้วย

อีกทั้งพบถึงข้อดีของการเรียนที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการจำพื้นฐานการดนตรี ดนตรีพื้นบ้านในการเรียนและใช้ในการเชื่อมโยงในการสอนวิชาสาขาอื่น ๆ เช่น วิชาภาษาศาสตร์ วิชาประวัติศาสตร์ วิชาสังคม เป็นต้น (Ramnarine, 1996)

บาบารา จี. โบวแมน (Babara G. Bowman) ได้อธิบายการใช้ดนตรีพื้นบ้านในประเทศเกาหลีใต้ในบทความ *Korean Folk Music in Curriculum* ซึ่งสรุปได้ว่า เนื่องจากประเทศเกาหลีเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีวัฒนธรรมที่มีผลจากอิทธิพลของวัฒนธรรมของประเทศจีนทำให้ดนตรีของประเทศเกาหลีมีความคล้ายคลึงกับดนตรีจีนบางส่วน เพื่อให้ลักษณะทางดนตรีเกาหลีมีความชัดเจนและแตกต่างจากดนตรีจีน รัฐบาลเกาหลีจึงส่งเสริมด้านวัฒนธรรมในประเทศเกาหลีทำให้ค่านิยมดนตรีประจำชาติและดนตรีพื้นบ้านมีความนิยมและมีความแพร่หลายในประเทศโดยเฉพาะในการเก็บบันทึกและจัดทำชุดเพลงพื้นบ้านของเกาหลีจึงทำให้มีบทเพลงที่จะเป็นสื่อในการสอนมีเป็นจำนวนมาก เช่น การศึกษาและจัดทำชุดเพลง *Let's Sing Korean Folk Songs Together* ของมหาวิทยาลัยแห่งกรุงโซล ที่มีการบันทึกเสียงทั้งเสียงร้องและเครื่องดนตรีพื้นบ้านของเกาหลีแบบดั้งเดิมไว้อย่างสมบูรณ์ และยังมีการศึกษาของนักวิชาการต่างประเทศได้เข้ามาเก็บรวบรวมบทเพลงพื้นบ้านของเกาหลีไว้อีกมากและจัดทำเรียบเรียงเป็นโน้ตเพลงตะวันตกไว้ด้วย เพื่อการศึกษาและความเข้าใจในการร้องเล่นดนตรีได้ง่ายขึ้นด้วย พัฒนาการในการศึกษาดนตรีพื้นบ้านอย่างจริงจังในประเทศเกาหลีทำให้ในชั้นเรียนมีการนำดนตรีพื้นบ้านไปใช้จนกลุ่มครูผู้สอนและผู้เรียนชาวเกาหลีส่วนใหญ่ที่เรียนดนตรีจะสามารถขับร้องบทเพลงพื้นบ้านเกาหลีได้อย่างคล่องแคล่วและไพเราะด้วย (Bowman, 2008)

ในประเทศไทยได้มีการนำดนตรีพื้นบ้านไทยบรรจุเข้าอยู่ในระบบการศึกษาโดยรัฐบาลได้ส่งเสริมการเรียนรู้อัตนวัฒนธรรมท้องถิ่นในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2521 เป็นรายวิชาเลือก คือ ดนตรีพื้นเมือง และในระดับอุดมศึกษาได้มีการเปิดรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของประเทศไทยด้วยเช่นกัน เช่น วิชาดนตรีพื้นเมือง ในหลักสูตรของคณะศิลปกรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ภัทรวดี ภูษฎาภิรมย์, 2552) ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานในปัจจุบันคือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2551 ได้ระบุถึงสาระการเรียนรู้ดนตรี ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะไว้ว่า

“สาระที่ 2 ดนตรี มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากข้อความในหลักสูตรแสดงให้เห็นถึงการส่งเสริมและให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ดนตรีท้องถิ่นในระบบการศึกษาซึ่งได้ระบุถึงเนื้อหาที่ผู้เรียนต้องได้เรียนรู้จากวิชาดนตรีเกี่ยวกับดนตรีพื้นบ้าน คือ ประวัติศาสตร์ แหล่งที่มา ประเภทและรูปแบบของดนตรีพื้นบ้าน ความสัมพันธ์ของ

วัฒนธรรม ประเพณีและดนตรีพื้นบ้านไทย ซึ่งผู้เรียนต้องสามารถอธิบายถึงการสะท้อนสภาพสังคม จากดนตรีพื้นบ้านและนำเสนอแนวคิดในการอนุรักษ์ได้

จากการศึกษาการนำดนตรีพื้นบ้านบรรจุในระบบการศึกษาจึงสามารถสรุปได้ตาม วัตถุประสงค์ของการศึกษาดนตรีพื้นบ้าน ดังนี้

- 1) เพื่อสร้างความชัดเจนของวัฒนธรรมทางดนตรีพื้นบ้านหรือท้องถิ่นของประเทศนั้น ๆ ให้แตกต่างจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีวัฒนธรรมใกล้เคียง
- 2) เพื่อพัฒนาศักยภาพทางดนตรีโดยนำเพลงพื้นบ้านเป็นสื่อการสอน
- 3) เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมและดนตรีพื้นบ้านให้คงอยู่และเป็นการเผยแพร่ วัฒนธรรมสู่สังคมภายนอกชุมชน

2) การนำดนตรีพื้นบ้านมาพัฒนาทักษะทางดนตรี

จากการศึกษาพบว่าการนำดนตรีพื้นบ้านไปใช้พัฒนาศักยภาพและทักษะทางดนตรีของผู้เรียนจากแนวคิดในการนำดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในการสอนทักษะดนตรีของอาจารย์สอนดนตรีและนักดนตรีศึกษา คือ การเรียนรู้สาระดนตรีจากดนตรีและภาษาของชาติตนเอง หรือ เรียกว่า ภาษาแม่ (Mother Tongue) จากลักษณะของดนตรีพื้นบ้านเป็นดนตรีที่เกิดจากคนในชุมชนในท้องถิ่นที่ใช้ร้อง เล่นกันอย่างแพร่หลายในกลุ่มอาจเป็น มีรูปแบบที่เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน มีการขับร้องเนื้อหาของบทเพลงด้วยภาษาท้องถิ่นหรือภาษาประจำชาติ จึงสามารถเข้าใจความหมายของบทเพลงได้อย่างง่าย ทำให้ผู้คนสามารถจดจำและร้องเล่นบทเพลงนั้นได้อย่างง่าย นักวิชาการการ นักดนตรีศึกษาและอาจารย์สอนดนตรีหลายท่านที่ได้นำประเด็นนี้ไปปรับใช้ในการสอนดนตรีของตนเอง (Carole, 1998; Kodály, 1974; Suchoff, 1961)

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการนำดนตรีพื้นบ้านไปใช้ในการสอนทักษะดนตรีของนักวิชาการการ นักดนตรีศึกษาและอาจารย์สอนดนตรีที่สำคัญ โดยศึกษาถึงแนวคิดและกระบวนการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

การเรียนการสอนดนตรีแบบโคดาย (Kodaly Method)

โซลตาน โคดาย ผู้คิดค้นกลวิธีการสอนดนตรีที่เรียกว่าแบบโคดาย หรือ *Kodaly Method* เป็นผู้ที่มีความสนใจและนำดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในการสอนดนตรี โดยได้รับแรงบันดาลใจจากที่ได้สังเกตการขับร้องบทเพลงพื้นบ้านของคนในชุมชนโดยเฉพาะเด็กที่การร้องเล่นบทเพลงพื้นบ้านในการละเล่นต่าง ๆ ในฮังการี ซึ่งขับร้องจากความจำได้อย่างแม่นยำแต่ยังมีความผิดเพี้ยนของระดับเสียงของทำนองอยู่ โคดายจึงนำศึกษาหาข้อมูลต่อของการลักษณะดนตรีพื้นบ้านฮังการีและการเรียนและการเก็บข้อมูลดนตรีพื้นบ้านในภาคสนาม ได้พบทำนองเพลงพื้นบ้านจำนวนมากที่เก็บรวบรวมเป็นชุด

เพลงเพื่อนำมาใช้ศึกษาต่อ และได้วิเคราะห์ดนตรีพื้นบ้านในทางองค์ประกอบดนตรี ได้แก่ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2541)

- 1) วรรคตอนของเพลง (Phase)
- 2) เคเดนซ์ของวรรค (Cadence)
- 3) จำนวนคำในแต่ละวรรค
- 4) สาระของทำนองเพลง (Melodic Content)
- 5) ช่วงกว้างของเสียง (Rang)
- 6) บันไดเสียง (Tonality/Key)

ในช่วงปี ค.ศ. 1925 โคดายจึงได้ศึกษาลักษณะที่สำคัญของดนตรีที่เหมาะสมกับเด็กในวัยเริ่มเรียนดนตรี และได้นำดนตรีพื้นบ้านมาเรียบเรียงให้เหมาะสมซึ่งคุณสมบัติของดนตรีพื้นบ้านฮังการีนั้นมีช่วงเสียงที่ไม่กว้างมากและมีขึ้นคู่เสียงที่เหมาะสมกับการเรียนดนตรีของเด็ก ได้มีการเรียบเรียงบทเพลงจากดนตรีพื้นบ้านสำหรับการเรียนการสอน ทั้งบทเพลงขับร้องประสานเสียงเพื่อใช้ในการสอนดนตรีสำหรับเด็กเพราะโคดายได้ให้ความสำคัญของการเริ่มเรียนดนตรีตั้งแต่ระดับอนุบาล และการร้องเพลงจึงเป็นวิธีการสร้างเสียงดนตรีที่ง่ายและดีที่สุดในการเรียนรู้ดนตรี จึงได้จัดทำแบบฝึกหัดการร้องเพลงที่ได้จากวิเคราะห์จากดนตรีพื้นบ้านด้วยจากองค์ประกอบดนตรีพื้นฐาน อาทิ ขึ้นคู่ของท่วงทำนอง รูปแบบจังหวะ และอัตราส่วนของจังหวะ เช่น *Bicinia Hungarica, i-iv, (1937-42)* ชุดเพลงขับร้องจำนวน 180 เพลง ที่เรียบเรียงบทเพลงขึ้นใหม่จากโดยใช้อ้องค์ประกอบทำนองเพลงพื้นบ้านเพื่อพัฒนาทักษะทางดนตรีของผู้เรียน (Eösze, 2001) *333 Olvasógyakorlat (333 Elementary Exercises in Sight-Singing)* เป็นแบบฝึกหัดการขับร้องโดยรวมทำนองเพลงพื้นบ้านมาเรียบเรียงเพื่อใช้พัฒนาด้านการอ่านโน้ตและการขับร้องให้ถูกต้อง (Kodály, 1974) เป็นต้น

แนวความคิดการเรียนดนตรีของโคดายจึงสนับสนุนให้ผู้เรียนดนตรีเรียนรู้ดนตรีพื้นบ้านของตนเองก่อนที่จะประยุกต์องค์ความรู้ที่ได้ไปสู่การเรียนดนตรีต่างประเทศหรือดนตรีคลาสสิกของตะวันตกแบบอื่น ๆ ต่อไป (Eösze, 2001; ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2537)

การเรียนการสอนดนตรีของเบลา บาร์ตอก

เบลา บาร์ตอก ให้ความสำคัญในการนำทำนองและองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในการเรียบเรียงบทเพลงรวมถึงประพันธ์เพลงขึ้นใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำดนตรีพื้นบ้านมาเรียบเรียงมาใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียนเปียโนของบาร์ตอกเอง โดยจัดเป็นชุดเพลงต่าง ๆ ที่ใช้ในการฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะและกลวิธีการบรรเลงเปียโนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งในปีค.ศ. 1908 บาร์ตอกได้จัดทำชุดเพลงสำหรับสอนเปียโนชุดแรก คือ *The Ten Easy Pieces for Piano (1908)* มีวัตถุประสงค์เพื่อสอนการบรรเลงบทเพลงร่วมสมัยผ่านบทเพลงที่เรียบง่าย ต่อมาในปี ค.ศ. 1909 บาร์ตอกได้นำชุดเพลง

พื้บ้านฮังการี และสโลวาเกีย 85 เพลง โดยจัดทำชุดเพลง ชื่อว่า *For Children* (1908 - 1909) เพื่อให้ผู้เรียนที่เป็นเด็กรับรู้ถึงคุณค่าของดนตรีผ่านบทเพลงที่คุ้นเคยมากกว่าบทเพลงคลาสสิกทั่วไปของคีตกวีอื่น ๆ (Suchoff, 2002) ผลงานที่โดดเด่นในด้านดนตรีศึกษา คือ ไมโครคอสมอส (Mikrokosmos) ชุดเพลงสำหรับเปียโนจำนวน 153 เพลง แบบเป็น 6 เล่ม 6 ระดับเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ระดับยากและซับซ้อนขึ้น ซึ่งวิธีการเรียบเรียงและประพันธ์เพลงชุดนี้สามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้ (Suchoff, 1961)

1) การแกะหรือถอดเพลงจากต้นฉบับของเพลง คือ การเรียบเรียงทำนองและเสียงประสานให้คงแบบเดิมไว้มากที่สุด

2) การเรียบเรียงหรือลอกเลียนแบบรูปแบบจังหวะและทำนองของเพลงลือทำนองไปมา คือ การใช้ลักษณะทางองค์ประกอบดนตรีของทำนองนั้น ๆ เรียบเรียงทำนองลือรับกับทำนองเดิมในบทเพลงเดียวกัน

3) การประพันธ์เพลงขึ้นมาใหม่ที่ใช้สำเนียงและสไตล์ของเพลงพื้บ้านฮังการี คือ การนำลักษณะเฉพาะของบทเพลงพื้บ้านนั้นมาประพันธ์ทำนองและเสียงประสานใหม่ให้มีลักษณะคล้ายคลึงกับบทเพลงเดิม

การเรียบเรียงและประพันธ์บทเพลงในไมโครคอสมอสนอกจากจะคำนึงถึงทำนองเพลงพื้บ้านแล้วบาร์ตอกยังได้บรรจุเนื้อหาทางด้านทักษะการบรรเลงเปียโนในแต่ละบทเพลงให้มีความแตกต่างกัน เช่น การบรรเลงจังหวะขัด (Syncopation) เรียบเรียงอยู่ในไมโครคอสมอส เล่มที่ 5 หมายเลข 133 (Mikrokosmos V: 133) เป็นต้น ซึ่งกลวิธีการบรรเลงเหล่านี้เป็นกลวิธีสำคัญในการบรรเลงบทเพลงแนวศตวรรษที่ 20 ด้วย (Suchoff, 1961)

การเรียนการสอนดนตรีแบบออร์ฟ (Orff Schulwerk)

คาร์ล ออร์ฟ (Carl Orff, 1895 - 1982) นักประพันธ์และนักดนตรีศึกษาชาวเยอรมัน ผู้คิดค้นในการเรียนดนตรีแบบออร์ฟหรือที่เรียกว่า *Orff Schulwerk* ที่มุ่งเน้นวิธีการสอนดนตรีโดยการปฏิบัติจริงของผู้เรียนเองที่มีต้นแบบทางดนตรีคือ ครูผู้สอน และให้ศึกษาดนตรีจากการฟังและการสังเกตรอบด้าน เน้นการศึกษาจากการเคลื่อนไหว การร้อง การเล่นและสร้างสรรค์ทางดนตรี หรือการจัดกิจกรรมทางดนตรีในลักษณะการเล่นหรือเกมส์ดนตรี ที่โดดเด่นที่สุดของการเรียนดนตรีของออร์ฟ คือ เครื่องดนตรีออร์ฟ ประกอบด้วยระนาดออร์ฟและเครื่องกระทบที่เหมาะสมกับผู้เรียนทุกระดับ การเรียบเรียงและประพันธ์บทเพลงสำหรับวงเครื่องมีการวิเคราะห์แบ่งองค์ประกอบต่าง ๆ ทางดนตรีที่เหมาะสม ออร์ฟยังมีความสนใจและให้ความสำคัญกับเพลงพื้บ้านและภาษาของเนื้อร้องที่ใช้ในการเรียนดนตรีด้วยเพราะออร์ฟได้นำเพลงพื้บ้านที่มีความเรียบง่ายและมีรูปแบบชัดเจนมาเรียบเรียงเป็นเพลงสำหรับการเรียนดนตรีและวงเครื่องออร์ฟด้วย โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการร้อง

เล่น หรือเต้นเพลงพื้นบ้านของตนเองและของชนชาติอื่น ๆ เพื่อศึกษาองค์ประกอบทางดนตรีจากบทเพลงนั้น ๆ อีกทั้งออร์ฟยังได้ให้ความสำคัญของการใช้ภาษาในเพลงพื้นบ้านในการเริ่มต้นเรียนดนตรีว่าควรจะให้ผู้เรียนได้เรียนดนตรีด้วยเพลงและภาษาของชาติตนเอง การนำแบบฝึกหัดหรือบทเพลงมาใช้ในการเรียนการสอนจึงต้องมีการปรับใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนด้วย (Frank, 1964; Gillies, 2001) คาร์ล ออร์ฟ ได้พัฒนาแบบฝึกหัดจากการวิเคราะห์ลักษณะของดนตรีพื้นบ้านและร่วมกับนักวิชาการจัดทำเป็นชุดเพลงต่าง ๆ เช่น ชุดเพลงที่คาร์ล ออร์ฟ ได้ทำงานร่วมกับ กุนนิล คีทแมน (Gunild Keetman, 1904 - 1990) ได้จัดทำขึ้น คือ *Musik für Kinder (Music for Children, 1950 - 54)* ประกอบด้วยบทเพลง 5 ชุด เรียงจากชุดโน้ตบันไดเสียง 5 ตัว (Pentatonic Scale) และเพิ่มจำนวนโน้ตกับรูปแบบบันไดเสียงในแบบเมเจอร์ (Major) และ ไมเนอร์ (Minor) แบบต่าง ๆ ตามลำดับซึ่งรูปแบบเหล่านี้ได้จากการวิเคราะห์ดนตรีประเภทต่าง ๆ รวมถึงดนตรีพื้นบ้านด้วย (American Orff-Schulwerk Association, 2014; Comeau, 1998)

การเรียนการสอนดนตรีของรูธ คาร์ลฟอร์ด ซีเกอร์

รูธ คาร์ลฟอร์ด ซีเกอร์ (Ruth Crawford Seeger 1901 - 1953) นักประพันธ์เพลงและอาจารย์สอนเปียโนชาวอเมริกันที่มีความสนใจในการนำดนตรีพื้นบ้านอเมริกันมาใช้ในการสอนเปียโน ซีเกอร์ได้มีการศึกษาและรวบรวมดนตรีพื้นบ้านอเมริกันในชุดเพลงของโลแม็กซ์ (Lomax Collection) และจัดเก็บรวบรวมดนตรีพื้นบ้านของหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน (Library of Congress) เป็นที่เก็บรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวกับดนตรีพื้นบ้านของอเมริกาซึ่งมี เนื่องจากอเมริกาเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมทางดนตรีที่มีความหลากหลายสูงตามความหลากหลายของเชื้อชาติของประชาชนที่อาศัยอยู่ในประเทศด้วย จึงทำให้ต้องมีการศึกษาดนตรีพื้นบ้านเพื่อวิเคราะห์ลักษณะทางดนตรีของแต่ละเชื้อชาติให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น ผลงานสำหรับเพลงพื้นบ้านสำหรับเปียโน *Nineteen American Folk Tunes for Piano (1936 - 1938)* (Watts, 2008) และยังมีผลงานรวบรวมบทโน้ตเพลงพื้นบ้านอเมริกา *Our Singing Country* โดยมีแนวคิดของ รูธ คาร์ลฟอร์ด ซีเกอร์ ว่าดนตรีพื้นบ้านคือดนตรีของทุกคน ทุกคนจึงควรได้รับรู้และสามารถร้องเล่นเพลงพื้นบ้านของประเทศตนเองได้อย่างอิสระเสรี (Allen, 2007; Tick, 1997) และมีการเรียนการสอนดนตรีด้วยดนตรีพื้นบ้านด้วย ซึ่ง รูธ คาร์ลฟอร์ด ซีเกอร์ เป็นบุคคลในกลุ่มแรกที่ได้นำดนตรีพื้นบ้านและเรียบเรียงบทเพลงจากทำนองของดนตรีพื้นบ้านมาเรียบเรียงเป็นชุดเพลงสำหรับสอนดนตรีเด็กที่สำคัญมีชื่อว่า *American Folk Songs for Children* ซึ่งได้นำไปใช้ในโรงเรียนประถมในประเทศอเมริกาเพื่อเป็นการนำเสนอบทเพลงที่เป็นดนตรีพื้นบ้านของอเมริกันที่มีความแตกต่างจากดนตรีพื้นบ้านยุโรป เพื่อเป็นการเผยแพร่ดนตรีพื้นบ้านโดยผ่านการแสดงดนตรีหรือการบันทึกเสียงเพื่อเผยแพร่ออกสู่สาธารณชนให้เป็นที่รู้จักกันมากขึ้นในสังคมปัจจุบันด้วย (Allen, 2007) เป็นต้น รูธ คาร์ลฟอร์ด ซีเกอร์ ได้ใช้ดนตรี

พื้นบ้านในการสอนทักษะเปียโนด้วย โดยได้เริ่มใช้จากการสอนเปียโนให้ลูกสาวของตนเอง โดยให้เรียนรู้ทักษะและกลวิธีการบรรเลงเปียโนต่าง ๆ จากบทเพลงพื้นบ้านสั้น ๆ ในทุกบันไดเสียงก่อนการเรียนการบรรเลงบทเพลงขนาดใหญ่ของคีตกวีต่าง ๆ (Tick, 1997)

การเรียนการสอนดนตรีแบบซูซูกิ (Suzuki Method)

ชินนิจิ ซูซูกิ (Shinichi Suzuki, 1898 – 1998) อาจารย์สอนดนตรีผู้คิดค้นการสอนดนตรีแบบซูซูกิ *Suzuki Method* มีแนวคิดในการเริ่มเรียนดนตรีจากภาษาแม่ (Mother tongue) แนวคิดนี้เกิดจากการสังเกตการออกเสียงของการพูดของเด็กที่พูดภาษาประจำชาติของตนได้อย่างคล่องแคล่วเพราะเด็กเกิดและอยู่ในสภาพแวดล้อมของเสียงในลักษณะเดียว คือ การพูดคุยสนทนาในภาษานั้น ๆ ทำให้เด็กสามารถเลียนเสียงที่ได้ยิน ซูซูกินำหลักการนี้มาใช้ในการเรียนดนตรีโดยเด็กจะสามารถเรียนรู้ดนตรีได้ตีหากได้ฟังหรือรับรู้เสียงดนตรีจากดนตรีที่ได้ยินเป็นประจำ ครูต้องจัดบรรยากาศการเรียนให้ผู้เรียนด้วย (Carole, 1998) ซูซูกิได้นำบทเพลงพื้นบ้านที่เป็นที่นิยมและคุ้นเคยของเด็กมาเรียบเรียงในบทเรียนไวโอลินและเปียโนโดยผสมไปกับบทเพลงคลาสสิกทั่วไปในระดับพื้นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนสามารถบรรเลงบทเพลงได้อย่างรวดเร็วและศึกษาดนตรีจากบทเพลงนั้น (Comeau, 1998)

จากการศึกษาการนำดนตรีพื้นบ้านไปใช้ในการศึกษาดนตรีของนักวิชาการ นักดนตรีศึกษานักประพันธ์ และอาจารย์สอนดนตรีนั้น สามารถสรุปกระบวนการและการดำเนินงานได้ดังนี้

- 1) การเก็บรวบรวมดนตรีพื้นบ้านเป็นชุดเพลงเพื่อเป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษา
- 2) มีการวิเคราะห์ดนตรีพื้นบ้านตามองค์ประกอบดนตรีพื้นฐาน ได้แก่
 - 2.1) แนวทำนองและขั้นคู่
 - 2.2) โหมตและบันไดเสียง
 - 2.3) รูปแบบจังหวะ
 - 2.2) อัตราจังหวะ
- 3) การเรียบเรียงบทเพลงจากทำนองดนตรีพื้นบ้าน โดยสามารถทำได้ 3 ลักษณะ ได้แก่
 - 3.1) การถอดจากบทเพลงต้นฉบับ
 - 3.2) การเรียบเรียงแนวประกอบหรือแนวประสานเสียงให้ทำนองเพลง
 - 3.3) การนำองค์ประกอบของทำนองดนตรีพื้นบ้านมาประพันธ์เพลงใหม่
- 4) สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการนำไปใช้ในชั้นเรียน
 - 4.1) คำนึงถึงระดับความยากของบทเพลงกับผู้เรียน
 - 4.2) เรียงลำดับจากง่ายไปยากของบทเพลงที่เรียน
 - 4.3) การบรรจุสาระทางดนตรีและเทคนิคการบรรเลงที่ต้องการสอนในบทเพลง

ซึ่งผู้วิจัยมีความสนใจและนำกระบวนการจากการศึกษานี้ไปใช้ในการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านไทยสำหรับวิชาทักษะเปียโนในครั้งนี้

ตอนที่ 2 สารทักษะการบรรเลงเปียโน

2.1 การกำหนดสาระทักษะการบรรเลงเปียโน

ทักษะปฏิบัติเปียโนที่ต้องคำนึงในการเรียนการสอนเปียโนเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพในการบรรเลงเปียโนได้ครบถ้วนตามองค์ประกอบดนตรีได้ มีนักวิชาการ ครูสอนเปียโนและสถาบันดนตรีที่กำหนดหลักการและสาระที่เป็นทักษะการปฏิบัติเปียโนที่ความเหมือนและแตกต่างกันได้ ดังนี้

คาร์โลว แอล. บิกเลอร์ (Carloe L. Bigler) และ วาเลรี่ ลอยด์ วัตต์ (Valery Lloyd – Watt) ได้วิเคราะห์องค์ประกอบทางสาระดนตรีในการเรียนการสอนเปียโนและอธิบายส่วนประกอบทักษะการปฏิบัติเปียโนแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การอ่านโน้ต (Note - reading) และ 2) เทคนิคการบรรเลง (Technique) (Carole, 1998)

มารีเย่ อูสซ์เลอร์ (Marianne Uszler), สเตวาร์ต กอร์ดอน (Stewart Gordon) และ สก็อต แมคไบรน สมิธ (Scott McBride Smith) ได้ตั้งข้อกำหนดของทักษะการปฏิบัติเปียโนของผู้เรียนเปียโนในระดับพื้นฐาน โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) การอ่านโน้ต (Note - reading) 2) กลวิธี (Technical) และ เพิ่มเติมในส่วนของความเป็นดนตรี (Musicianship) (Uszler, 2000)

เบจามิน ซูคอฟ (Benjamin Suchoff) ได้อธิบายองค์ประกอบของทักษะการบรรเลงเปียโนจากการวิเคราะห์ชุดบทเพลงสำหรับการเรียนการสอนเปียโนไมโครคอสมอส ผลงานการประพันธ์ของ เบล่า บาร์ตอก ได้แบ่งทักษะปฏิบัติเปียโนเป็น 2 ส่วน ดังนี้ (Suchoff, 2002)

ส่วนที่ 1 เทคนิคการบรรเลง (Technique) ประกอบด้วย

1.1) สัมผัสหรือน้ำหนักมือ (Touch) หมายถึง การบรรเลงเปียโนให้มีรูปแบบการลักษณะที่แตกต่าง (Articulations) โดยใช้น้ำหนักมือในการควบคุม ทั้งการบรรเลงเชื่อมโยงเสียง (Legato) และไม่เชื่อมโยง (Non - legato) ในรูปแบบต่าง ๆ

1.2) ความเป็นอิสระของมือ (Hand independence) คือ ความสามารถในการใช้มือบรรเลงเปียโนทั้งสองมือหรือทีละมือให้มีความหลากหลายรูปแบบ และบทบาทของทำนองที่บรรเลง อาทิ แนวทำนอง (Melody) และแนวประกอบ (Accompaniment)

1.3) ความเป็นอิสระของนิ้ว (Finger independence) คือ การใช้นิ้วบรรเลงเปียโนที่สามารถแยกแนวทำนองและแนวประสานได้หลากหลายรูปแบบและบรรเลงนิ้วแยกจากกันได้

1.4) การบรรเลงขั้นคู่ (Interval) คอร์ด (Chord) และคอร์ดแตก (Broken chord) คือ การสร้างประสบการณ์ในการบรรเลงขั้นคู่และคอร์ดในหลากหลายรูปแบบ

1.5) ตำแหน่งของมือบนคีย์เปียโน (Position) คือ การใช้มือบรรเลงเปียโนในกลุ่มโน้ตต่าง ๆ ที่มีตำแหน่งแตกต่างกันทั้งสองมือในทิศทางเดียวกันหรือการข้ามหรือไขว้มือกันบรรเลง

1.6) การใช้เพเดิล (Pedalling) คือ การฝึกหัดใช้เพเดิลค้ำเสียง (Damper) ในบทเพลง

1.7) การไล่น้ต (Passage – work) รูปแบบการใช้น้ตในกลุ่มโน้ตที่มีลักษณะเรียงกันเป็นลำดับ (Scalar type passage)

1.8) การบรรเลงโน้ตประดับ (Embellishment) การใส่น้ตประดับด้วยรูปแบบต่าง ๆ

1.9) การบรรเลงคีย์สีดำของเปียโน (Black keys) คือ การฝึกใช้น้ตต่าง ๆ บรรเลงโน้ตเพลงที่ต้องใช้คีย์สีดำของเปียโนบรรเลงให้มีความต่อเนื่องกันในการบรรเลงบทเพลง

1.10) การบรรเลงหมู่ (Ensemble) คือ การบรรเลงเปียโนประกอบกับการขับร้องหรือเครื่องดนตรี และการบรรเลงบทเปียโน 4 มือ (Four hands)

ส่วนที่ 2 ความมีดนตรีการ (Musicianship) คือ ความรู้ความสามารถในการรับรู้บทเพลงจากโน้ตเพลงที่กำหนดและสามารถวิเคราะห์เพื่อนำไปบรรเลงเปียโนได้ ประกอบด้วย

2.1) การอ่านโน้ต (Notation) คือ องค์ประกอบของโน้ตเพลง ประกอบด้วย ค่าจังหวะของตัวโน้ตและตัวหยุด (Note value) กุญแจเสียง (Clef) สัญลักษณ์ประจำบันไดเสียง (Key signatures) เครื่องหมายแปลงเสียง (Accidentals) ระดับเสียง (Pitch) และอื่น ๆ

2.2) จังหวะ (Rhythm) คือ อัตราจังหวะและรูปแบบของจังหวะที่เกิดขึ้นในบทเพลงในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งแบบธรรมดา และรูปแบบที่ซับซ้อน

2.3) การแสดงอารมณ์เพลง (Expression) ประกอบด้วยลักษณะทางดนตรี คือ อัตราจังหวะเพลง (Tempo) ความดัง – เบา ของเสียง (Dynamics) ประโยคเพลง (Phrasing) และ สัญลักษณ์ทางดนตรีอื่น ๆ ที่แสดงถึงลักษณะทางเสียงมากกว่าหนึ่งอย่าง

เจมส์ ไลค์ (James Lyke), อีวอน เอนอก (Yvonne Enoch) และ เจฟฟรีย์ เฮย์ดอน (Geoffrey Haydon) ได้กล่าวถึงทฤษฎีของคีย์บอร์ดในการพัฒนาผู้เรียนไว้ 4 ประการ คือ 1) เสียงประสานของแนวทำนอง (Melody harmonization) 2) รูปแบบการบรรเลงของคอร์ด (Basic chord patterns) 3) การบรรเลงผ่านการฟัง (Playing by ear) และ 4) การด้นสด (Improvisation) (Lyke, 1996)

จากการศึกษาผู้วิจัยสามารถสรุปทักษะการปฏิบัติเปียโนแบ่งได้ 2 ประการโดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้านที่ 1 เทคนิคการบรรเลง (Technique) คือ ความสามารถในการควบคุมมือในการบรรเลงได้ตามที่กำหนดและการบรรเลงที่สามารถปรับแต่งเสียงที่บรรเลงได้ตามความต้องการซึ่งสามารถแบ่งกลวิธีได้ดังนี้

1.1) การใช้และควบคุมมือ ได้แก่ ตำแหน่งมือบนคีย์เปียโน น้ำหนักมือ ความเป็นอิสระของมือ และนิ้วในการบรรเลง และการบรรเลงคีย์สีดาของเปียโน

1.2) การบรรเลงตามการจัดกลุ่มของตัวโน้ต ได้แก่ การบรรเลงโน้ตที่ไล่เรียงกัน การบรรเลงโน้ตที่เป็นขั้นคู่หรือคอร์ด และการบรรเลงโน้ตประดับ

1.3) การใช้และควบคุมเพดัลหรือที่เหยียบเท้าในการปรับแต่งเสียงที่บรรเลง

ด้านที่ 2 สารดนตรีและควมมีดนตรีการ (Musicianship) คือ ความสามารถในการทำความเข้าใจดนตรีจากโน้ตเพลงและสามารถแสดงออกจากการบรรเลงได้ ดังนี้

2.1) การอ่านโน้ต

2.2) รูปแบบจังหวะ

2.3) การแสดงอารมณ์ความรู้สึกในบทเพลง

2.2 สารทักษะการบรรเลงเปียโนของสถาบันสอบดนตรี

การกำหนดเกณฑ์สาระของทักษะการปฏิบัติเปียโนได้มีการแบ่งหมวดหมู่และกำหนดขอบเขตของเนื้อสาระดนตรีตามองค์ประกอบดนตรีในแต่ละระดับของทักษะการปฏิบัติเปียโน และมีสถาบันดนตรีที่จัดสอบดนตรีในระดับนานาชาติทั้งตะวันตกและตะวันออกได้กำหนดเกณฑ์บทเพลงและทักษะการปฏิบัติเปียโนสำหรับการสอบเปียโนเพื่อวัดระดับของทักษะตั้งแต่ระดับพื้นฐานระดับกลางและระดับสูง ผู้วิจัยได้ศึกษาการกำหนดเกณฑ์ของการสอบของสถาบันดนตรีจำนวน 3 สถาบันดังนี้

สถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็ม (Associate Board of Royal Schools of Music [ABRSM])

เป็นสถาบันสอบด้านดนตรีที่จากประเทศสหราชอาณาจักรอังกฤษ ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1889 ปัจจุบันมีผู้เข้าสอบทั่วโลก มีกรรมการสอบราว 600 คน ทำการสอบใน 90 ประเทศ เปิดสอบดนตรี ในทุกเครื่องดนตรีมากกว่า 35 ชนิดเครื่องดนตรี รวมทั้ง ขั้บร้อง และทฤษฎีดนตรี สำหรับการสอบทักษะเปียโนมีตั้งแต่ระดับก่อนพื้นฐาน (Prep - test) จนถึงประกาศนียบัตรระดับสูง (Professional Diplomas) ผู้ที่สอบผ่านในแต่ละระดับเกรดจะได้รับใบประกาศนียบัตร (Certificate) จากสถาบันใช้รับรองได้ทั่วโลกเป็นมาตรฐานเดียวกัน (Churairat, 2010)

สำหรับการสอบเปียโน สถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็มได้กำหนดสัดส่วนของการสอบไว้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงสัดส่วนคะแนนสอบเปียโนของสถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็ม

หัวข้อที่สอบ	คะแนนเต็ม	สัดส่วน
บทเพลง จำนวน 3 เพลง		
- เพลงที่ 1 กลุ่ม เอ (Group A)	30 คะแนน	ร้อยละ 20
- เพลงที่ 2 กลุ่ม บี (Group B)	30 คะแนน	ร้อยละ 20
- เพลงที่ 3 กลุ่ม ซี (Group C)	30 คะแนน	ร้อยละ 20
กลวิธีการบรรเลง	21 คะแนน	ร้อยละ 14
การอ่านโน้ตฉบับพลัน (Sight - Reading)	21 คะแนน	ร้อยละ 14
การสอบฟัง (Aural tests)	18 คะแนน	ร้อยละ 12
รวม	150 คะแนน	ร้อยละ 100

ผลคะแนนรวมของการสอบไว้ 3 ระดับ คือ ผ่าน (Pass) 100 คะแนนขึ้นไป ดี (Merit) 120 คะแนนขึ้นไป และ ยอดเยี่ยม (Distinction) 130 คะแนนขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 150 คะแนน ซึ่งมีสัดส่วนคะแนนของบทเพลงเป็นส่วนที่มากที่สุดในการสอบเช่นเดียวกับของสถาบันดนตรีทรินิตี้ คือ ร้อยละ 60 จากหัวข้อในการสอบทั้งหมด

การเลือกบทเพลงที่ใช้สอบคัดเลือกจากบทเพลงในคู่มือที่กำหนดไว้ *Piano Exam Pieces 2015 & 2016 (ABRSM)* โดยแบ่งบทเพลงเป็นตามยุคสมัยของผู้ประพันธ์เพลง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเอ (Group A) คือ กลุ่มบทเพลงของนักประพันธ์ในยุคบาโรคและยุคคลาสสิก กลุ่มบี (Group B) คือ กลุ่มบทเพลงของนักประพันธ์ในยุคปลายคลาสสิกและโรแมนติก และกลุ่มซี (Group C) คือ กลุ่มบทเพลงของนักประพันธ์ในยุคศตวรรษที่ 20 และดนตรีร่วมสมัย รวมถึงบทประพันธ์ที่นำดนตรีพื้นบ้านมาเรียบเรียงในบทเพลงด้วย เช่น บทเพลงของชองเบลลา บาร์ตอก เป็นต้น และแต่ละระดับมีขอบเขตความสามารถของผู้เรียนที่แตกต่างกันโดยอธิบายไว้ในคู่มือของครูผู้สอน *Teaching Note on Piano Exam Pieces 2015 & 2016* โดยแบ่งเป็น 2 ระยะดังนี้ (ABRSM, 2015)

ระยะที่ 1 ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 – 3) คือ ระดับที่ผู้สอบมีความรู้พื้นฐานในการบรรเลง โดยเฉพาะการบรรเลงเปียโนให้มีระดับเสียงความดัง – เบาและลักษณะเสียงแบบต่าง ๆ ให้ชัดเจน รวมถึงการแสดงออกทางอารมณ์เพลงได้อย่างชัดเจน ซึ่งบทเพลงในระดับนี้มีความเรียบง่ายและมีชื่อเพลงที่สื่อความหมายของบทเพลงได้อย่างชัดเจน

ระยะที่ 2 (ระดับเกรด 4 - 5) คือ ผู้สอบมีกลวิธีการบรรเลงเปียโนที่มีความละเอียดซับซ้อนมากขึ้น สามารถใช้ที่เหยียบเท้าของเปียโน (Pedal) ได้และสามารถเข้าใจความหมาย อารมณ์เพลงได้ และสื่อสารผ่านการบรรเลงของตนเองได้

การสอบในแต่ละบทเพลงคณะกรรมการจะให้คะแนนตามคุณลักษณะในการบรรเลงเพลง จากองค์ประกอบของการบรรเลงบทเพลงซึ่งสามารถแจกแจงในรูปแบบเกณฑ์การให้คะแนนบทเพลง จากองค์ประกอบการแสดง คือ โน้ตและระดับเสียง (Pitch) จังหวะ (Time) คุณภาพเสียง (Tone) ลักษณะการบรรเลงทำนองเพลง (Shape) และ การแสดง (Performance) (ABRSM, 2014)

สถาบันดนตรีทรินิตี้ (Trinity College London)

เป็นสถาบันสอบดนตรีมาตรฐานจากประเทศสหราชอาณาจักรอังกฤษ โดยเริ่มต้นก่อตั้งขึ้น เป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน Trinity College of Music ในปี ค.ศ. 1877 ในปัจจุบันดำเนินการสอบใน กว่า 60 ประเทศทั่วโลก การสอบทักษะเปียโนของทรินิตี้มีการกำหนดหลักสูตรที่แน่นอน มีความต่อเนื่องและเป็นลำดับจากตั้งแต่ระดับขั้นต้น (Initial Grade) ระดับพื้นฐาน (Foundation Certificate) เทียบเท่าระดับเกรด 1 - 3 ระดับกลาง (Intermediate Certificate) เทียบเท่าระดับ เกรด 4 - 5 และระดับสูง (Advanced Certificate) ซึ่งมีระดับความรู้เทียบเท่าระดับเกรด 6 - 8 และ มีการสอบเทียบเท่าระดับปริญญาทางด้านดนตรีสาขาต่าง ๆ (Diplomas) ทรินิตี้เปิดสอบดนตรี หลากหลายเครื่องดนตรีรวมถึงเปียโนด้วย ซึ่งหลักสูตรและการสอบมุ่งเน้นพัฒนาฝีมือของนักเรียนให้ พัฒนาได้อย่างถูกวิธี

สำหรับการสอบวัดระดับเปียโน สถาบันดนตรีทรินิตี้ได้จัดกำหนดสัดส่วนของการให้คะแนน การสอบเปียโนไว้ สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้ (Trinity, 2011)

ตารางที่ 2 แสดงสัดส่วนของการให้คะแนนการสอบของสถาบันดนตรีทรินิตี้

หัวข้อที่สอบ	คะแนนเต็ม	เทียบสัดส่วน
บทเพลง (Pieces) จำนวน 3 เพลง	3 X 22 คะแนน	ร้อยละ 66
- เพลงที่ 1 Group A	22 คะแนน	-
- เพลงที่ 2 Group B	22 คะแนน	-
- เพลงที่ 3	22 คะแนน	-
กลวิธีการบรรเลงและแบบฝึกหัด (Technical Work)	14 คะแนน	ร้อยละ 14
ส่วนเสริม (เลือก 2 หัวข้อ) ได้แก่	2 X 10 คะแนน	ร้อยละ 20
- การอ่านโน้ตฉบับสั้น (Sight Reading)	10 คะแนน	-
- การสอบฟัง (Aural)	10 คะแนน	-
- การด้นสด (Improvisation)	10 คะแนน	-
- ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดนตรี (Musical Knowledge)	10 คะแนน	-
รวม	100 คะแนน	ร้อยละ 100

กำหนดเกณฑ์ของผลคะแนนรวมของการสอบไว้ 3 ระดับ คือ ผ่าน (Pass) 60 คะแนนขึ้นไป ดี (Merit) 75 คะแนนขึ้นไป และ ยอดเยี่ยม (Distinction) 87 คะแนนขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งจากการเทียบสัดส่วนของหัวข้อต่าง ๆ ในการสอบมีสัดส่วนของคะแนนที่มากที่สุดอยู่ที่การสอบบรรเลงบทเพลง ร้อยละ 60 บทเพลงที่ใช้สอบจึงเป็นส่วนที่สำคัญในการสอบวัดระดับเปียโน

สถาบันดนตรีทรินิตี้ได้กำหนดบทเพลงที่ใช้ในการสอบโดยเลือกบทเพลงจากหนังสือเพลงของสถาบันดนตรีทรินิตี้ในแต่ละระดับเกรด คือ *Piano Pieces & Exercises 2015 - 2017* หรือเพลงที่กำหนดให้เลือกเพิ่มเติม (Alternative pieces) หรือสามารถบรรเลงบทเพลงที่ประพันธ์เอง (Own Composition) ในบางระดับโดยบทเพลงที่ประพันธ์จะต้องมีกลวิธีการบรรเลงที่เทียบเท่ากับเพลงอื่นในระดับเกรดที่กำหนดให้และผู้สอบจะต้องเตรียมโน้ตเพลงโดยการเขียนหรือพิมพ์โน้ตเองและจัดทำสำเนาให้กรรมการสอบด้วย สารระดนตรีและกลวิธีการบรรเลงในแต่ละระดับเกรดมีความแตกต่างกันตามขอบเขตของการสอบที่สถาบันได้กำหนดซึ่งได้อธิบายขอบเขตของความสามารถของผู้สอบในแต่ละระดับเกรดตั้งแต่ระดับพื้นฐานถึงระดับกลางไว้ในคู่มือการสอบ *Teaching Notes for Trinity College London Piano Exams 2015 - 2017* โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้ (Lidiard, 2014)

ระยะที่ 1 ระดับขั้นต้นหรือก่อนพื้นฐาน (Initial Grade) คือ ระดับที่ผู้สอบมีความสามารถในระดับต้นของทักษะการบรรเลงเปียโนได้อย่างถูกต้องวิธีการ สามารถบรรเลงบทเพลงให้มีความหลากหลายรูปแบบของเสียง ทั้งระดับความเข้มของเสียง (Dynamics) ลักษณะของเสียง (Articulations) ซึ่งส่วนใหญ่ลักษณะของบทเพลงจะมีรูปแบบที่เรียบง่ายไม่ซับซ้อน รวมถึงชื่อของบทเพลงจะสื่อถึงลักษณะของบทเพลง (Character) ด้วยซึ่งผู้เรียนต้องสามารถแสดงออกในการบรรเลงได้ ในระดับเกรดนี้มีบทเพลงของผู้ประพันธ์ในยุคสมัยที่แตกต่างกันไปแต่ไม่แบ่งกลุ่มชัดเจน

ระยะที่ 2 ระดับพื้นฐาน (ระดับระดับเกรด 1 - 3) คือ ผู้สอบมีความรู้ทางด้านดนตรีในระดับพื้นฐานและสามารถนำไปใช้ในการบรรเลงของตนเองได้ มีความเข้าใจในการสร้างสรรค์เสียงรูปแบบต่าง ๆ ของการบรรเลง อาทิ รูปแบบจังหวะต่าง ๆ (Rhythm) ระดับความดัง - เบา (Volume) ลักษณะเสียง และแนวดนตรีต่าง ๆ (Styles) และเน้นการปูพื้นฐานในการเรียนต่อในระดับกลาง เน้นกระบวนการสื่อสารทางอารมณ์และความรู้สึกของบทเพลงผ่านการบรรเลงและสามารถบรรเลงได้อย่างราบรื่นและต่อเนื่องตลอดทั้งเพลงด้วย

ระยะที่ 3 ระดับกลาง (ระดับระดับเกรด 4 - 5) คือ ระดับที่ผู้สอบมีความรู้และความเข้าใจในกลวิธีการบรรเลงบทเพลงได้อย่างถูกต้อง มีการพัฒนาวิธีการบรรเลงได้อย่างหลากหลายและมีความสามารถในการควบคุมคุณภาพเสียงในการบรรเลงได้ สามารถตีความ (Interpretation) ลักษณะของบทเพลงได้ด้วยตนเอง ซึ่งบทเพลงในระดับเกรดนี้จะมีความซับซ้อนมากขึ้นและมีความหลากหลายของแนวเพลงมากขึ้น แบ่งบทเพลงเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเอ (Group A) คือ กลุ่มบทเพลง

ที่ประพันธ์โดยนักประพันธ์ในยุคบาโรค (Baroque period) ยุคคลาสสิก (Classics period) และยุคโรแมนติก (Romantics period) กลุ่มบี (Group B) คือ กลุ่มบทเพลงที่ประพันธ์โดยนักประพันธ์ในยุคโรแมนติกช่วงปลาย (Late Romantics period) ยุคศตวรรษที่ 20 (20th Century) และดนตรีร่วมสมัย (Contemporary music)

การเลือกบทเพลงจะกำหนดให้เลือกจำนวนเพลง 3 เพลงจากรายชื่อบทเพลงทั้งหมดโดยเลือกจากในรายการที่กำหนดในประมวลการสอบ (Syllabus) และต้องบรรเลงจากความจำ 1 เพลงจากบทเพลงที่เลือก ผู้สอบควรเลือกให้มีความสมดุลของแนวเพลงและยุคสมัยของบทเพลงให้มีความหลากหลาย มีการแสดงออกทางด้านกลวิธีการบรรเลงและแนวเพลงที่ครบถ้วนด้วย ในการสอบกรรมการสอบจะให้คะแนนโดยพิจารณาจากเกณฑ์ ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงสัดส่วนคะแนนสอบบทเพลงเปียโนของสถาบันดนตรีทรินิตี้ในแต่ละเพลง

หัวข้อ	คะแนน
ความถูกต้อง แม่นยำและความคล่องของการบรรเลง (Notation Accuracy & Fluency)	7 คะแนน
กลวิธีการบรรเลง (Technique Facility)	7 คะแนน
การสื่อสารและการตีความของบทเพลง (Communication & Interpretation)	8 คะแนน
รวม	22 คะแนน

สถาบันดนตรียามาฮา (Yamaha Music Foundation) สืบ

เป็นสถาบันดนตรีจากประเทศญี่ปุ่น อีกทั้งผู้นำทางด้านดนตรีศึกษาแห่งแรกของประเทศไทย โดยเปิดทำการสอนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509 ปัจจุบันโรงเรียนดนตรีในเครือข่ายกว่า 90 แห่ง โดยมีหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานสากลรับรองโดย Yamaha Music Foundation ของประเทศญี่ปุ่น มีระบบการสอบและประเมินผลที่เป็นมาตรฐานที่กว่า 40 ประเทศทั่วโลกใช้เป็นแบบแผนเดียวกัน สำหรับการสอบทักษะเปียโนเดี่ยวมีตั้งแต่ระดับพื้นฐานสำหรับนักเรียน (Student grades) คือ ระดับเกรด 13 - 11 ระดับกลาง คือ ระดับเกรด 10 - 6 การสอบสำหรับครู (Teacher grades) คือ ระดับเกรด 5 - 3 และระดับสูงสำหรับมืออาชีพ (Performer grades) คือ ระดับเกรด 2 - 1 (Yamaha, 2014)

การสอบเปียโนของสถาบันดนตรียามาฮาได้ กำหนดหัวข้อในการสอบ ดังนี้

1) บทเพลง (Repertoires) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1.1) เพลงเลือก (Free selection)

1.2) เพลงบังคับ (Compulsory piece)

2) การฟังทำนอง (Hearing melody)

3) การฟังเสียงประสาน (Hearing harmony)

4) การอ่านโน้ตฉบับพลัน (Sight playing)

ในการคัดเลือกบทเพลงทั้ง 2 ส่วน คือ เพลงเลือกและเพลงบังคับจะสามารถเลือกได้จากหนังสือเรียนในระบบของสถาบันดนตรียามาฮาเท่านั้น คือ หนังสือ *Yamaha Piano Course: Pianoforte* (Yamaha music foundation, 2010) โดยที่เพลงบังคับจะมีรายชื่อบทเพลงที่กำหนดให้ของสถาบันและเพลงเลือกสามารถผู้สอบเลือกจากในหนังสือที่มีสาระดนตรีและการบรรเลงที่มีระดับใกล้เคียงหรือยากกว่าเพลงบังคับ ซึ่งหลักสูตรกำหนดให้ผู้สอนเน้นการสอนให้ผู้เรียนรู้องค์ประกอบของบทเพลงในส่วนต่าง ๆ โดยชี้แจงและอธิบายในเอกสารประกอบการอบรม Yamaha Piano Course ให้ผู้สอบคำนึงถึงองค์ประกอบทางดนตรีดังนี้ (Yamaha, 2010)

ส่วนที่ 1 การอ่านโน้ต และเครื่องหมายต่าง ๆ ในโน้ตเพลง

1.1) กุญแจเสียง (Clefs)

1.2) อัตราจังหวะ (Meter, Time Signature) และค่าโน้ต (Note Value)

1.3) เครื่องหมายแปลงเสียง (Accidentals)

1.4) บันไดเสียง (Key) สมาชิกโน้ตในบันไดเสียง (Scale) และสัญลักษณ์บันไดเสียง (Key Signature)

1.5) สัญลักษณ์บอกความเข้มเสียง หรือ ความดัง – เบา (Dynamics)

1.6) สัญลักษณ์ของลักษณะเสียงต่าง ๆ (Articulations) อาทิ การเชื่อมเสียงแบบต่าง ๆ (Legato, Staccato, Phrasing)

1.7) เครื่องบอกความเร็วของบทเพลง (Speed)

1.8) เครื่องบอกการย้อนหรือการซ้ำของบทเพลง (Repeat Sign)

1.9) สังกีตลักษณ์ (Form)

1.10) ลักษณะทางอารมณ์ของดนตรี (Musical expression)

1.11) การใช้ที่เหยียบเท้า (Pedalling)

ส่วนที่ 2 การฟังและการบรรเลงโน้ตคอร์ด

การฟังและการบรรเลงคอร์ดหลักในบันไดเสียง (Primary chords) และคอร์ดทบเจ็ดโดมิแนนท์ (Dominant seventh chord)

จากการศึกษาผู้วิจัยได้สรุปสัดส่วนของการสอบทักษะเปียโน ดังนี้ (ABRSM, 2015; Trinity, 2011; Yamaha, 2010) สามารถสรุปหัวข้อในการสอบและการสอบบทเพลงดังนี้

ตารางที่ 4 หัวข้อในการสอบเปียโนและสัดส่วนคะแนนโดยประมาณ

หัวข้อการสอบ	สัดส่วน
1. บทเพลง 2 – 3 บทเพลง	ร้อยละ 60
2. กลวิธีการบรรเลง	ร้อยละ 10
3. การอ่านโน้ตฉบับพล้น	ร้อยละ 10
4. การฟัง	ร้อยละ 10
5. กลวิธีอื่น ๆ (เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง)	
การต้นสด	ร้อยละ 10
หรือ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดนตรี	ร้อยละ 10
รวม	ร้อยละ 100

จากตารางจะสรุปได้ว่า การสอบของแต่ละสถาบันให้ความสำคัญที่การสอบบทเพลงมากที่สุด จากหัวข้อการสอบทั้งหมดเป็นร้อยละ 60 จากหัวข้อการสอบทั้งหมด บทเพลงที่ใช้สอบจึงมีความสำคัญมากในการวัดระดับการบรรเลงเปียโนผู้เรียน และจากการศึกษาบทเพลงที่ใช้สอบของทั้ง 3 สถาบัน พบว่า มีลักษณะที่มีความเหมือนและต่างกัน สามารถแจกแจงได้ดังนี้

- 1) บทเพลงที่เลือกจะต้องมาจากหนังสือในระบบของสถาบันเป็นผู้จัดทำโดยหรือกำหนดให้
- 2) สามารถแบ่งกลุ่มของบทเพลงตามยุคสมัยของผู้ประพันธ์เพลง โดยแบ่งออกได้เป็น 2 – 3 กลุ่ม ยกเว้นของสถาบันดนตรียามาฮาที่ไม่ได้แบ่งกลุ่มของบทเพลงแต่จะมีรายชื่อเพลงบังคับสอบให้
- 3) จำนวนบทเพลงที่ใช้สอบอยู่ที่ 2 – 3 บทเพลง โดยกำหนดการเลือกบทเพลงให้มีความหลากหลายของแนวเพลง กลวิธีการบรรเลงให้ครบถ้วนทุกรูปแบบและให้มีความสมดุลกันของรายการเพลงทั้งหมด
- 4) ขอบเขตของระดับระดับเกรดของการสอบจะกำหนดตามความซับซ้อนของกลวิธีการบรรเลงเปียโนและองค์ประกอบทางดนตรี โดยสามารถแบ่งกลุ่มของระดับระดับเกรดที่สนใจศึกษาของการสอบเปียโนทั้ง 3 สถาบันได้ดังนี้

ตารางที่ 5 แบ่งกลุ่มระดับระดับเกรดการสอบเปียโนเดี่ยวของสถาบันสอบดนตรีทั้ง 3 สถาบัน

กลุ่มระดับระดับเกรด การสอบเปียโนเดี่ยว	ระดับเกรดของแต่ละสถาบันสอบดนตรี		
	ทรินิตี้	เอปียาร์เอสเอ็ม	ยามาฮ่า
ระดับก่อนพื้นฐาน	initial	Prep. Test *ไม่มีการคิดคะแนนสอบ	- *หลักสูตรสำหรับเด็กเล็ก
ระดับพื้นฐาน	1 - 3	1 - 3	13 - 11
ระดับกลาง	4 - 5	4 - 5	10 - 6

จากตารางที่ 5 การแบ่งกลุ่มระดับระดับเกรดการสอบเปียโนเดี่ยวของสถาบันสอบดนตรีทั้ง 3 สถาบันแบ่งกลุ่มระดับในลักษณะเดียวกัน ได้แก่ ระดับพื้นฐาน คือ สามระดับเกรดแรก และระดับกลาง คือ สามเกรดถัดไป การเรียงลำดับเกรดของสถาบันดนตรีเอปียาร์เอสเอ็มและทรินิตี้จะเหมือนกันคือเรียงลำดับจากน้อยไปหามาก แต่สถาบันดนตรียามาฮ่าจะเรียงลำดับเกรดจากตัวเลขมากไปหาน้อย เริ่มต้นจากระดับเกรด 13 เป็นต้นไป

ตอนที่ 3 การเรียบเรียงบทเรียนเปียโนโดยใช้ดนตรีพื้นบ้าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาการเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านหรือดนตรีประจำชาติเพื่อนำแนวทางมาปรับใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยศึกษาจากกระบวนการการเรียบเรียงของนักวิชาการและศิลปิน ดังต่อไปนี้

3.1 ไมโครคอสมอส (Mikrokosmos)

คำว่า ไมโครคอสมอส (Mikrokosmos) มีความหมายว่า โลกใบเล็ก (Little World) ชุดเพลงเปียโนชุดนี้จึงเป็นเหมือนส่วนย่อยเล็ก ๆ ของดนตรีในศตวรรษที่ 20 นั่นเอง (Suchoff, 1961) เบลาคาร์ทอกมีความสนใจและได้ศึกษาดนตรีพื้นบ้านฮังการีจนเก็บรวบรวมทำนองเพลงพื้นบ้านไว้เป็นจำนวนมากและมีแนวคิดในการนำดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในการสอนดนตรีเพื่อส่งเสริมพัฒนาทางด้านทักษะทางดนตรีที่ดี จึงได้จัดทำบทเพลงที่เรียบเรียงหรือประพันธ์โดยนำทำนองหรือสำเนียงดนตรีพื้นบ้านมาใช้รวมถึงมีความต้องการจัดระบบการเรียนการสอนเปียโนให้มีขั้นตอน จัดแบ่งระดับของทักษะการบรรเลงเปียโนและบทเพลงที่ใช้แสดงได้อย่างเหมาะสม เบลาคาร์ทอกจึงได้เรียบเรียงและพัฒนาชุดเพลงไมโครคอสมอสนี้ ในช่วงปี ค.ศ. 1926 – 1939 เพื่อใช้ในการสอนทักษะเปียโนในระดับต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมด้วย ซึ่งได้มีการริเริ่มใช้ชุดเพลงนี้ในการสอนเปียโนลูกชายของบาร์ตอกเองด้วย (Suchoff, 2002)

ไมโครคอสมอสเป็นชุดเพลงเปียโนจำนวน 153 เพลง แบ่งเป็น 6 เล่มที่เรียงตามความง่ายไปสู่ความยากและมีการเพิ่มความซับซ้อนของบทเพลงมากขึ้นตามลำดับในแต่ละบทเพลงเปรียบ

เหมือนแบบฝึกหัดสั้น ๆ ที่มีความยากเพิ่มขึ้นตามแต่ละเล่ม โดยมีจุดเน้นทางด้านเทคนิคการบรรเลง และสารดนตรีที่แตกต่างกันออกไปเพื่อเป็นการฝึกให้ผู้บรรเลงมีความสามารถในการบรรเลงบทเพลง ในช่วงศตวรรษที่ 20 และแก้ปัญหาของการบรรเลงเปียโนให้ได้ดี ซึ่งสามารถ แบ่งระดับของเพลง ในไมโครสมอส แบ่งได้ 3 ระดับดังนี้ (Allmusic, 2014)

1) ระดับพื้นฐาน (Beginner level) คือ บทเพลงลำดับที่ 1 - 36 ในเล่มที่ 1 และบทเพลง ลำดับที่ 37 - 66 ในเล่มที่ 2 เป็นชุดเพลงที่ เวลา บาร์ตอกจัดทำให้ลูกชายของเขาเอง บทเพลงส่วนใหญ่เป็นลักษณะแบบฝึกหัดหรือบทเพลงขนาดสั้นที่ใช้พัฒนาเทคนิคการบรรเลง การใช้นิ้วและมือที่สัมพันธ์กัน มีการใช้สำเนียงดนตรีพื้นบ้าน คือ การใช้บันไดเสียงแพนตาโทนิค (Pentatonic scales) บันไดเสียงเต็มเสียง (Whole tone) และบันไดเสียงออกตาโทนิค (Octatonic scales)

2) ระดับกลางถึงระดับสูง (Moderate to Advance level) คือ บทเพลงลำดับที่ 67 - 96 ในเล่มที่ 2 ถึงบทเพลงลำดับที่ 97 - 121 ในเล่มที่ 3 เป็นชุดเพลงที่มีความสลับซับซ้อนของการประสานเสียงและเทคนิคการบรรเลงมากขึ้น รวมถึงการเรียบเรียงบทเพลงแบบหลากหลายเสียงประสาน (Polymodes) ที่มีบันไดเสียงที่มากกว่า 1 บันไดในบทเพลงเดียวกัน และมีที่เรียบเรียงตามแบบ โครงสร้างบทเพลงของผู้ประพันธ์ท่านอื่น เช่น บาค ชูมานน์ เป็นต้น

3) ระดับมืออาชีพ (Professional level) คือ บทเพลงลำดับที่ 122 - 139 ในเล่มที่ 5 ถึงบท เพลงลำดับที่ 140 - 153 ในเล่มที่ 6 ส่วนใหญ่เป็นชุดเพลงสำหรับแสดงดนตรีสำหรับนักเปียโน โดยมีความยากและซับซ้อนมากขึ้น มีการเน้นลักษณะของทำนองและเสียงประสานที่บอกลักษณะของ สำเนียงเพลงหรือเจาะจงเพื่อพัฒนาการบรรเลงผลงานเพลงอื่น ๆ ของนักประพันธ์

บทเพลงในแต่ละเล่มมีที่มาและการใช้ที่แตกต่างกัน รวมถึงรูปแบบการบรรเลงที่แตกต่างกัน บางบทเพลงมีลักษณะการฝึกบรรเลงเปียโนประกอบแนวทำนอง หรือเพลงบรรเลงเปียโน 4 มือด้วย (4-hand) (Allmusic, 2014; Suchoff, 2002)

3.2 การบันทึกโน้ตเพลงไทยสำหรับเดี่ยวเปียโนของศิลปินและนักวิชาการในประเทศไทย

การเรียบเรียงบทเพลงไทยเป็นโน้ตตะวันตกจำ ผู้เรียบเรียงเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจและ สามารถเทียบเคียงเสียงหรือโน้ตเพลงไทยกับองค์ประกอบการบันทึกโน้ตเพลงตะวันตกได้ มงคล ภิรมย์ครุฑ ได้ศึกษาและพัฒนาแบบฝึกหัดคลาเรเน็ตสำหรับบรรเลงเพลงเดี่ยวพญาโศกได้อธิบายการ เรียบเรียงเพลงไทยเป็นโน้ตตะวันตกไว้ว่า จำเป็นต้องคำนึงถึงโน้ตระดับ เม็ดพรายทำนองของบท เพลงไทยและควรจรรักษาให้คงอยู่ในโน้ตเพลงตะวันตกด้วย (มงคล ภิรมย์ครุฑ, 2553)

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ ได้อธิบายการวิเคราะห์ดนตรีพื้นบ้านไทยโดยให้คำนึงถึงองค์ประกอบของ บทเพลงในส่วนต่าง ๆ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์หาบันไดเสียงและกลุ่มเสียงที่ใช้ของบทเพลง ซึ่งจะ

เป็นในลักษณะของโหมดเสียง (Modes) มากกว่าบันไดเสียงแบบเมเจอร์หรือไมเนอร์ การหาโทนิค (Tonic) หรือเสียงต้นของบทเพลง ขึ้นคู่เสียง ลักษณะทำนองของบทเพลงและรูปแบบจังหวะ รวมถึงจังหวะขึ้นต้นของบทเพลงนั้น ๆ ด้วย (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2541)

พิมพ์ชนก สุวรรณธาดาได้อธิบายถึงการศึกษาและการเรียบเรียงโน้ตเพลงจากการบรรเลงเพลงของศาสตราจารย์ ณิชชา พันธุ์เจริญ โดยมีการเปรียบเทียบเนื้อหาของ การเรียบเรียงของดนตรีไทยกับดนตรีตะวันตกและมีการรวบรวมชุดเพลงที่ได้ศึกษาและเรียบเรียงเป็นโน้ตเปียโนเป็นชุดเพลง *วรรณกรรมเปียโนแห่งกรุงสยาม* (2556) ซึ่งถอดเสียงจากการบรรเลงเปียโนของศาสตราจารย์ ณิชชา พันธุ์เจริญ ที่ได้รับการสอนหรือถ่ายทอดจากอาจารย์สุมิตรา สุจริตกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันเอกชูชาติ พิทักษากร ในการศึกษาการเรียบเรียงทำนองเพลงไทยเป็นโน้ตเปียโนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทางดนตรีตะวันตกที่ใช้เปรียบเทียบกับดนตรีไทย ดังนี้ (พิมพ์ชนก สุวรรณธาดา, 2556)

1) การบันทึกแนวทำนอง (Melody)

ผู้เรียบเรียงต้องสามารถวิเคราะห์ได้ถึงโครงสร้างของทำนองและลูกเล่นของการแปรทำนองในแต่ละลักษณะของบทเพลงแบบต่าง ๆ ด้วย และต้องคำนึงถึงลูกตกของทำนองเพลงและตำแหน่งเสียงของฉิ่งที่กำหนดอัตราจังหวะของบทเพลงและต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของทำนองเพลงอื่น ๆ ด้วย

2) อัตราส่วนจังหวะ (Time signature)

การเทียบอัตราส่วนของจังหวะกับอัตราส่วนของจังหวะลูกตกของทำนองเพลงและขึ้นของเพลง อาทิ ความเร็วในอัตราสองชั้นเทียบเป็น 4/4 และอัตราชั้นเดียว เป็น 2/4 หรือมีความเร็วกว่าอัตราสองชั้นเท่าตัว หรืออัตราจังหวะแบบอื่นก็สามารถทำได้ เช่น 2/2 หรือ 4/8 เป็นต้น

3) บันไดเสียงและกุญแจเสียง (Key and key signature)

ส่วนใหญ่บันไดเสียงของแต่ละบทเพลงจะอยู่ในบันไดเสียง ซี เมเจอร์ (C Major) เพราะเทียบระบบเสียงตามชื่อแบบโซ - ฟา (Sol - fa) แต่ก็มี การเทียบเคียงเสียงจากระบบเสียงดนตรีไทยกับดนตรีตะวันตกให้ตรงกันก่อนแล้วจึงกำหนดบันไดเสียงภายหลังซึ่งอาจจะทำให้เพลงอยู่ในบันไดเสียงอื่นและมีการเปลี่ยนบันไดเสียงในบทเพลง

4) การประสานเสียง (Harmony)

การสร้างแนวประสานเสียงในเพลงจะขึ้นอยู่กับรูปแบบของเพลง อาทิ เพลงทางหวานจะใส่เพียงแนวเบส (Bass) และกลุ่มเสียงประสาน (Block chord) เพลงทางเก๋บจะใส่แนวสอดประสาน (Counterpoint)

ซึ่งการเรียบเรียงแนวประสานสามารถทำได้ 3 วิธี ดังนี้

4.1) บันทึกลงแนวประสานก่อนแนวทำนอง จะใช้เมื่อแนวทำนองมีลูกเล่นเป็นจำนวนมากยากต่อการวิเคราะห์จังหวะหลักจึงใช้การประสานเสียงแบบแปรแนว (Heterophony) ตามลักษณะรูปพรรณของดนตรีไทยที่จะปรากฏลูกตกของทำนองทำให้พบจังหวะตกของเพลงได้

4.2) บันทึกลงแนวประสานพร้อมกับแนวทำนอง จะใช้ในการถอดโน้ตของบทเพลงตามเสียงที่ได้ยิน ถ้าวิเคราะห์รูปแบบของเสียงประสานที่ผู้เรียบเรียงหรือผู้บรรเลงได้แล้วนั้นจึงสามารถบันทึกไปพร้อมกับแนวทำนองได้

4.3) บันทึกลงแนวประสานภายหลังการบันทึกแนวทำนอง ใช้ในกรณีที่แนวทำนองออกมาชัดเจนและแนวประสานเสียงไม่ค่อยมีแนวประสานมากนักจึงบันทึกแนวประสานภายหลังแนวทำนอง

5) เครื่องหมายสัญลักษณ์โน้ตประดับ (Ornament)

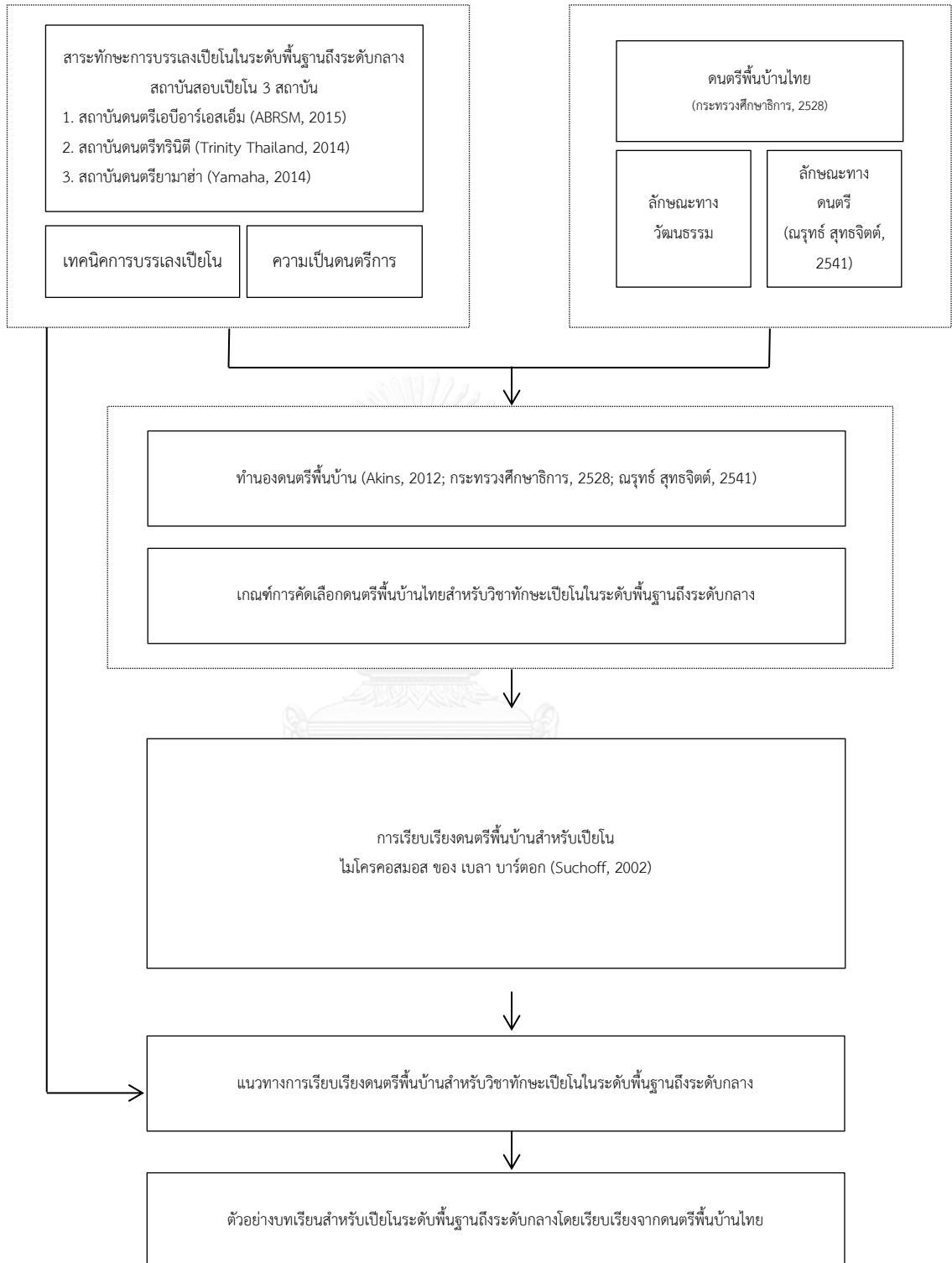
การใส่โน้ตประดับในทำนองเพลงจะยึดเอาโน้ตหลักของทำนองไว้ก่อนแล้วจึงถอดทำนองที่บรรเลงจริงออกมาแล้วกำหนดสัญลักษณ์ของเครื่องแทนเสียงในภายหลัง

6) เครื่องหมายบันทึกรายละเอียดอื่น ๆ

ในการบันทึกรายละเอียดในบทเพลงโดยใช้สัญลักษณ์ทางดนตรีตะวันตกเพื่อกำหนดการบรรเลงให้ตรงกับการเรียบเรียงของดนตรีไทยนั้นประกอบด้วย เครื่องหมายการย่อหรือกลับต้นของบทเพลง อัตราความเร็ว (Tempo) การลดความเร็ว (Ritardando) แต่จะไม่บันทึกเครื่องหมายที่บอกถึง ความดังเบา (Dynamics) สำเนียงการบรรเลง (Articulation) และหมายเลขนิ้ว (Fingering) เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้บรรเลงจากการบันทึกโน้ตในครั้งนี้สามารถบรรเลงตามทิวทัศน์ได้อย่างเป็นอิสระ

หลักจากการบันทึกโน้ตของบทเพลงเสร็จแล้วจะต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของเพลงเมื่อเปรียบเทียบกับเพลงดนตรีไทยดั้งเดิมและมีการทดลองบรรเลงก่อนด้วยแล้วจึงมีการขัดเกลาแนวทำนองและการประสานเสียงที่ถูกต้องตามหลักการของดนตรีตะวันตกด้วยเช่นกัน

ตอนที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านสำหรับการบรรเลงเปียโนและนำบทเพลงที่เรียบเรียงขึ้นจากทำนองดนตรีพื้นบ้านไทยสำหรับการเรียนการสอนวิชาทักษะเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ มีการศึกษาข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์และสรุปผล มีการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบการบรรยาย อภิปราย และมีการศึกษาข้อมูลในเชิงปริมาณในบางส่วนโดยมีการอธิบายและแจกแจงความถี่ของข้อมูลในเชิงปริมาณ

การวิจัยสามารถแบ่งขั้นตอนได้ 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง และดนตรีพื้นบ้านไทย

ตอนที่ 2 การนำเสนอบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางจากดนตรีพื้นบ้านไทย โดยมีแผนวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 2 กรอบวิธีดำเนินงานวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาการคัดเลือกและการเรียบเรียงบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง และดนตรีพื้นบ้านไทย

การศึกษาการคัดเลือกและการเรียบเรียงบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางและดนตรีพื้นบ้านไทย ประกอบไปด้วยการศึกษาทั้งหมด 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 การศึกษาเนื้อหาและสาระการเรียนรู้จากบทเรียนและเพลงสอบวัดระดับของสถาบันดนตรีในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง

ส่วนที่ 2 การศึกษาการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนเปียโนโดยใช้ดนตรีพื้นบ้าน

ส่วนที่ 3 การศึกษาดนตรีพื้นบ้านไทย

ในแต่ละส่วนมีรายละเอียดในการศึกษาและวิจัยดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาเนื้อหาและสาระการเรียนรู้จากบทเรียนและเพลงสอบวัดระดับของของสถาบันดนตรีในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง

การศึกษาการคัดเลือกและการเรียบเรียงบทเรียนหรือบทเพลงสำหรับเปียโนจะต้องมีการศึกษาและวิเคราะห์สาระเนื้อหาดนตรีที่ฟังมีแต่ระดับเพื่อเป็นขอบเขตและแนวคิดในการคัดเลือกทำนองเพลงดนตรีพื้นบ้านและแนวทางในการเรียบเรียงบทเพลงที่เหมาะสมในแต่ละระดับ มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวรรณกรรม เอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อเรื่องดังต่อไปนี้

- 1) องค์ประกอบดนตรี สาระดนตรี และทฤษฎีดนตรีตะวันตก
- 2) การวิเคราะห์บทเพลงสำหรับเปียโน
- 3) การประพันธ์เพลงสำหรับเปียโนเบื้องต้น

ขั้นที่ 2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างและขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาเนื้อหาสาระดนตรีในการเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางนี้ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยเลือกบทเพลงที่ใช้สอบวัดระดับของสถาบันดนตรีที่มีการจัดสอบในประเทศไทยและเป็นบทเพลงที่กำหนดใช้สอบในปี ค.ศ. 2015 เป็นต้นไป จาก 3 สถาบันดนตรีจำนวน 128 เพลง ดังต่อไปนี้

- 1) บทเพลงสอบของสถาบันดนตรีเอบีอาร์เอสเอ็ม (Associate Board of Royal Schools of Music [ABRSM]) ที่บรรจุอยู่ในหนังสือ *Piano Exam Pieces 2015 & 2016 ABRSM Grade 1* – 5 จำนวน 45 เพลง

2) บทเพลงสอบของสถาบันดนตรีทรินิตี้ (Trinity College London) ที่บรรจุอยู่ในหนังสือ *Piano Pieces & Exercises for Trinity College London Exams 2015 – 2017 Grade 1 – 5* จำนวน 45 เพลง

3) บทเพลงบังคับสอบและบทเพลงทำเล็มของสถาบันดนตรียามาฮา (Yamaha Music Foundation) ที่บรรจุอยู่ในหนังสือเรียนเปียโนเดี่ยวหลักสูตร *Pianoforte* เล่ม 1 – 5 จำนวน 38 เพลง

ขั้นที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ **แบบวิเคราะห์เทคนิคการบรรเลงเปียโนและสาระดนตรีจากบทเพลงในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง** โดยเก็บข้อมูลจากบทเพลงสอบของสถาบันดนตรีทั้ง 3 สถาบันเพื่อวิเคราะห์เทคนิคการบรรเลงเปียโนที่สำคัญและสาระดนตรีที่ผู้เรียนพึงมีในแต่ละระดับเกรดที่เหมาะสมเพื่อสรุปผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกทำนองเพลงที่บ้านที่เหมาะสมและเป็นกรอบหรือแนวทางในการเรียบเรียงบทเพลงสำหรับเปียโนให้มีเนื้อหาสาระที่ครบถ้วนและครอบคลุมทุกระดับ เครื่องมือในการวิจัยจะแบ่งประเด็นในการศึกษาเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

- 1) ข้อมูลทั่วไปของบทเพลง
- 2) สาระดนตรีและความเป็นดนตรีในบทเพลง
- 3) เทคนิคการบรรเลงในบทเพลง

เครื่องมือที่ใช้ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงจากการทดลองใช้เพื่อให้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลได้ถูกต้องและครอบคลุมเนื้อหามากที่สุด

ขั้นที่ 4 การนำเสนอข้อมูล

เนื้อหาสาระดนตรีในการเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางจะสรุปในเชิงบรรยายและตารางแจกแจงความถี่ของข้อมูล สรุปเป็นขอบเขตของเนื้อหาสาระดนตรีในแต่ละระดับเกรด

ส่วนที่ 2 การศึกษาการเรียบเรียงบทเรียนเปียโนโดยใช้ดนตรีที่บ้าน ชุดเพลงไมโครคอสมอส

การศึกษาคัดเลือกและการเรียบเรียงบทเรียนเปียโนโดยใช้ดนตรีที่บ้านของต่างประเทศจะศึกษาลักษณะของเหตุผลของการคัดเลือกทำนองเพลงและกลวิธีการเรียบเรียง โดยมีขั้นตอนการศึกษาดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวรรณกรรม เอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อเรื่องดังต่อไปนี้

- 1) การใช้ดนตรีที่บ้านในการสอนดนตรี
- 2) บทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงจากดนตรีที่บ้าน

ขั้นที่ 2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างและขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกศึกษา ชุดเพลงไมโครคอสมอส ประพันธ์และเรียบเรียงโดย เบลลา บาร์ตอก เป็นบทเรียนเปียโนที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านประเทศฮังการี และในยุโรปมาเรียบเรียงเป็นบทเพลง ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้เลือกศึกษาเฉพาะ 4 เล่ม จากทั้งหมด 6 เล่ม เป็นจำนวน 121 เพลง แบ่งระดับของบทเพลงที่ใช้ศึกษาได้ดังนี้ ระดับพื้นฐาน เล่ม 1 จำนวน 36 เพลง และ เล่ม 2 จำนวน 30 เพลงระดับกลาง เล่ม 3 จำนวน 30 เพลง และเล่ม 4 จำนวน 25 เพลง

ขั้นที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์ชุดเพลงไมโครคอสมอส คือ **แบบวิเคราะห์ชุดเพลงไมโครคอสมอส** โดยมีประเด็นที่ศึกษาเกี่ยวกับกลวิธีและแนวทางการเรียบเรียงของบทเพลงสำหรับเปียโนในแต่ละระดับ โดยพัฒนาเครื่องมือจากงานวิเคราะห์ของเบนจามิน ซุคอฟ (Suchoff, 2002) และเพิ่มเติมในประเด็นของการเลือกทำนองเพลงพื้นบ้านและการเรียบเรียงทำนอง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาแบ่งเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

- 1) การคัดเลือกทำนองเพลง
- 2) การเรียบเรียงทำนองเพลงเป็นบทเรียนเปียโน
- 3) เนื้อหาสาระดนตรีที่เน้นในบทเพลง

ขั้นที่ 4 การนำเสนอข้อมูล

การศึกษาการเรียบเรียงบทเพลง และเนื้อหาสาระดนตรีในการเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางของชุดเพลงไมโครคอสมอสจะสรุปในเชิงบรรยายและตารางแจกแจงความถี่ของข้อมูล และสรุปเป็นขอบเขตของเนื้อหาสาระดนตรีในแต่ละระดับเกรด

ส่วนที่ 3 การศึกษาดนตรีพื้นบ้านไทย

การศึกษาดนตรีพื้นบ้านไทยของการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาในลักษณะของการสืบค้นจากวรรณกรรม เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในด้านองค์ประกอบดนตรีและความหมายทางวัฒนธรรม เพื่อผู้วิจัยสามารถสร้างแหล่งข้อมูลดนตรีพื้นบ้านไทยและคัดเลือกบทเพลงที่จะนำไปใช้ในการเรียบเรียงบทเรียนสำหรับเปียโนได้อย่างเหมาะสม ขั้นตอนการศึกษาประกอบไปด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาวรรณกรรม เอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อเรื่องดังต่อไปนี้

- 1) นิยามหรือความหมายของดนตรีพื้นบ้าน
- 2) ลักษณะสำคัญของดนตรีพื้นบ้านไทย
- 3) วัฒนธรรม ประเพณีและการแสดงของแต่ละภูมิภาคไทย

ขั้นที่ 2 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างและขอบเขตการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) การศึกษาดนตรีพื้นบ้านที่มีระบุอยู่ในหนังสือ *ดนตรีพื้นบ้านและศิลปการแสดงของไทย* (กระทรวงศึกษาธิการ, 2528) และบทเพลงจากซีดีเพลงพื้นบ้านไทยและวีดิทัศน์การแสดงเพลงพื้นบ้านไทย

2) ผู้เชี่ยวชาญดนตรีพื้นบ้านที่มีความเชี่ยวชาญและสอนวิชาดนตรีพื้นบ้านและวิชาการสอนดนตรีสำหรับระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 1 ท่าน

ขั้นที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ **แบบวิเคราะห์และบันทึกโน้ตดนตรีพื้นบ้านไทย** โดยประเด็นที่ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะทางดนตรีและบริบทของดนตรีพื้นบ้านไทย การถอดทำนองเพลงเป็นโน้ตตะวันตก นอกจากนี้มีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีพื้นบ้าน โดยแบ่งประเด็นที่สัมภาษณ์ออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของดนตรีพื้นบ้านไทยที่ศึกษาและคัดเลือก

2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรีพื้นบ้านไทยทั้ง 4 ภาคที่สำคัญที่เหมาะสมในการใช้สอนดนตรีในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง

ขั้นที่ 4 การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์ดนตรีพื้นบ้านไทยจะนำเสนอในเชิงบรรยายลักษณะสำคัญทางดนตรีและวัฒนธรรมของแต่ละภูมิภาค พร้อมนำเสนอโน้ตทำนองเพลงดนตรีพื้นบ้านที่ศึกษาที่มีอยู่เดิมและที่ถอดจากซีดีเพลงหรือวีดิทัศน์

ตอนที่ 2 การนำเสนอบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางจากดนตรีพื้นบ้านไทย

การนำเสนอบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางจากดนตรีพื้นบ้านไทยจะนำเสนอบทเพลงและโน้ตเพลงเปียโนที่เป็นตัวอย่างบทเพลงที่ผู้วิจัยเรียบเรียงขึ้นจากผลการศึกษาและดำเนินการวิจัยในตอนต้นที่ 1 มีขั้นตอนในการวิจัยดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 คัดเลือกทำนองเพลงในแต่ละระดับเกรด

ขั้นที่ 2 เรียบเรียงบทเรียนสำหรับเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้าน

ขั้นที่ 3 นำเสนอบทเพลงที่เรียบเรียงสำหรับเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านพร้อมบทวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นที่ 4 สรุปและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมให้ข้อเสนอแนะในประเด็นสำคัญจากการวิจัยเป็นวิทยานิพนธ์เล่มสมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนเปียโนสำหรับนักเรียนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยเรียบเรียงจากดนตรีพื้นบ้านไทย ผู้วิจัยได้มีศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยนำเสนอข้อมูลการศึกษาและวิเคราะห์ผลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย และ 2) เพื่อนำเสนอบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย

การศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยศึกษาเอกสาร ตำราและบทเรียนเปียโนที่ใช้ในการเรียนการสอนในปัจจุบัน รวมถึงบทเรียนเปียโนที่มีการนำดนตรีพื้นบ้านชาติต่าง ๆ มาใช้ในการเรียบเรียงเพื่อศึกษาแนวทางการใช้ดนตรีพื้นบ้านในบทเรียนเปียโน นอกจากนี้ยังมีการศึกษาลักษณะทางดนตรีของดนตรีพื้นบ้านไทยเพื่อนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมด้วย

การนำเสนอผลการศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยจึงแบ่งได้ 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาเนื้อหาและสาระการเรียนรู้จากบทเพลงสอวัดระดับของสถาบันดนตรีในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาและวิเคราะห์บทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงจากดนตรีพื้นบ้านตะวันตก: ชุดเพลงไมโครคอสมอส

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาวិเคราะห์แนวทางการคัดเลือกดนตรีพื้นบ้านไทยเพื่อใช้ในการเรียบเรียงบทเพลงเปียโน

ตอนที่ 2 นำเสนอตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย ผู้วิจัยจึงได้เรียบเรียงตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางขึ้นจากวิธีการที่ได้ศึกษา โดยนำเสนอตัวอย่างบทเรียนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง จำนวน 12 เพลง

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด 3 ส่วนด้วยกันได้แก่

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาเนื้อหาและสาระการเรียนรู้จากบทเพลงสอบวัดระดับของสถาบันดนตรีในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาและวิเคราะห์บทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงจากดนตรีพื้นบ้านตะวันตก: ชุดเพลงไมโครคอสมอส

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ดนตรีพื้นบ้านไทย

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดจะนำมาสรุปเป็นแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ เพื่อนำไปคัดเลือกทำนองเพลงดนตรีพื้นบ้านไทยและเรียบเรียงเป็นตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง ซึ่งผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละส่วนมีดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาเนื้อหาและสาระการเรียนรู้จากบทเพลงสอบวัดระดับของสถาบันดนตรีในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทเพลงที่เป็นเพลงสอบและบทเรียนของสถาบันดนตรีทั้ง 3 สถาบัน ได้แก่ 1) สถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็ม 2) สถาบันดนตรีทรินิตี้ และ 3) สถาบันดนตรียามาฮ่า มีผลการศึกษาและวิเคราะห์แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไปของบทเพลงสอบ
2. สาระดนตรีหรือความเป็นดนตรี
3. เทคนิคการบรรเลงเปียโน

โดยมีรายละเอียดของผลการศึกษาในแต่ละตอนดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของบทเพลงสอบ

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลบทเพลงสอบสถาบันดนตรีที่มีการจัดสอบวัดระดับเปียโนเดี่ยว (Solo Piano) จำนวน 3 สถาบัน โดยแต่ละสถาบันมีรายละเอียดของบทเพลงที่ใช้ในการสอบที่มีกระบวนการสอบที่เหมือนและแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์การใช้บทเพลงสอบของแต่ละสถาบันดนตรีตามประเด็นต่อไปนี้

1.1 การกำหนดบทเพลงสอบ การจัดกลุ่มเพลงสอบ และจำนวนบทเพลงสอบ

1.2 ลักษณะของบทเพลงที่ใช้สอบ

1.1 การกำหนดบทเพลงสอบ การจัดกลุ่มเพลงสอบ และจำนวนบทเพลงสอบ

ผู้วิจัยได้ศึกษาการกำหนดเพลงสอบและการเลือกใช้เพลงในการสอบของแต่ละสถาบันเพื่อเลือกบทเพลงสอบมาวิเคราะห์ศึกษาสาระทางดนตรีและเทคนิคบรรเลง และสรุปการกำหนดใช้บทเพลงสอบของแต่ละสถาบันได้ ดังนี้

สถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็ม

การสอบวัดระดับเปียโนเดี่ยวของสถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็ม ทางสถาบันดนตรีกำหนดให้ผู้สอบจะต้องบรรเลงบทเพลงตามที่มีรายชื่อในประมวลการสอบ (Syllabus) โดยกำหนดรายชื่อบทเพลงที่สามารถใช้ในการสอบได้จำนวน 18 เพลง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มบทเพลงที่มีโน้ตเพลงในหนังสือเพลงสอบ *Piano Exam Pieces 2015 & 2016 ABRSM* ของแต่ละระดับเกรด จำนวน 9 เพลง และกลุ่มบทเพลงที่นอกเหนือจากในหนังสือจำนวน 9 เพลง ซึ่งสถาบันจะกำหนดสำนักพิมพ์ที่ตีพิมพ์โน้ตไว้ในประมวลการสอบ

บทเพลงทั้ง 2 กลุ่ม แบ่งเป็นย่อยกลุ่มตามยุคสมัยและกระบวนการแบบของดนตรี แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่กลุ่มเอ (Group A) คือ กลุ่มดนตรีที่ประพันธ์ขึ้นหรือมีกระบวนการแบบดนตรีศตวรรษที่ 17 – 18 กลุ่มบี (Group B) คือ กลุ่มดนตรีที่ประพันธ์หรือมีกระบวนการแบบดนตรีช่วงศตวรรษที่ 19 – 20 และ กลุ่มซี (Group C) คือ บทเพลงร่วมสมัย หรือดนตรีในศตวรรษที่ 20 เป็นต้นไป

ผู้สอบจะต้องเลือกบทเพลงที่ใช้สอบจำนวน 3 บทเพลงจากบทเพลงทั้ง 3 กลุ่ม ให้มีความสมดุลของลักษณะทางดนตรีในเรื่องของ กระบวนการแบบดนตรี สาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงที่จะต้องบรรเลงในการสอบ (ABRSM, 2014)

การศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาบทเพลงในหนังสือเพลงสอบ *Piano Exam Pieces 2015 & 2016 ABRSM* ระดับเกรด 1 – 5 รวมทั้งหมดจำนวน 45 เพลง (รายละเอียดของชื่อเพลงและผู้ประพันธ์เพลง ภาคผนวก ค)

สถาบันดนตรีทรินิตี้

สถาบันดนตรีทรินิตี้มีจำนวนและรูปแบบการใช้เพลงสอบคล้ายกับการสอบของสถาบันดนตรี เอปีอาร์เอสเอ็ม ผู้สอบจะเลือกบทเพลงจากรายชื่อที่กำหนดในประมวลการสอบวัดระดับเกรด สามารถเลือกบทเพลงจากหนังสือเพลงสอบ *Piano Pieces & Exercises for Trinity College London exams 2015 – 2017* ในแต่ละระดับเกรดหรือสามารถเลือกบทเพลงจากรายชื่อและสำนักพิมพ์ที่กำหนดนอกเหนือจากที่กำหนดในหนังสือเพลงสอบ

บทเพลงในระดับเกรด 1 – 3 ของสถาบันดนตรีทรินิตี้ไม่มีการแบ่งกลุ่มย่อยตามกระบวนการแบบหรือยุคสมัยของบทเพลง แต่บทเพลงในระดับเกรด 4 – 5 จะแบ่งบทเพลงเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มเอ และกลุ่มบี ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มมีลักษณะบทเพลงที่คล้ายกัน เพื่อเป็นการให้ผู้สอบเลือกบทเพลงได้หลากหลายและครอบคลุมเนื้อหาได้มากขึ้น ซึ่งผู้สอบจะต้องเลือกบทเพลงที่ใช้บรรเลงในการสอบจาก ทั้ง 2 กลุ่ม จำนวน 3 เพลง (Trinity, 2014)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาบทเพลงในหนังสือเพลงสอบ *Piano Pieces & Exercises for Trinity College London exams 2015 – 2017* ระดับเกรด 1 – 5 รวมทั้งหมดจำนวน 45 เพลง (รายละเอียดของชื่อเพลงและผู้ประพันธ์เพลง ภาคผนวก ค)

สถาบันดนตรี ยามาฮ่า

สถาบันดนตรียามาฮ่า เป็นสถาบันดนตรีมีรูปแบบการสอบที่แตกต่างจากสถาบันดนตรีอื่นที่ศึกษามา ทั้งด้านการแบ่งระดับเกรดจะเรียงลำดับจากระดับเกรดมากไปหาน้อย คือ เริ่มต้นที่ระดับเกรด 13 เป็นระดับพื้นฐานและระดับเกรด 1 คือ ระดับเกรดที่สูงที่สุด จากการเปรียบเทียบระดับเกรดกับสถาบันอื่น ระดับเกรดห้าอันดับแรกของสถาบันดนตรียามาฮ่าที่ใช้ในการศึกษา คือ ระดับเกรด 13 – 9

การเลือกเพลงสอบในระดับเกรด 13 – 11 จะมีการกำหนดเพลงบังคับสอบจำนวน 2 เพลง และเพลงเลือกสอบเพิ่มเติมอีก 2 เพลง รวมทั้งหมด 4 เพลงจากบทเรียนในหนังสือเรียน *Pianoforte Book 1 – 3* ในบทเรียนจะมีส่วนของบทเพลงที่เสริมเพิ่มเติมสำหรับผู้เรียนที่เรียนใกล้จบเล่มหรือมีความสามารถ (Repertoires for Challenger) เป็นบทเพลงที่รวมเทคนิคการบรรเลงและเนื้อหาสาระทางดนตรีของบทเรียนทั้งหมดของแต่ละระดับเกรดและบทเพลงในส่วนนี้สามารถนำมาเป็นเพลงสอบของสถาบันดนตรียามาฮ่าได้ ระดับเกรด 10 – 9 จะไม่กำหนดบทเพลงบังคับสอบแต่ผู้สอบจะต้องเลือกบทเพลงที่มีเนื้อหาและเทคนิคการบรรเลงที่เหมาะสมกับระดับ ซึ่งนิยมใช้บทเพลงในส่วน ของบทเพลงท้ายบทเรียนในการใช้สอบ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะบทเพลงในหนังสือเพลงสอบบังคับและบทเพลงทำนองที่เรียนที่เป็นเปียโนเดี่ยวจากหนังสือ *Pianoforte* เล่ม 1 – 5 รวมทั้งหมดจำนวน 38 เพลง (รายละเอียดของชื่อเพลงและผู้ประพันธ์เพลง ภาคผนวก ค)

การศึกษาและวิเคราะห์บทเพลงสอบของทุกสถาบันดนตรี มีจำนวนเพลงที่ใช้รวมทั้งหมด 128 เพลง โดยแบ่งจำนวนบทเพลงที่ได้ศึกษาตามสถาบันดนตรีและเกรดได้ดังนี้

ตารางที่ 6 แจกแจงจำนวนบทเพลงที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 3 สถาบันดนตรี

ระดับ	ระดับพื้นฐาน			ระดับพื้นกลาง		รวม (เพลง)
	ระดับเกรด 1 (เพลง)	ระดับเกรด 2 (เพลง)	ระดับเกรด 3 (เพลง)	ระดับเกรด 4 (เพลง)	ระดับเกรด 5 (เพลง)	
สถาบันดนตรี						
เอปาร์เอสเอ็ม	9	9	9	9	9	45
ทรินิตี้	9	9	9	9	9	45
ยามาฮ่า	8	5	6	9	10	38
รวม (เพลง)	26	23	24	27	28	128

นอกจากนี้การศึกษาข้อมูลของบทเพลง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลักษณะบทเพลงตามช่วงยุคสมัยของผู้ประพันธ์เพลงแต่บางบทเพลงมีลักษณะของกระบวนแบบของเพลงไม่ตรงกับยุคสมัยของผู้ประพันธ์เสมอ เนื่องจากบทเพลงกระบวนแบบดนตรีศตวรรษที่ 17 – 18 บางบทเพลงประพันธ์โดยนักประพันธ์ในศตวรรษที่ 20 การศึกษาจึงมุ่งเน้นไปที่ลักษณะของกระบวนแบบของบทเพลงเป็นหลัก ซึ่งสามารถสรุปกระบวนแบบของบทเพลงในแต่ละระดับเกรดได้ ดังนี้

1.2 กระบวนแบบของบทเพลง (Style)

กระบวนแบบของบทเพลงที่ปรากฏจากบทเพลงสอบของทั้ง 3 สถาบันดนตรี แบ่งประเภทได้ 5 ประเภท ดังนี้

1) กระบวนแบบดนตรีคลาสสิก (Classical Music) คือ บทเพลงที่มีกระบวนแบบเพลงที่ประพันธ์หรือเรียบเรียงแบบดนตรีศตวรรษที่ 17 – 19 หรือลักษณะเพลงแบบยุคบาโรก คลาสสิกและโรแมนติก

2) กระบวนแบบดนตรีร่วมสมัย (Contemporary Music) คือ บทเพลงที่มีการใช้เทคนิคการประพันธ์หรือเรียบเรียงเสียงประสานแบบดนตรีในศตวรรษที่ 20

3) กระบวนแบบดนตรีสวิงหรือแจ๊ส (Swing/Jazz Music) คือ บทเพลงที่มีการใช้เสียงประสานและรูปแบบจังหวะแบบสวิงหรือดนตรีแจ๊ส

4) กระบวนแบบดนตรีพื้นบ้าน (Folk Music) คือ บทเพลงที่ประพันธ์หรือเรียบเรียงจากทำนองดนตรีพื้นบ้านชาติต่าง ๆ

5) เพลงแบบฝึกหัด (Étude) คือ บทเพลงที่มีกระบวนแบบไม่แน่นอนชัด มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัด ซึ่งบรรเลงบทเพลงเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงโดยเฉพาะ

ผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์กระบวนการแบบของบทเพลงที่ปรากฏในแต่ละสถาบันดนตรีได้ดังต่อไปนี้

กระบวนการแบบของบทเพลงสอบสถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็ม

ตารางที่ 7 แจกแจงกระบวนการแบบของบทเพลงของสถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็ม

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
กระบวนการแบบดนตรี	N = 9	N = 9	N = 9	N = 9	N = 9
คลาสสิก	4	3	5	4	6
ดนตรีร่วมสมัย	3	4	1	2	-
สวิง/แจ๊ส	-	-	2	1	1
ดนตรีพื้นบ้าน	2	1	1	2	2

จากตารางแจกแจงกระบวนการแบบของบทเพลงของสถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็มในแต่ละระดับเกรดพบว่ากระบวนการแบบดนตรีที่ปรากฏในบทเรียนในแต่ละระดับเกรดพบว่าโดยส่วนใหญ่จะเน้นที่บทเพลงในลักษณะกระบวนการแบบดนตรีคลาสสิก หรือดนตรีแบบศตวรรษที่ 17 - 19 ซึ่งมีจำนวนมากที่สุดโดยเฉพาะตั้งแต่ระดับเกรด 3 ขึ้นไป

นอกจากนี้ในทุกๆระดับเกรดจะมีบทเพลงกระบวนการแบบดนตรีร่วมสมัยหรือดนตรีในศตวรรษที่ 20 สวิงหรือแจ๊ส และดนตรีพื้นบ้านประกอบอยู่ 1 - 3 บทเพลง เพื่อมีรูปแบบของบทเพลงที่หลากหลายและให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรีและเลือกบทเพลงสอบได้หลากหลายกระบวนการแบบ

กระบวนการแบบดนตรีของบทเพลงสอบสถาบันดนตรีทรินิตี้

ตารางที่ 8 แจกแจงกระบวนการแบบของบทเพลงของสถาบันดนตรีทรินิตี้

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
กระบวนการแบบดนตรี	N = 9	N = 9	N = 9	N = 9	N = 9
คลาสสิก	3	4	4	4	6
ดนตรีร่วมสมัย	5	2	3	1	2
สวิง/แจ๊ส	1	3	1	3	1
ดนตรีพื้นบ้าน	-	-	1	1	-

จากการวิเคราะห์ผลการศึกษาเห็นได้ชัดว่า สถาบันดนตรีทรินิตี้เน้นการใช้กระบวนการแบบดนตรีในศตวรรษที่ 17 - 19 มากที่สุดคล้ายคลึงกับสถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็มและมีข้อมูลการใช้กระบวนการแบบของดนตรีไปในทิศทางเดียวกัน คือ ระดับเกรดที่สูงขึ้นจะเน้นบทเพลงกระบวนการแบบคลาสสิกมากยิ่งขึ้น รวมถึงในแต่ละระดับเกรดจะมีบทเพลงกระบวนการแบบดนตรีร่วมสมัย ดนตรีสวิงหรือแจ๊ส และดนตรีพื้นบ้านปรากฏอยู่ด้วยแต่เป็นส่วนน้อยของบทเพลงทั้งหมด เพื่อมีบทเพลงที่มีกระบวนการแบบที่หลากหลายและครบถ้วนทุกแบบในแต่ละระดับเกรด

กระบวนการแบบดนตรีของบทเพลงสอบสถาบันดนตรียามาฮา

ตารางที่ 9 แจกแจงกระบวนการแบบของบทเพลงของสถาบันดนตรียามาฮาในแต่ละระดับเกรด

ระดับ	เกรด 13	เกรด 12	เกรด 11	เกรด 10	เกรด 9
กระบวนการแบบดนตรี	N = 8	N = 5	N = 6	N = 9	N = 10
คลาสสิก	-	-	5	8	8
ดนตรีร่วมสมัย	1	2	-	1	1
สวิง/แจ๊ส	1	1	1	-	1
ดนตรีพื้นบ้าน	4	2	-	-	-
แบบฝึกหัด	2	-	-	-	-

กระบวนการแบบดนตรีที่ปรากฏในบทเรียนของสถาบันดนตรียามาฮาในช่วง 5 ระดับเกรดแรก หรือระดับเกรด 13 – 9 มีความแตกต่างกันเด่นชัดระหว่างระดับพื้นฐาน คือ ระดับเกรด 13 – 11 จะเน้นที่บทเพลงที่ใช้ทำนองเพลงพื้นบ้านจากประเทศต่าง ๆ มาเรียบเรียง กับบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นใหม่โดยสถาบันดนตรียามาฮาเอง ไม่เน้นใช้บทเพลงกระบวนการแบบดนตรีในศตวรรษที่ 17 – 19 อีกทั้งในช่วงระดับเกรด 13 มีบทเพลงในลักษณะของแบบฝึกหัดอยู่ด้วยเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงของผู้เรียนให้พร้อมก่อนการบรรเลงบทเพลงในกระบวนการแบบอื่น ๆ ต่อไป

ส่วนระดับเกรด 11 – 9 มีการเพิ่มจำนวนบทเพลงกระบวนการแบบดนตรีคลาสสิกมากขึ้นและเน้นมาที่สุดในช่วงระดับเกรด 10 – 9 แต่ยังมีบทเพลงกระบวนการแบบอื่น ๆ บรรจุอยู่ในบทเรียนทั้งบทเพลงกระบวนการแบบดนตรีร่วมสมัย ดนตรีสวิงหรือแจ๊ส และดนตรีพื้นบ้านเพื่อความหลากหลายของบทเพลงที่ใช้ในการเรียนและสอบเปียโน

จากการศึกษาและวิเคราะห์กระบวนการแบบของบทเพลงสอบในแต่ละสถาบันดนตรี พบว่าทุกสถาบันดนตรีเน้นจำนวนบทเพลงกระบวนการแบบดนตรีคลาสสิกหรือดนตรีในแบบศตวรรษที่ 17 – 19 มากที่สุด โดยเฉพาะตั้งแต่ระดับเกรด 2 ขึ้นไป และมีดนตรีร่วมสมัยที่มีการประสานเสียงแบบดนตรีในศตวรรษที่ 20 เป็นหลักมีจำนวนรองลงมา และยังมีดนตรีกระบวนการแบบอื่น ๆ ประกอบอยู่ในจำนวนบทเพลงทั้งหมดอยู่ตลอด ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกระบวนการแบบดนตรีของบทเพลงทั้ง 3 สถาบันที่ใช้ในแต่ละระดับเกรด ดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

ในช่วงเกรดระดับพื้นฐานจะมีจำนวนของกระบวนการแบบดนตรีที่ปรากฏกระจายจำนวนบทเพลงให้มีครบทุกกระบวนการแบบดนตรี เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้กระบวนการแบบดนตรีที่ความหลากหลายและเทคนิคการบรรเลงจากกระบวนการแบบดนตรีต่าง บทเพลงในระดับเกรดพื้นฐาน โดยเฉพาะระดับเกรด 1 – 2 ควรมีกระบวนการแบบที่ครบทุกแบบและเพิ่มเติมบทเพลงแบบฝึกหัดเพื่อฝึกพัฒนาทักษะการบรรเลงของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นด้วย แต่ละสถาบันดนตรีมีการเน้นกระบวนการแบบดนตรีที่แตกต่างกันไป สถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็มเน้นจำนวนเพลงกระบวนการแบบคลาสสิกมากที่สุด สถาบันดนตรีทรินิตี้

เน้นจำนวนเพลงกระบวนแบบดนตรีร่วมสมัยมากที่สุดและสถาบันดนตรียามาฮ่าเน้นบทเพลงที่เรียบเรียงจากทำนองเพลงพื้นบ้านชาติต่าง ๆ มากที่สุด

ส่วนระดับเกรด 3 ของทั้งสถาบันดนตรี 3 สถาบันมีบทเพลงที่ใช้กระบวนแบบในทิศทางเดียวกัน คือ เริ่มเน้นจำนวนบทเพลงกระบวนแบบคลาสสิกมากที่สุด จากบทเพลงทั้งหมดแต่ยังคงมีบทเพลงประเภทอื่น ๆ ประกอบชุดเพลงอยู่เป็นจำนวนน้อยลงมา เพื่อเป็นการสร้างทักษะการบรรเลงบทเพลงกระบวนแบบคลาสสิกที่จะต้องเรียนรู้และบรรเลงต่อไปในระดับเกรดที่สูงขึ้น

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

ในช่วงระดับกลางผู้เรียนมีทักษะการบรรเลงและมีประสบการณ์การบรรเลงบทเพลงที่มีกระบวนแบบดนตรีต่าง ๆ จากระดับพื้นฐาน จึงมีการเพิ่มจำนวนบทเพลงกระบวนแบบคลาสสิกและดนตรีร่วมสมัยให้มากขึ้นในระดับเกรด 4 เป็นต้นไปเพื่อผู้เรียนรู้จักวรรณกรรมดนตรีคลาสสิกและดนตรีร่วมสมัยให้มากขึ้นโดยเฉพาะผลงานคีตกวีที่มีชื่อเสียง เช่น โยฮันน์ เซบาสเตียน บาค (J.S. Bach) โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (W.A. Mozart) หรือ อิลิทช์ ปีเตอร์ ไชคอฟสกี (Ilich Peter Tchaikovsky) เป็นต้น และบทเพลงที่ใช้มีรูปแบบของบทเพลงมีความยากและซับซ้อนมากขึ้นด้วยซึ่งทั้ง 3 สถาบันดนตรีมีการใช้บทเพลงกระบวนแบบต่าง ๆ คล้ายกันทั้งหมด

การเรียนบทเพลงที่ใช้ในระดับกลางเป็นการพัฒนาทักษะการบรรเลงบทเพลงวรรณกรรมทางดนตรี (Repertoires) ที่มีความยาวของบทเพลงมากขึ้นและมีกระบวนแบบที่ชัดเจน มากกว่าที่บทเพลงในระดับพื้นฐานที่เป็นบทเพลงแบบฝึกหัด เพื่อเตรียมพร้อมผู้เรียนในระดับกลางในการพัฒนาทักษะระดับสูง

จากผลสรุปการวิเคราะห์ (ข้อมูลในภาคผนวก ค) สามารถแจกแจงลักษณะของกระบวนแบบของบทเพลงที่ใช้ในแต่ละระดับได้เป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบกระบวนแบบของบทเพลง

ระดับ	ระดับพื้นฐาน			ระดับกลาง	
	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
กระบวนแบบดนตรี	เน้นการใช้กระบวนแบบของบทเพลงที่หลากหลายทุกรูปแบบเท่ากัน	เริ่มเน้นใช้บทเพลงกระบวนแบบคลาสสิกมากที่สุดและมีกระบวนแบบอื่น ๆ รองลงมา	เน้นใช้บทเพลงกระบวนแบบคลาสสิกมากที่สุด รองลงมาคือกระบวนแบบดนตรีร่วมสมัย มีกระบวนแบบดนตรีแจ๊สและดนตรีพื้นบ้านเป็นส่วนน้อย		

2. สารสนเทศและความเป็นดนตรี (Music Content and Musicianship)

การศึกษาสารสนเทศและความเป็นดนตรีจากบทเพลงในแต่ละระดับเกรด ผู้วิจัยศึกษาจากความถี่ของข้อมูลสารสนเทศที่ปรากฏในโน้ตเพลงสอบของทั้ง 3 สถาบันและนำมาสรุปเปรียบเทียบในแต่ละระดับ ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลตามหัวข้อสารสนเทศแบ่งเป็นระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3) และระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5) ได้ดังต่อไปนี้

- 2.1 ค่าโน้ตและตัวหยุด (Note and Rest Value)
- 2.2 อัตราจังหวะและรูปแบบจังหวะ (Time Signature and Rhythm Patterns)
- 2.3 กุญแจเสียงและช่วงกว้างโน้ต (Clefs and Range)
- 2.4 บันไดเสียง (Key Signature and Scale)
- 2.5 สังกีตลักษณ์ (Forms)
- 2.6 รูปพรรณ (Texture)
- 2.7 ความเร็ว (Tempo)
- 2.8 เครื่องหมายความเข้มเสียงและสื่ออารมณ์ (Dynamics and Expression Marks)

2.1 สัญลักษณ์ค่าโน้ตและตัวหยุด

สัญลักษณ์ค่าโน้ตและตัวหยุดในบทเพลงทั้ง 3 สถาบันพบว่า จะกำหนดใช้ค่าโน้ตและตัวหยุดในบทเพลงตามลักษณะรูปแบบของอัตราจังหวะและการกำหนดความเร็วของบทเพลง (ดูหัวข้ออัตราจังหวะและความเร็ว) ซึ่งในบทเพลงแต่ละระดับเกรดจะมีการใช้กลุ่มของค่าโน้ตและสัญลักษณ์ตัวหยุดที่มีความใกล้เคียงกันและมีการเรียงกันข้อมูลของระดับเกรดพื้นฐานถึงระดับกลาง สรุปข้อมูลการใช้ค่าโน้ตและตัวหยุดได้ดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

บทเพลงในระดับพื้นฐานลักษณะของค่าโน้ตจะอยู่ในกลุ่มของโน้ตตัวกลม (Whole Note) โน้ตตัวขาว (Half Note) โน้ตตัวดำ (Quarter Note) และโน้ตเข้บิตต่าง ๆ ซึ่งในระดับเกรด 1 มีการใช้เข้บิต หนึ่งชั้น (Eighth Note) ระดับเกรด 2 มีการใช้เข้บิตสองชั้น (Sixteenth Note) ครั้งแรกและมีการใช้โน้ตเข้บิตสามชั้น (Thirty second Note) ในระดับเกรด 3 ครั้งแรก

มีสัญลักษณ์ตัวหยุดอยู่ในกลุ่มตัวหยุดโน้ตตัวขาว โน้ตตัวดำและเข้บิตหนึ่งชั้น มีการใช้เครื่องหมายเชื่อมค่าโน้ต (Tie Note) และการประจุดโน้ต (Dotted Note) ของโน้ตตัวขาวและตัวดำเป็นจำนวนมาก และมีโน้ตประจุดเข้บิตหนึ่งชั้นในระดับเกรด 3 พบการใช้กลุ่มโน้ตสามพยางค์ (Triplet) ในระดับเกรด 2 - 3 ไม่พบในระดับเกรด 1

นอกจากนี้พบข้อสังเกตว่า ความเร็วของบทเพลงมีผลต่อการเลือกใช้ค่าโน้ต พบบทเพลงที่มีความเร็วมากมักจะใช้สัดส่วนของโน้ตที่มีค่าจังหวะมาก อาทิ โน้ตตัวกลม โน้ตตัวขาว โน้ตตัวดำ และ

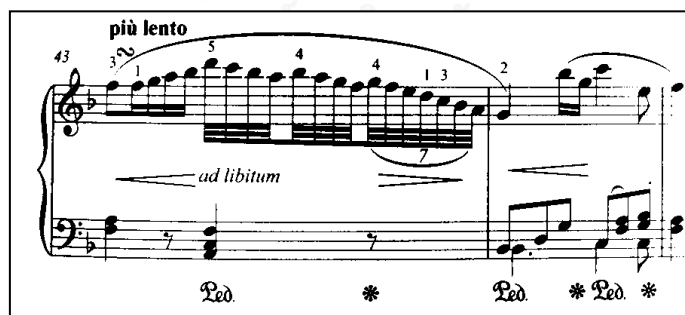
โน้ตเช็ทหนึ่งชั้น แต่บทเพลงที่มีจังหวะช้าจะมีสัดส่วนของโน้ตที่มีค่าแบ่งจังหวะสี่ชั้น อาทิ โน้ตเช็ทสามชั้น เช่นบทเพลงในระดับเกรด 3 เพลง Bird – catcher’s Song from Mozart’s Magic Flute (G.3, Trinity) ที่มีความเร็วของบทเพลงแบบอัลเลเกร็ตโต โน้ตตัวดำเท่ากับ 80 ซึ่งไม่เร็วจนเกินไป และมีกลุ่มโน้ตเช็ทสามชั้นอยู่ในบทเพลงและบรรเลงแบบไล่เสียงจึงไม่ยากต่อการบรรเลงในระดับพื้นฐานจนเกินไป เป็นต้น

ภาพที่ 3 ตัวอย่างโน้ตเพลง Bird - Catcher’s Song from Mozart’s Magic Flute (G.3, Trinity)

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

ในระดับเกรด 4 มีการใช้โน้ตและสัญลักษณ์ตัวหยุดที่มีค่าจังหวะใกล้เคียงกับระดับเกรด 3 ในระดับพื้นฐานแต่มีการใช้ตัวหยุดโน้ตเช็ทสองชั้นเป็นครั้งแรก ส่วนในระดับเกรด 5 มีการใช้โน้ตเช็ทสี่ชั้น (Sixty fourth Note) เป็นครั้งแรก แต่ใช้ในบทเพลงเดียว คือ เพลง Andantino from Sonata on themes from The Magic Flute (G.5, Trinity) ที่มีการบรรเลงกลุ่มโน้ตไล่เสียงด้วยเช็ทสี่ชั้น แต่มีการลดความเร็วของบทเพลงในช่วงเดียวกันในลักษณะอัตราความเร็วยืดหยุ่น (Ad libitum) เป็นต้น และมีการใช้โน้ตปะจุดกับโน้ตเช็ทสองชั้นด้วย แสดงให้เห็นถึงมีรูปแบบจังหวะที่ซับซ้อนและมีความยากมากขึ้นในการบรรเลง

ภาพที่ 4 ตัวอย่างโน้ตเพลง Andantino from Sonata on Themes from the Magic Flute (G.5, Trinity)

บทเพลงในระดับกลางจะสามารถใช้ค่านโน้ตได้ทุกรูปแบบตามความเหมาะสมของกระบวนแบบเพลงและความเร็วของบทเพลง ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับบทเพลงระดับพื้นฐาน บทเพลงที่มีความเร็วจะใช้โน้ตที่มีค่านโน้ตที่มีจังหวะมาก และบทเพลงที่มีจังหวะช้าจะใช้โน้ตที่มีค่านโน้ตน้อยและ

แบ่งย่อยจังหวะมาก ผลการศึกษาและวิเคราะห์สัญลักษณ์ค่าน้ำหนักและตัวหยุดสามารถสรุปในรูปแบบตารางได้ดังตารางที่ 11 เปรียบเทียบการใช้ค่าน้ำหนักและตัวหยุดในบทเพลงแต่ละเกรดซึ่งสรุปจากข้อมูลวิเคราะห์บทเพลงในภาคผนวก ค

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบการใช้ค่าน้ำหนักและตัวหยุดในบทเพลงแต่ละเกรด

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
สัญลักษณ์ ไม้*	WN, HN, QN, 8 th N	ปรากฏ 16 th N ครั้งแรก	ปรากฏ 32 nd N ครั้งแรก	ทุกรูปแบบไม่เกิน 32 nd N	ปรากฏ 64 th N ครั้งแรก
ไม้ตบจุด	HN, QN		ปรากฏ 8 th N ครั้งแรก	ทุกรูปแบบไม่เกิน 8 th N	ปรากฏ 16 th N ครั้งแรก
สามพยางค์	-			มีการใช้ไม้ 3 พยางค์	
การโยงเสียง			มีการใช้เครื่องหมายโยงเสียง		
สัญลักษณ์ตัว หยุด		WN, HN, QN, 8 th N		ปรากฏ 16 th N ครั้งแรก	ทุกรูปแบบไม่เกิน 16 th N

2.2 อัตรารั้วจังหวะและรูปแบบจังหวะ (Time Signature and Rhythm Patterns)

การศึกษาจังหวะของบทเพลงแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) อัตรารั้วจังหวะ และ

2) รูปแบบจังหวะ ผลการศึกษาพบว่า

1) อัตรารั้วจังหวะ

สัญลักษณ์อัตรารั้วจังหวะที่กำหนดในต้นบทเพลงและปรากฏในระหว่างบทเพลงในระดับเกรด

1 – 5 ของทั้ง 3 สถาบันสามารถจัดกลุ่มได้ 3 ประเภทดังนี้

ประเภทที่ 1 อัตรารั้วจังหวะธรรมดา (Simple Time) แบ่งอัตรารั้วจังหวะได้ 3 ประเภทย่อย ได้แก่

- แบ่งกลุ่ม 2 จังหวะ (Simple Duple Time) ได้แก่ อัตรารั้วจังหวะ 2/2, 2/4
- แบ่งกลุ่ม 3 จังหวะ (Simple Triple Time) ได้แก่ อัตรารั้วจังหวะ 3/4, 3/8
- แบ่งกลุ่ม 4 จังหวะ (Simple Quarter Time) ได้แก่ 4/4

ประเภทที่ 2 อัตรารั้วจังหวะผสม (Compound Time) แบ่งอัตรารั้วจังหวะได้ 3 ประเภทย่อย ได้แก่

- แบ่งกลุ่ม 2 จังหวะ (Compound Duple Time) ได้แก่ อัตรารั้วจังหวะ 6/8 และ
- แบ่งกลุ่ม 4 จังหวะ (Compound Quarter Time) ได้แก่ อัตรารั้วจังหวะ 12/8

ประเภทที่ 3 อัตรารั้วจังหวะซ้อน (Complex Time) ได้แก่ อัตรารั้วจังหวะ 5/4

การใช้อัตรารั้วจังหวะในบทเพลงของแต่ละระดับเป็นดังต่อไปนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

จากการศึกษาพบว่าในระดับพื้นฐานมีการใช้อัตราจังหวะครบทั้ง 3 ประเภท ในระดับเกรด 1 มีการใช้อัตราจังหวะแบบธรรมดา ได้แก่ 2/4, 3/4 และ 4/4 แบบผสมได้แก่ 6/8 และปรากฏรูปแบบอัตราจังหวะซ้อนได้แก่ 5/4 เพียงบทเพลงเดียว คือ เพลง The Giant's Coming (G.1, ABRSM) ที่มีรูปแบบของจังหวะและทำนองไม่ซับซ้อนมากจนเกินไป

ในระดับเกรด 2 - 3 มีการใช้อัตราจังหวะที่เหมือนกับระดับเกรด 1 และเพิ่มเติมการใช้อัตราจังหวะ 2/2 และ 3/8 ลักษณะของอัตราจังหวะ 2/2 แบ่งได้ 2 ลักษณะที่ปรากฏ คือ แบบอัตราจังหวะตัด (Cut Time) จะบันทึกโน้ตและจัดกลุ่มคล้ายกับลักษณะของอัตราจังหวะ 4/4 แต่ให้ความรู้สึกและกำหนดความเร็วของเพลงแบบ 2/2 เช่นบทเพลง Impertinence, HWV 494 (G.2, ABRSM) เป็นต้น อีกลักษณะหนึ่ง คือ บันทึกโน้ตแบบ 2/2 โดยตรง คือ โน้ตตัวขาวให้มีค่าเท่ากับหนึ่งจังหวะเป็นส่วนใหญ่ เช่นเพลง Sad Song (G.3, Trinity)

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

ในระดับเกรด 4 และ ระดับเกรด 5 ไม่ได้มีการใช้อัตราจังหวะที่แตกต่างจากระดับเกรด 3 ในระดับพื้นฐานมาก มีบางบทเพลงที่ปรากฏอัตราจังหวะอื่นเพิ่มเติมมาเพียงอย่างละบทเพลง อาทิ การใช้อัตราจังหวะ 12/8 ในบทเพลง Soldier's Chorus from Faust (G.4, Trinity) การใช้อัตราส่วน 5/4 ในบทเพลง Glier's Gaiamente (G.5, ABRSM) ซึ่งอัตราส่วน 5/4 ปรากฏการใช้ในระดับเกรด 1 แล้วแต่มีความแตกต่างกันของความซับซ้อนในเชิงเทคนิคการบรรเลงอื่น ๆ

การศึกษาอัตราจังหวะที่ใช้ในบทเพลงสามารถสรุปจากผลวิเคราะห์ข้อมูล (ภาคผนวก ค) เป็นตารางข้อมูลได้ดังนี้

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบข้อมูลอัตราจังหวะของบทเพลงในแต่ละระดับเกรด

ระดับเกรด	ระดับเกรด 1	ระดับเกรด 2	ระดับเกรด 3	ระดับเกรด 4	ระดับเกรด 5
อัตรา จังหวะที่ นิยมใช้	1) แบบธรรมดา	1) แบบธรรมดา	1) แบบธรรมดา	1) แบบธรรมดา	1) แบบธรรมดา
	- Qua: 4/4	- Qua: 4/4	- Qua: 4/4	- Qua: 4/4	- Qua: 4/4
	- Tri: 3/4	- Tri: 3/4, 3/8*	- Tri: 3/4, 3/8*	- Tri: 3/4, 3/8*	- Tri: 3/4, 3/8*
	- Dup: 2/4	- Dup: 2/2, 2/4	- Dup: 2/2, 2/4	- Dup: 2/2, 2/4	- Dup: 2/2, 2/4
	2) แบบผสม	2) แบบผสม	2) แบบผสม	2) แบบผสม	2) แบบผสม
	- Dup: 6/8*	- Dup: 6/8	- Dup: 6/8	- Dup: 6/8	- Dup: 6/8
3) แบบซ้อน 5/4*				- Qua: 12/8*	- Qua: 12/8*
					3) แบบซ้อน 5/4*

* สามารถใช้ได้ในระดับเกรดแต่ไม่นิยมใช้

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบข้อสังเกตจากการศึกษาพบว่า บทเพลงที่ศึกษาทั้งหมดไม่พบการใช้อัตราส่วนแบบผสมแบ่งสามกลุ่ม (Triple Compound)

2) รูปแบบจังหวะ

รูปแบบจังหวะอย่างคร่าวของบทเพลงผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะพิเศษของรูปแบบจังหวะที่ปรากฏในบทเพลงมี 2 ลักษณะ คือ การใช้จังหวะยกหรืออนาครูสิท (Anacrusis) ในตอนต้นของบทเพลงและรูปแบบจังหวะขัด (Syncopation) ในบทเพลง ซึ่งผลการศึกษาเป็นดังนี้

การใช้อนาครูสิทในตอนต้นเพลง

จากการศึกษาพบว่า ทุกระดับเกรดมีการใช้การรูปแบบจังหวะอนาครูสิทในตอนขึ้นต้นเพลง ยกเว้นในระดับเกรด 1 ที่ไม่พบการใช้อนาครูสิทในตอนต้นของบทเพลง ในระดับเกรด 2 มีบทเพลงจำนวนมากมีการขึ้นเพลงแบบอนาครูสิทโดยเฉพาะบทเพลงของสถาบันดนตรีทรินิตี้มีถึง 6 บทเพลง จาก 9 บทเพลงที่ขึ้นเพลงแบบอนาครูสิท ส่วนระดับเกรดอื่น ๆ จะมีใช้บ้างเป็นบางบทเพลงแล้วแต่ความต้องการของผู้ประพันธ์หรือผู้เรียบเรียง

การใช้จังหวะขัดในบทเพลง

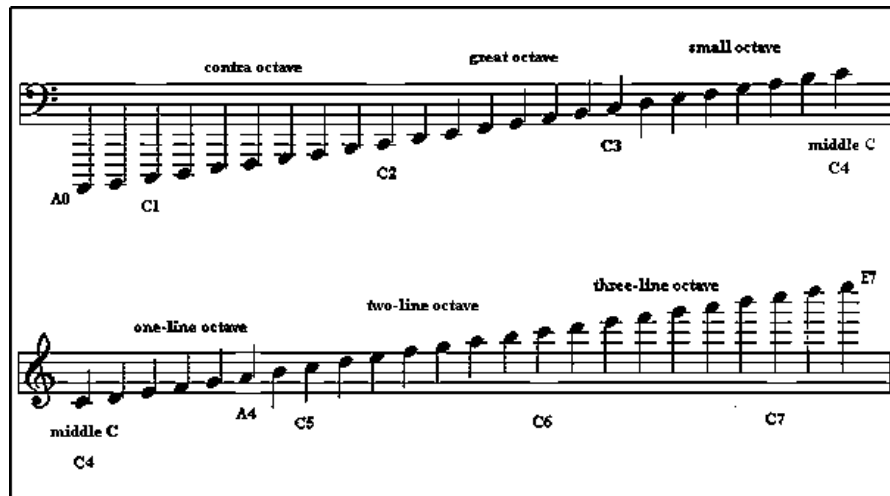
จากการศึกษาพบว่า มีบทเพลงที่มีการใช้รูปแบบจังหวะขัดในบทเพลงทุกระดับเกรด แต่มีความแตกต่างของลักษณะของจังหวะขัดตามค่านोटหรือลักษณะของกระบวนแบบเพลง อาทิ บทเพลงที่มีกระบวนแบบสวิงหรือแจ๊ส เช่น เพลง In the Shed from Piano Repertoire, Level 2 (G.4, ABRSM) เพลง Mister Trumpet Man (G.5, Trinity) เป็นต้น ซึ่งรูปแบบจังหวะที่ปรากฏในบทเพลงขึ้นอยู่กับทำนองหรือกระบวนแบบของบทเพลง รวมถึงกระบวนแบบของแนวบรรเลงประกอบ ความซับซ้อนของรูปแบบจังหวะจะเพิ่มขึ้นตามระดับเกรดที่สูงขึ้นด้วย

2.3 กุญแจเสียงและช่วงเสียง

ผู้วิจัยศึกษาการใช้ช่วงเสียง (Range) และกุญแจเสียง (Clef) ที่มีความสัมพันธ์กันในบทเพลงของทั้ง 3 สถาบันดนตรี มีประเด็นในการศึกษาดังต่อไปนี้

1) ช่วงเสียง

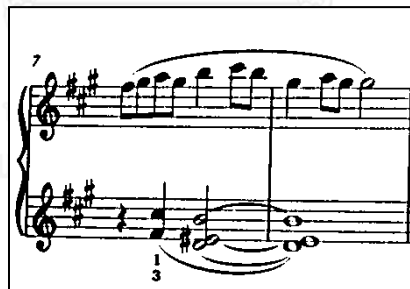
การศึกษาและวิเคราะห์ช่วงเสียงได้ศึกษาจากช่วงเสียงที่สูงที่สุดและต่ำที่สุดที่ปรากฏในบทเพลงของแต่ละระดับเกรด ซึ่งสรุปเป็นกุญแจเสียงที่บันทึกโน้ต ช่วงเสียงที่ผู้เรียนสามารถอ่านและบรรเลงบนเปียโนได้โดยวัดช่วงเสียงจากสัญลักษณ์ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 5 สัญลักษณ์โน้ตในแต่ละช่วงเสียง

2) กุญแจเสียง

การบันทึกโน้ตสำหรับเปียโนใช้การบันทึกแบบโน้ตบรรทัดห้าเส้นคู่หรือแกรนด์สตาฟ (Grand Staff) คือ มีทั้งกุญแจซอล (treble Clef) และกุญแจฟา (Bass Clef) ในบรรทัดเดียวกัน ในการศึกษาพบว่ามีการใช้กุญแจแบบเดียวกันในการบันทึกโน้ต เพื่อความสะดวกในการอ่านโน้ตและบรรเลงในช่วงเสียงในการบรรเลงนั้น ๆ ดังตัวอย่างเพลง Pastushok na svireli igraet (G.3, ABRSM) เป็นบทเพลงที่บันทึกโน้ตเพลงด้วยบรรทัดห้าเส้นคู่ที่เป็นกุญแจซอลทั้งคู่ เพราะบทเพลงมีช่วงเสียงที่ค่อนข้างสูงกว่าบทเพลงอื่น ๆ

ภาพที่ 6 ตัวอย่างโน้ตเพลง Pastushok na svireli igraet (G.3, ABRSM)

จากการศึกษาและวิเคราะห์บทเพลงทั้งหมดพบว่าการใช้ช่วงเสียงและการบันทึกโน้ตของบทเพลงในแต่ละระดับเกรดเป็นดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

จากการศึกษาพบว่าตั้งแต่ในระดับเกรด 1 เป็นต้นไปมีการใช้ช่วงเสียงในบทเพลงที่มีความกว้างมากกว่า 1 ช่วงเสียงเป็นส่วนมาก มีเพียงบทเพลงเดียวที่มีความกว้างของช่วงเสียงไม่เกิน 1 ช่วงเสียง คือ บทเพลง Drew drops (G. 13, Yamaha)

นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่าช่วงเสียงที่ใช้ในบทเพลงระดับเกรด 1 มีเสียงต่ำที่สุด คือ A1 และสูงที่สุด E6 และในระดับเกรด 2 - 3 มีเสียงต่ำที่สุด คือ C1 และสูงที่สุด F6 โดยรวมแล้วบทเพลงมีช่วงเสียงอยู่ที่ประมาณ 3 - 5 ช่วงเสียง

การบันทึกโน้ตส่วนใหญ่จึงใช้ทั้ง 2 กุญแจ คือ กุญแจซอลและกุญแจฟาในการบันทึกโน้ต และในแต่ละระดับเกรดจะมี 1 บทเพลงที่มีการบันทึกโน้ตโดยใช้กุญแจซอลเพียงอย่างเดียว เช่น เพลง Lullaby of a Harp on the Moon (G.13, Yamaha)

ภาพที่ 7 ตัวอย่างโน้ตเพลง Lullaby of a Harp on the Moon (G.13, Yamaha)

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

บทเพลงในระดับกลางส่วนใหญ่บันทึกโน้ตในกุญแจเสียงแบบแกรนด์สตาฟ คือ ใช้ทั้งกุญแจซอล และฟามีช่วงเสียงที่กว้างมากกว่า 1 ช่วงเสียง ซึ่งความกว้างใกล้เคียงกับบทเพลงในระดับพื้นฐาน ซึ่งทั้ง 2 ระดับเกรด มีช่วงเสียงต่ำสุดที่ C1 และเสียงสูงสุดไม่เกิน A6 หรือความกว้างของช่วงเสียงอยู่ที่ประมาณ 3 - 5 ช่วงเสียง

ความกว้างหรือระดับเสียงที่ใช้ในบทเพลงมีความเป็นอิสระ อาจขึ้นอยู่กับลักษณะของกลุ่มช่วงเสียงที่สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดจากสีสันทันของช่วงเสียงบนเปียโนด้วย ผลการศึกษาระดับเสียงในแต่ละระดับเกรดได้ดังนี้

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบช่วงเสียงและกุญแจเสียงที่ใช้ในบทเพลงในแต่ละเกรด

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
กุญแจเสียง	- ใช้แกรนด์สต๊าฟ		ใช้แกรนด์สต๊าฟเป็นหลัก		
	- ใช้กุญแจซอลแบบงเดียว 1 เพลง		มีการบันทึกโน้ตแบบกุญแจแบบเดียวระหว่างเพลง		
ช่วงเสียง	ไม่ควรต่ำและสูง เกิน A1 – E6	ไม่ควรต่ำและสูง เกิน C1 – F6	ไม่ควรต่ำและสูงเกิน C1 – F6	ไม่ควรต่ำและสูง เกิน C1 – G6	ไม่ควรต่ำและ สูงเกิน C1 – A6
ความกว้าง ช่วงเสียง	3 – 5 ช่วงเสียง	2 – 3 ช่วงเสียง		3 – 5 ช่วงเสียง	

2.4 บันไดเสียง

ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์บันไดเสียงและเครื่องหมายประจำกุญแจเสียง (Key signature) ที่ปรากฏในบทเพลง รวมถึงการใช้เครื่องหมายแปลงเสียงโน้ตที่นอกเหนือจากเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงและการเปลี่ยนบันไดเสียงชั่วคราว (Modulation) ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

การใช้บันไดเสียงของบทเพลงในช่วงระดับพื้นฐานของทั้ง 3 สถาบันดนตรีพบว่าบทเพลงในระดับเกรด 1 ใช้บันไดเสียงซีเมเจอร์ (C Major Scale) บันไดเสียงจีเมเจอร์ (G Major Scale) และบันไดเสียงเอ ไมเนอร์ (A minor Scale) บทเพลงในระดับเกรด 2 มีการใช้บันไดเสียงเอฟ เมเจอร์ (F Major Scale) ปรากฏขึ้น และในระดับเกรด 3 มีการใช้บันไดเสียงดีเมเจอร์ (D Major Scale) บันไดเสียงบีแฟลต เมเจอร์ (Bb Major Scale) และบันไดเสียงดี ไมเนอร์ (D minor Scale) เพิ่มเติมจากบันไดเสียงเดิม

จึงสังเกตได้ว่า บันไดเสียงที่ใช้จะอยู่ในกลุ่มของบันไดเสียงที่มีสัญลักษณ์ประจำบันไดเสียงหรือเครื่องหมายแปลงเสียงไม่เกินสองชาร์ป (Sharp) และไม่เกินสองแฟลต (Flat) ในบันไดเสียงเมเจอร์ ส่วนบันไดเสียงไมเนอร์มีเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงไม่เกิน 1 เครื่องหมายทั้งชาร์ปและแฟลต

นอกจากนี้มีการใช้เครื่องหมายแปลงเสียงเพิ่มเติมจากเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงที่มีอยู่เดิม เช่น บทเพลง Ya se murió el burro (G.3, ABRSM) อยู่ในบันไดเสียงบี ไมเนอร์ มีเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงคือ เอฟชาร์ป (F#) และซีชาร์ป (C#) แต่ปรากฏโน้ต เอชาร์ป (A#) เพิ่มในบทเพลงเนื่องจากดำเนินทำนองและเสียงประสานแบบบันไดเสียงฮาร์โมนิกไมเนอร์ (Harmonic Minor Scale)

โน้ตที่มีการใช้เครื่องหมายแปลงเสียงที่พบในบทเพลงระดับเกรดพื้นฐานได้ดังนี้ ทางชาร์ป (Sharp) ได้แก่ เอฟชาร์ป (F#) ซีชาร์ป (C#) จีชาร์ป (G#) ดีชาร์ป (D#) และ เอชาร์ป (A#) ทางแฟลต (Flat) ได้แก่ บีแฟลต (Bb) อีแฟลต (Eb) เอแฟลต (Ab) และจีแฟลต (Gb) และมีการใช้เครื่องหมายเนเชอรัลกับโน้ตที่อยู่ในเครื่องหมายประจำเสียงด้วย

การใช้เครื่องหมายเพิ่มเติมจากโน้ตที่อยู่ในเครื่องหมายประจำกุญแจมีเพื่อตกแต่งแนวทำนองและเสียงประสานให้มีความไพเราะมากขึ้นหรือสร้างเสียงที่แปลกจากโครงสร้างในบันไดเสียงปกติ หรือเพื่อใช้ในการเปลี่ยนบันไดเสียงชั่วคราว ซึ่งการศึกษาพบการเปลี่ยนบันไดเสียงชั่วคราวในบทเพลงระดับเกรด 1 มีการใช้การเปลี่ยนบันไดเสียงไปหาบันไดเสียงลำดับที่ห้า (Dominant) ของบันไดเสียงหลักของบทเพลง ระดับเกรด 2 มี การเปลี่ยนบันไดเสียงไปหาบันไดเสียงลำดับที่สี่ (Subdominant) ของบันไดเสียงหลักของบทเพลงเพิ่มเติมขึ้นมา และในระดับเกรด 3 พบว่ามีการเปลี่ยนบันไดเสียงไปหาบันไดเสียงที่กุญแจเสียงร่วม และบันไดเสียงที่เป็นกุญแจเสียงคู่ขนานกับบันไดเสียงหลักของบทเพลงด้วย

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

บันไดเสียงที่ใช้ในบทเพลงระดับกลางมีการต่อยอดจากบทเพลงในระดับพื้นฐาน คือ เพิ่มจำนวนของเครื่องหมายประจำกุญแจเสียง บทเพลงระดับเกรด 4 มีการใช้บันไดเสียงเอเมเจอร์ (A Major Scale) ซึ่งมีเครื่องหมายประจำกุญแจเสียง 3 เครื่องหมาย และบันไดเสียงจีไมเนอร์ (G minor Scale) มีเครื่องหมายประจำกุญแจเสียง 2 เครื่องหมาย และในระดับเกรด 5 มีการใช้บันไดเสียงอีแฟลตเมเจอร์ (Eb Major Scale) เพิ่มเติม ซึ่งบันไดเสียงนี้มีจำนวนเครื่องหมายประจำกุญแจเสียง 3 เครื่องหมาย และปรากฏบทเพลงที่ใช้บันไดเสียงอีไมเนอร์ (E minor Scale) ด้วย แต่ในระดับเกรดกลางนี้ไม่พบบทเพลงที่ใช้บันไดเสียงซีเมเจอร์

สังเกตได้ว่าบทเพลงในระดับกลางมีการใช้บันไดเสียงเมเจอร์ในกลุ่มที่มีเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงไม่เกิน 3 เครื่องหมายทั้งชาร์ปและแฟลต และบันไดเสียงไมเนอร์มีเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงไม่เกิน 2 เครื่องหมาย

การใช้เครื่องหมายแปลงเสียงในบทเพลงระดับกลางมีลักษณะเหมือนกับบทเพลงในระดับพื้นฐาน คือ มีการใช้เครื่องหมายแปลงเสียงในโน้ตที่นอกเหนือจากโน้ตในเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงหลักเพื่อตกแต่งทำนองหรือเสียงประสานและเพื่อใช้ในการเปลี่ยนบันไดเสียงชั่วคราว ซึ่งพบการใช้โน้ตเพิ่มเติมจากโน้ตกลุ่มเดิมในระดับพื้นฐานในระดับเกรด 4 เป็นต้นไป คือ อีชาร์ป (E#) และ ดีแฟลต (Db) และมีการเปลี่ยนบันไดเสียงในแบบต่าง ๆ ในบทเพลงต่าง ๆ ของแต่ละเกรดด้วย

ผลการศึกษาบันไดเสียงบันไดเสียงและเครื่องหมายแปลงเสียงเป็นสรุปเป็นตารางจากข้อมูลผลวิเคราะห์บันไดเสียง (ภาคผนวก ค) ได้ดังนี้

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบลักษณะบันไดเสียงและการเปลี่ยนบันไดเสียงชั่วคราวในแต่ละระดับเกรด

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
บันไดเสียง	C และ G Major A minor	เพิ่มบันไดเสียง F Major	G, D, F และ Bb Major A และ D minor	G, D, A, F และ Bb Major A, D และ G minor	G, D, A, F, Bb และ Eb Major D, E และ G minor
จำนวน เครื่องหมาย	0 - 1#	0 - 1#, 1b	1# - 2#, 1b - 2b	1# - 3#, 1b - 2b	1# - 3#, 1b - 3b
การเปลี่ยน บันไดเสียง ชั่วคราว	โดมีนันทของ บันไดเสียง	โดมีนันท และ ซบโดมีนันทของบันได เสียง	บันไดเสียงที่ ความสัมพันธ์แบบ เครือญาติ และแบบคู่ขนาน	บันไดเสียงที่ ความสัมพันธ์แบบ เครือญาติ โดมีนันท และ ซบโดมีนันทของ บันไดเสียง	บันไดเสียงที่ ความสัมพันธ์แบบ เครือญาติ แบบ คู่ขนาน โดมีนันท และ ซบโดมีนันท ของบันไดเสียง

2.5 สังคีตลักษณะ

ในการศึกษาสังคีตลักษณะของบทเพลงทั้ง 3 สถาบันดนตรี แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน คือ

- 1) สังคีตลักษณะหลักของบทเพลง
- 2) เครื่องหมายย่อหน้าที่ปรากฏในบทเพลง และ
- 3) จำนวนของห้องเพลงไม่นับการย่อ

มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1) สังคีตลักษณะหลักของบทเพลง

การศึกษาสังคีตลักษณะหลักของบทเพลงพบว่า มีรูปแบบบทเพลงมีลักษณะคล้ายคลึงกันในแต่ละระดับ โดยสามารถสรุปรูปแบบสังคีตลักษณะที่พบในแต่ละระดับได้ดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

ในระดับพื้นฐานบทเพลงจะแบ่งท่อนเพลงได้อย่างชัดเจนส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะสังคีตลักษณะแบบสองตอนหรือไบนารี (Binary Form) ซึ่งเป็นแบบ AA' หรือ AB และสังคีตลักษณะแบบสามตอนหรือเทอนารี (Ternary Form) คือ ท่อนเพลง ABA บางบทเพลงไม่สามารถแบ่งท่อนเพลงได้ชัดเจนซึ่งส่วนใหญ่มักปรากฏในบทเพลงกระบวนแบบร่วมสมัย จึงจัดกลุ่มอยู่ในสังคีตลักษณะแบบอิสระ (Through Composed)

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

บทเพลงในระดับกลางมีสังคีตลักษณะที่คล้ายกับระดับพื้นฐานคือ ปรากฏสังคีตลักษณะแบบไบนารีและเทอนารีเป็นส่วนใหญ่ของบทเพลงมากกว่าครึ่ง มีสังคีตลักษณะอิสระ สังคีตลักษณะแบบทำนองหลักและการแปรทำนอง (Theme and Variations) ปรากฏอยู่ด้วย และมีการใช้สังคีตลักษณะแบบรอนโด (Rondo) ในระดับเกรด 4 และ 5 ด้วยกล่าวคือ มีลักษณะการทำนองหลักสลับกับทำนองอื่น

และมีการพัฒนารูปแบบการนำเสนอหลักแบบต่าง ๆ กันด้วย เช่น เพลง Forthy Winks (G.4, Trinity)

จากการศึกษาการใช้สังคีตลักษณะของบทเพลงสามารถสรุปข้อมูลเป็นตารางได้ดังนี้
(รายละเอียดของรูปแบบสังคีตลักษณะอยู่ในภาคผนวก ค)

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบสังคีตลักษณะของบทเพลง

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
สังคีต	Binary F.		Binary F.	Binary F.	
ลักษณะ	Ternary F.		Ternary F.	Ternary F.	
	Through Composed		Through	Through Composed	
			Composed	T & V	
			T & V	Rondo	

2) เครื่องหมายย่อหน้าที่ปรากฏในบทเพลง

เครื่องหมายย่อหน้าในบทเพลงมีส่วนในการสร้างสังคีตลักษณะของบทเพลงให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยจะใช้ต่อเมื่อต้องการซ้ำทำนองหลักของบทเพลงให้เด่นชัดขึ้นและสร้างสังคีตลักษณะในแบบเทอนารีให้ชัดเจนยิ่งขึ้น จากการศึกษาพบสัญลักษณ์ของเครื่องหมายย่อหน้า ดังนี้ไปนี้จากบทเพลงทั้ง 3 สถาบัน ได้แก่

เครื่องหมายย่อหน้า (Repeat Sign)

เครื่องหมายย่อหน้าประทุน (Volta)

เครื่องหมายย่อหน้าต้นและจบที่กลางเพลงหรือจุดจบ (Da Capo al Fine)

เครื่องหมายย่อหน้าต้นและทะลุไปจบที่ท่อนจบ (Dal Segno al Coda)

จากการศึกษาสามารถสรุปการใช้เครื่องหมายย่อหน้าที่ปรากฏในแต่ละบทเพลงของแต่ละระดับเกรดได้ดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

บทเพลงในระดับเกรด 1 พบว่ามีการใช้เครื่องหมายย่อหน้าในบทเพลงแล้วแต่เป็นส่วนน้อยจากบทเพลงทั้งหมด ซึ่งเครื่องหมายย่อหน้าที่พบ มีเครื่องหมายย่อหน้า เครื่องหมายย่อหน้าประทุนและเครื่องหมายย่อหน้าต้นและจบที่กลางเพลงหรือจุดจบ ในระดับเกรด 2 และ 3 จะมีการย่อแบบย่อหน้าต้นและทะลุไปจบที่ท่อนจบด้วย

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

เครื่องหมายย่อหน้าในบทเพลงที่ปรากฏในระดับเกรดกลางมีลักษณะเดียวกันกับระดับพื้นฐาน คือ มีการย่อทุกรูปแบบแต่มีความยาวของท่อนเพลงที่เพิ่มมากขึ้น

จากการศึกษาสรุปการใช้เครื่องหมายย่อหน้าในบทเพลงในแต่ละระดับได้ ดังนี้

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบการใช้เครื่องหมายย้อนในบทเพลงแต่ละระดับเกรด

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
เครื่องหมาย ย้อน	Repeat sign			Repeat sign	
	Volta			Volta	
	D.C. al fine			D.C. al fine	
				D.S. al Coda	

3) จำนวนของห้องเพลงไม่นับการย้อน

ในการศึกษาความยาวและจำนวนห้องเพลงในแต่ละบทเพลงไม่นับการย้อนตามเครื่องหมายพบว่าในแต่ละระดับเกรดมีจำนวนห้องเพลงที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจำนวนห้องเพลงส่วนใหญ่ในแต่ละสถาบันมีความใกล้เคียงกันของจำนวน แต่เมื่อศึกษาและเปรียบเทียบบทเพลงทั้ง 3 สถาบันดนตรี พบว่าบทเพลงของสถาบันดนตรียามาฮาจะมีจำนวนห้องน้อยที่สุดและมีความแตกต่างของแต่ละระดับเกรดน้อยกว่าบทเพลงของสถาบันอื่น จากการศึกษาจึงสามารถสรุปจำนวนห้องเพลงในแต่ละระดับเกรดได้ดังนี้

ตารางที่ 17 จำนวนของห้องเพลงไม่นับการย้อนในแต่ละระดับเกรด

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
จำนวนห้อง เพลง	16 ห้องเพลง	16 – 24 ห้องเพลง	16 – 30 ห้องเพลง	24 – 36 ห้องเพลง	24 – 40 ห้องเพลง
โดยประมาณ					

ทั้งนี้ข้อสังเกตว่าจำนวนห้องเพลงขึ้นอยู่กับอัตราจังหวะและความเร็วของบทเพลงด้วย เช่น บทเพลงที่มีความเร็วมากและมีอัตราจังหวะในกลุ่ม $2/4$ หรือ $3/8$ จะทำให้จำนวนห้องเพลงมีจำนวนมากแต่ความยาวของบทเพลงไม่แตกต่างกับบทเพลงอื่น ๆ มาก หรือ บทเพลงที่ความจังหวะที่ช้าจะมีจำนวนห้องที่น้อยกว่าเพลงที่มีจังหวะเร็วแต่ความยาวเพลงอาจจะไม่แตกต่างกันมาก

2.6 รูปพรรณ

การศึกษารูปพรรณของบทเพลงของทั้ง 3 สถาบันพบว่ารูปแบบของรูปพรรณเป็นดังต่อไปนี้ คือ 1) โมโนโฟนี (Monophony) 2) โพลีโฟนี (Polyphony) และ 3) โฮโมโฟนี (Homophony) ซึ่งในการศึกษาพบรูปพรรณหลักของบทเพลงและรูปพรรณที่สอดแทรกอยู่ในบทเพลงดังต่อไปนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

บทเพลงที่ใช้ในระดับเกรด 1 จะมีลักษณะของกระบวนแบบดนตรีที่หลากหลายในจำนวนที่ใกล้เคียงกับรูปพรรณของแต่ละบทเพลงมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน บทเพลงส่วนมากอยู่ในรูปพรรณแบบโฮโมโฟนี คือ มีแนวทำนองที่แยกกับเสียงประสานอย่างชัดเจนและดำเนินเสียงประสานในลักษณะของคอร์ดที่ไม่ซับซ้อน แต่ในทางเทคนิคการบรรเลงไม่นิยมบรรเลงไตรแอดหรือคอร์ด 3 – 4

ในเวลาเดียวกันในระดับเกรด 1 (ดูหัวข้อเทคนิคการบรรเลง) แต่จะเป็นการดำเนินของแนวเบสและ
 ชั้นคุ่มากกว่า พบรูปพรรณแบบโพลีโฟนีในบทเพลงในระดับพื้นฐานในลักษณะของการสอดประสาน
 แบบแคนนอนของกลุ่มโน้ตสั้น ๆ เช่น ในบทเพลง Quiet Dusk (G.12, Yamaha) ที่แนวบรรเลง
 ประกอบจะเป็นแนวทำนองบรรเลงตามหลังทำนองหลักของบทเพลง เป็นต้น

ภาพที่ 8 ตัวอย่างโน้ตเพลง Quiet Dusk (G.12, Yamaha)

บางบทเพลงเป็นลักษณะของแบบฝึกหัดเน้นการบรรเลงทำนองอย่างเดียวหรือแบบโมโนโฟนี
 ในระดับเกรด 1 ด้วย เช่น เพลง Drew Drop (G.13, Yamaha) หรือเพลง Mountain Climbing
 (G.13, Yamaha) เป็นต้น ในระดับเกรด 2 – 3 พบว่ามีการเพิ่มรูปแบบบทเพลงที่มีรูปพรรณแบบโฮ
 โมโฟนีมากขึ้นและไม่พบบทเพลงที่มีรูปพรรณลักษณะโพลีโฟนีและโมโฟนีเพียงอย่างเดียวแต่
 จะสอดแทรกอยู่ในบทเพลงอื่น ๆ ช่วงสั้นแทน เช่น เพลง Prelude No.1 from 10 Klavierstücke
 für kinder, Op. 56b (G.2, ABRSM) ที่มีรูปพรรณเพลงแบบโมโนโฟนีสลับกับโพลีโฟนีในบทเพลง
 เป็นต้น

ระดับกลาง (ระดับ 4 - 5)

บทเพลงในระดับกลางหรือในระดับเกรด 4 – 5 เน้นกระบวนแบบของบทเพลงที่เป็นดนตรี
 คลาสสิก หรือ ดนตรีในแบบศตวรรษที่ 17 – 19 เป็นจำนวนมากจึงส่งผลให้บทเพลงในระดับนี้มี
 รูปพรรณแบบโฮโมโฟนีมากที่สุดรวมถึงบทเพลงที่มีกระบวนแบบดนตรีร่วมสมัยที่เรียบเรียงเป็น
 รูปพรรณแบบโฮโมโฟนีด้วย แต่ในบทเพลงมีการสอดแทรกรูปพรรณแบบอื่น ๆ อยู่ด้วยเป็นช่วงสั้น ๆ
 เพื่อสร้างสีสันและความไพเราะของบทเพลงด้วยหรือเพื่อแสดงถึงความแตกต่างของรูปพรรณต่าง ๆ
 ในบทเพลง เช่น เพลง Miniature op.8 no.10 (G.5, Trinity) ที่มีรูปพรรณแบบโพลีโฟนีและโฮ
 โมโฟนีผสมกัน จากการศึกษาและวิเคราะห์รูปพรรณของบทเพลงสามารถสรุปข้อมูลได้ ดังนี้

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบข้อมูลรูปพรรณในแต่ระดับ

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
รูปพรรณ	โฮโมโฟนีย์ โพลีโฟนีย์ โมโนโฟนีย์		เน้นรูปพรรณแบบโฮโมโฟนีย์เป็นหลัก และมีรูปพรรณอื่น ๆ สอดแทรกอยู่ในบทเพลง		

2.7 ความเร็ว

การศึกษาและวิเคราะห์ความเร็วของบทเพลงทั้ง 3 สถาบันดนตรี ผู้วิจัยได้แบ่งศึกษาเป็น 2 ส่วน คือ สัญลักษณ์กำหนดความเร็วของบทเพลงในตอนต้นเพลง และสัญลักษณ์การเปลี่ยนแปลงความเร็วในบทเพลง ซึ่งสรุปผลการศึกษาของข้อมูลแต่ละส่วนได้ดังนี้

1) สัญลักษณ์กำหนดความเร็วของบทเพลงในตอนต้นเพลง (Metronome Marking)

การศึกษาสัญลักษณ์กำหนดความเร็วของบทเพลงในตอนต้นเพลง ศึกษาจากสัญลักษณ์ 2 ส่วน คือ คำศัพท์กำหนดความเร็ว และตัวเลขกำหนดความเร็วตามเครื่องกำหนดจังหวะ (Metronome) ของบทเพลงทั้งหมดและวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำเสนอความเร็วสูงสุด ต่ำสุดและความเร็วที่ส่วนมากใช้ในแต่ระดับเกรดของทั้ง 3 สถาบัน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าในระดับเกรด 1 - 2 มีค่ากำหนดความเร็วที่ใกล้เคียง โดยที่ช่วงความกว้างของค่าความเร็วสูงสุดและต่ำสุดไม่มาก คือ ความเร็วสูงสุดอยู่ที่ประมาณ 150 ต่อจังหวะ และความเร็วช้าที่สุด คือประมาณ 84 ต่อจังหวะ โดยจังหวะของบทเพลงส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่ม Allegretto และ Moderato คือ มีความเร็วระดับกลางอยู่ที่ 84 - 109 ต่อจังหวะ และในระดับเกรด 2 นิยมใช้ความเร็วแบบ Allegro เพิ่มเติมด้วย ทำให้ระดับเกรด 2 มีช่วงของความเร็วนิยมใช้ตั้งแต่ 84 - 132 ต่อจังหวะ ในระดับเกรด 3 มีความกว้างของความเร็วยุติกับต่ำสุดค่อนข้างมาก มีการใช้ความเร็วต่ำในบทเพลงหรือมีการบรรจบบทเพลงที่มีจังหวะช้าในระดับเกรด โดยความเร็วต่ำสุดอยู่ที่ประมาณ 60 ต่อจังหวะ ส่วนความเร็วสูงสุดกำหนดค่าถึง 160 - 170 ต่อจังหวะ ความเร็วระดับกลางและนิยมใช้ในบทเพลงระดับเกรด 3 คือ กลุ่มของ Allegro Allegretto Andante และ Moderato สรุปเป็นค่ากำหนดความเร็วได้ ตั้งแต่ 84 - 132 ต่อจังหวะ

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

บทเพลงในระดับกลางมีช่วงกว้างของความเร็วยุติกับต่ำสุดค่อนข้างมาก ในระดับเกรด 4 มีบทเพลงที่มีความช้ามากปรากฏอยู่ คือ เพลง Canción para dormir una muñeca (G.4, ABRSM) มีความเร็วของโน้ตตัวดำเท่ากับ 56 กำหนดศัพท์ความเร็วว่า อันดันทเต เลนโต (Andante Lento) ซึ่งหมายถึงอัตราจังหวะช้า เป็นต้น ซึ่งมุ่งเน้นพัฒนาให้ผู้เรียนหรือผู้บรรเลงสามารถบรรเลงบทเพลงช้าได้ดีและมีความไพเราะมากขึ้น สามารถเข้าใจถึงอารมณ์ของบทเพลงได้ดียิ่งขึ้น

ในทางกลับกันมีบทเพลงที่มีความเร็วค่อนข้างทั้งในเกรด 4 และ 5 ที่พัฒนาให้ผู้เรียนหรือผู้บรรเลงได้แสดงถึงเทคนิคการบรรเลงได้ดีและบรรเลงบทเพลงเร็วให้มีความไพเราะด้วย ความเร็วในระดับกลางของระดับเกรด 4 อยู่ในช่วงอัลเล็ทเกรตโตและอัลเลโกร คือความเร็วที่ 100 – 132 ต่อจังหวะ มีความเร็วสูงสุดเท่ากับ 150 – 160 ต่อจังหวะ และค่าความเร็วต่ำที่สุดอยู่ที่ประมาณ 54 ต่อจังหวะ ในระดับเกรด 5 มีบทเพลงที่มีความเร็วสูงอยู่ถึง 180 ต่อจังหวะ และช้าที่สุดอยู่ที่ 72 ต่อจังหวะ ในความเร็วระดับกลาง จะอยู่ในกลุ่มอัลเลโกร อัลเล็ทเกรตโต อันตันเต้ และ โมเดอร่าโต คือ ความเร็วตั้งแต่ 84 – 132 ต่อจังหวะ

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบข้อมูลความเร็วของบทเพลงในแต่ละระดับเกรด

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
ความเร็วสูงสุด	150 ต่อจังหวะ	150 ต่อจังหวะ	170 ต่อจังหวะ	160 ต่อจังหวะ	180 ต่อจังหวะ
ความเร็วที่นิยมใช้	Allegretto	Allegro	Allegro	Allegro	Allegro
	Moderato	Allegretto	Allegretto	Allegretto	Allegretto
ความเร็วที่นิยมใช้	84 – 109 ต่อจังหวะ	Andante	Andante	98 – 132 ต่อจังหวะ	Andante
ความเร็วช้าสุด	84 ต่อจังหวะ	84 ต่อจังหวะ	60 ต่อจังหวะ	54 ต่อจังหวะ	72 ต่อจังหวะ
		84 – 132 ต่อจังหวะ	Moderato	จังหวะ	Moderato
		จังหวะ	84 – 132 ต่อจังหวะ		84 – 132 ต่อจังหวะ

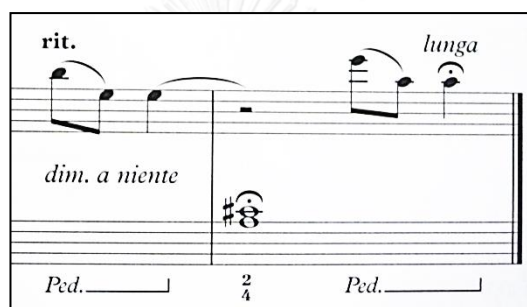
นอกจากนี้การกำหนดความเร็วของบทเพลงทั้ง 3 สถาบันดนตรีมีการกำหนดค่าจังหวะแบบอื่น ๆ และการใช้คำกำหนดความเร็วแบบอื่น ๆ เช่น วิวาเช่ (Vivace) สดใสมีชีวิตชีวา (Lively) หรือ อันดาติโน (Andantino) เป็นต้น แต่มีอยู่จำนวนน้อยหรือมีใช้เพียงบทเพลงเดียวจากบทเพลงทั้งหมดในระดับเกรดด้วย (ดูที่ภาคผนวก ค)

2) สัญลักษณ์การเปลี่ยนแปลงความเร็วในบทเพลง

การกำหนดความเร็วของบทเพลงนอกจากจะกำหนดความเร็วหลักในตอนต้นของบทเพลง และในบทเพลงมีการเปลี่ยนแปลงของความเร็วในบางช่วงเพื่อสื่อถึงอารมณ์ของบทเพลงหรือสร้างสีสันของบทเพลงให้มีความน่าสนใจและไพเราะยิ่งขึ้น ทั้งนี้การศึกษาการเปลี่ยนแปลงของความเร็วในบทเพลงศึกษาจากสัญลักษณ์ที่ปรากฏในบทเพลง ไม่ได้ศึกษาถึงกรณีการเปลี่ยนแปลงความเร็วตามเทคนิคการบรรเลงหรือการแสดงอารมณ์ในบทเพลงอื่นที่ไม่มีสัญลักษณ์ในบทเพลงอย่างชัดเจน ข้อมูลรายละเอียดของการใช้สัญลักษณ์เปลี่ยนแปลงความเร็วในบทเพลงแต่ละระดับเกรดสามารถสรุปได้ดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

ในระดับเกรด 1 บทเพลงค่อนข้างมีความเรียบง่าย การใช้สัญลักษณ์สื่อถึงการเปลี่ยนของเสียงที่เกิดจากการบรรเลงจึงตรงไปตรงมา ชัดเจนและสื่อถึงความหมายเพียงอย่างเดียว การเปลี่ยนแปลงความเร็วจึงใช้สัญลักษณ์ที่สื่อความหมายได้ง่าย อาทิ การใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสื่อความหมาย เช่น Fast คือ บรรเลงให้เร็วขึ้นจากเดิม หรือ Slow คือ บรรเลงให้ช้ากว่าปกติ การใช้เครื่องหมายช้าลง Ritardando (rit.) และการกลับมาบรรเลงในจังหวะเดิมของบทเพลง A Tempo การยึดจังหวะของโน้ตให้นานกว่าปกติด้วยสัญลักษณ์เฟอร์มาตา (Fermata) จำนวนของการใช้สัญลักษณ์การเปลี่ยนแปลงในบทเพลงมีจำนวน 1 - 2 สัญลักษณ์ในบทเพลง และเป็นบทเพลงส่วนน้อยของบทเพลงทั้งหมด ตัวอย่างบทเพลงที่มีสัญลักษณ์เปลี่ยนแปลงความเร็ว เพลง El Cant dels ocells (G.1, ABRSM) มีสัญลักษณ์ลดความเร็ว (rit.) และเครื่องหมายยึดจังหวะหรือเฟอร์มาตา

ภาพที่ 9 ตัวอย่างโน้ตเพลง El Cant dels ocells (G.1, ABRSM)

ในระดับเกรด 2 และ 3 มีสัญลักษณ์การเปลี่ยนแปลงความเร็วเช่นเดียวกับระดับเกรด 1 และมีการเพิ่มสัญลักษณ์ Rallentando (rall.) ในบทเพลง ซึ่งผู้เรียนหรือผู้บรรเลงบทเพลงจะต้องคำนึงถึงช่วงเวลาและการบรรเลงจังหวะของบทเพลงให้มากขึ้นด้วย ในการลดความเร็วของบรรเลงบทเพลงตามสัญลักษณ์ที่ปรากฏ รวมถึงมีการใช้สัญลักษณ์เฟอร์มาตาในท้ายท่อนเพลงหรือตอนจบของบทเพลง ตัวอย่างบทเพลงที่มีสัญลักษณ์เปลี่ยนแปลงความเร็ว เพลง Iles's Cotton Reel (G.3, ABRSM)

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

ระดับเกรด 4 มีการใช้สัญลักษณ์เปลี่ยนแปลงความเร็วเช่นเดียวกันกับระดับเกรด 3 แต่มีจำนวนบทเพลงที่ใช้เพิ่มขึ้นและในบทเพลงเดียวกันมีการเปลี่ยนแปลงความเร็วได้หลายตำแหน่ง เช่น เพลง Der Schmetterling und die Blume ('June' from the Seasons) (G.4, Trinity) บทเพลงในระดับเกรด 5 มีสัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลงบทเพลงเหมือนกับระดับเกรด 4 แต่มีบางบทเพลงมีการเปลี่ยนแปลงความเร็วที่ซับซ้อนมากขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงความเร็วหลักของเพลง (Tempo)

ตัวอย่างบทเพลง Este a székelyeknél (G.5, ABRSM) ที่มีการเปลี่ยนแปลงความเร็วหลักในแต่ละท่อนเพลง จากการศึกษาสามารถสรุปข้อมูลการเปลี่ยนแปลงความเร็วในบทเพลงได้ดังนี้

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบข้อมูลสัญลักษณ์การเปลี่ยนแปลงความเร็ว

ระดับเกรด	ระดับเกรด 1	ระดับเกรด 2	ระดับเกรด 3	ระดับเกรด 4	ระดับเกรด 5
สัญลักษณ์	Rit.		Rit. Rall.		Rit. Rall.
เปลี่ยนแปลง	A Tempo		A Tempo	Fermata	A Tempo
ความเร็ว	Fermata				Fermata
					เปลี่ยน Tempo

2.8 เครื่องหมายความเข้มเสียงและสื่ออารมณ์ (Dynamics and Expression Marks)

ความมีดนตรีการของการบรรเลงเปียโนผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจของการบรรเลงเพื่อสื่ออารมณ์เพลงได้ บทเพลงจึงมีการใช้สัญลักษณ์หรือคำศัพท์อธิบายอารมณ์ของบทเพลงในบทเพลงเพื่อสื่ออารมณ์โดยรวมของบทเพลงหรือในบางช่วงของบทเพลงที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเน้นให้เด่นชัดขึ้น ซึ่งการศึกษาสัญลักษณ์สื่ออารมณ์เพลงได้แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) สัญลักษณ์ความเข้มของเสียงหรือความดัง – เบา และ 2) คำศัพท์สื่ออารมณ์เพลง ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละส่วนดังต่อไปนี้

1) สัญลักษณ์ความเข้มของเสียงหรือความดัง – เบา

การใช้สัญลักษณ์กำหนดความดังและเบาของบทเพลงในการศึกษาประกอบด้วยสัญลักษณ์กำหนดความดังในกลุ่มของฟอร์เต้ (Forte) เช่น ดังปานกลาง (Mezzo Forte) ดังมาก (Fortissimo) เป็นต้น กลุ่มของเปียโน (Piano) เช่น เบาปานกลาง (Mezzo Piano) เบามาก (Pianissimo) เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงของความดังรูปแบบหนึ่งสู่รูปแบบหนึ่ง อาทิ เสียงดังขึ้น (Crescendo) และลดเสียงเบาลง (Decrescendo, Diminish) หรือสัญลักษณ์ ซึ่งการใช้สัญลักษณ์กำหนดความดังและเบาในบทเพลงในแต่ละระดับเกรดมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

บทเพลงในระดับกลางมีความเรียบง่ายของรูปแบบบทเพลง การเปลี่ยนแปลงความดังและเบาของบทเพลงจะไม่เปลี่ยนแปลงมากในหนึ่งบทเพลง กลุ่มของสัญลักษณ์ที่ใช้จะอยู่ในช่วงของความดังระดับดัง ดังปานกลาง เบาปานกลางจนถึงเบา ($f - mf - mp - p$) ในบทเพลงระดับเกรด 1 จะมีเพียง 1 - 3 สัญลักษณ์ต่อบทเพลง แต่จะมีการใช้กลับไปมาของสัญลักษณ์ความดัง และจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นในบทเพลงที่ระดับเกรดที่สูงขึ้น รวมถึงการใช้สัญลักษณ์ดังขึ้นและเบาลง ดังตัวอย่างบทเพลงที่มีการใช้สัญลักษณ์กำหนดความดังและเบา เพลง Swing's the Thing (G.1, Trinity) เป็นต้น นอกจากนี้บางบทเพลงที่ต้องการเน้นการสื่ออารมณ์หรือช่วงเพลงที่ต้องการให้มีความแตกต่าง

ของความดังมากจะใช้สัญลักษณ์ของความดังและเบาที่มีช่วงห่างมากขึ้น เช่น *pp* กับ *ff* หรือเครื่องหมายเน้นเสียงกว่าปกติ (Sforzando) เป็นต้น

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

การใช้สัญลักษณ์ความดังและเบาในบทเพลงระดับกลางมีความถี่ที่ปรากฏในบทเพลงมากขึ้นในแต่ละท่อนเพลงและมีการผสมผสานของเครื่องหมายมากขึ้นด้วย สัญลักษณ์ส่วนใหญ่ใช้ในกลุ่มนคล้ายกับบทเพลงระดับกลาง แต่ในบางบทเพลงมีการใช้สัญลักษณ์ความดังและเบาที่มากเป็นพิเศษ เช่น *fff* และ *ppp* เป็นต้น และเครื่องหมายเน้นเสียงที่ดังการโน้ตอื่น ได้แก่ (Sforzando) ตัวอย่างบทเพลงที่ใช้เครื่องหมายกำหนดความดังและเบา เพลง L'orage No.13 from Étude de genre, Op. 109 (G.5, ABRSM) เป็นต้น

จากการศึกษา สามารถสรุปข้อมูลของสัญลักษณ์กำหนดความดังและเบาได้ดังนี้
ตารางที่ 21 เปรียบเทียบข้อมูลของสัญลักษณ์กำหนดความดังและเบาแต่ละระดับเกรด

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
ความเข้มของเสียง*	1) <i>f, mf, mp, p,</i> <i>crec.,</i> <i>decrec./dim</i>	1) <i>f, mf, mp, p,</i> <i>crec., decrec./dim</i>	1) <i>f, mf, mp, pf, crec.,</i> <i>decrec./dim</i>	1) <i>f, mf, mp, p,</i> <i>crec., decrec./dim</i>	1) <i>f, mf, mp, p, pp,</i> <i>crec., decrec./dim</i>
	2)** <i>pp, ff,</i> <i>ppp</i>	2)** <i>pp, ff</i> 3) <i>sf</i>	2)** <i>pp, ff, ppp</i>	2)** <i>pp, ff, fff, fz,</i> <i>ppp</i>	2)** <i>ff, fff, fz, ppp</i>

* ลำดับความนิยมของการใช้สัญลักษณ์ ** มีใช้ในบทเพลง แต่ไม่นิยมใช้

2) คำศัพท์สื่ออารมณ์เพลง (Expression Mark)

การสื่ออารมณ์ของบทเพลงมีคำศัพท์ที่กำหนดไว้ 2 ส่วนหลัก คือ คำศัพท์ในตอนต้นเพลงที่ระบุไว้กับเครื่องหมายกำหนดความเร็วในตอนต้นเพลง และคำศัพท์ที่ระบุไว้ในบทเพลงในแต่ละช่วงเพลงที่ต้องการเน้นการสื่ออารมณ์ให้ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งในแต่ละระดับเกรดมีการใช้คำศัพท์ในการสื่ออารมณ์ที่แตกต่างกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

การสื่ออารมณ์ของบทเพลงในระดับพื้นฐานจะสื่อโดยตรงไปตรงมา ในระดับเกรด 1 มีการใช้คำที่มีความหมายเดียวและเข้าใจง่ายและมักจะกำหนดอารมณ์ที่ชัดเจนในตอนต้นเพลง นอกจากนี้องค์ประกอบอื่นของบทเพลงมีส่วนเสริมให้บทเพลงมีอารมณ์เพลงที่ไปในทิศทางเดียวกันด้วย เช่น บทเพลง I'm and Old Cowhand (G.2, ABRSM) กำหนดอารมณ์เพลงในตอนต้นว่า Playfully บทเพลงความเร็วของบทเพลงที่เร็วไม่มากจนเกินไปและบทเพลงอยู่ในบันไดเสียงเมเจอร์ด้วย ผู้บรรเลงจึงความบรรเลงบทเพลงให้มีอารมณ์สนุกสนานเหมือนกับการเล่นด้วย เป็นต้น และในบทเพลงระดับเกรด 1 ไม่นิยมเปลี่ยนอารมณ์เพลงมากกว่า 1 - 2 อารมณ์ ในระดับเกรด 2 และ 3 เริ่มมีการใช้คำศัพท์ที่สื่อความหมายซับซ้อนมากขึ้น และผู้เรียนหรือบรรเลงจะต้องตีความหมายของคำเป็นการ

บรรเลงที่เหมาะสม เช่น *piu mosso espressivo* เป็นต้น ตัวอย่างการใช้คำสื่ออารมณ์ *dolce, con espressione, espressivo e cantabile*

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

บทเพลงในระดับเกรด 4 และ 5 มีความซับซ้อนของการสื่ออารมณ์เพลงมากขึ้น ในหนึ่งบทเพลงมีอารมณ์ของเพลงได้มากถึง 3 - 4 อารมณ์เพลงในแต่ละช่วง ซึ่งบทเพลงในระดับกลางมักมีการเปลี่ยนท่อนเพลงที่จำนวนมากขึ้น ในการแสดงถึงท่อนเพลงที่ชัดเจนจะมีการใช้อารมณ์ของเพลงเป็นส่วนประกอบด้วย หรือการเปลี่ยนอารมณ์ของบทเพลงจะต้องกำหนดให้มีความกลมกลืน จึงใช้คำว่า *poco* หรือ *poco a poco* ในบทเพลง เช่นบทเพลง *Miniature, Op.8 no.10 (G.5 Trinity)* หรือการใช้คำศัพท์สองคำควบคู่กัน เช่น เพลง *Jägerliedchen (G.4, ABRSM)* ที่กำหนดในตอนต้นของบทเพลงในภาษาเยอรมันว่า *Frisch und fröhlich (Vigorous and Cheerful)* ที่หมายถึง เป็นบทเพลงที่กระปรี้กระเปร่าและร่าเริง

ภาพที่ 10 ตัวอย่างโน้ตเพลง *Jägerliedchen (G.4, ABRSM)*

จากข้อมูลสามารถสรุปการใช้คำสื่ออารมณ์ในบทเพลงแต่ละระดับเกรดได้ดังนี้

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบข้อมูลเครื่องหมายสื่ออารมณ์เพลงในบทเพลงแต่ละระดับเกรด

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
เครื่องหมาย	- กำหนดคำในตอนต้นของบทเพลง	- กำหนดคำในตอนต้นของบทเพลง	- กำหนดคำในตอนต้นของบทเพลง	- กำหนดคำในตอนต้นของบทเพลง	- กำหนดคำในตอนต้นของบทเพลง
สื่ออารมณ์	- ใช้คำสื่อความหมายเดียว	- ใช้คำสื่อความหมายเดียว	- ใช้คำสื่อความหมายลึกซึ้งมากขึ้น	- ใช้คำที่สื่อความหมายลึกซึ้งมากขึ้นและมีจำนวน 3 - 4 คำในหนึ่งเพลง	- ใช้คำที่สื่อความหมายลึกซึ้งมากขึ้นและมีจำนวน 3 - 4 คำในหนึ่งเพลง

3. เทคนิคการบรรเลง (Techniques)

การศึกษาเทคนิคการบรรเลงเปียโน ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการควบคุมนิ้วมือในการบรรเลงบทเพลงโดยใช้กรอบการวิเคราะห์บทเพลงเปียโนของเบนจามิน ซูคอฟ (Suchoff, 2012) เป็นหลัก และศึกษาข้อมูลการบรรเลงเปียโนเพิ่มเติม แบ่งเทคนิคการบรรเลงในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังต่อไปนี้

- 3.1 ลักษณะการดำเนินทำนองเพลง (Melody Progression)
- 3.2 การบรรเลงเสียงประสานของแต่ละมือ (Harmonic)
- 3.3 เคเดนซ์ (Cadences)
- 3.4 ความสัมพันธ์ของมือซ้ายและขวา
- 3.5 ลักษณะแนวบรรเลงประกอบ (Accompaniment)
- 3.6 การควบคุมเสียง (Articulations)
- 3.7 เครื่องหมายตกแต่งเสียง (Embellishments)
- 3.8 ตำแหน่งการวางมือ (Hands Position)
- 3.9 การใช้เพเดิล (Pedaling)

จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปเทคนิคการบรรเลงเปียโนในแต่ละระดับเกรดได้ ดังนี้

3.1 ลักษณะการดำเนินทำนองเพลง

การศึกษาลักษณะการปรากฏของเทคนิคของการบรรเลงทำนองที่มีลักษณะโดดเด่นนอกจากการดำเนินทำนองเสียงสูงต่ำหรือกระโดดขึ้นคู่เสียงที่พบ คือ

- 1) การไล่โน้ตแบบเรียงเสียงมากกว่า 5 ตัว หรือไล่บันไดเสียงแบบไดอาโทนิค (Diatonic Scale)
- 2) การไล่โน้ตแบบครึ่งเสียงมากกว่า 3 ตัว (Chromatic)
- 3) การบรรเลงคอร์ดแตกหรือการกระจายโน้ตของคอร์ด (Broken Chord)
- 4) การบรรเลงคอร์ดแบบอาร์เปจโจหรือโน้ตในคอร์ดแยกที่ครบ 1 ช่วงเสียง (Arpeggio)
- 5) การบรรเลงซ้ำทำนองทันทีในต่างระดับเสียงหรือซีควเอนซ์ทำนอง (Sequence)
- 6) การบรรเลงโน้ตซ้ำ (Repeated notes)

ซึ่งการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจึงดูจากความถี่ของเทคนิคการบรรเลงทำนองที่ปรากฏในบทเพลง สามารถสรุปผลได้ตามระดับเกรด ดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 – 3)

ช่วงระดับเกรด 1 จะมีจำนวนเทคนิคที่ปรากฏในบทเพลงน้อย บทเพลงเดี่ยวปรากฏเทคนิคการบรรเลงทำนองที่ศึกษา 1 – 2 เทคนิค หรือไม่มีเลย การดำเนินทำนองเป็นลักษณะเรียบง่ายทั้งรูปแบบจังหวะและช่วงของชั้นคู่ไม่กว้างมาก (ดูในหัวข้อค่านोटและช่วงเสียง) เทคนิคการบรรเลงทำนองที่พบบ่อยและนิยมใช้เป็นส่วนมาก คือ การไล่นोटแบบเรียงเสียงไดอาโทนิคตั้งแต่ 5 ตัวไม่เกินหนึ่งช่วงเสียง และมีการดำเนินทำนองในลักษณะของการคอร์ดแตก หรือโน้ตที่อยู่ในคอร์ดสลับไปมาภายในช่วงโน้ต 5 ตัว มีการไล่นोटครึ่งเสียงบ้างแต่จำนวนบทเพลงที่มีน้อย และมีการใช้ซีควนซ์ทำนองบ้างในช่วงประโยคทำนองสั้น ๆ ไม่เกิน 3 ทำนอง

ในระดับเกรด 2 – 3 จะปรากฏเทคนิคการบรรเลงทำนองทุกเทคนิคในโดยรวมของเกรด ซึ่งในแต่ละบทเพลงสามารถปรากฏเทคนิคได้ถึง 3 เทคนิคในบทเพลงเดี่ยว เทคนิคที่ปรากฏบ่อยครั้งมากที่สุดและนิยมใช้คือ การไล่นोटแบบเรียงเสียงไม่เกิน 1 ช่วงเสียง และการบรรเลงแบบคอร์ดแตก และมีการปรากฏเทคนิคการบรรเลงทำนองแบบอาร์เปจ การไล่นोटแบบครึ่งเสียง การซีควนซ์ทำนอง และการบรรเลงโน้ตซ้ำ

ระดับพื้นกลาง (ระดับเกรด 4 – 5)

บทเพลงในระดับกลางในลักษณะโดยรวมมีความซับซ้อนของรูปแบบจังหวะของทำนองและการบรรเลงคีย์สีขาวและดำที่สลับซับซ้อนมากขึ้น (ดูในหัวข้อค่านोटและบันไดเสียง) ทำให้เทคนิคการบรรเลงทำนองมีความซับซ้อนจากการบรรเลงเทคนิคเดิมในระดับพื้นฐาน มีการขยายส่วนของเทคนิคต่าง ๆ อาทิ การไล่นोटแบบเรียงเสียงที่ยาวมากกว่า 1 ช่วงเสียงทั้งขาขึ้นและลง การบรรเลงเทคนิคคอร์ดแตกและอาร์เปจที่มีช่วงเสียงที่กว้างมากขึ้นและเปลี่ยนกลุ่มของคอร์ดที่ถี่ขึ้น บทเพลงหนึ่งอาจมีจำนวนเทคนิคการบรรเลงทำนองที่เพิ่มมากขึ้น ในระดับเกรด 4 สามารถมีได้ตั้งแต่ 2 – 3 เทคนิคในหนึ่งบทเพลง และระดับเกรด 5 สามารถมีเทคนิคการบรรเลงทำนองแบบต่าง ๆ ในได้ถึง 4 เทคนิคในหนึ่งเพลง

สามารถสรุปเทคนิคการบรรเลงทำนองที่พบในแต่ละเกรดได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบเทคนิคการบรรเลงทำนองเพลงในบทเพลงแต่ละระดับเกรด

ระดับเกรด	ระดับเกรด 1	ระดับเกรด 2	ระดับเกรด 3	ระดับเกรด 4	ระดับเกรด 5
ลำดับเทคนิคที่มีส่วนใหญ่	1) การไล่นोटแบบเรียง ไดอาโทนิค ไม่เกิน 1 ช่วงเสียง 2) การบรรเลงคอร์ดแตก 3) ซีควนซ์ทำนองสั้น ๆ			ปรากฏทุกเทคนิคการบรรเลง	
จำนวนเทคนิคที่ปรากฏในเพลง	มีตั้งแต่ 0 – 2 เทคนิค ส่วนใหญ่ 1 เทคนิค/เพลง	มีตั้งแต่ 0 – 3 เทคนิค ส่วนใหญ่ 1 – 2 เทคนิค/เพลง		มีตั้งแต่ 1 – 4 เทคนิค ส่วนใหญ่ 2 – 3 เทคนิค/เพลง	

3.2 การบรรเลงเสียงประสานของแต่ละมือ

การศึกษาเทคนิคการบรรเลงเสียงประสานได้ศึกษาการบรรเลงโน้ตของแต่ละมือหรือแนวเสียงที่มีมากกว่า 2 ตัวขึ้นไป โดยแบ่งการศึกษาเป็น 2 ส่วน คือ การบรรเลงขั้นคู่ (Intervals) และการบรรเลงคอร์ด (Chords)

1) การบรรเลงขั้นคู่

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการบรรเลงขั้นคู่ ศึกษาจากการปรากฏขั้นคู่ในแต่ละประเภทในบทเพลงซึ่งสามารถสรุปการบรรเลงของขั้นคู่ในแต่ละระดับเกรดได้ ดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

ลักษณะของบทเพลงในระดับพื้นฐานค่อนข้างเรียบง่ายในการประสานเสียง ทำให้ประเภทของขั้นคู่มีไม่มากนัก จะนิยมใช้ขั้นคู่ในกลุ่มของคู่เสียงเมเจอร์ (Major Interval) และคู่เสียงเพอร์เฟค (Perfect Interval) ในระดับเกรด 1 มีการปรากฏของขั้นคู่เสียงกลุ่มเมเจอร์ ไม่กว้างเกินคู่ 5 เพอร์เฟค ส่วนระดับเกรด 2 - 3 สามารถบรรเลงได้ตั้งแต่คู่เสียง 2 เมเจอร์จนถึงคู่เสียง 8 เพอร์เฟคหรือ 1 ช่วงเสียง (Octave) แต่ไม่พบคู่เสียง 7 เมเจอร์ในบทเพลงใดในระดับเกรดพื้นฐาน

มีการใช้คู่เสียงไมเนอร์ (minor Interval) บางคู่เสียงที่นิยมใช้และพบมากที่สุด คือ คู่เสียง 3 ไมเนอร์และ 6 ไมเนอร์ และพบคู่เสียง 7 ไมเนอร์ในระดับเกรด 3 มีการใช้คู่เสียงออกแมนเต็ด (Augmented Interval) เพียงแบบเดียว คือ คู่เสียง 4 ออกแมนเต็ด หรือคู่เสียงไตรโทน (Tri Tone) ในทุกระดับเกรด และพบคู่เสียงดิสมินิชเพียงแบบเดียวในระดับเกรด 3 คือ คู่เสียง 5 ดิมินิช

การใช้ขั้นคู่เสียงพบได้ 2 รูปแบบหลัก คือ 1) การบรรเลงเพื่อสร้างเสียงเพียง 2 เสียงในแนวเสียงนั้น โดยเฉพาะ ไม่ได้มุ่งสร้างไตรแอดหรือคอร์ด อาจเป็นเพื่อการตกแต่งเสียงประสานให้ไพเราะยิ่งขึ้น พบได้ในบทเพลงประเภทที่มีแนวเสียงสอดประสาน (Polyphony) หรือบทเพลงกระบวนแบบบาโรก เช่น เพลง Minuet (G.1, Trinity) เป็นต้น ซึ่งอาจจะเกิดเสียงของไตรแอดในช่วงนั้นก็ได้ และ 2) บรรเลงขั้นคู่เสียงเพื่อสร้างไตรแอดหรือคอร์ดระหว่างแนวทำนองและแนวบรรเลงประกอบ หรือการบรรเลงคอร์ดโดยใช้ทั้ง 2 มือ โดยขั้นคู่เป็นองค์ประกอบของคอร์ดโดยใช้การผสมผสานของขั้นคู่ในแต่ละชนิดก็ได้ เช่น บทเพลง Donkey Trot (G.1, Trinity)

การบรรเลงขั้นคู่ในบทเพลงจึงสามารถปรากฏหรือไม่ปรากฏในบทเพลงเลยก็ได้ ตามแต่ลักษณะของกระบวนแบบของเพลงหรือตามผู้ประพันธ์หรือเรียบเรียงเพลงต้องการ แต่ส่วนใหญ่บทเพลงในระดับพื้นฐานจะประกอบได้ด้วยเทคนิคการบรรเลงขั้นคู่ตั้งแต่ 1 - 6 แบบในบทเพลงเดียว เช่น เพลง Willow,tit - willow (G.2, Trinity) เป็นต้น แต่ส่วนใหญ่นิยมใช้เพียงขั้นคู่ 2 - 4 แบบต่อหนึ่งบทเพลง

ระดับกลาง (เกรด 4 - 5)

ในระดับกลางมีลักษณะของการบรรเลงคู่เสียงต่าง ๆ เหมือนกับการบรรเลงขั้นคู่ในระดับเกรด 3 ของระดับพื้นฐาน เพียงแต่อาจจะมีการเปลี่ยนสมาชิกของขั้นคู่ตามบันไดเสียงหรือช่วงเสียงที่แตกต่างกันออกไป (ดูหัวข้อช่วงเสียงและบันไดเสียง) ในระดับเกรด 5 มีคู่เสียง 2 ไมเนอร์ปรากฏเป็นครั้งแรก เนื่องด้วยบทเพลงส่วนใหญ่เริ่มมีการประสานแบบดนตรีร่วมสมัยมากขึ้น เสียงประสานจะมีการผสมผสานของเสียงมากขึ้นด้วยเทคนิคการบรรเลงขั้นคู่เสียงในแต่ละบทเพลงมีจำนวนของเทคนิคที่มากขึ้นจากระดับพื้นฐาน สามารถมีเทคนิคการบรรเลงขั้นคู่ได้ถึง 5 – 6 เทคนิคในแต่ละบทเพลง

การใช้ขั้นคู่เสียงในบทเพลงขึ้นอยู่กับหน้าที่และวัตถุประสงค์ของผู้ประพันธ์ด้วย ซึ่งในระดับกลางพบว่ามีการใช้คู่เสียงผสมผสานกันในการสร้างคอร์ดเป็นส่วนมาก โดยเฉพาะการสร้างเสียงประสานที่มีโน้ตนอกคอร์ดด้วยและพบมากในบทเพลงที่มีกระบวนการแบบดนตรีร่วมสมัย

สรุปผลของการเทคนิคการบรรเลงขั้นคู่ในแต่ละระดับเกรดในรูปแบบตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบข้อมูลเทคนิคการบรรเลงขั้นคู่ในบทเพลง

ระดับประเภทขั้นคู่	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
เมเจอร์ / เพอร์เฟค	2, 3 / 4, 5	2, 3, 6 / 4, 5, 8	2, 3, 6 / 4, 5, 8	2, 3, 6 / 4, 5, 8	2, 3, 6 / 4, 5, 8
ไมเนอร์	3, 6	3, 6	3, 6, 7	3, 6, 7	2, 3, 6, 7
ดิมินิช	-	-	5	5	5
ออกเมนเต็ด	4	4	4	4	4
จำนวนเทคนิค	มีตั้งแต่ 0 – 5 เทคนิค	มีตั้งแต่ 0 – 6 เทคนิค	มีตั้งแต่ 1 – 5 เทคนิค	มีตั้งแต่ 1 – 6 เทคนิค	มีตั้งแต่ 0 – 8 เทคนิค
ที่ปรากฏใน 1 เพลง	ส่วนใหญ่ 1 - 4 เทคนิค	ส่วนใหญ่ 3 เทคนิค	ส่วนใหญ่ 2 เทคนิค	ส่วนใหญ่ 3 - 5 เทคนิค	ส่วนใหญ่ 3 - 5 เทคนิค

2) การบรรเลงคอร์ด

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการบรรเลงคอร์ด ศึกษาจากการปรากฏคอร์ดในแต่ละประเภทในบทเพลงซึ่งสามารถสรุปการบรรเลงของคอร์ดในแต่ละระดับเกรดได้ ดังนี้

ระดับพื้นฐาน (เกรด 1 - 3)

จากศึกษาพบว่าในระดับพื้นฐานจะมีการใช้เทคนิคการบรรเลงคอร์ดหรือโน้ตตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไปในระดับเกรด 2 เป็นต้นไป ในระดับเกรด 1 ไม่นิยมในการบรรเลงคอร์ดเพราะมีบทเพลงที่ศึกษาเพียงบทเพลงที่มีเทคนิคนี้ปรากฏ คือ เพลง Swing's the Thing (G.1, Trinity) และเพลง Donley Trot (G.1, Trinity) ลักษณะประเภทคอร์ดที่ใช้ คือ กลุ่มของเมเจอร์คอร์ด (Major Chord) ไมเนอร์คอร์ด (minor Chord) และคอร์ดทบเจ็ดโดมิแนนท์ (Dominant seventh Chord)

บทเพลงส่วนใหญ่จะมีการใช้เทคนิคการบรรเลงคอร์ด 2 – 3 แบบในหนึ่งเพลง ซึ่งเทคนิคนี้ จะพบในบทเพลงทุกกระบวนแบบยกเว้นบทเพลงในกระบวนแบบคลาสสิกที่เป็นรูปพรรณแบบสอดประสาน ในกระบวนแบบดนตรีร่วมสมัยมักจะมีการใช้โน้ตนอกคอร์ดและกลุ่มเสียงแบบคริสต์เตอร์ (Cluster Tone) บ้างเพื่อสร้างเสียงพิเศษ (Special Effect) ในบทเพลง เช่นเพลง Ghostly Conversation (G.1, Trinity)

ภาพที่ 11 ตัวอย่างโน้ตเพลง Ghostly Conversation (G.1, Trinity)

ระดับกลาง (เกรด 4 - 5)

การใช้เทคนิคการบรรเลงคอร์ดในบทเพลงระดับกลางสังเกตได้ว่าในระดับเกรด 4 มีความคล้ายของเทคนิคการบรรเลงคอร์ดกับระดับเกรด 3 ในกลุ่มของการบรรเลงคอร์ดเมเจอร์ ไมเนอร์ และ คอร์ดทบเจ็ดโดมิแนนท์ แต่มีความแตกต่างกันของบันไดเสียงและช่วงเสียงที่บรรเลงของแต่ละบทเพลง ในระดับเกรด 5 มีการพัฒนาเทคนิคของการบรรเลงคอร์ดมากขึ้น เน้นการบรรเลงคอร์ดพลิกกลับครั้งที่หนึ่งและสอง มีการบรรเลงติมมิชคอร์ดปรากฏในระดับเกรดนี้

การใช้เทคนิคการบรรเลงคอร์ดในแต่ละบทเพลงในระดับกลางมีจำนวนอยู่ที่ 2 – 3 เทคนิค หรือบางบทเพลงไม่มีการใช้เทคนิคการบรรเลงคอร์ด เช่น เพลง Prelude in C minor (G.5, ABRSM) และการบรรเลงคอร์ดมีบางกลุ่มเป็นโน้ตนอกคอร์ด และคริสต์เตอร์โทนด้วย พบมากในบทเพลงกระบวนแบบดนตรีร่วมสมัยและดนตรีแจ๊ส

สรุปการใช้เทคนิคการบรรเลงคอร์ดในแต่ละระดับเกรดเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบเทคนิคการบรรเลงคอร์ดในบทเพลง

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
เทคนิคขั้นสูงที่ปรากฏในบทเพลง	ไม่เน้นการบรรเลงคอร์ด*	เมเจอร์คอร์ด ไมเนอร์คอร์ด คอร์ดมันน์ที่ 7	เมเจอร์คอร์ด ไมเนอร์คอร์ด คอร์ดมันน์ที่ 7	เมเจอร์คอร์ด ไมเนอร์คอร์ด คอร์ดมันน์ที่ 7	เมเจอร์คอร์ด ไมเนอร์คอร์ด คอร์ดมันน์ที่ 7 คอร์ดมิเนอร์คอร์ด การพลิกกลับ
จำนวนเทคนิคที่ปรากฏในเพลง	ตั้งแต่ 0 – 2 เทคนิค ส่วนใหญ่ 1 เทคนิค	ตั้งแต่ 0 – 2 เทคนิค ส่วนใหญ่ 1 -2 เทคนิค	ตั้งแต่ 0 – 3 เทคนิค ส่วนใหญ่ 3 เทคนิค	ตั้งแต่ 0 – 3 เทคนิค ส่วนใหญ่ 2 เทคนิค	ตั้งแต่ 0 – 3 เทคนิค ส่วนใหญ่ 1 - 2 เทคนิค

* มีบทเพลงเดียวที่มีการใช้เทคนิคการบรรเลงคอร์ด

3.3 เคเดนซ์ (Cadence)

การศึกษาการบรรเลงเคเดนซ์หรือจุดพักท้ายประโยคเพลงในบทเพลงศึกษาใน 2 ส่วน คือ เคเดนซ์กลางเพลงและตอนจบเพลง เคเดนซ์ที่ปรากฏในบทเพลงในระดับเกรด 1 – 5 ได้แก่

- 1) เคเดนซ์ปิด (Authentic /Perfect Cadence) คือ จุดพักท้ายประโยคเพลงที่ลงท้ายด้วยคอร์ดลำดับที่ V ไปยังคอร์ดลำดับที่ I ทุกรูปแบบทั้ง Perfect authentic cadence และ Imperfect authentic cadence
- 2) เคเดนซ์เปิด (Half /Imperfect Cadence) คือ ท่อนเพลงหรือตอนจบของบทเพลงที่ลงท้ายด้วยคอร์ดลำดับที่ V
- 3) เคเดนซ์กึ่งปิด (Plagal Cadence) คือ ท่อนเพลงหรือตอนจบของบทเพลงที่ลงท้ายด้วยคอร์ดลำดับที่ IV ไปยังคอร์ดลำดับที่ I
- 4) เคเดนซ์ขัด (Interrupted Cadence) คือ ท่อนเพลงหรือตอนจบของบทเพลงที่ลงท้ายด้วยคอร์ดลำดับที่ V ไปยังคอร์ดลำดับที่ VI

สามารถสรุปผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลการใช้เคเดนซ์ได้ดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

จากการศึกษาเคเดนซ์ที่ปรากฏในบทเพลงระดับเกรดพื้นฐานพบว่า บทเพลงมีการใช้เคเดนซ์ในกลางเพลงหรือท่อนแรกของบทเพลง 2 ประเภท คือ เคเดนซ์แบบเปิดและเคเดนซ์แบบปิด ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของทำนองและสังคีตลักษณ์ของบทเพลง (ดูในหัวข้อสังคีตลักษณ์) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสังคีตลักษณ์แบบไบนารีทำให้ท่อนเพลงบางเพลงจบสมบูรณ์ด้วยตนเองแบบเคเดนซ์ปิดหรือเป็นประโยคเพลงแบบถาม – ตอบ (Question and Answer Phases) ของแต่ละท่อนทำให้จุดพักท้ายประโยคเป็นแบบเคเดนซ์เปิด

ในตอนจบของบทเพลงทั้ง 3 ระดับเกรดพบว่ามีการใช้เคเดนซ์ปิดเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีเคเดนซ์แบบอื่น ๆ พบในระดับเกรดต่าง ๆ บางเป็นส่วนน้อย อาทิ ระดับเกรด 1 มีการใช้โน้ตสามปรับหรือปิการ์ดตีเรธ (Picardie third) ปรากฏในเคเดนซ์ปิดของบทเพลงในบันไดเสียงไมเนอร์บางบทเพลง เช่น เพลง Na krmítku No. 19 (G.1, ABRSM) ที่บทเพลงอยู่ในบันไดเสียงซี เมเจอร์แต่ภายในบทเพลงมีการใส่เครื่องหมายแปลงเสียงทำให้บทเพลงคล้ายบันไดเสียงไมเนอร์ตลอดทั้งเพลง ยกเว้นในตอนจบที่คอร์ดสุดท้ายเปลี่ยนเป็นคอร์ดเมเจอร์ ระดับเกรด 2 มีการใช้เคเดนซ์กึ่งปิดปรากฏอยู่ในเพลง Prelude No.1 from 10 Klavierstücke für kinder, Op. 56b (G.2, ABRSM)

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

บทเพลงในระดับกลางพบว่าระดับเกรด 4 มีการใช้เคเดนซ์ในคล้ายกับระดับพื้นฐานมาก เคเดนซ์ในตอนกลางพบว่าเป็นเคเดนซ์ปิดและเปิดเป็นส่วนใหญ่ แต่สังเกตลักษณะของบทเพลงในระดับนี้มีรูปแบบอื่น ๆ นอกจากไบนารี อาทิ สังคีตลักษณะแบบเทอร์นารี หรือ A-B-A ทำให้ในบทเพลงมีเคเดนซ์ที่ศึกษามีมากกว่า 2 จุด ซึ่งในสังคีตลักษณะลักษณะนี้ ท่อน A ส่วนใหญ่มีเคเดนซ์ท้ายท่อนเหมือนกันทั้ง 2 ครั้ง ในระดับเกรด 5 มีการใช้เคเดนซ์แบบชัดปรากฏในบทเพลงและเคเดนซ์ครึ่งเสียงในระหว่างเพลง

ตอนท้ายของบทเพลงหรือเคเดนซ์จบเพลงของบทเพลงระดับกลางส่วนใหญ่นิยมใช้เคเดนซ์ปิด แต่มีการใช้รูปแบบเคเดนซ์อื่นแบบอื่นด้วย อาทิ เคเดนซ์เปิด เคเดนซ์ปิดแต่ไล่ครึ่งเสียง ข้อมูลการศึกษาและวิเคราะห์เคเดนซ์ในบทเพลงสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 26 สรุปการใช้เคเดนซ์ในบทเพลงในบทเพลงแต่ละระดับเกรด

ระดับเกรด	ระดับเกรด 1	ระดับเกรด 2	ระดับเกรด 3	ระดับเกรด 4	ระดับเกรด 5
เคเดนซ์กลาง เพลง		เคเดนซ์เปิด และเคเดนซ์ปิด			เคเดนซ์เปิด เคเดนซ์ชัด เคเดนซ์ครึ่งเสียง
เคเดนซ์จบเพลง	เคเดนซ์ปิด โน้ตสามปรับ	เคเดนซ์ปิด เคเดนซ์กึ่งปิด	เคเดนซ์ปิด	เคเดนซ์ปิด เคเดนซ์กึ่งปิด โน้ตสามปรับ	เคเดนซ์ปิด เคเดนซ์กึ่งปิด โน้ตสามปรับ

3.4 ความสัมพันธ์ของมือซ้ายและขวา

การศึกษาการบรรเลงเปียโนในความสัมพันธ์ของการใช้มือซ้ายและมือขวาในการบรรเลงแต่ละแนวทำนองเพลงในบทเพลง ซึ่งสามารถแบ่งแนวของทำนองเพลงได้ 2 ส่วนใหญ่ คือ การบรรเลงแนวทำนองหลักและ การบรรเลงแนวประกอบ (Accompaniment) หรือแนวเสียงประสาน

ความสัมพันธ์ของมือทั้ง 2 ในการบรรเลงบทเพลง ลักษณะส่วนใหญ่ที่พบในบทเพลงเปียโนทั่วไป คือ มือขวาบรรเลงแนวทำนองเพลงเป็นหลักและมือซ้ายบรรเลงแนวประกอบ

เนื่องด้วยช่วงเสียงจากกึ่งกลางไปทางด้านขวาของเปียโนเป็นช่วงเสียงสูง และบทเพลงส่วนมากจะกำหนดให้ทำนองเพลงให้อยู่ในช่วงเสียงนี้มากกว่าค่อนไปทางซ้ายจากกึ่งกลางของเปียโน การบรรเลงทำนองด้วยมือขวาจึงสะดวกกว่า แนวบรรเลงประกอบหรือการบรรเลงแนวเสียงในกลุ่มของโน้ตเบส หรือคอร์ด (ดูหัวข้อกระบวนการแบบการบรรเลงประกอบ) มักจะอยู่ในช่วงเสียงต่ำ การบรรเลงด้วยมือซ้ายจึงง่ายและสะดวกกว่า ยกเว้นบทเพลงที่ต้องการสีสันทันของเสียงที่แตกต่างกันสามารถใช้เทคนิคการสลับมือในการบรรเลงระหว่างบทเพลง

ผลของการวิเคราะห์และศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้มือในบทเพลงของแต่ละระดับเกรดสามารถสรุปได้ดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

ในระดับพื้นฐานพบว่าความสัมพันธ์ของมือทั้งสองส่วนใหญ่เน้นให้มือขวาบรรเลงแนวทำนองหลักและมือซ้ายบรรเลงแนวประกอบ แต่พบว่าในระดับเกรด 1 มีบทเพลงที่ใช้มือซ้ายบรรเลงทำนองหลักและมือขวาเป็นแนวประกอบ คือ เพลง Hippo Pianist (G.13, Yamaha) และมีการใช้มีทั้ง 2 ข้างบรรเลงทำนองหลักทั้งคู่ ในเชิงของบทเพลงที่เป็นแบบฝึกหัด คือบทเพลง Dew Drop (G.13, Yamaha) แต่ในแต่ละบทเพลงที่ใช้มือขวาบรรเลงทำนองมีช่วงบางประโยคหรือท่อนเพลงที่มีการสลับมือในการใช้บรรเลงแต่ละแนวเสียงแค่ชั่วคราว เช่น บทเพลง Gachou no Koushin (G.2, ABRSM) ในห้องเพลงที่ 17 - 24 มีการใช้มือซ้ายในการบรรเลงทำนองและให้มือขวาบรรเลงแนวประกอบ เป็นต้น

The image shows a musical score for the piece 'Hippo Pianist' (G.13, Yamaha). It consists of two systems of piano notation. The first system has a dynamic marking 'mf' and includes fingering numbers 4, 1, and 2. The second system ends with the word 'Fine'.

ภาพที่ 12 ตัวอย่างโน้ตเพลง Hippo Pianist (G.13, Yamaha)

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 – 5)

เช่นเดียวกับระดับพื้นฐาน ความสัมพันธ์ของมือทั้งสองส่วนใหญ่เน้นให้มือขวาบรรเลงแนวทำนองหลักและมือซ้ายบรรเลงแนวประกอบ แต่ในแต่ละบทเพลงที่ใช้มือขวาบรรเลงทำนอง ได้มีช่วงบางประโยคหรือท่อนเพลงที่มีการสลับมือในการใช้บรรเลงแต่ละแนวเสียงแค่ชั่วคราว เช่น บทเพลง What to do when it rains (G. 5, Trinity) ในห้องเพลงที่ 17 – 20 มีการใช้มือซ้ายในการบรรเลงทำนองและให้มือขวาบรรเลงแนวประกอบแทน เป็นต้น

ข้อมูลการศึกษาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของมือทั้งสองข้างในบทเพลงสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของมือซ้ายและขวาในบทเพลง

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
ความสัมพันธ์ของมือ	- มือขวาเล่นทำนองมือซ้ายเล่นประกอบ				
ความสัมพันธ์ของมือ	- มือซ้ายเล่นทำนองมือขวาเล่นประกอบ				
ความสัมพันธ์ของมือ	- เล่นทำนองทั้งสองมือ				
ที่แทรกในบทเพลง	- มือขวาและซ้ายสลับกันเล่นทำนองกับแนวประกอบ				
ที่แทรกในบทเพลง	- เล่นทำนองทั้งสองมือ				
ที่แทรกในบทเพลง					

3.5 ลักษณะแนวบรรเลงประกอบ

ลักษณะแนวบรรเลงประกอบในบทเพลงสอบทั้ง 3 สถาบัน พบว่ามีการใช้เทคนิคที่ใกล้เคียงกัน คือ 1) การใช้เล่นทำนองในแนวเบส 2) การเล่นเสียงประสานที่เป็นแนวทำนองขนานกัน 3) การประสานเสียงด้วยชิ้นคู่เสียงและคอร์ดทั้งที่กดพร้อมกันและแยกกัน ซึ่งจะมีการใช้ลักษณะแนวบรรเลงประกอบตั้งแต่ 1 – 4 แบบรวมกันในแต่ละบทเพลง หรือบทเพลงไม่มีแนวบรรเลงประกอบหรือผสมผสานกระบวนแบบของแนวบรรเลงประกอบได้ถึง 4 กระบวนแบบในบทเพลงเดียว

ผลของการวิเคราะห์และศึกษาลักษณะของแนวบรรเลงประกอบในบทเพลงของแต่ละระดับสามารถสรุปได้ดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

บทเพลงในระดับเกรด 1 เป็นการนำเสนอรูปแบบลักษณะแนวทำนองประกอบที่มีลักษณะต่าง ๆ กัน คือ การเดินแนวเบส การใช้ชิ้นคู่เสียงแบบฮาร์โมนิก และการเดินแนวทำนองประกอบแบบเดียวกันกับทำนองหลัก ยกเว้นการบรรเลงประกอบที่เป็นรูปแบบจังหวะวอลซ์ซึ่งปรากฏขึ้นในบทเพลงระดับเกรด 2

รูปแบบและกระบวนแบบของแนวบรรเลงประกอบในระดับเกรด 1 ส่วนมากจะใช้เพียงรูปแบบเดียวในแต่ละบทเพลง แต่ในบทเพลงที่มีระดับความซับซ้อนมากขึ้นในระดับเกรด 2 - 3 จะใช้เทคนิคการบรรเลงแนวทำนองประกอบมากกว่า 1 รูปแบบในบทเพลงเดียวกัน บทเพลงในเกรด 2 - 3 จะพบว่าส่วนมากใช้ลักษณะการบรรเลงประกอบ 2 เทคนิคในหนึ่งบทเพลง เช่น เพลง A Stormy Coast (G.2, ABRSM) เป็นต้น

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

บทเพลงในระดับกลางจะใช้ลักษณะการบรรเลงทำนองประกอบที่มีรูปแบบเดียวกันกับบทเพลงในระดับพื้นฐาน แต่จะใช้เทคนิคการบรรเลงแนวทำนองประกอบมากกว่า 2 รูปแบบในบทเพลงเดียวกัน เช่น บทเพลงในระดับเกรด 5 จะพบว่าส่วนมากใช้ลักษณะการบรรเลงประกอบ 2 - 3 เทคนิคในหนึ่งบทเพลง

ข้อมูลการศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะแนวบรรเลงประกอบในบทเพลงสามารถสรุปรูปแบบแนวบรรเลงประกอบที่นิยมใช้เป็นตารางได้ดังนี้ รายละเอียดการใช้รูปแบบอื่นระบุในภาคผนวก ค

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบเทคนิคของแนวบรรเลงประกอบในบทเพลง

ระดับเกรด	ระดับเกรด 1	ระดับเกรด 2	ระดับเกรด 3	ระดับเกรด 4	ระดับเกรด 5
รูปแบบแนว บรรเลงประกอบ 3 อันดับแรก*	1) Bass line 2) Harmonic Interval	1) Bass line 2) Block Chords 3) Harmonic Interval	1) Harmonic Intervals 2) Melodic Intervals 3) Bass line	1) Block Chords 2) Harmonic Interval 3) Bass line	1) Harmonic Interval 2) Block Chords 3) Bass line
จำนวนเทคนิคที่ ปรากฏในเพลง	ตั้งแต่ 0 - 3 เทคนิค ส่วนใหญ่ 1 เทคนิค	ตั้งแต่ 0 - 3 เทคนิค ส่วนใหญ่ 1 - 2 เทคนิค	ตั้งแต่ 1 - 3 เทคนิค ส่วนใหญ่ 2 เทคนิค	ตั้งแต่ 1 - 3 เทคนิค ส่วนใหญ่ 2 เทคนิค	ตั้งแต่ 1 - 4 เทคนิค ส่วนใหญ่ 2 - 3 เทคนิค

* รูปแบบแนวบรรเลงประกอบ 3 แบบที่พบมากที่สุดในระดับเกรดเนื่องจากแต่ละระดับเกรดปรากฏรูปแบบของแนวบรรเลงประกอบทุกรูปแบบ ยกเว้นระดับเกรด 1 ไม่มีรูปแบบวอลซ์

3.6 การควบคุมเสียง

ลักษณะการควบคุมเสียงในบทเพลงสอบทั้ง 3 สถาบัน พบว่ามีการใช้เทคนิคที่ใกล้เคียงกัน คือ การใช้เครื่องหมายแสดงการเล่นเสียงสั้น-ยาว และการเน้นเสียง รวมทั้งการใช้คำบรรยายแสดงลักษณะเสียงที่ผู้ประพันธ์ต้องการ เช่น ในเพลง Gachou no Koushin (G.2, ABRSM) มีการระบุคำว่า *sempre staccato* เป็นต้น โดยส่วนมากเทคนิคที่พบมากในบทเพลงทั้ง 5 เกรด คือ สตัดคาโต (Staccato) เลกาโต (Legato) และ เสลอร์ (Slur) และมีการใช้เทคนิคการควบคุมเสียงร่วมกัน 2 - 3 เทคนิคในแต่ละบทเพลง

ผลของการวิเคราะห์และศึกษาลักษณะของวิธีการควบคุมเสียงในบทเพลงของแต่ละระดับสามารถสรุปได้ดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

บทเพลงในเกรด 1 เป็นการนำเสนอรูปแบบลักษณะการควบคุมเสียงที่มีลักษณะต่าง ๆ กัน คือ Staccato, Legato, non – Legato และ Slur โดยมีการใช้เครื่องหมายควบคุมเสียงแสดงอย่างชัดเจน แต่ในบางกรณีจะไม่มีสัญลักษณ์การควบคุมเสียงใด ๆ ปรากฏ โดยเฉพาะบทเพลงของสถาบันยามาฮ่า

บทเพลงในระดับเกรดเกรด 2 ยังคงใช้รูปแบบการควบคุมเสียงเช่นเดียวกับเกรด 1 และเพิ่มเติมเรื่องการเน้นเสียงเข้ามา คือ มากาโต้ (Marcato) ในเพลง I'm and Old Cowhand (G.2, ABRSM) ส่วนบทเพลงในเกรด 3 มีการใช้สัญลักษณ์ พอร์ทาทอ (Portato) เพิ่มเติมเข้ามาในเพลง A Stormy Coast (G.3, ABRSM)

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 – 5)

บทเพลงในระดับกลางจะใช้ลักษณะการควบคุมเสียงที่มีรูปแบบเดียวกับบทเพลงในระดับเกรด 3 แต่จะใช้เทคนิคบางอย่างเพิ่มเติมเข้ามาในบทเพลง เช่น ในระดับเกรด 4 จะมีการใช้เทคนิค Non – Staccato ในเพลง Der Schmetterling un die Blume (G.4, Trinity) และระดับเกรด 5 มีการใช้สัญลักษณ์ สตัคคาติสซิม (Staccatissimo) ในเพลง Adagio 2nd Movement from Sonata in B flat, B. 571 (G.5, ABRSM)

ข้อมูลการศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะของวิธีการควบคุมเสียงในบทเพลงสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบการควบคุมเสียงในบทเพลง

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
ลำดับเทคนิคที่มีส่วนใหญ่อันดับแรก*	1) Staccato 2) Legato 3) Slur	1) Legato 2) Staccato 3) Slur	1) Legato 2) Slur 3) Staccato	1) Legato, Slur 2) Staccato 3) Accent	1) Legato 2) Staccato 3) Slur
เทคนิคเพิ่มเติม	non – Legato	Marcato	Portato	Non – Staccato	Staccatissimo
จำนวนเทคนิคที่ปรากฏในเพลง	ตั้งแต่ 0 – 3 เทคนิค ส่วนใหญ่ 2 เทคนิค	ตั้งแต่ 1 – 4 เทคนิค ส่วนใหญ่ 3 เทคนิค	ตั้งแต่ 1 – 3 เทคนิค ส่วนใหญ่ 2 เทคนิค	ตั้งแต่ 1 – 3 เทคนิค ส่วนใหญ่ 2 เทคนิค	ตั้งแต่ 1 – 4 เทคนิค ส่วนใหญ่ 2 - 3 เทคนิค

* 3 อันดับการควบคุมเสียงในบทเพลงที่พบมากที่สุด

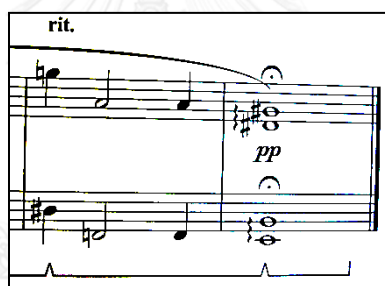
3.7 เครื่องหมายตกแต่งเสียง

การใช้เครื่องหมายตกแต่งเสียงเริ่มพบในบทเพลงตั้งแต่ระดับเกรด 2 เป็นต้นไป ซึ่งรูปแบบที่พบมากคือ การใช้เครื่องหมาย Trill Mordant และ Grace Note โดยมากใช้ตั้งแต่ 1 – 3 เทคนิคในหนึ่งบทเพลง

ผลของการวิเคราะห์และศึกษาลักษณะของวิธีการควบคุมเสียงในบทเพลงของแต่ละระดับเกรดเน้นดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

บทเพลงในระดับเกรด 1 ของสถาบันสอบทั้ง 3 สถาบัน พบว่า ยังไม่มีการใช้เครื่องหมายตกแต่งเสียงใด ๆ ในเพลง แต่ในบทเพลงระดับเกรด 2 เริ่มมีการใช้เทคนิคการตกแต่งเสียงต่าง ๆ ทั้ง Trill, Mordant, Grace Note, Turn ซึ่งจะปรากฏเพียงเทคนิคเดียวในหนึ่งบทเพลงที่มีการตกแต่งเสียงของทำนอง ในระดับเกรด 3 มีการใช้เทคนิคอาร์เปจโจ (Arpeggio) เพื่อสร้างลักษณะเสียงพิเศษ ได้แก่ เพลง Sad Song (G.3, Trinity)

ภาพที่ 13 ตัวอย่างโน้ตเพลง Sad Song (G.3, Trinity)

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

บทเพลงในระดับกลางมีการใช้รูปแบบการตกแต่งเสียงรูปแบบเดียวกันกับบทเพลงในระดับพื้นฐาน ส่วนใหญ่จะปรากฏรูปแบบของการตกแต่งเสียง 2 – 3 แบบในบทเพลงที่มีการตกแต่งแนวทำนอง

ข้อมูลการศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะของวิธีการตกแต่งเสียงในบทเพลงสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบการใช้เครื่องหมายตกแต่งเสียงในบทเพลง

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
ลำดับเทคนิค ที่มีส่วนใหญ่ 3 อันดับแรก*		Trill, Mordant, Grace Note, Turn	1) Grace Note 2) Trill	1) Grace Note 2) Mordant	1) Grace Note 2) Trill, Mordant
เทคนิคใหม่**	ไม่มีการใช้ เครื่องหมาย	Trill, Mordant, Grace Note, Turn	Glissando		-
จำนวนเทคนิค ที่ปรากฏใน เพลง	ตกแต่งเสียง	ตั้งแต่ 0 – 1 เทคนิค	ตั้งแต่ 1 – 3 เทคนิค	ตั้งแต่ 1 – 3 เทคนิค	ตั้งแต่ 1 – 4 เทคนิค
		ส่วนใหญ่ 1 เทคนิค	ส่วนใหญ่ 2 เทคนิค	ส่วนใหญ่ 2 เทคนิค	ส่วนใหญ่ 2 - 3 เทคนิค

3.8 ตำแหน่งการวางมือ

จากการศึกษาพบว่า จุดเริ่มต้นของตำแหน่งมือของบทเพลงทั้ง 5 ระดับเกรดมีตำแหน่งการวางมือในรูปแบบ 5 - fingers มากกว่าการวางมือแบบ middle position ในช่วงระดับพื้นฐานส่วนมากจะมีตำแหน่งการวางมือที่มีระยะห่างเท่ากับคู่เสียงแปด ส่วนในระดับที่สูงขึ้นจะเริ่มมีตำแหน่งการวางมือที่มีระยะห่างมากกว่าคู่เสียงแปด ทั้งนี้ จะมีรูปแบบของการปรับย้ายตำแหน่งมือด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การยกมือเพื่อย้ายตำแหน่งมือ การไขว้มือเพื่อเล่นทำนองในระดับเสียงที่สูงหรือต่ำกว่าตำแหน่งการวางมือปกติ การหมุนนิ้วเพื่อเล่นโน้ตในตำแหน่งอื่น และการเปลี่ยนนิ้วเพื่อเล่นโน้ตในระดับเสียงเดียวกัน ซึ่งจะพบวิธีการต่าง ๆ เพียง 1 – 2 รูปแบบในบทเพลงหนึ่งที่มีการเปลี่ยนตำแหน่งมือ

ผลของการวิเคราะห์และศึกษาลักษณะของตำแหน่งการวางมือในบทเพลงของแต่ละระดับเกรดเน้นดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

บทเพลงในระดับเกรด 1 – 2 จะพบการวางมือในตำแหน่งที่มีระยะห่างเท่ากับคู่เสียงแปดมากกว่าตำแหน่งมือที่มีระยะห่างมากกว่าคู่เสียงแปด และมีตำแหน่งการวางมือแบบ 5-finger มากกว่าการวางมือแบบที่นิ้วที่ 1 หรือนิ้วหัวแม่มืออยู่ชิดติดกัน (Middle position) นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้วิธีการต่าง ๆ ในการเคลื่อนย้ายมือให้แตกต่างจากตำแหน่งเดิม เช่น 1) การยกมือเพื่อย้ายตำแหน่งมือ 2) การไขว้มือเพื่อเล่นทำนองในระดับเสียงที่สูงหรือต่ำกว่าตำแหน่งการวางมือปกติ - 3) การหมุนนิ้วเพื่อเล่นโน้ตในตำแหน่งอื่น และ 4) การเปลี่ยนนิ้วเพื่อเล่นโน้ตในระดับเสียงเดียวกัน

ส่วนในบทเพลงระดับเกรด 3 จะพบว่า มีบทเพลงที่ใช้การวางตำแหน่งมือที่มีระยะห่างเท่ากับคู่เสียงแปดมีสัดส่วนเท่ากับบทเพลงที่มีตำแหน่งการวางมือที่มีระยะห่างมากกว่าคู่เสียงแปด และมีวิธีการเคลื่อนย้ายมือที่มีรูปแบบลดลงจากบทเพลงที่อยู่ในระดับที่ต่ำกว่า

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 – 5)

บทเพลงในระดับกลางมีการวางตำแหน่งมือในรูปแบบของ 5-finger ที่มีระยะห่างมากกว่าคู่เสียงแปดมากกว่ารูปแบบอื่น ๆ วิธีการเคลื่อนย้ายมือที่ปรากฏมีรูปแบบเหมือนกับบทเพลงในระดับพื้นฐาน และใช้เทคนิค 2 แบบในบทเพลงที่ปรากฏการเคลื่อนย้ายมือที่แตกต่างไปจากตำแหน่งเดิม

ข้อมูลการศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะของตำแหน่งการวางมือในบทเพลงสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบตำแหน่งการวางมือและการเคลื่อนย้ายมือในบทเพลง

ระดับเกรด	ระดับเกรด 1	ระดับเกรด 2	ระดับเกรด 3	ระดับเกรด 4	ระดับเกรด 5
เทคนิควางมือ	แบบ 5 นิ้ว แบบตรงกลาง		นิยมวางตำแหน่งมือเรียง 5 นิ้ว		
ช่วงกว้างของ 5 – finger			ช่วงกว้าง 1 – 3 ช่วงเสียง		
การเคลื่อนย้ายมือ	ยก > หมุน > ไขว้ > เปลี่ยน	ยก > หมุน > ไขว้ > เปลี่ยน	ยก > หมุน	ยก > หมุน	ยก > หมุน > ไขว้

3.9 การใช้เพเดิล

เทคนิคการใช้เพเดิล เป็นเทคนิคที่ปรากฏในบทเพลงน้อยกว่าเทคนิคอื่น ๆ ทั้งในระดับพื้นฐานและระดับกลาง การใช้เพเดิลในบทเพลงที่ปรากฏ คือ การใช้เพเดิลลากเสียง (Sustain pedal) และอุนา คอร์ดตา (una corda) เพื่อสร้างลักษณะเสียงเบาและทุ้มลงเล็กน้อยในบทเพลง และจะใช้เพียงเทคนิคเดียวในบทเพลงที่มีการใช้เพเดิลเท่านั้น

ผลของการวิเคราะห์และศึกษาลักษณะของการใช้เพเดิลในบทเพลงของแต่ละระดับเกรดสามารถสรุปได้ดังนี้

ระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

บทเพลงในระดับพื้นฐานทั้ง 3 ระดับ ปรากฏการใช้ sustain pedal ทั้ง 3 ระดับ ในระดับเกรด 1 พบว่ามีการใช้เพเดิลเพียง 1 เพลงเท่านั้น คือ เพลง El cant dels ocells (G.1, ABRSM) เพื่อสร้างลักษณะเสียงพิเศษ ส่วนในระดับเกรด 2 จะมีการใช้ una corda เพิ่มขึ้นมา ซึ่งปรากฏในเพลง Willow, tit – willow (G. 2, Trinity) เพื่อสร้างลักษณะเสียงพิเศษเช่นกัน

ระดับกลาง (ระดับเกรด 4 – 5)

บทเพลงในระดับกลางก็ปรากฏการใช้เพเดิลได้แก่ การใช้ sustain pedal และ una corda ในบทเพลง การใช้เพเดิลจะเริ่มเน้นใช้ทั้งบทเพลงหรือมีปริมาณความยาวของท่อนเพลงที่มีสัญลักษณ์เพเดิลเพิ่มมากขึ้น และมีจำนวนบทเพลงที่ใช้เพเดิลเพิ่มมากขึ้นจากระดับพื้นฐานด้วย

ข้อมูลการศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะของการใช้เพเดิลในบทเพลงสามารถสรุปเป็นตารางได้ ดังนี้ (รายละเอียดข้อมูลอยู่ในภาคผนวก ค)

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบการใช้เพเดิลในบทเพลง

ระดับ	เกรด 1	เกรด 2	เกรด 3	เกรด 4	เกรด 5
เพเดิล	ไม่ค่อยนิยมใช้เพเดิล	มีการใช้ Sustain Pedal, Una Corda 1 เพลง	มีการใช้ Sustain Pedal	มีการใช้ Sustain Pedal Una Corda 1 เพลง	
จำนวนเทคนิค	1 เทคนิค	1 เทคนิค	1 เทคนิค	1 เทคนิค	1 เทคนิค

ส่วนที่ 2 บทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงจากดนตรีพื้นบ้านตะวันตก ชุดเพลงไมโครคอสมอส

การศึกษาดนตรีเปียโนไมโครคอสมอส ผลงานประพันธ์และเรียบเรียงโดยเบลลา บาร์ตอก ได้ศึกษาจากบทความวิชาการที่เกี่ยวข้องกับชุดเพลงไมโครคอสมอส บทวิเคราะห์ชุดเพลงไมโครคอสมอสของเบนจามิน ชูคอฟ และโน้ตเพลงไมโครคอสมอส มีผลการศึกษาดังนี้

ความเป็นมาชุดเพลงไมโครคอสมอสของเบลลา บาร์ตอก

ชุดเพลงไมโครคอสมอสประพันธ์โดยเบลลา บาร์ตอก นักประพันธ์ชาวฮังการีเรียน นักมานุษยวิทยา และครูสอนเปียโนในบูดาเปสต์ (Budapest) บาร์ตอกมีประสบการณ์การสอนเปียโนทั้งระดับพื้นฐานจนถึงระดับสูงหรือมีอาชีพ (Virtuosos) บาร์ตอกทำงานเป็นอาจารย์สอนวิชาเปียโนในสถาบันดนตรีบูดาเปสต์ (Budapest Academy of Music) ในช่วงปี ค.ศ. 1907 ทำการสอนเปียโนทุกรูปแบบทั้งการสอนเปียโนเดี่ยว เปียโนกลุ่มหรือสอนพิเศษตามบ้านของนักเรียน บาร์ตอกได้จัดทำและพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนเปียโนโดยดำเนินการตามเป้าหมายของสถาบันดนตรีที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้บรรเลงบทประพันธ์เปียโนของคีตกวีต่าง ๆ อาทิ เฮนรี เพอร์เซล (Henry Purcell) ฟร็องซัว คูเปอร์อง (Francois Couperin) โยฮันน์ เซบาสเตียน บาค (J.S. Bach) โดเมนิโค สการ์ลาตตี (D. Scarlatti) ฟรานซ์ โยเซฟ ไฮเดิน (F. J. Haydn) โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท (Mozart) ลุดวิก ฟาน เบโทเฟน (L.V. Beethoven) เฟรเดริก ฟร็องซัว โชแปง (F.F. Chopin) เฟลิกซ์ เมนเดลโซห์น (Felix Mendelssohn) ฟรานซ์ ปีเตอร์ ชูเบิร์ท (F.P. Schubert) โรเบิร์ต ชูมันน์ (Robert Schumann) และบทประพันธ์ของเครื่องคีย์บอร์ดต่าง ๆ ในช่วงปีศตวรรษที่ 17 - 18 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบทเรียนที่เป็นมาตรฐานของการเรียนการสอนเปียโนของสถาบันดนตรีบูดาเปสต์

การสอนเปียโนของบาร์ตอกส่วนใหญ่เน้นให้ผู้เรียนได้มีการแสดงดนตรี แต่มักพบปัญหาของข้อจำกัดในการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน บาร์ตอกให้ความสำคัญของความพร้อมในด้านของควมมีดนตรีการและเทคนิคการบรรเลงของผู้เรียน บาร์ตอกจึงได้สร้างผลงานที่เป็นบทเรียนเพื่อใช้สอนและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน เช่น ชุดเพลงบทเรียนชุดแรกที่บาร์ตอกได้จัดทำขึ้น คือ

Ten Easy Pieces for Piano ในปี ค.ศ. 1908 และในปีต่อมาบาร์ตอกได้รวบรวมบทเพลงเปียโนสำหรับเด็กจำนวน 85 เพลง คือชุดเพลง *For Children* ซึ่งบทเพลงมีรากฐานจากดนตรีพื้นบ้านฮังการีและซโลวาเกีย เป็นต้น

ไมโครคอสมอสเป็นผลงานการประพันธ์และเรียบเรียงบทเพลงของบาร์ตอกในช่วงปี ค.ศ. 1926 – 1939 สืบเนื่องจากบาร์ตอกได้ร่วมงานกับ ซานดอร์ เรสชอฟสกี (Sándor Reschöfsky) ในการจัดทำคู่มือสำหรับครูในการสอนเปียโนระดับพื้นฐาน เรียกว่า *Zongora Iskola* (Piano School) บาร์ตอกได้คัดเลือกบทเพลงที่จะนำมาใช้ในการสอนและประพันธ์บทเพลงเพื่อเป็นบทเรียนในการพัฒนาและแก้ปัญหาการบรรเลงเปียโนของผู้เรียน แต่ในการทำงานมีอุปสรรคในการติดต่อประสานงานกับเรสชอฟสกีในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 บาร์ตอกจึงได้แยกไปพัฒนาบทเรียนไมโครคอสมอสเพื่อนำมาใช้ในการสอนจริงในระหว่างนั้น (Suchoff, 2002)

แนวคิดในการสอนเปียโนในไมโครคอสมอสส่วนใหญ่มาจากการใช้บทเพลงที่เรียบเรียงจากดนตรีพื้นบ้านในการแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนซึ่งบาร์ตอกได้ศึกษาจากประสบการณ์การสอน เช่น บาร์ตอกสอนบุตรชายของตนเอง ปีเตอร์ บาร์ตอก (Peter Batók) จากการร้องและบรรเลงเพลงพื้นบ้านต่าง ๆ ที่คุ้นเคยจนสามารถพัฒนาเป็นทักษะการบรรเลงเปียโนได้ และสามารถบรรเลงบทเพลงระดับสูงที่มีความซับซ้อนและยากขึ้นได้ ไมโครคอสมอสจึงมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาผู้เรียนจากส่วนเล็ก ๆ ของทักษะการบรรเลงโดยเน้นเทคนิคการบรรเลงที่แม่นยำและฝึกความเป็นดนตรีการจากสาระดนตรีต่าง ๆ ในบทเพลงที่มีความหลากหลายของทำนองและเสียงประสานที่มีดนตรีพื้นบ้านเป็นสื่อกลาง

จากการศึกษาผู้วิจัยจึงพบว่าลักษณะทั่วไปของบทเรียนไมโครคอสมอสเป็นดังนี้

ลักษณะทั่วไปของบทเรียนไมโครคอสมอส

ไมโครคอสมอสเป็นบทเรียนเปียโนที่แตกต่างกับบทเรียนเปียโนทั่วไป เมื่อเปรียบเทียบกับลักษณะของการกำหนดสาระการเรียนรู้ในแต่ละบทเพลงที่ต้องการ ถึงแม้ว่าจะบทเพลงจะเกิดจากการพัฒนาเทคนิคเพื่อใช้สำหรับบทเพลงของคีตกวีดนตรีตะวันตกที่สำคัญ แต่บาร์ตอกไม่ได้เลือกใช้บทเพลงของผู้ประพันธ์นั้นโดยตรงแต่ประพันธ์เพลงหรือเรียบเรียงบทเพลงใหม่ให้มีเทคนิคหรือสาระดนตรีที่เหมือนกัน

เบลลา บาร์ตอกได้กล่าวไว้ในบทนำของโน้ตเพลงไมโครคอสมอสไว้ว่า ชุดเพลงไมโครคอสมอส 4 เล่มแรกเป็นบทเรียนระดับเบื้องต้นของผู้เรียนเปียโนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ที่ต้องการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการบรรเลงเปียโนแต่ละส่วน ดนตรีที่ใช้เรียบเรียงในเล่ม 1 – 3 มีความแตกต่างจากการเรียนเปียโนทั่วไปตามแบบแผนเดิม โดยเฉพาะเรื่องเทคนิคการบรรเลงเปียโนและทฤษฎีดนตรี บาร์ตอกเชื่อว่าเทคนิคการบรรเลงเปียโนและทฤษฎีดนตรีครูสามารถอธิบายและสอนผู้เรียนได้อยู่แล้ว ครูและ

ผู้เรียนสามารถเลือกใช้บทเพลงไมโครคอสมอสตามที่ต้องการนำมาปรับปรุงหรือแก้ไขปัญหาการบรรเลงเปียโนเฉพาะบางเพลงได้ นอกจากนี้แล้วชุดเพลงไมโครคอสมอสยังมีแบบฝึกหัดเสริมในส่วน of แบบฝึกหัดท้ายเล่ม เพื่อเสริมการฝึกเทคนิคการบรรเลงบางเทคนิคให้ผู้เรียนมีความคล่องในการบรรเลงมากขึ้น (Boosey & Hawkes, 1987)

บาร์ตอกได้แนะนำการใช้บทเพลงไมโครคอสมอสในการเรียนการสอนเรื่องความเร็วในการบรรเลงแต่ละบทเพลงของไมโครคอสมอสเล่ม 1 – 3 การบรรเลงความเร็วสามารถบรรเลงได้เร็วกว่าหรือช้ากว่ากำหนดได้แต่ไม่มากจนเกินไป และในเล่ม 5 – 6 ควรบรรเลงให้พอดีกับความเร็วที่กำหนด การบรรเลงบทเพลงไมโครคอสมอสผู้เรียนสามารถเปลี่ยนบันไดเสียงของบทเพลงได้ตามความต้องการในการฝึกบรรเลงในแต่ละบันไดเสียงด้วย อีกทั้งยังเสนอว่าชุดเพลงไมโครคอสมอสสามารถเป็นแบบฝึกหัดการอ่านโน้ตฉบับพลัน (Sight – reading) ได้อีกด้วยในผู้เรียนระดับสูง (Boosey & Hawkes, 1987) จึงเห็นได้ว่าบทเพลงไมโครคอสมอสมีความยืดหยุ่นในการนำไปใช้ในการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ในการพัฒนาหรือแก้ปัญหาการบรรเลงของผู้เรียนเฉพาะตัว

บทเพลงส่วนใหญ่เป็นบทเพลงที่ใช้เทคนิคการประพันธ์บทเพลงแบบดนตรีศตวรรษที่ 20 ไม่ได้เน้นใช้เทคนิคการประพันธ์เพลงแบบดนตรีคลาสสิก โดยเฉพาะการกำหนดบันไดเสียงและเครื่องหมายประจำกุญแจที่บาร์ตอกเป็นผู้กำหนดเองบางส่วน (Suchoff, 2002) และนอกจากบทเพลงเดี่ยวเปียโนแล้วในชุดเพลงไมโครคอสมอสยังมีบทเพลงแบบร่วมวง (Ensemble) บาร์ตอกได้แนะนำว่าผู้เรียนเปียโนควรได้บรรเลงร่วมวงในรูปแบบต่าง ๆ จึงมีบทเพลงที่เป็นการบรรเลงเปียโนสองหลัง (2 - piano) ไว้จำนวน 4 เพลง คือ บทเพลงลำดับที่ 43, 44, 55 และ 68 การบรรเลงเปียโนประกอบขั้วร้องจำนวน 4 เพลง คือ บทเพลงลำดับที่ 65, 74, 95 และ 127 (Boosey & Hawkes, 1987)

บาร์ตอกมีผลงานการศึกษาทางด้านมานุษยวิทยาที่ศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะของดนตรีพื้นบ้านประจำชาติต่าง ๆ และสะสมบทเพลงไว้เป็นจำนวนมากเป็นชุดเพลงต่าง ๆ (Collection) จึงส่งผลให้ชุดเพลงไมโครคอสมอสมีการใช้ลักษณะทางดนตรีพื้นบ้านเป็นหลักและใช้เทคนิคการประพันธ์แบบดนตรีศตวรรษที่ 20 ในการเรียบเรียงบทเพลง ซึ่งสามารถสรุปประเด็นของสาระดนตรีที่บาร์ตอกได้ใช้เรียบเรียงในชุดเพลงไมโครคอสมอสที่โดดเด่นและแตกต่างจากบทเรียนเปียโนทั่วไปดังนี้

การศึกษาและวิเคราะห์ลักษณะทางดนตรีของชุดเพลงไมโครคอสมอส

ในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาผู้วิจัยศึกษาบทเพลงไมโครคอสมอสเล่ม 1 – 4 หรือบทเพลงในระดับพื้นฐานและระดับกลาง โดยศึกษาจากโน้ตเพลงและหนังสือบทวิเคราะห์ชุดเพลงไมโครคอสมอส *Bartók Mikrokosmos: Genesis, Pedagogy and Style* ของ เบนจามิน ชูคอฟ

ที่การศึกษาชุดเพลงไมโครคอสมอสในแต่ละบทเพลงอย่างละเอียด ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

สาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนในชุดเพลงไมโครคอสมอส

ผู้วิจัยพบว่าการชุดเพลงไมโครคอสมอสมีเนื้อหาทางดนตรีที่แตกต่างจากบทเรียนในการเรียนการสอนเปียโนทั่วไป โดยชุดเพลงไมโครคอสมอสจะเน้นการเรียบเรียงแบบดนตรีศตวรรษที่ 20 หรือดนตรีร่วมสมัยและข้อองค์ประกอบจากดนตรีพื้นบ้านเป็นหลักในการเรียบเรียง ซึ่งเนื้อหาสาระทางดนตรีที่โดดเด่นของชุดเพลงไมโครคอสมอสในการเรียนการสอนมี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านเทคนิคการบรรเลง และด้านสาระดนตรี

1. ด้านเทคนิคการบรรเลงเปียโน

เบนจามิน ซูคอฟ ได้อธิบายถึงบทเพลงไมโครคอสมอสไว้ว่า บาร์ตอกมุ่งเน้นให้ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการควบคุมเสียงหรือการเน้นเสียงในการบรรเลงเปียโน ให้ได้ชัดเจนและถูกต้องตามเครื่องหมายกำหนดในบทเพลง (Suchoff, 2002) เทคนิคการบรรเลงเปียโนที่พบในบทเพลงต่าง ๆ เป็นลักษณะการบรรเลงเปียโนที่มีความยากและเป็นปัญหาของผู้เรียนในการบรรเลงบทเพลงที่มีความซับซ้อนทางเทคนิคการบรรเลง บาร์ตอกจึงได้แยกเทคนิคการบรรเลงเปียโนต่าง ๆ ใส่ไว้แต่ละเพลง เช่น การบรรเลงคีย์สีดำ (Accidental Keys) การบรรเลงไตรแอดหรือคอร์ด หรือ การบรรเลงไขว้มือ (Hand Crossing) เป็นต้น

ภาพที่ 14 ตัวอย่างเครื่องหมายเน้นเสียงในบทเพลงบาร์ตอก

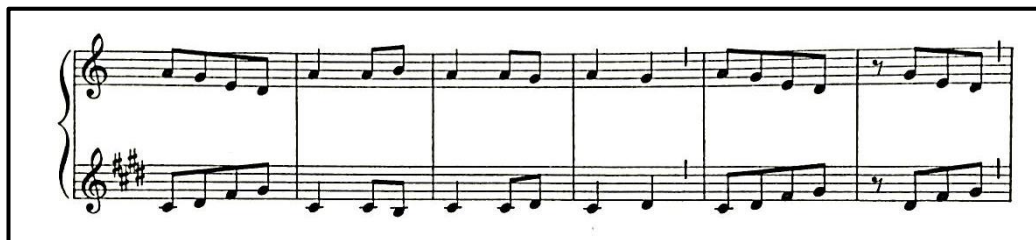
ภาพที่ 15 ตัวอย่างบทเพลงที่พัฒนาทางด้านการควบคุมเสียง

เพลง Hands Crossing เล่ม 4 (No. 99, Vol. 4)

ที่มา: Bartók, 1987. Mikrokosmos Vol. 4

บาร์ตอกใช้สัญลักษณ์ในการแบ่งประโยคเพลงที่ง่ายต่อการอ่านโน้ตและบรรเลงด้วย

ตัวอย่าง โน้ตเพลงที่มีเครื่องหมายแบ่งประโยค “|” เพื่อแบ่งประโยคเพลงที่ขาดออกจากกัน

ภาพที่ 16 เพลง Game (No. 105, Vol. 4) มีเครื่องหมายแบ่งประโยคเพลงชัดเจน

ที่มา: Bartók, 1987. *Mikrokosmos Vol. 4*

2. ด้านสาระดนตรี

การเรียบเรียงบทเพลงในไมโครคอสมอส เวลา บาร์ตอกมีการกำหนดและวิเคราะห์สาระดนตรีจากดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในบทเพลง ซึ่งบทวิเคราะห์ของซูคอฟ เป็นดังนี้ (Suchoff, 2002)

2.1 บันไดเสียงและเครื่องหมายประจำกุญแจ

ศูนย์กลางเสียง (Tonality) หรือบันไดเสียงและโหมดที่ใช้ในบทเพลงที่นอกเหนือจากบันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ทั่วไป พบว่ามีการใช้จากบันไดเสียงของดนตรีพื้นบ้านต่าง ๆ ดังนี้

1) ดนตรีพื้นบ้านฮังการี (Hungarian folk music) แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1.1) ดนตรีพื้นบ้านฮังการีแบบดั้งเดิม (Old – Hungarian folk music)

พบการใช้บันไดเสียง 5 เสียงแบบฮังการี (Old – Hungarian Pentatonic Scale) และโหมดลิเดียนแบบฮังการี (Hungarian Lydian Mode)

1.2) ดนตรีพื้นบ้านฮังการีในศตวรรษที่ 19 (19th Century - Hungarian folk music) พบการใช้โหมดดอเลียน (Dorian Mode) เอโอเลียน (Aeolian Mode) และ มิโซลิเดียน (Mixolydian Mode) จากดนตรีพื้นบ้านฮังการีในช่วงศตวรรษที่ 19 ซึ่งคล้ายกับโหมดที่ใช้ในปัจจุบัน

The image displays musical notation for several scales, categorized into Pentatonic, Major, and Minor. The Pentatonic scale is labeled "Old Hungarian anhemitone". The Major section includes Mixolydian (mi 7th) and Lydian (aug 4th). The Minor section includes Aeolian, Dorian (maj 6th), and Phrygian (mi 2nd). Each scale is shown on a five-line staff with notes and accidentals.

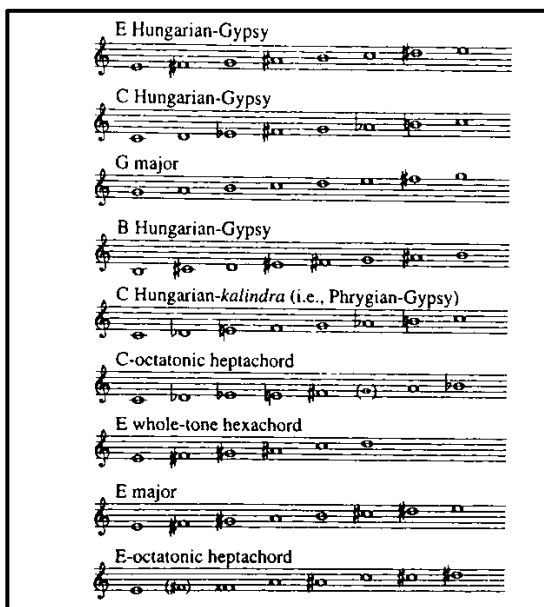
ภาพที่ 17 ตัวอย่างโหมดเสียงที่ใช้ในบทเพลงบาร์ตอก
ที่มา Suchoff, 2002. *Bartók Mikrokosmos: Genesis, Pedagogy and Style*

1.3) ดนตรีพื้นบ้านยิปซีในฮังการี (Hungarian – Gypsy Scale)

เป็นรูปแบบของโน้ตบันไดเสียง 8 ตัว (Octatonic Scale) ที่มีโครงสร้างเฉพาะตัวที่บาร์ตอกนำมาใช้ในไมโครคอสมอสและบทประพันธ์อื่น ๆ ด้วย

2) ดนตรีพื้นบ้านทรานซิลวาเนีย (Transylvanian folk music) พบการใช้บันไดเสียง 8 ตัวแบบทรานซิลวาเนียน

3) ดนตรีพื้นบ้านสโลวาเกีย (Slovak folk music) พบการใช้โหมดลิเดียนและมีโซลิเดียนแบบสโลวาเกีย

ภาพที่ 18 ตัวอย่างโหมดเสียงจากดนตรีพื้นบ้านที่ใช้ในบทเพลงบาร์ตอก
ที่มารูปภาพ Suchoff, 2002. *Bartók Mikrokosmos: Genesis, Pedagogy and Style*

4) โครงสร้างบันไดเสียงจากดนตรีพื้นบ้านอื่น ๆ อาทิ ดนตรีพื้นบ้านเอเชีย (Oriental music) บันไดเสียงของดนตรีอาหรับ (Arab music) ที่บาร์ตอกได้ศึกษาจากแอฟริกาเหนือ
เนื่องจากบันไดเสียงที่ใช้จากการศึกษาดนตรีพื้นบ้านไม่ตรงตามโครงสร้างของบันไดเสียงตามทฤษฎีดนตรีตะวันตก บาร์ตอกจึงได้มีการกำหนดเครื่องหมายกุญแจประจำเสียงเองในบางบทเพลงซึ่งสัญลักษณ์เครื่องหมายแปลงเสียงที่มีลำดับแตกต่างกันไป ดังตัวอย่าง

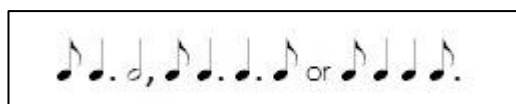
ภาพที่ 19 ตัวอย่างบทเพลงที่มีเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงที่บาร์ตอกกำหนดใช้เอง
เพลง Minuetto (No. 50, Vol. 2)

ที่มารูปภาพ Bartók, 1987. *Mikrokosmos Vol. 2*

2.2 อัตร่าจังหวะ

จากการศึกษาบทวิเคราะห์ของชูกอฟ พบการใช้รูปแบบจังหวะของทำนองเพลงและจังหวะของเพลงเต้นรำของดนตรีพื้นบ้าน (Folk Dance Music) จากกลุ่มดนตรีต่อไปนี้

- 1) ดนตรีพื้นบ้านฮังการี มีการใช้ในส่วนของสัปดาห์โน้ต ดังนี้
โน้ตปะจุด (Dotted rhythm) และจังหวะชัด

ภาพที่ 20 ตัวอย่างกลุ่มจังหวะดนตรีพื้นบ้านฮังการี

- 2) จังหวะเต้นรำ *Kolomyjka* (Rounded Dance) การเต้นรำของรูเทเนียหรือยูเครนในปัจจุบัน (Ruthenia or Ukrainian) มีกลุ่มจังหวะที่พบดังตัวอย่าง

ภาพที่ 21 ตัวอย่างตัวอย่างจังหวะเต้นที่พบจากเพลงเต้นรำยูเครน

- 3) การใช้พยางค์คำของเนื้อร้อง (Syllabic)

บาร์ตอกได้มีการใช้รูปแบบของจังหวะตามพยางค์ของคำร้องจากเพลงพื้นบ้านของฮังการี

จากการศึกษาลักษณะทางดนตรีในชุดเพลงไมโครคอสมอสทำให้เห็นว่า บาร์ตอกได้วิเคราะห์และนำองค์ประกอบของดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในการเรียบเรียง ซึ่งมีเทคนิคการใช้และเรียบเรียงที่แตกต่างกันในแต่ละบทเพลง ผู้วิจัยได้ศึกษาและสรุปวิธีการเรียบเรียงจากบทความวิชาการและบทวิเคราะห์ของชูกอฟได้ดังนี้

วิธีการเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านในไมโครคอสมอส

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าบทเพลงไมโครคอสมอสมีส่วนประกอบของดนตรีพื้นบ้านเป็นจำนวนมาก และนอกจากนี้บาร์ตอกก็นำทำนองเพลงพื้นบ้านมาใช้เป็นทำนองของบทเพลงด้วย มีการเรียบเรียงดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในบทเพลงมีแบ่งได้ 3 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 การถอดเพลงตามต้นฉบับดนตรีพื้นบ้าน (Transcription)

การเรียบเรียงบทเพลงตามต้นฉบับและทำนองดั้งเดิม เป็นลักษณะการถอดหรือแกะบทเพลงมากกว่าเรียบเรียงใหม่ ซึ่งการใช้บันไดเสียงและรูปแบบจังหวะจึงอิงกับต้นฉบับด้วย ซึ่งบทเพลงในลักษณะนี้จะมีการเรียบทำนองและใส่เนื้อร้องประกอบด้วย ตัวอย่าง เพลง Hungarian Matching Song (No. 74, Vol. 3) โดยได้เรียบเรียงแนวบรรเลงเปียโนประกอบกับแนวขับร้องของทำนองเพลง

ภาพที่ 22 ตัวอย่างเพลงที่เรียบเรียงด้วยวิธีที่ 1 การถอดเพลงตามต้นฉบับดนตรีพื้นบ้าน
โน้ตเพลง Hungarian Matching Song (No. 74, Vol. 3) บางส่วน
ที่มา Bartók, 1987. Mikrokosmos Vol. 3

วิธีที่ 2 การใช้โครงสร้างของบทเพลงพื้นบ้าน (Borrow Structure)

การเรียบเรียงโดยการนำทำนองเพลงพื้นบ้านมาเรียบเรียงใหม่โดยปรับเปลี่ยนรูปแบบตามความต้องการ เช่น นำรูปแบบจังหวะของทำนองมาเรียบเรียงทำนองใหม่ หรือ ประพันธ์ทำนองลึกลับทำนองเดิมของบทเพลง

ภาพที่ 23 ตัวอย่างบทเพลงที่เรียบเรียงโดยใช้วิธีที่ 2 การใช้โครงสร้างของบทเพลงพื้นบ้าน
เพลง Bulgarian Rhythm (1) (No. 113, Vol.4)

ที่มา Bartók, 1987. Mikrokosmos Vol. 4

เพลง Bulgarian Rhythm (1) (No. 113, Vol.4) ใช้ทำนองหลักของบทเพลงพื้นบ้านฮังการีและใช้รูปแบบจังหวะขัณฑ์ในอัตราจังหวะ 7/8 ตามแบบดนตรีพื้นบ้านบัลแกเรียในการเรียบเรียง

วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน (Original Composition)

การนำองค์ประกอบทางดนตรีของบทเพลงต้นฉบับมาใช้ในการประพันธ์เพลงใหม่หรือใช้บรรยากาศของดนตรีพื้นบ้านนั้น ๆ มาประพันธ์เพลง เช่น บันไดเสียง รูปแบบจังหวะ หรือ การเปลี่ยนอัตราจังหวะในเพลง เป็นต้น เปรียบเหมือนเป็นกรอบในการประพันธ์เพลง (Motto)

ภาพที่ 24 ตัวอย่างบทเพลงวิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน

เพลง Variations on a Folk Tune (No.112, Vol. 4)

ที่มา Bartók, 1987. Mikrokosmos Vol. 4

บทเพลง Variations on a Folk Tune (No.112, Vol. 4) เป็นบทเพลงที่ประพันธ์แบบบาร์ตอกเคียน (Bartokian) โดยการใช้การเปลี่ยนจากบันไดเสียงเต็มเสียงเป็นบันไดเสียงครึ่งเสียง และการขยายส่วน (Augmentation) และย่อส่วน (Diminished) ของรูปแบบจังหวะ

วัตถุประสงค์ในการสอนแต่ละบทเพลง

ผู้วิจัยพบว่าบทเพลงในไมโครคอสมอสในแต่ละบทเพลงจะมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาทักษะการบรรเลงเฉพาะทางเปียโนของผู้เรียน การกำหนดเนื้อหาหลักในแต่ละบทเพลงจะสอดคล้องตามชื่อเพลงที่บาร์ตอกได้ประพันธ์ไว้ จากการศึกษาไมโครคอสมอสของซูคอฟ (Suchoff, 2002) สามารถแบ่งได้ 3 ประเภท

ประเภทที่ 1 บทเพลงที่เน้นเทคนิคการบรรเลงเปียโน คือ บทเพลงที่เน้นใช้ในการพัฒนาทักษะการบรรเลง การควบคุมมือและนิ้วมือ เช่น เพลง Staccato and Legato (No. 38, Vol. 2) บทเพลงที่เน้นการบรรเลงเน้นเสียงและเชื่อมเสียง เพลง Accompaniment in Broken Triads (No. 43, Vol. 2) เป็นบทเพลงที่เน้นการบรรเลงแนวประกอบทำนองแบบคอร์ดแตก เพลง Chromatic Invention (No. 91, Vol. 3) บทเพลงที่เน้นการบรรเลงไล่บันไดเสียงครึ่งเสียงในแบบต่าง ๆ เป็นต้น

ประเภทที่ 2 บทเพลงที่เน้นสอนสาระดนตรีหรือความมีดนตรีการ คือ บทเพลงที่เน้นการพัฒนาการบรรเลงให้สามารถสื่ออารมณ์หรือความมีดนตรีการได้ตามสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในบทเพลงระบุไว้ เช่น เพลง Crescendo – Diminuendo (No. 49, Vol. 2) บทเพลงที่เน้นการบรรเลงความเข้มของเสียงที่เพิ่มขึ้นและลดลงได้ตามที่กำหนด เพลง Major and Minor (No. 103, Vol. 4) บทเพลงที่มีบันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์เพลง Triplets in 9/8 Time (No. 118, Vol. 4) บทเพลงที่มีรูปแบบจังหวะ 3 พยางค์ในอัตราจังหวะ 9/8 เป็นต้น

ประเภทที่ 3 บทเพลงที่เน้นสอนกระบวนการแบบหรือแนวดนตรีที่ใช้ในการเรียบเรียง คือ บทเพลงที่เรียบเรียงในกระบวนการแบบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์และพัฒนาการบรรเลงเปียโนในกระบวนการแบบต่าง ๆ ได้ เช่น เพลง In Hungarian Style (No. 43b, Vol. 2) เป็นบทเพลงที่ใช้ทำนองและลักษณะดนตรีของดนตรีพื้นบ้านฮังการีในการเรียบเรียง เพลง In Russian Style (No. 90, Vol. 3) บทเพลงที่เรียบเรียงจากองค์ประกอบของดนตรีรัสเซีย เพลง In Folk Song Style (No. 100, Vol. 4) บทเพลงที่เรียบเรียงจากองค์ประกอบของดนตรีพื้นบ้านฮังการี เป็นต้น

ในการศึกษาชุดเพลงไมโครคอสมอสเล่ม 1 – 4 ผู้วิจัยได้จำแนกเพลงออกเป็น 3 กลุ่มตามวัตถุประสงค์การสอนดังนี้ (รายละเอียดดูภาคผนวก ง)

ไมโครคอสมอสเล่ม 1 (Mikrokosmos Volume 1)

ชุดเพลงในไมโครคอสมอสเล่ม 1 ประกอบไปด้วยชุดเพลงจำนวน 36 เพลง ได้แก่ บทเพลงหมายเลข 1 – 36 แยกบทเพลงตามประเภทของชื่อเพลงได้ดังนี้

1. บทเพลงที่เน้นสอนเทคนิคการบรรเลง จำนวน 21 เพลง ได้แก่

บทเพลงหมายเลข 1 – 6 Six Unison Melodies

บทเพลงหมายเลข 10 With Alternate Hand

บทเพลงหมายเลข 11 Parallel Motion

บทเพลงหมายเลข 12 Reflection

บทเพลงหมายเลข 13 Reflection

บทเพลงหมายเลข 16 Parallel Motion with Change of Position

บทเพลงหมายเลข 17 Contrary Motion (1)

บทเพลงหมายเลข 18 – 21 Four Unison Melodies

บทเพลงหมายเลข 22 Imitation and Counterpoint

บทเพลงหมายเลข 23 Imitation and Inversion

บทเพลงหมายเลข 25 Imitation and Inversion (2)

บทเพลงหมายเลข 26 Repetition (2)

บทเพลงหมายเลข 29 imitation Reflected

2. บทเพลงที่เน้นสอนสาระดนตรี จำนวน 10 เพลง ได้แก่

บทเพลงหมายเลข 7 Dotted Note

บทเพลงหมายเลข 8 Repetition

บทเพลงหมายเลข 9 Syncopation

บทเพลงหมายเลข 14 Question and Answer (Ensemble)

บทเพลงหมายเลข 27 Syncopation (2)

บทเพลงหมายเลข 28 Canon at the Octave

บทเพลงหมายเลข 30 Canon at the Lower Fifth

บทเพลงหมายเลข 32 In Dorian Mode

บทเพลงหมายเลข 34 In Phrygian Mode

บทเพลงหมายเลข 36 Free Canon

3. บทเพลงที่เน้นสอนกระบวนการแบบ จำนวน 5 เพลง ได้แก่

บทเพลงหมายเลข 15 Village Song

บทเพลงหมายเลข 24 Pastorale

บทเพลงหมายเลข 31 Dance in Canon Form

บทเพลงหมายเลข 33 Slow Dance

บทเพลงหมายเลข 35 Chorale

จากการจัดกลุ่มเพลงพบว่าชุดเพลงไมโครคอสมอสเล่ม 1 เน้นบทเพลงที่เกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านเทคนิคการบรรเลงเปียโนมากที่สุดจากบทเพลงทั้งหมด รองลงมาคือบทเพลงที่เน้นสาระดนตรีและความเป็นดนตรีการ เช่น การบรรเลงค่าน้ตปะจุด รูปแบบจังหวะขัด รูปพรรณของบทเพลงแบบแคนอน และโหมดบันไดเสียงต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนบทเพลงที่สอนกระบวนการของบทเพลงมีจำนวนน้อยเพียง 5 บทเพลงจากทั้งหมด มีลักษณะของเพลงเต้ร่าและทำนองเพลงพื้นบ้าน

ไมโครคอสมอสเล่ม 1 บทเพลงที่เรียบเรียงโดยใช้ทำนองหรือองค์ประกอบทางดนตรีของดนตรีพื้นบ้านส่วนใหญ่เป็นบทเพลงที่อยู่ในกลุ่มบทเพลงสอนกระบวนการแบบดนตรี ประกอบด้วยเพลงดังต่อไปนี้

เพลง Village Song (No. 15, Vol. 1)

ชูกอฟได้อธิบายถึงเพลงนี้ไว้ว่าบาร์ตอกได้ใช้ทำนองจากชุดเพลงพื้นบ้านสโลวาเกียที่บาร์ตอกได้ศึกษามาใช้เรียบเรียงในส่วนของโครงสร้างของทำนองและเนื้อร้องของบทเพลงต้นฉบับ โดยเฉพาะลักษณะโครงสร้างจากพยางค์ของเนื้อร้องมาใช้ในการเรียบเรียงทำนอง ส่วนบันไดเสียงบาร์ตอกได้เปลี่ยนจากเดิมในบทเพลงเป็นโน้ตพิเจียน เปลี่ยนเป็นบันไดเสียงที่มีโน้ตประจำคือ ซอล (Tonality base on G) ในส่วนแรกของเพลงเป็นแพนตาคอร์ (Pentachord) ในบันไดเสียง จี เมเจอร์ และส่วนที่ 2 และ 3 เป็นลิเดียนโหมด ประกอบด้วยโน้ตดังนี้ (Lydian G-A-C#-D) และมีการใช้โน้ตครึ่งเสียงด ซี เนเซอร์ล (C \flat) กับ ซี ชาร์ป (C#)

เพลง Contrary Motion (No. 17, Vol. 1)

บทเพลงที่เน้นเทคนิคการบรรเลง คือ เทคนิคการบรรเลงทำนองแบบ Contrary Motion ชูกอฟได้อธิบายถึงโครงสร้างของบทเพลงได้รับอิทธิพลมาจากดนตรีพื้นบ้านฮังการีแบบใหม่ หรือ ดนตรีพื้นบ้านฮังการีในศตวรรษที่ 19 โดยการเรียบเรียงเน้นใช้รูปแบบจังหวะจากทำนองที่มีการโน้ตปะจุดและจังหวะขัด นอกจากนี้ชูกอฟได้ให้ความเห็นว่าบทเพลงนี้มีโครงสร้างเดียวกับ Toccata in G ของ Girolamo Frescobaldi ด้วย

เพลง Pastorale (No. 24, Vol. 1)

บทเพลงนี้ได้ใช้ลักษณะของโหมดเสียง ดี ลิเดียน เป็นหลัก ประกอบด้วยโน้ต D – E - F# - G# - A –B - C# ซึ่งได้รับอิทธิพลจากดนตรีพื้นบ้านของสโลวัก

เพลง Dance in Canon Form (No. 31, Vol. 1)

ชูกอฟได้อธิบายเกี่ยวกับรูปแบบทำนองจังหวะที่ได้รับอิทธิพลของลักษณะเฉพาะของเพลงเต้นรำ koloyika ของชนเผ่ารูเทเนีย (Ruthenian) ซึ่งเป็นชาวชนบทในยูเครน ซึ่งมีการประยุกต์ใช้สำหรับบทเพลงเต้นรำของกลุ่มลูกครึ่งทรานซิลวาเนีย - ฮังการี และลูกครึ่งทรานซิลวาเนีย - โรมานี

เพลง Slow dance (No. 33, Vol. 1)

บทเพลงนี้ใช้รูปแบบทำนองครึ่งเสียงมาจากดนตรีพื้นบ้านสโลวาเกีย (Slovak Chromatic Polymode) แบบเดียวกันกับเพลง No.15 และในตอนท้ายจบด้วยคู่เสียงลำดับที่ 5 (Dominant Perfect Fifth) ซึ่งจบแบบเคเดนซ์แบบเปิด (Half Cadence) พบมากในเพลงพื้นบ้านยูโกสลาเวีย บางครั้งเคเดนซ์ที่ใช้จะประยุกต์มาจากเพลงของชาวโรมานีที่อาศัยทางตอนใต้ของทรานซิลวาเนีย

นิยมจับด้วยโน้ตลำดับที่สองของบันไดเสียง นอกจากนี้ยังมีลักษณะของเพลงฮังการีเรียน คือ เป็นลักษณะจังหวะซัดในท่อนที่ 5 - 6 และ ท่อนที่ 9 - 10

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงในไมโครคอสมอสเล่ม 1 ในรูปแบบตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 33 ข้อมูลบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงของไมโครคอสมอสเล่ม 1

ลำดับ	ชื่อเพลง	ดนตรีพื้นบ้านที่ใช้	องค์ประกอบทางดนตรี	การเรียบเรียง
1	เพลง Village Song (No. 15)	ดนตรีพื้นบ้านสโลวาเกีย	- โครงสร้างทำนอง - โหมดเสียงพีเจียน	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจาก องค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน
2	เพลง Contrary Motion (No. 17)	ดนตรีพื้นบ้านฮังการี แบบใหม่ (ศตวรรษที่ 19)	- โครงสร้างบทเพลง - รูปแบบจังหวะ	วิธีที่ 2 การใช้โครงสร้างของบท เพลงพื้นบ้าน
3	เพลง Pastorale (No. 24)	ดนตรีพื้นบ้านสโลวาเกีย	- โหมดเสียงลิเดียน	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจาก องค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน
4	เพลง Dance in Canon Form (No. 31)	ดนตรีพื้นบ้านยูเครน (ชนเผ่ารูเทเนีย)	- รูปแบบจังหวะทำนอง	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจาก องค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน
5	เพลง Slow dance (No. 33)	ดนตรีพื้นบ้านสโลวาเกีย ดนตรีพื้นบ้านฮังการี	- รูปแบบทำนอง - เคเดนซ์ - จังหวะซัด	วิธีที่ 2 การใช้โครงสร้างของบท เพลงพื้นบ้าน

จากตารางตารางที่ 33 ข้อมูลบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงของไมโครคอสมอสเล่ม 1 พบว่าบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงในไมโครคอสมอส เล่ม 1 เป็นบทเพลงที่มีอยู่ในกลุ่มบทเพลงที่เน้นการสอนกระบวนการแบบดนตรีเป็นส่วนใหญ่ แต่มีบทเพลงที่พัฒนาเทคนิคการบรรเลงที่ใช้องค์ประกอบดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงด้วย ด้วยวิธีการเรียบเรียงใช้วิธีเรียบเรียงเพลงจากลักษณะทางดนตรีของดนตรีพื้นบ้าน และวิธีการเรียบเรียงโดยใช้โครงสร้างของดนตรีพื้นบ้าน ไม่มีบทเพลงที่ใช้รูปแบบการเรียบเรียงที่ถอดเพลงพื้นบ้านดั้งเดิมโดยตรงปรากฏในชุดเพลง องค์ประกอบดนตรีที่นำมาใช้ส่วนใหญ่คือ โครงสร้างบทเพลง รูปแบบจังหวะ รูปแบบทำนอง โหมดเสียงจากบทเพลงและเคเดนซ์ในตอนท้ายเพลง

ไมโครคอสมอสเล่ม 2

ประกอบไปด้วยชุดเพลงจำนวน 30 เพลง ได้แก่ บทเพลงหมายเลข 37 – 66 แบ่งกลุ่มเพลงตามประเภทของชื่อเพลงได้ ดังต่อไปนี้

1. บทเพลงที่เน้นสอนเทคนิคการบรรเลง จำนวน 10 เพลง ได้แก่
 - บทเพลงหมายเลข 38 Staccato and Legato (I)
 - บทเพลงหมายเลข 39 Staccato and Legato (II)
 - บทเพลงหมายเลข 44 Contrary Motion (2) (for two pianos)

บทเพลงหมายเลข 52 Unison Divided
 บทเพลงหมายเลข 54 Chromatics
 บทเพลงหมายเลข 56 Melody in Tenths
 บทเพลงหมายเลข 57 Accents
 บทเพลงหมายเลข 62 Minor Sixths in Parallel Motion
 บทเพลงหมายเลข 64a – b Line against Point
 บทเพลงหมายเลข 66 Melody Divided

2. บทเพลงที่เน้นสอนสาระดนตรี จำนวน 11 เพลง ได้แก่

บทเพลงหมายเลข 37 In Lydian Mode
 บทเพลงหมายเลข 41 Melody with Accompaniment
 บทเพลงหมายเลข 42 Accompaniment in Broken Triads
 บทเพลงหมายเลข 46 Increasing - Diminishing
 บทเพลงหมายเลข 48 In Mixolydian Mode
 บทเพลงหมายเลข 49 Crescendo - Diminuendo
 บทเพลงหมายเลข 55 Triplets in Lydian Mode (for two pianos)
 บทเพลงหมายเลข 59 Major and Minor
 บทเพลงหมายเลข 60 Canon with Sustained Notes
 บทเพลงหมายเลข 61 Pentatonic Melody
 บทเพลงหมายเลข 65 Dialogue (with voice)

3. บทเพลงที่เน้นสอนกระบวนการแบบ จำนวน 9 เพลง

บทเพลงหมายเลข 40 In Yugoslav Style
 บทเพลงหมายเลข 43a - b In Hungarian Style (43a for two piano)
 บทเพลงหมายเลข 45 Meditation
 บทเพลงหมายเลข 47 County Fair
 บทเพลงหมายเลข 50 Minuetto
 บทเพลงหมายเลข 51 Waves
 บทเพลงหมายเลข 53 In Transylvanian Style
 บทเพลงหมายเลข 58 In Oriental Style
 บทเพลงหมายเลข 63 Buzzing

จากการศึกษากลุ่มของบทเพลงในไมโครคอสโมสเล่ม 2 จะเห็นการกระจายเนื้อหาที่เน้นในบทเพลงในแต่ละประเภทมีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน โดยมีการเพิ่มเนื้อหาที่ได้จากบทเพลงเพิ่มเติมจากเล่ม 1 โดยเฉพาะบทเพลงที่อยู่ในกลุ่มของกระบวนแบบของดนตรีต่าง ๆ มีการเพิ่มกระบวนแบบดนตรีที่หลากหลาย เช่น การเน้นดนตรีพื้นบ้านเฉพาะกลุ่ม อาทิ ดนตรีพื้นบ้านฮังการี ดนตรีพื้นบ้านยูโกสลาเวีย และดนตรีกระบวนแบบแบบเอเชีย (Oriental Style) เป็นต้น

จากการศึกษาบทเพลงที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านโดยเฉพาะในไมโครคอสโมสเล่ม 2 ซึ่งส่วนใหญ่มาจากบทเพลงในกลุ่มเน้นการสอนกระบวนแบบ จำนวน 6 เพลง และมีบทเพลงที่มาจากกลุ่มสอนเทคนิคการบรรเลงด้วย 1 เพลง สรุปข้อมูลดังต่อไปนี้

เพลง Lydian Mode (No. 37, Vol. 2)

ชูกอฟได้อธิบายเกี่ยวกับบทเพลงนี้ว่า บาร์ตอกได้ใช้ลักษณะทางดนตรีในเทศกาลคริสต์มาสของทรานซิลวาเนียมาใช้ในการเรียบเรียง โดยใช้โครงสร้างของบทเพลง รูปแบบจังหวะ และเคเดนซ์ของเพลงซึ่งเป็นแบบเคเดนซ์เปิด

ลักษณะของรูปพรรณเพลงเป็นทำนองสองแนวแบบแคนนอน ซึ่งมาจากการร้องเพลงของเด็กผู้ชายกับกลุ่มชาวบ้านที่ร้องทำนองเดียวกันแต่คนละเนื้อ โดยคนกลุ่มหนึ่งจะร้องแทรกเข้ามา ก่อนที่อีกกลุ่มจะร้องในตอนจบ (contrapuntal effect)

เพลง In Yugoslav Mode (No. 40, Vol. 2)

บาร์ตอกเรียบเรียงบทเพลงนี้ให้เหมือนกับปี่สก๊อต (Bagpipe) ของยูโกสลาเวีย โดยใช้โหมดเสียง อี มิโซลิเดียน (E Mixolydian mode) ซึ่งการบรรเลงปี่สก๊อตจะบรรเลงเพียงเสียงโดรน (Drone) และทำนอง บทเพลงเปรียบเสมือนปี่สก๊อต 2 ตัวที่บรรเลงคู่กัน

เพลง In Hungarian Style (No. 43, Vol. 2)

เป็นบทเพลงที่เรียบเรียงสำหรับเปียโนสองหลัง บาร์ตอกได้นำสังคีตลักษณ์และโครงสร้างเพลงจากดนตรีพื้นบ้านสโลวาเกีย มีรูปแบบจังหวะของทำนอง AABA

ในบทวิเคราะห์เพลงพบว่า ในเปียโนหลังแรก จะเรียบเรียงเป็นแบบดนตรีฮังการีหรือสโลวาเกีย โดยท่อน A มีโครงสร้างทำนองเป็นแบบ (isometric six - syllable structure) ท่อน B เป็นแบบ 6+6 syllable double-section และลักษณะเด่นของดนตรีสโลวาเกียที่พบ คือ โหมดเสียงลิเดียน (Lydian folk mode) ประกอบด้วย D-E-F#-G#-A-B-C# ในเปียโนหลังที่สอง มีการใช้มือซ้ายบรรเลงไอน์ทอลงในลักษณะของโน้ต 6 ตัว (hexachord) ได้แก่ E-D-C#-B-Bb-G#

เพลง 51 Waves (No. 51, Vol. 2)

พบว่ามีการใช้บันไดเสียง 5 เสียงหรือแพนตาโทนิคของบันไดเสียง ดีแฟลต เมเจอร์ (Db major Scale) ซึ่งต่างจากระบบสมมาตรในเพลงของดนตรีฮังการี แต่เป็นระบบสมมาตรที่พบบ่อยในเพลงของรัสเซียตะวันออก และเอเชียกลาง ประกอบด้วยคู่เสียง 2 ไมเนอร์ 3 ไมเนอร์ และ คู่เสียง 2 เมเจอร์ในตอนท้ายเพลงจบด้วยเคเดนซ์แบบเปิดบนโน้ตตัวที่ห้าของบันไดเสียง ซึ่งเป็นรูปแบบของเพลงพื้นบ้านยูโกสลาเวีย

เพลง In Transylvanian Style (No. 53, Vol. 2)

บทเพลงนี้ได้ใช้รูปแบบจังหวะของทำนองเพลงปี่สก๊อตของทรานซิลวาเนียในการเรียบเรียง คือ จังหวะในอัตราจังหวะ 2/2 ดังนี้

ภาพที่ 25 ตัวอย่างรูปแบบจังหวะทำนองเพลงปี่สก๊อตของทรานซิลวาเนีย

เพลง In Oriental Style (No. 58, Vol. 2)

ชูกอฟได้อธิบายเกี่ยวกับเพลงนี้ว่า บาร์ตอกได้ใช้ทำนองเพลงมาจากเพลงเต้นรำของอาหรับ หรือเรียกว่า อาหรับ นูบา (Arab Nuba) ซึ่งบาร์ตอกได้ศึกษาจากการเก็บข้อมูลเพลงพื้นบ้านจากแอฟริกาเหนือในปีค.ศ. 1913 เพลงอาหรับนูบา Nuba มีโครงสร้างบันไดเสียงแบบ บันไดเสียง 5 เสียง ที่มีคู่เสียง 2 ออกแมนเต็ด ประกอบด้วย pentatonic scalar with augmented second ได้แกโน้ต G – A – B \flat - C \sharp - D มีอัตราจังหวะแบบแบ่ง 3 (compound) คืออัตราจังหวะ 6/4 แต่บาร์ตอกได้เรียบเรียงบทเพลงนี้โดยเปลี่ยนความเร็วจังหวะของบทเพลงจากเทียบตัวดำประจุดเท่ากับความเร็ว 72 เหลือเพียง 46 และใช้อัตราจังหวะ 6/8 แทน

เพลง Line against Point (No. 64, Vol. 2)

เป็นบทเพลงที่เน้นฝึกพัฒนาทักษะการบรรเลงทำนองและคอร์ด แต่จากบทวิเคราะห์พบว่า บาร์ตอกได้ใช้ระบบเสียงบันไดเสียง 5 เสียงหรือแพนตาโทนิคแบบฮังการี ได้แก่ E – G – A – B – D มาใช้ในการเรียบเรียงด้วย ซึ่งเป็นการนำองค์ประกอบทางดนตรีพื้นบ้านโดยรวมใช้ในการเรียบเรียงนั่นเอง

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงในไมโครคอสมอสเล่ม 1 ในรูปแบบตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 34 ข้อมูลบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงของไมโครคอสมอสเล่ม 2

ลำดับ	ชื่อเพลง	ดนตรีพื้นบ้านที่ใช้	องค์ประกอบทางดนตรี	การเรียบเรียง
1	เพลง Lydian Mode (No. 37)	ดนตรีคริสต์มาสของ ทรานซิลวาเนีย	- โครงสร้างของบทเพลง - รูปแบบจังหวะ - เคเดนซี่	วิธีที่ 2 การใช้โครงสร้างของ บทเพลงพื้นบ้าน
2	เพลง In Yugoslav Mode (No. 40)	ดนตรีพื้นบ้านยูโกสลาเวีย (เลียนเสียงปี่สก๊อต)	- โหมดเสียง - โครน	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลง จากองค์ประกอบดนตรี พื้นบ้าน
3	เพลง In Hungarian Style (No. 43)	ดนตรีพื้นบ้านฮังการี	- โครงสร้างทำนอง - รูปแบบจังหวะทำนอง	วิธีที่ 2 การใช้โครงสร้างของ บทเพลงพื้นบ้าน
4	เพลง 51 Waves (No. 51)	ดนตรีพื้นบ้านยูโกสลาเวีย	โหมดเสียง	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลง จากองค์ประกอบดนตรี พื้นบ้าน
5	เพลง In Transylvanian Style (No. 53)	ดนตรีพื้นบ้านทรานซิลวาเนีย (เพลงปี่สก๊อต)	รูปแบบจังหวะของทำนอง	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลง จากองค์ประกอบดนตรี พื้นบ้าน
6	เพลง In Oriental Style (No. 58)	ดนตรีพื้นบ้านอาหรับ (เพลงเต้นรำอาหรับ)	- โหมดเสียง - บันไดเสียง - อัตราร้อยหก	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลง จากองค์ประกอบดนตรี พื้นบ้าน
7	เพลง Line against Point (No. 64)	ดนตรีพื้นบ้านฮังการี	- บันไดเสียง	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลง จากองค์ประกอบดนตรี พื้นบ้าน

จากตารางสรุปบทเพลงที่เรียบเรียงจากดนตรีพื้นบ้านในไมโครคอสมอสเล่ม 2 พบว่าเรียบเรียงบทเพลงจากลักษณะทางดนตรีของดนตรีพื้นบ้านและโครงสร้างของดนตรีพื้นบ้าน ไม่พบบทเพลงที่ใช้รูปแบบการเรียบเรียงที่ถอดเพลงพื้นบ้านดั้งเดิมโดยตรงปรากฏในชุดเพลง ลักษณะดนตรีที่นำมาใช้ส่วนใหญ่คือ โครงสร้างบทเพลง รูปแบบจังหวะ รูปแบบทำนอง โหมดเสียงจากบทเพลง เคเดนซี่ในตอนท้ายเพลง และมีการเลียนเสียงทำนองของการบรรเลงเครื่องดนตรีพื้นบ้าน คือ ปี่สก๊อตของดนตรีพื้นบ้านยูโกสลาเวียและดนตรีพื้นบ้านทรานซิลวาเนีย

ไมโครคอสมอสเล่ม 3

ประกอบไปด้วยชุดเพลงจำนวน 30 เพลง ได้แก่ บทเพลงหมายเลข 67 – 96

1. บทเพลงที่เน้นสอนเทคนิคการบรรเลง จำนวน 3 เพลง

บทเพลงหมายเลข 70 Melody against Double Notes

บทเพลงหมายเลข 91 Chromatic Invention (I)

บทเพลงหมายเลข 92 Chromatic Invention (I)

2. บทเพลงที่เน้นสอนสาระดนตรี จำนวน 15 เพลง

บทเพลงหมายเลข 67 Chromatic Invention (I)

บทเพลงหมายเลข 69 Study in Chords บทเพลงหมายเลข 71

บทเพลงหมายเลข 73 Sixths and Triads

บทเพลงหมายเลข 75 Triplets

บทเพลงหมายเลข 76 In Three Parts

บทเพลงหมายเลข 77 Little Study

บทเพลงหมายเลข 78 Five -Tone Scale

บทเพลงหมายเลข 81 Wandering

บทเพลงหมายเลข 83 Melody with Interruptions

บทเพลงหมายเลข 85 Broken Chords

บทเพลงหมายเลข 86 Two Major Pentachords

บทเพลงหมายเลข 87 Variations

บทเพลงหมายเลข 89 In Four Parts (I)

บทเพลงหมายเลข 93 In Four Parts (II)

3. บทเพลงที่เน้นสอนกระบวนการแบบ จำนวน 12 เพลง

บทเพลงหมายเลข 68 Hungarian Dance (for two pianos)

บทเพลงหมายเลข 72 Dragons' Dance

บทเพลงหมายเลข 74a – b Hungarian Matchmaking Song (74b with voice)

บทเพลงหมายเลข 79 Hommage à Johann Sebastian Bach

บทเพลงหมายเลข 80 Hommage à Robert Schumann

บทเพลงหมายเลข 82 Scherzo

บทเพลงหมายเลข 84 Merriment

บทเพลงหมายเลข 88 Duet for Pipes

บทเพลงหมายเลข 90 In Russian Style

บทเพลงหมายเลข 94 Once Upon a Time...

บทเพลงหมายเลข 95a – b Fox Song (95b with voice)

บทเพลงหมายเลข 96 Jolts

ไมโครคอสมอสเล่ม 3 มีการเน้นกลุ่มของบทเพลงที่สอนทางด้านสาระดนตรีและความเป็นดนตรีการมากเป็นครึ่งของบทเพลงทั้งหมดและบทเพลงที่เน้นสอนทางกระบวนการแบบดนตรีรองลงมา

และมีบทเพลงที่เน้นสอนทางด้านเทคนิคการบรรเลงที่น้อยที่สุด อาจจะเป็นเพราะเนื้อหาของเทคนิคการบรรเลงเปียโนต่าง ๆ มีมาแล้วในไมโครคอสมอสเล่ม 1 และ 2 ในเล่มที่ 3 จึงเน้นเนื้อหาอื่น ๆ ที่ใช้เทคนิคการบรรเลงร่วมด้วยในเพลง โดยเฉพาะการบรรเลงเสียงประสานในรูปแบบต่าง ๆ และการบรรเลงบทเพลงกระบวนแบบต่าง ๆ ในเล่ม 3 มีบทเพลงที่มีเทคนิคและกระบวนแบบเพลงเช่นเดียวกับบาคและชูมานด้วย คือ บทเพลงหมายเลข 79 Hommage à Johann Sebastian Bach ที่หมายถึงบทเพลงที่สื่อถึงบทประพันธ์ของบาคและบทเพลงหมายเลข 80 Hommage à Robert Schumann บทเพลงที่สื่อถึงชูมาน และมีรูปแบบดนตรีเพลงเด่นจำต่าง ๆ ดนตรีพื้นบ้านรัสเซีย และบทเพลงเลียนเสียงเครื่องดนตรีอื่น คือ บทเพลงหมายเลข 88 Duet for Pipes

จากการศึกษาพบบทเพลงที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านโดยเฉพาะในไมโครคอสมอสเล่ม 3 จากกลุ่มบทเพลงที่กระบวนแบบ ซึ่งมีเพียง 4 บทเพลงจากทั้งหมด เนื่องจากบทเพลงอื่น ๆ เน้นการบรรเลงบทเพลงกระบวนแบบดนตรีคลาสสิกมากกว่า ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้

เพลง Hungarian Dance (for two pianos) (No. 68, Vol. 3)

บทเพลงนี้เรียบเรียงสำหรับเปียโน 2 หลัง ชูคอฟฟ์ให้ความเห็นว่า บทเพลงนี้บาร์ตอกเรียบเรียงจากดนตรีพื้นบ้านฮังการีแบบใหม่ในช่วงปี ค.ศ. 1850 ซึ่งมีลักษณะเด่นคือ ใช้ 11 - พยางค์ (Eleven-syllable) นอกจากนี้ดนตรีพื้นบ้านที่ช้อยู่ในบันไดเสียงเมเจอร์ และมีสังคีตลักษณ์แบบวน AABA (Rounded Binary Form) ซึ่งเหมาะกับการร้องและเต้นรำ

เพลง Hungarian Matchmaking Song (74b with voice) (No. 74, Vol. 3)

บทเพลงนี้ใช้ดนตรีพื้นบ้านฮังการีในการเรียบเรียงบทเพลงที่เหมือนต้นฉบับมากที่สุดในชุดเพลงไมโครคอสมอส บทเพลงเรียบเรียงเป็นบทเพลงร้องและเปียโนบรรเลงประกอบ ซึ่งใช้โครงสร้างและทำนองเดิมของบทเพลงต้นฉบับ เนื้อหาและบทเพลงที่ใช้ คือ บทเพลงร้องเกี่ยวพาราฮี

เพลง In Russian Style (No. 90, Vol. 3)

บทเพลงนี้ได้ใช้กระบวนแบบหรือแนวเพลงของดนตรีพื้นบ้านรัสเซีย แต่ไม่ได้เรียบเรียงบทเพลงตามต้นฉบับเดิมทั้งหมด ลักษณะเด่นคือ การใช้ประโยคเพลงสั้น ๆ

เพลง Chromatic Invention 1 (No. 91, Vol. 3)

บทเพลงที่ใช้พัฒนาการบรรเลงทำนองที่ใช้ครึ่งเสียง ซึ่งมีการใช้ลักษณะความเร็วของจังหวะที่ต่างกันมาก อาทิ Lento และ Allegro ซึ่งพบในเพลงเด่นจำพื้นบ้านของฮังการี

เพลง Once Upon a Time.. (No. 94, Vol. 3)

ในบทเพลงใช้รูปแบบสัจคีตลักษณ์แบบไบนารี (Binary form) เริ่มด้วยทำนองหลักที่ไม่ใช่แนวทำนองประกอบ โดยใช้โหมดเสียงซีโดเรียน (C - Dorian Mode) ที่มาจากเพลงดนตรีพื้นบ้านอังกฤษที่บาร์ตอกบันทึกได้ในปีค.ศ. 1906

สรุปบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงของไมโครคอสมอสเล่ม 3 ได้เป็นตารางดังนี้

ตารางที่ 35 ข้อมูลบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงของไมโครคอสมอสเล่ม 3

ลำดับ	ชื่อเพลง	ดนตรีพื้นบ้านที่ใช้	องค์ประกอบทางดนตรี	การเรียบเรียง
1	เพลง Hungarian Dance (for two pianos) (No. 68)	ดนตรีพื้นบ้านฮังการีแบบใหม่	- โครงสร้างทำนอง - บันไดเสียง - สัจคีตลักษณ์	วิธีที่ 2 การใช้ โครงสร้างของบทเพลงพื้นบ้าน
2	เพลง Hungarian Matchmaking Song (74b with voice) (No. 74)	ดนตรีพื้นบ้านฮังการี	- ทำนองเพลงเดิม - โครงสร้างเพลง	วิธีที่ 1 การถอด เพลงตามต้นฉบับ ดนตรีพื้นบ้าน
3	เพลง In Russian Style (No. 90)	ดนตรีพื้นบ้านรัสเซีย	- โครงสร้างประโยคเพลง	วิธีที่ 3 การประพันธ์ บทเพลงจาก องค์ประกอบดนตรี พื้นบ้าน
4	เพลง Once Upon a Time.. (No. 94)	ดนตรีพื้นบ้านฮังการีแบบใหม่	- โหมดเสียง	วิธีที่ 3 การประพันธ์ บทเพลงจาก องค์ประกอบดนตรี พื้นบ้าน

จากตารางตารางที่ 35 ข้อมูลของบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงของไมโครคอสมอสเล่ม 3 บทเพลงที่เรียบเรียงจากดนตรีพื้นบ้านในไมโครคอสมอสเล่ม 3 พบว่าส่วนใหญ่เรียบเรียงบทเพลงจากลักษณะทางดนตรีของดนตรีพื้นบ้านและโครงสร้างของดนตรีพื้นบ้าน และบทเพลงที่ใช้รูปแบบการเรียบเรียงที่ถอดเพลงพื้นบ้านดั้งเดิมโดยตรงปรากฏในชุดเพลง ลักษณะดนตรีที่นำมาใช้ คือ ทำนองเพลง โครงสร้างบทเพลงและสัจคีตลักษณ์ รูปแบบจังหวะ รูปแบบทำนอง โหมดเสียงจากบทเพลง เคเดนซีในตอนท้ายเพลง

ไมโครคอสมอสเล่ม 4

ประกอบไปด้วยชุดเพลงจำนวน 25 เพลง ได้แก่ บทเพลงหมายเลข 97 – 121 แบ่งกลุ่มเพลงตามประเภทของชื่อเพลงได้ ดังต่อไปนี้

1. บทเพลงที่เน้นสอนเทคนิคการบรรเลง จำนวน 3 เพลง

บทเพลงหมายเลข 98 Thumbs Under

บทเพลงหมายเลข 99 Hands Crossing

บทเพลงหมายเลข 120 Triads

2. บทเพลงที่เน้นสอนสสาระดนตรี จำนวน 9 เพลง

บทเพลงหมายเลข 101 Diminished Fifth

บทเพลงหมายเลข 102 Harmonics

บทเพลงหมายเลข 103 Minor and Major

บทเพลงหมายเลข 104a – b Wandering through the Keys

บทเพลงหมายเลข 107 Melody in the Mist

บทเพลงหมายเลข 110 And the Sounds Clash and Clang...

บทเพลงหมายเลข 114 Theme and Inversion

บทเพลงหมายเลข 118 Triplets in 9/8 Time

บทเพลงหมายเลข 121 Two-Part Study

3. บทเพลงที่เน้นสอนกระบวนการแบบ จำนวน 13 เพลง

บทเพลงหมายเลข 97 Notturmo

บทเพลงหมายเลข 100 In Folk Song Style

บทเพลงหมายเลข 105 Game (with Two Five-Tone Scales)

บทเพลงหมายเลข 106 Children's Song

บทเพลงหมายเลข 108 Wrestling

บทเพลงหมายเลข 109 From the Island of Bali

บทเพลงหมายเลข 111 Intermezzo ยาลัย

บทเพลงหมายเลข 112 Variations on a Folk Tune

บทเพลงหมายเลข 113 Bulgarian Rhythm (I)

บทเพลงหมายเลข 115 Bulgarian Rhythm (II)

บทเพลงหมายเลข 116 Song

บทเพลงหมายเลข 117 Bourrée

บทเพลงหมายเลข 119 Dance in 3/4 Time

บทเพลงในไมโครคอสมอสเล่ม 4 มีแนวโน้มที่เน้นไปทางบทเพลงที่มีกระบวนการแบบดนตรีต่าง ๆ มากที่สุดและรองลงมาคือบทเพลงที่สอนสสาระดนตรีและความมีดนตรีการในด้านการบรรเลงในอัตราจังหวะต่าง ๆ ที่ความซับซ้อนมากขึ้น การบรรเลงเสียงประสานต่าง ๆ ทั้งบันไดเสียงเมเจอร์ ไมเนอร์ หรือบันไดเสียงอื่น ๆ เช่น บทเพลงหมายเลข 104a – b Wandering through the Keys ที่มีการเปลี่ยนบันไดเสียงในบทเพลงถึง 5 บันไดเสียง แต่ในไมโครคอสมอสเล่ม 4 ไม่เน้นจำนวนบทเพลง

ที่สอนทางด้านเทคนิคมากแต่มีเทคนิคการบรรเลงที่เพิ่มขึ้นจากเล่ม 1 – 3 การไขว้มือในบทเพลง หมายเลข 99 Hands Crossing และการบรรเลงไตรแอดในบทเพลง บทเพลงหมายเลข 120 Triads ที่มีการให้บรรเลงไตรแอดตลอดทั้งเพลง

จากการศึกษาพบบทเพลงที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านโดยเฉพาะในไมโครคอสมอสเล่ม 4 มีดังต่อไปนี้

เพลง In Folk Song Style (No. 100, Vol. 4)

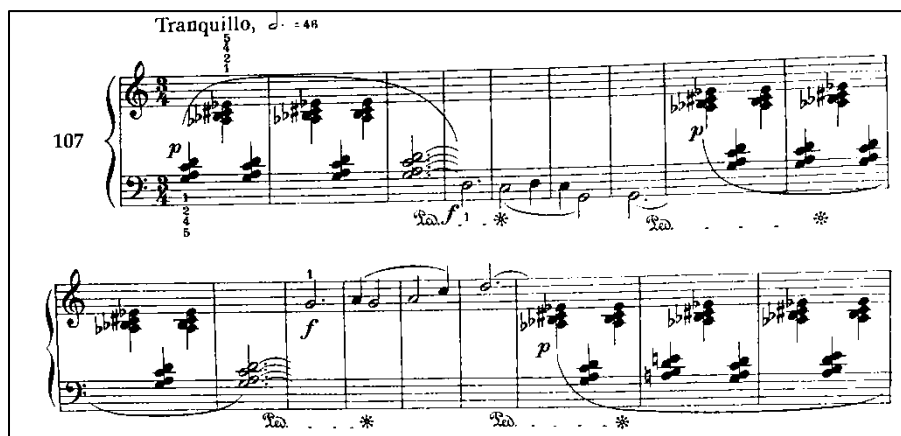
บาร์ตอกได้นำลักษณะทางดนตรีพื้นบ้านของสโลวาเกียแบบใหม่หรือดนตรีพื้นบ้านในช่วงศตวรรษที่ 19 มาใช้ในการเรียบเรียงบทเพลง ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนในช่วงครึ่งเพลงแรกของบทเพลง แบ่งตามสี่คี่ลักษณะแบบไบนารี จะใช้โหมดเสียง เอ โดเรียนและลิเดียน (A - Dorian /Lydian) ซึ่งเป็นแบบเดียวกับดนตรีพื้นบ้านสโลวาเกียได้แก่ A - B \flat - C - C \sharp - D \sharp - E - F \sharp - G \sharp

เพลง Minor and Major (No. 103, Vol. 4)

ที่มาของการเรียบเรียงบทเพลงนี้ คือ รูปแบบจังหวะและการเปลี่ยนอัตราจังหวะแบบดนตรีพื้นบ้านบัลกาเรีย และเพลงคริสต์มาสของโรมาเนีย (Romanian Colinde [Christmas]) ซึ่งในบทวิเคราะห์แสดงจุดเด่นของการเปลี่ยนอัตราส่วนได้ ดังนี้ ท่อนแรกหรือท่อน A มีการเปลี่ยนอัตราจังหวะ 3 แบบ ได้แก่ แบบที่ 1 คือ 9/8 แบ่งกลุ่มโน้ตเป็น 4+5/8 แบบที่ 2 คือ 5/8 แบ่งกลุ่มจังหวะเป็น 2+3/8 และ 3+2/8 และ แบบที่ 3 คือ 8/8 ซึ่งการเปลี่ยนอัตราจังหวะแบบนี้เป็นตามแบบดนตรีพื้นบ้านบัลกาเรียและเพลงคริสต์มาสของโรมาเนีย ท่อนที่สองหรือท่อน B อัตราจังหวะตามแบบของเพลงเต้นรำบัลกาเรีย (Bulgarian Pajdushko dance) คือ อัตราจังหวะ 5/8 แบ่งกลุ่มจังหวะเป็น 2+3/8 และมีการใช้เคเดนซ์แบบดนตรียูโกสลาเวีย คือ เคเดนซ์แบบเปิดในคอร์ดลำดับที่ห้าของบันไดเสียง ซึ่งในบทเพลงนี้คือ E - B

เพลง Melody in the Mist (No. 107, Vol. 4)

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่พัฒนาการบรรเลงทำนองให้มีความไพเราะ ในบทวิเคราะห์เพลงพบว่ามีการใช้เคเดนซ์แบบดนตรีฮังการีตะวันตก (West Hungarian [Tran - Danubian]) ซึ่งในบทเพลงได้แก่ คอร์ด C - F - G และพบว่ามีการใช้รูปแบบจังหวะแบบโน้ตปะจุด ตามแบบดนตรีพื้นบ้านฮังการีด้วย

ภาพที่ 26 ตัวอย่างรูปแบบจังหวะแบบโน้ตปะจุด ตามแบบดนตรีพื้นบ้านฮังการีใน

เพลง Melody in the Mist (No. 107, Vol. 4)

ที่มา Bartók, 1987. *Mikrokosmos Vol. 4*

เพลง From the Island of Bali (No. 109, Vol. 4)

เป็นบทเพลงที่ใช้โครงสร้างสังคีตลักษณะของบทเพลงแบบวน หรือ A B B A (rounded structure) ตามแบบดนตรีพื้นบ้านฮังการียุคใหม่ (Hungarian new-style folk songs) แต่ในบทเพลงได้เรียบเรียงให้อยู่ในบรรยากาศของดนตรีพื้นบ้านในกลุ่มประเทศเขตร้อน (Tropical)

เพลง Intermezzo (No. 111, Vol. 4)

ชูกอฟได้อธิบายถึงบทเพลงนี้ว่าเป็นบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นใหม่ที่มีบรรยากาศของดนตรีพื้นบ้านด้วยเอกลักษณ์ทางดนตรีพื้นบ้านฮังการี 3 ประการ คือ 1) ในประโยคแรกของบทเพลงจบลงด้วยจังหวะขัด 2) มีการซ้ำทำนองเดิมในคู่เสียงที่สูงขึ้นคู่เสียง 5 และ 3) ในตอนท้ายของเพลงจบด้วยเคเดนซีในเสียงลำดับที่ห้า (Dominant) ของบันไดเสียงหลัก (Suchoff, 1961)

เพลง Variations on a Folk Tune (No. 112, Vol. 4)

บทเพลงนี้เรียบเรียงโดยใช้ทำนองเพลงสโลวาเกียจากชุดเพลงพื้นบ้านฮังการีตอนเหนือของบาร์ตอกทำนองต้นฉบับใช้บันไดเสียงซีเมเจอร์ ทำนองหลักของบทเพลงใช้รูปแบบจังหวะจาก กลุ่มพยางค์ของเนื้อร้อง (isometric six – syllable) ของเนื้อร้องในเพลงพื้นบ้านสโลวาเกีย

ในการเรียบเรียงจะได้เปลี่ยนบันไดเสียงจากแบบเต็มเสียง (Diatonic) เป็นบันไดเสียงครึ่งเสียง (Chromatics) และใช้เทคนิคการแปรทำนองแบบบาโรค คือ การย่อส่วนทำนอง (Diminution) และขยายส่วนของทำนองเพลง (Augmentation)

เพลง Bulgarian Rhythm (No. 113, Vol. 4)

บทเพลงนี้บาร์ตอกได้เรียบเรียงในอัตราจังหวะ 5/8 แบ่งกลุ่มจังหวะแบบ 3+2/8 และ 2+3/8 ตามแบบเพลงเต้นรำของบัลกาเรีย (Bulgarian Pajdushka Dance Rhythm [no.103]) ซึ่งนำมาจากชุดบทเพลงพื้นบ้านที่บาร์ตอกได้ศึกษาและเก็บข้อมูลเป็นจำนวนมาก

เพลง Bulgarian Rhythm (2) (No. 115, Vol. 4)

จากบทวิเคราะห์ของซูคอฟ บทเพลงนี้บาร์ตอกได้ใช้ทำนองหลักของเพลงพื้นบ้านบัลกาเรีย แต่เปลี่ยนบันไดเสียงที่มี G เป็นหลักและยังใช้อัตราจังหวะที่เปลี่ยนสัดส่วนอยู่ในบทเพลง คือ อัตราจังหวะ 5/8 ในกลุ่มของ 3+2/8 และ 2+3/8

เพลง Song (No. 116, Vol. 4)

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่ใช้โครงสร้างของท่อนนำของเพลงและตอนจบแบบเดียวกันกับดนตรีพื้นบ้านฮังการี และเป็นบันไดเสียงให้อยู่ในบันไดเสียงที่มี G เป็นหลักและมีรูปแบบจังหวะที่หลากหลายโดยเฉพาะจังหวะซัด

เพลง Triads (No. 120, Vol. 4)

บทเพลงนี้เป็นแบบฝึกพัฒนาการบรรเลงคอร์ด ซึ่งบาร์ตอกได้ใช้การดำเนินคอร์ดแบบเพลงเต้นรำพื้นบ้านยูเครน (Ukrainian Kolomyjka - Dance) ซึ่งจะเห็นได้ชัดในตอนที่ 1 -13 ของเพลง

ภาพที่ 27 ตอนที่ 1 -13 ของเพลงเพลง Triads (No. 120, Vol. 4)

ที่มา Barók, 1987. Mikrokosmos Vol. 4

ในบทเพลงมีการเปลี่ยนอัตราจังหวะ 3 แบบ คือ อัตราจังหวะ 5/4 3/2 และ 4/4 และการใช้รูปแบบจังหวะ 14 - Syllable Rhythm Schema เป็นลักษณะของ *Kolomyjka* หรือเพลงเต้นรำพื้นบ้านของยูเครน มีการใช้ที่เด่นชัดในท้องเพลงที่ 20 - 30 และมีการใช้แบบ 9 - Syllable แบบเพลงพื้นบ้านยังการเรียนแบบเก่าด้วย

จากการศึกษาเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้
ตารางที่ 36 ข้อมูลบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงของไมโครคอสมอสเล่ม 4

ลำดับ	ชื่อเพลง	ดนตรีพื้นบ้านที่ใช้	องค์ประกอบทางดนตรี	การเรียบเรียง
1	เพลง In Folk Song Style (No. 100)	ดนตรีพื้นบ้านของสโลวาเกียแบบใหม่	- โหมตเสียง - สังคีตลักษณ์	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน
2	เพลง Minor and Major (No. 103)	ดนตรีพื้นบ้านบัลแกเรียและเพลงคริสต์มาสของโรมาเนีย	- การเปลี่ยนอัตราจังหวะ - เคเดนซ์	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน
3	เพลง Melody in the Mist (No. 107)	ดนตรีพื้นบ้านฮังการีตะวันตก	- เคเดนซ์ - รูปแบบจังหวะ	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน
4	เพลง From the Island of Bali (No. 109)	ดนตรีพื้นบ้านฮังการียุคใหม่	- สังคีตลักษณ์	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน
5	เพลง Intermezzo (No. 111)	ดนตรีพื้นบ้านฮังการี	- รูปแบบจังหวะ - รูปแบบทำนอง - เคเดนซ์จบเพลง	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน
6	เพลง Variations on a Folk Tune (No. 112)	ดนตรีพื้นบ้านสโลวาเกีย	- ทำนองเพลง - รูปแบบทำนอง	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน
7	เพลง Bulgarian Rhythm (No. 113)	เพลงเต้นรำบัลแกเรีย	- สัดส่วนและอัตราจังหวะ	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน
8	เพลง Bulgarian Rhythm (2) (No. 115)	เพลงเต้นรำบัลแกเรีย	- ทำนองหลักของบทเพลง	วิธีที่ 2 การใช้โครงสร้างของบทเพลงพื้นบ้าน
9	เพลง Song (No. 116)	ดนตรีพื้นบ้านฮังการี	- โครงสร้างบทเพลง	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน
10	เพลง Triads (No. 120)	ดนตรีพื้นบ้านยูเครน (เพลงเต้นรำ)	- การดำเนินคอร์ด - รูปแบบทำนอง - อัตราจังหวะ	วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน

จากการสรุปข้อมูลบทเพลงที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงของไมโครคอสมอสเล่ม 4 พบว่ามีการใช้ลักษณะดนตรีพื้นบ้านในบทเพลงที่อยู่ในกลุ่มชื่อเกี่ยวกับกระบวนการแบบดนตรีเป็นส่วนมากและมีบางบทเพลงมาจากกลุ่มพัฒนาเทคนิคการบรรเลง การเรียบเรียงใช้การประพันธ์เพลงจากโครงสร้างและองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้านเป็นหลัก โดยใช้องค์ประกอบของดนตรีพื้นบ้านในส่วนของ สัตว์ส่วนและอัตราจังหวะ รูปแบบจังหวะ รูปแบบทำนอง โครงสร้างบทเพลง เคเดนซ์ท้ายเพลง และการดำเนินคอร์ดในบทเพลง

จากการศึกษาและวิเคราะห์ชุดเพลงไมโครคอสมอสเล่ม 1 – 4 ผู้วิจัยพบว่าบาร์ตอก ได้เรียบเรียงบทเรียนไมโครคอสมอสจากดนตรีพื้นบ้านส่วนใหญ่ด้วยวิธีการ 2 วิธี คือ วิธีที่ 2 การใช้โครงสร้างของบทเพลงพื้นบ้านและวิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้านมากกว่าร้อยละ 90 และมีบทเพลงที่ใช้วิธีที่ 1 คือ การถอดบทเพลงพื้นบ้านตามต้นฉบับเพียง 1 บทเพลง

องค์ประกอบที่นำมาใช้ในการเรียบเรียง ได้แก่ ทำนองบทเพลง บันไดเสียง การดำเนินคอร์ด เคเดนซ์ตอนจบของบทเพลง โครงสร้างของรูปแบบจังหวะ และทำนอง โครงสร้างของบทเพลง ซึ่งบาร์ตอกได้นำมาใช้ผสมผสานกันกับการประพันธ์ของตนเองด้วย ซึ่งเอกลักษณ์ของการเรียบเรียงของบาร์ตอกคือ การใช้เทคนิคการเรียบเรียงแบบดนตรีศตวรรษที่ 20 การใช้สัญลักษณ์ทางดนตรีที่คิดค้นขึ้นเองและ การเพิ่มหรือลดโครงสร้างของทำนองหรือจังหวะเพลง

ส่วนที่ 3 การศึกษาดนตรีพื้นบ้านไทย

การศึกษาดนตรีพื้นบ้านไทยในวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาดนตรีพื้นบ้านไทยทั้ง 4 ภาค ได้แก่ ดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือ ดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง และดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ จากศึกษาบทเพลงจากหนังสือ *ดนตรีพื้นบ้านและศิลปะการแสดงพื้นบ้านไทย (2528)* จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งประกอบไปด้วยประเภทของเครื่องดนตรีพื้นบ้าน และดนตรีประกอบแสดงพื้นบ้านที่สำคัญของแต่ละภูมิภาคและตัวอย่างบทเพลงพร้อมทำนองเพลงเป็นขอบเขตของการศึกษาลักษณะของดนตรีพื้นบ้านในแต่ละภูมิภาคและผู้วิจัยหาข้อมูลดนตรีพื้นบ้านที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลประกอบ

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางดนตรีพื้นบ้านและการสอนดนตรีระดับชั้นประถมศึกษาเพื่อขอความเห็นในการศึกษาดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในการเรียนการสอนดนตรี ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้แนวทางการศึกษาดนตรีพื้นบ้านว่า ควรศึกษาประเภทของดนตรีพื้นบ้านที่หลากหลายโดยมีกรอบในการศึกษาตามองค์ประกอบของบทเพลงดังต่อไปนี้ (พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล, 2558)

1. ลักษณะทางดนตรี หมายถึง บทเพลงที่ศึกษาควรมีความแตกต่างของลักษณะทางดนตรี มีความยาวของบทเพลง ความเร็วจังหวะ หรือความซับซ้อนของรูปแบบที่มีหลากหลายรูปแบบเพื่อที่จะสามารถปรับใช้ในการเรียนการสอนแต่ละระดับชั้นได้

2. ลักษณะของประเภทบทเพลง หมายถึง หน้าที่และบทบาทของดนตรีพื้นบ้านที่ใช้ในชุมชน เช่น เพลงเกี่ยวข้าว เพลงในพิธีกรรมทางศาสนา เพลงการละเล่นเด็ก เป็นต้น

3. ลักษณะของที่มาและภูมิภาค หมายถึง ความหลากหลายของแหล่งที่มาของดนตรีพื้นบ้าน ให้ครอบคลุมทุกภูมิภาคทั้ง 4 ภาค บทเพลงที่ใช้ควรเป็นบทเพลงที่ใช้เป็นดนตรีพื้นบ้านที่เก่าแก่และมีต้นกำเนิดจากกลุ่มชาวบ้านในชุมชนจริงด้วย หรือสามารถใช้บทเพลงที่เป็นดนตรีพื้นบ้านร่วมสมัยที่มีการใช้ในการสอนหรือร้องเล่นกันในปัจจุบันได้

จากข้อมูลและเกณฑ์ในการศึกษาดนตรีพื้นบ้าน ผู้วิจัยจึงได้สรุปการศึกษาลักษณะสำคัญของดนตรีพื้นบ้านในแต่ละภูมิภาคและคัดเลือกบทเพลงที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาซึ่งผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของดนตรีพื้นบ้าน โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงสำหรับการศึกษาจำนวน 35 เพลง จากดนตรีพื้นบ้านทั้ง 4 ภาค และได้วิเคราะห์องค์ประกอบดนตรีของทำนองเพลง โดยวิเคราะห์ตามองค์ประกอบดนตรีดังต่อไปนี้

1. ความยาวของทำนองหลักของบทเพลง (1 รอบทำนอง)

บทเพลงพื้นบ้านบางบทเพลงมีการวนซ้ำของทำนองและสร้างสรรค์รูปแบบทำนองใหม่ในบทเพลง การศึกษาจึงวิเคราะห์เฉพาะทำนองหลักของบทเพลง 1 รอบเท่านั้น โดยศึกษาความยาวของบทเพลงเทียบตามห้องเพลงตามการบันทึกโน้ตแบบสากล ความยาวของทำนองดนตรีพื้นบ้านนับจากห้องเพลงที่ปรากฏในการบันทึกโน้ต แบ่งได้ 4 ช่วง คือ

- 1) บทเพลงที่มีความยาว 8 - 16 ห้อง
- 2) บทเพลงที่มีความยาว 17 - 24 ห้อง
- 3) บทเพลงที่มีความยาว 25 - 32 ห้อง และ
- 4) บทเพลงที่มีความยาว 33 - 40 ห้อง

ซึ่งในแต่ละช่วงมีบทเพลงพื้นบ้านที่มีความยาวของเพลงแบ่งเป็นแต่ละช่วง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 37 จัดกลุ่มบทเพลงดนตรีพื้นบ้านตามจำนวนห้องเพลง

ช่วง ห้อง เพลง	ดนตรีพื้นบ้าน ภาคเหนือ (ห้อง)	ดนตรีพื้นบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ห้อง)	ดนตรีพื้นบ้าน ภาคกลาง (ห้อง)	ดนตรีพื้นบ้าน ภาคใต้ (ห้อง)	จำนวน (เพลง)
8 – 16 ห้อง	เสเลเมา (8) กุหลาบเวียงพิงค์ (8) ปู้มเป็ง (14)	รำดังหวาย (10) ลายกาเดินก้อน (11) ข้าวต้อมลม (12) ภูไท (12) เดย์โงง (13) แคนลายลำซิ่ง (13) กะโน้บตั้งตอง (16) กล่อมนอน (16) แมงภูตอมดอก (16)	มอญซ่อนผ้า (8) พม่ากลองยาว (8) นกกาเหว่า (9) หวาน (10) กาเหว่า (12) จำปี้ลอยฟ้า (12) เกี่ยวเถาะนะแม่เกี่ยว (12)	ระบำผ้าเต๊ะ (9) นอนหลับ (9) ปักซีไต้บ้านเรา (14) ตาลีก็ปัส (16)	23 เพลง
17 – 24 ห้อง	ปิ่นฝ้าย (20) ล่องแม่ปิง (24) อ้อจจา (24)	-	ร่มโพธิ์ (21) ลำตัดเพลงรักเพลงลำ (20) เกี่ยวข้าวกับสาว สุพรรณ (21) พิษฐาน (25)	รำโนราห์ (21) ตลุงบรรเลง (26)	7 เพลง
24 – 32 ห้อง	-	-	เกี่ยวข้าว (33) ซึกเยอ (34)	-	2 เพลง
33 – 40 ห้อง	น้อยใจยา (33)	-	-	-	3 เพลง
รวม	7 เพลง	9 เพลง	13 เพลง	6 เพลง	35 เพลง

จากตารางสรุปผลจะสังเกตได้ว่า ทำนองเพลงพื้นบ้านมากกว่าครึ่งจากบทเพลงทั้งหมดมีความยาวไม่เกิน 16 ห้อง แต่ในการบรรเลงจริงอาจจะมีการวนทวนซ้ำทำนองหลาย ๆ รอบ และการมีแปลงทำนองหรือด้นสดเพิ่มเติม บางบทเพลงมีท่วงทำนองที่มีความยาวเนื่องจากรูปแบบของบทเพลง อาจจะทำให้เกิดความแตกต่างของการบรรเลงหรือขับร้อง ซึ่งเป็นไปในลักษณะของการเล่าเรื่องราว และมีการโต้ตอบกันระหว่างผู้ขับร้องจึงทำให้ทำนองของบทเพลงมีความยาวเพิ่มมากขึ้น

2. บันไดเสียงที่ใช้

การศึกษาบันไดเสียงที่ใช้ในทำนองเพลงพื้นบ้านหรือดนตรีพื้นบ้านใช้หลักการของทฤษฎีดนตรีตะวันตกในการศึกษาและวิเคราะห์ ซึ่งแบ่งบันไดเสียงจากการวิเคราะห์ดนตรีพื้นบ้านได้ดังนี้

1) บันไดเสียง 4 เสียง หรือเตตระคอร์ด คือ บันไดเสียงโน้ต 4 ตัวที่เรียงกันตามลำดับ เช่น C - D - E - F

2) บันไดเสียง 5 เสียง แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

2.1) เพนตาโทนิค คือ บันไดเสียง 5 เสียงที่มีการเรียงกระโดดข้ามตัวที่ 4 และ 7 จากบันไดเสียงเมเจอร์ เช่น ซี เพนตาโทนิค คือ โน้ต C - D - E - G - A เป็นต้น

2.2) เพนตาคอร์ด คือ บันไดเสียง 5 เสียงที่โน้ตเรียงเสียงกันตามลำดับ เช่น ซี เพนตาคอร์ด คือ โน้ต C - D - E - F - G เป็นต้น

3) บันไดเสียง 6 เสียง แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

3.1) เฮกซะโทนิค คือ บันไดเสียง 6 เสียงที่เรียงกระโดดข้ามตัวที่ 4 จากบันไดเสียงเมเจอร์ เช่น ซี เฮกซะโทนิค คือ โน้ต C - D - E - G - A - B

3.2) เฮกซะคอร์ด บันไดเสียง 6 เสียงที่โน้ตเรียงเสียงกันตามลำดับ เช่น ซี เพนตาคอร์ด คือ โน้ต C - D - E - F - G - A เป็นต้น

4) โหมดเสียง คือ บันไดเสียงที่มีโครงสร้างแบบโหมด ในการศึกษาครั้งนี้พบการใช้โหมดมิโซลิดียน (Moxolydian Mode)

5) บันไดเสียงเมเจอร์ คือ บทเพลงที่มีการเรียงโน้ตแบบบันไดเสียง เมเจอร์

6) บันไดเสียงไมเนอร์ คือ บทเพลงที่มีการเรียงโน้ตแบบบันไดเสียง ไมเนอร์

7) กลุ่มเสียง 2 - 3 เสียง คือ บทเพลงที่ใช้โน้ตเพียง 2 - 3 โน้ตเท่านั้น

จากการศึกษาบันไดเสียงในทำนองดนตรีพื้นบ้านสามารถจัดกลุ่มเพลงได้ ดังนี้

ตารางที่ 38 จัดกลุ่มบทเพลงดนตรีพื้นบ้านตามบันไดเสียง

ดนตรีพื้นบ้าน บันไดเสียง	ดนตรีพื้นบ้าน ภาคเหนือ	ดนตรีพื้นบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ดนตรีพื้นบ้าน ภาคกลาง	ดนตรีพื้นบ้าน ภาคใต้	จำนวนรวม (เพลง)		
กลุ่มโน้ต 2 – 3 โน้ต	-	-	นกกาเหว่า	นอนหลับ	2 เพลง		
เตตระโทนิค	-	-	จำป๋อยฟ้า เกี่ยวเอะนะแม่เกี่ยว	-	2 เพลง		
เพนตาโทนิค	น้อยใจ ยา เสเลเมา อ้อจจา กุหลาบเวียงพิงค์ ส่องแม่ปิง	ปั่นฝ้าย ปืมเป็ง ภูไท กล่อมนอน	เตยโขง รำดังหวาย กล้วยาเดินก้อน กะโน้บตั้งตอง	แมงกูดอมดอก ข้าวต้องลม ลายนกเดินก้อน กะโน้บตั้งตอง	พม่ากลองยาว เพลงรักเพลงลำ ซึกเยอ พิษฐาน กาเหว่า หวาน	ปักขี้ไต้บ้านเรา ตาลีก็ปัส	23 เพลง
เพนตาควอร์ด	-	-	เกี่ยวข้าว เกี่ยวข้าวกับสาว สุพรรณ	-	2 เพลง		
เฮกซะโทนิค	-	-	มอญซ่อนผ้า	-	1 เพลง		
เฮกซะควอร์ด	-	-	-	ตลุงบรรเลง	1 เพลง		
โหมตมิโซลิเดียน	-	-	ร่มโพธิ์	-	1 เพลง		
บันไดเสียงเมเจอร์	-	-	-	รำโนราห์ ระบำผ้าเต๊ะ	2 เพลง		
บันไดเสียงไมเนอร์	-	-	-	แคนหมอลำซิ่ง	1 เพลง		
รวม	7 เพลง	9 เพลง	13 เพลง	6 เพลง	35 เพลง		

จากการศึกษาพบว่า ทำนองดนตรีพื้นบ้านของไทยทั้ง 4 ภูมิภาคมีบันไดเสียงแบบเพนตาโท-
นิคหรือบันไดเสียง 5 เสียงมากกว่าร้อยละ 50 จากบทเพลงทั้งหมด โดยเฉพาะดนตรีพื้นบ้าน
ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่ปรากฏบันไดเสียงอื่นใดกลุ่มเพลง ส่วนดนตรีพื้นบ้าน
ภาคใต้จะมีความหลากหลายของบันไดเสียงที่ใช้มีการใช้บันไดเสียงแบบเมเจอร์และไมเนอร์ซึ่ง
ใกล้เคียงกับดนตรีตะวันตก เนื่องด้วยภาคใต้อาจจะมีการเข้าถึงวัฒนธรรมจากประเทศอื่น

3. อัตราจังหวะ

การศึกษาอัตราจังหวะของบทเพลงจากการบันทึกโน้ตทำนองดนตรีพื้นบ้านพบว่า มีอัตราจังหวะเพียง 3 แบบ คือ 2/2 2/4 และ 4/4 แจกแจงทำนองเพลงและอัตราจังหวะได้ ดังนี้

ตารางที่ 39 จัดกลุ่มบทเพลงดนตรีพื้นบ้านตามอัตราจังหวะของ

อัตรา จังหวะ	ดนตรีพื้นบ้าน ภาคเหนือ	ดนตรีพื้นบ้าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ดนตรีพื้นบ้าน ภาคกลาง	ดนตรีพื้นบ้าน ภาคใต้	จำนวนรวม (เพลง)
2/2	-	กะโน้บตั้งตอง เต้ยโขง	ร่มโพธิ์ กาเหว่า เกี่ยวข้าว ซึกเย่อ	-	2 เพลง 9 เพลง
2/4	-	-	จำปอลอยฟ้า พิษฐาน มอญซ่อนผ้า หวาน เกี่ยวเอะนะแม่เกี่ยว	-	-
4/4	น้อยใจยา เสเลเมา ล่องแม่ปิง ปั่นฝ้าย ปืมเป็ง กุหลาบเวียงพิงค์ อ้อจาจา	แคนลำซิ่ง กล่อมนอน แมงมูตอมดอก ข้าวตอลม รำตงหวาย ภูไท กาเต้นก้อน	เกี่ยวข้าวกับสาวสุพรรณ นกกาเหว่า พม่ากลองยาว ลำตัดเพลงรักเพลงลำ	ปักขี้ไต้บ้านเรา ตาสีก็ปัส รำมโนราห์ ระบำผ้าเต๊ะ ตลุงบรรเลง นอนหลับ	24 เพลง
รวม	7 เพลง	9 เพลง	13 เพลง	6 เพลง	35 เพลง

จากผลการศึกษาพบว่า บทเพลงส่วนใหญ่มีอัตราจังหวะ 4/4 และดนตรีพื้นบ้านภาคกลางมีอัตราจังหวะ 2/4 มากที่สุด และมีทำนองเพลงในอัตราจังหวะ 2/2 เพียง 2 เพลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการเรียบเรียงและการบันทึกโน้ตทำนองเพลงแบบตะวันตกให้เหมาะสมกับทำนองเพลงด้วย

4. รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

ในการศึกษาวิเคราะห์บทเพลง รูปแบบจังหวะของทำนองเพลงพื้นบ้านมีลักษณะร่วมที่มีความคล้ายคลึงกันได้ ดังต่อไปนี้

1) รูปแบบจังหวะโยกการใช้จังหวะโน้ตปะจูดซึ่งปรากฏอยู่ในทำนองเพลงมากกว่าร้อยละ 50 ของบทเพลงทั้งหมด อาทิ

ภาพที่ 28 รูปแบบจังหวะโน้ตปะจูดที่พบ

2) การเริ่มต้นบทเพลงด้วยรูปแบบจังหวะ อนาครุสิท (Anacrusis) หรือมีโน้ตมาก่อนจังหวะที่หนึ่งของห้องเพลงแรก ส่วนใหญ่จะมีจังหวะที่นำมาก่อน 1 จังหวะ หรือมากและน้อยกว่า ดังตัวอย่างบทเพลงที่เริ่มต้นด้วยรูปแบบจังหวะ อนาครุสิท

5. การดำเนินทำนอง

ลักษณะการดำเนินทำนองของโน้ต ซึ่งพบในการดำเนินทำนองในลักษณะการกระโดดขึ้นและลงของคู่เสียงและการเรียงลำดับเสียงขึ้นและลงของกลุ่มโน้ตในบันไดเสียง แต่ไม่พบการไล่บันไดเสียงถึง 8 เสียง และบทเพลงที่เป็นเครื่องดนตรีมักจะมีการใช้โน้ตซ้ำ ๆ ย้ำในการบรรเลงในบทเพลงด้วย

ตอนที่ 2 การนำเสนอตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยในการเรียบเรียง

ตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยในการเรียบเรียง มีทั้งหมดมี 12 เพลง ผู้วิจัยได้ใช้การคัดเลือกทำนองดนตรีพื้นบ้านและวิธีการเรียบเรียงตามแนวทางที่ได้ศึกษาจากผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 1

ผู้วิจัยได้เรียบเรียงทำนองดนตรีพื้นบ้านที่ได้คัดเลือกกับเนื้อหารสชาติที่ต้องการบรรจุในบทเรียนตามระดับเกรดพร้อมทั้งเรียบเรียงชื่อของบทเรียนใหม่ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 40 รายชื่อตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย

ระดับ	บทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงขึ้น	ทำนองเพลงดนตรีพื้นบ้าน			
ระดับพื้นฐาน	ระดับเกรด 1	1. เพลงเกี่ยวข้าว 2. เพลงเต้ยโขง 3. เพลงยี่มหวาน	เพลงเกี่ยวเอะนะแม่เกี่ยว เพลงเต้ยโขง เพลงหวาน		
	ระดับเกรด 2	4. เพลงวอลซ์ระบำพัด 5. เพลงกาเต้นก้อนบูลส์	เพลงตาลีกีปัส ทำนองกาเต้นก้อน		
		ระดับเกรด 3	6. เพลงระบำตักแตนดำข้าว 7. เพลงเล่นมอญซ่อนผ้า	เพลงกะเน็บตั้งตอง เพลงมอญซ่อนผ้า	
	ระดับกลาง		ระดับเกรด 4	8. เพลงแห่กลองยาว 9. เพลงอ้อ จา จา 10. เพลงล่องแม่ปิง	เพลงพม่ากลองยาว เพลงอ้อ จา จา เพลงล่องแม่ปิง
		ระดับเกรด 5		11. เพลงลายแคน 12. เพลงกาเหว่า	ทำนองหมอลำซิ่ง เพลงกาเหว่า

บทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงขึ้นเป็นตัวอย่างของพัฒนาการของความยากและซับซ้อนของบทเพลง บางบทเพลงมีเนื้อหาสาระการเรียนรู้ดนตรีที่ใกล้เคียงกันแต่มีการผสมผสานของสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนที่แตกต่างกัน หรือจำนวนของสาระดนตรีหรือเทคนิคการบรรเลงที่ปรากฏในบทเพลงแตกต่างกัน ซึ่งทำให้บางบทเพลงสามารถใช้ได้มากกว่าระดับเกรดเดียว

การนำเสนอตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยในการเรียบเรียงจะประกอบไปด้วยโน้ตเพลงของบทเรียน บทวิเคราะห์บทเรียนในด้านสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลง พร้อมทั้งแนวคิดในการเรียบเรียงบทเพลงของผู้วิจัยในแต่ละบทเพลง ซึ่งรายละเอียดมีดังต่อไปนี้

ตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

บทเพลงที่ 1 เพลงเกี่ยวข้าว

เพลงเกี่ยวข้าว

ระดับเกรด 1

ทำนองเพลง เกี่ยวเถาะนะแม่เกี่ยว
เพลงพื้นบ้านภาคกลาง
เรียบเรียงโดย Mintra T.

Allegro, Lively ♩ = 120

ภาพที่ 29 โน้ตเพลงเกี่ยวข้าว

เพลงเกี่ยวข้าว (ต่อ)

ระดับเกรดที่เหมาะสม ระดับเกรด 1

ทำนองเพลงพื้นบ้านเดิม เพลง เกี่ยวข้าว (เกี่ยวเออะนะแม่เกี่ยว) ทำนองเพลงพื้นบ้านภาคกลาง
วิธีการเรียบเรียงที่ใช้

ผู้วิจัยใช้ทำนองหลักของบทเพลงมาเรียบเรียงรูปแบบจังหวะและแนวบรรเลงประกอบ

สาระการเรียนรู้ในบทเพลง

1. สาระดนตรีและความเป็นดนตรีการ

1.1 ค่าโน้ตและตัวหยุด	โน้ตตัวขาว โน้ตตัวดำ การเชื่อมจังหวะ (Tie)
1.2 อัตราจังหวะ	4/4
1.3 ช่วงกว้างเสียง	B3 – G4
1.4 บันไดเสียง	ซี เมเจอร์ (C Major)
1.5 สังคีตลักษณ์	สังคีตลักษณ์สองตอน (AA')
1.6 รูปพรรณ	รูปแบบโฮโมโฟนี
1.7 ความเร็ว	เร็ว: อัลเลโกร (Allegro) โน้ตตัวดำเท่ากับ 120
1.8 เครื่องหมายความเข้มเสียง	ตั้งปานกลาง (<i>mf</i>) เบาปานกลาง (<i>mp</i>)
1.9 เครื่องหมายสื่ออารมณ์	ไม่ระบุ

2. เทคนิคการบรรเลง

2.1 ลักษณะการดำเนินทำนอง	การไล่ลำดับเสียงโน้ต 3 ตัว โน้ตกระโดดขึ้นคู่
2.2 การบรรเลงเสียงประสาน	การบรรเลงขึ้นคู่ 3
2.3 เคเดนซ์	เคเดนซ์แบบปิด (Perfect Cadence)
2.4 ความสัมพันธ์ของสองมือ	บรรเลงทำนองด้วยมือขวา แนวประกอบด้วยมือซ้าย
และมีการสลับหน้าที่กันในช่วงเพลง
2.5 ลักษณะแนวบรรเลงประกอบ	กระจายขึ้นคู่ (Melodic Interval)
2.6 สัญลักษณ์ควบคุมเสียง	เลกาโก (Legato) สตักคาโต (Staccato)
2.7 เครื่องหมายตกแต่งเสียง	ไม่มี
2.8 ตำแหน่งการวางมือตอนต้น	ตำแหน่งมือเรียง 5 นิ้ว (5 – finger position)
ห่างกัน 1 ช่วงเสียง
2.9 สัญลักษณ์การใช้เพดัล	ไม่มี

แนวคิดในการเรียบเรียงบทเพลงของผู้วิจัย

เพลงเกี่ยวข้าวเป็นบทเพลงที่มีอารมณ์สนุกสนาน บทเพลงมีบันไดเสียงเมเจอร์ฟังดูสดใส มีจังหวะที่มีความเร็วปานกลางและไม่เร็วจนเกินไปทำให้บทเพลงฟังแล้วมีความสุข สนุกสนานเปรียบเหมือนขณะร้องเล่นบทเพลงตอนเกี่ยวข้าว

การบรรเลงทำนองของบทเพลงมีส่วนที่มีการสลับเปลี่ยนช่วงเสียงของทำนองเพลง จากเดิมทำนองเพลงในตอนต้นจะอยู่ช่วงเสียงกลาง เปลี่ยนไปเป็นช่วงเสียงที่ต่ำลง 1 ช่วงเสียงเปรียบเหมือนเสียงร้องของผู้ชายและผู้หญิงเพลงสลับกันและมีการร้องรับทำนอง ซึ่งในบทเพลงมีการบรรเลงขึ้นคู่เสียงเลียนแบบการร้องรับ ที่ร้องคำว่า “ชะช้า” ในท้ายประโยคทำนองเพลง ซึ่งปรากฏอยู่ที่ห้องเพลงที่ 13 - 16

นอกจากนี้บทเพลงเกี่ยวข้าวเป็นบทเพลงที่ฝึกพัฒนาการควบคุมมือทั้งสองในการบรรเลงทำนองและแนวบรรเลงประกอบให้พร้อมเพรียงและกลมกลืนกัน ไม่ควรบรรเลงแนวบรรเลงประกอบดังจนเกินไป

ตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

บทเพลงที่ 2 เพลงเต้ยโขง

เพลงเต้ยโขง

ระดับเกรด 1

ทำนองดนตรีพื้นบ้านอีสาน
เรียบเรียงโดย Mintra T.

Allegretto ♩ = 100

ภาพที่ 30 โน้ตเพลงเต้ยโขง

ระดับเกรดที่เหมาะสม ระดับเกรด 1

ทำนองเพลงพื้นบ้านเดิม เพลง เต้ยโขง ทำนองเพลงพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียง

วิธีการเรียบเรียงที่ใช้

ผู้วิจัยได้นำทำนองของบทเพลงมาใช้เป็นหลักและมีการเรียบเรียงใหม่บางส่วนของแนวทำนองเพลงเพื่อความสะดวกของการบรรเลงมากขึ้น และเรียบเรียงแนวประกอบของบทเพลงเพิ่มเติม

ความยาวของบทเพลง 16 ห้องเพลง

สาระการเรียนรู้

1. สาระดนตรีและความเป็นดนตรีการ

1.1 ค่าโน้ตและตัวหยุด	โน้ตตัวขาว โน้ตตัวดำปะจุด โน้ตตัวดำ โน้ตเข็บตหนึ่งชั้น
1.2 อัตราจังหวะ	2/4
1.3 ช่วงกว้างเสียง	F2 – G5
1.4 บันไดเสียง	เอ ไมเนอร์ (A minor)
1.5 สังคีตลักษณ์	สังคีตลักษณ์สองตอน (AB – AB')
มีการย้อนแบบประทุน (Volta)
1.6 รูปพรรณ	รูปแบบโฮโมโฟนี
1.7 ความเร็ว	ความเร็วแบบอัลเลเกร็ตโต โน้ตตัวดำเท่ากับ 100
1.8 เครื่องหมายความเข้มเสียง	ตั้ง (<i>f</i>) ตั้งปานกลาง (<i>mp</i>) เบา (<i>p</i>)
เครื่องหมายตั้งขึ้น (<) และเบา (>)
1.9 เครื่องหมายสื่ออารมณ์	ไม่ระบุ

2. เทคนิคการบรรเลง

2.1 ลักษณะการดำเนินทำนอง	การไล่ลำดับเสียงโน้ตบันไดเสียงเพนตาโทนิค
โน้ตกระโดดขึ้นคู่
2.2 การบรรเลงเสียงประสาน	ขึ้นคู่เสียง 3 เมเจอร์
2.3 เคเดนซ์	เคเดนซ์แบบปิด (Perfect Cadence)
2.4 ความสัมพันธ์ของสองมือ	บรรเลงทำนองด้วยมือขวา และแนวประกอบด้วยมือซ้าย
2.5 ลักษณะแนวบรรเลงประกอบ	กระจายขึ้นคู่
2.6 สัญลักษณ์ควบคุมเสียง	เลกาโก สดคคาโต เน้นเสียง
2.7 เครื่องหมายตกแต่งเสียง	ไม่ระบุ
2.8 ตำแหน่งการวางมือตอนต้น	ตำแหน่งมือเรียง 5 นิ้ว (5 – finger position)
ห่างกัน 2 ช่วงเสียง
2.9 สัญลักษณ์การใช้เพเดิล	ไม่ระบุ

แนวคิดในการเรียบเรียงบทเพลงของผู้วิจัย

บทเพลงเต๋ยโฆง เป็นบทเพลงที่มีอารมณ์เพลงสนุกสนาน ไร้ใจ เพลงเต๋ยที่เป็นลักษณะหนึ่งของเพลงหมอลำ โดยใช้แนวบรรเลงประกอบเปรียบเหมือนจังหวะของกลองที่ควบคุมจังหวะของบทเพลงจากการแยกบรรเลงของซันคู่

นอกจากนี้บทเพลงได้ฝึกให้ผู้เรียนได้บรรเลงทำนองเพลงในรูปแบบการควบคุมเสียงที่ชัดเจนและแตกต่างกันอย่างชัดเจน คือ การควบคุมเสียงแบบเลกาโตกับสตัดคคาโตและเสียงดัง – เบาในช่วงห้องที่ 1 – 8 ของท่อนแรกบทเพลง รวมถึงการเน้นเสียงโน้ตตัวสุดท้ายตอนจบของบทเพลงหลังจากการย่อนของบทเพลงให้โดดเด่นกว่าโน้ตทุกตัว

ตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

บทเพลงที่ 3 เพลงยิ้มหวาน

เพลงยิ้มหวาน

ระดับเกรด 1

ทำนองเพลงพื้นบ้านท่าโพ
เรียบเรียงโดย Mintra T.

Moderato, with cheerful ♩ = 90

ภาพที่ 31 โน้ตเพลงยิ้มหวาน

ระดับเกรดที่เหมาะสม ระดับเกรด 1

ทำนองเพลงพื้นบ้านเดิม เพลง หวาน ทำนองเพลงพื้นบ้านท่าโพ จังหวัด อุทัยธานี เป็นเพลงร่าวก
วิธีการเรียบเรียงที่ใช้

การใช้ทำนองเดิมของบทเพลงมาเรียบเรียงใส่เสียงประสานของแนวบรรเลงประกอบเพิ่ม

ความยาวของบทเพลง 16 ห้องเพลง

สาระการเรียนรู้ในบทเพลง

1. สาระดนตรีและความเป็นดนตรีการ

1.1 ค่าโน้ตและตัวหยุด	โน้ตตัวขาว โน้ตตัวดำ การเชื่อมจังหวะ (Tie)
1.2 อัตราจังหวะ	2/4
1.3 ช่วงกว้างเสียง	C3 – F5
1.4 บันไดเสียง	เอฟ เมเจอร์ (F Major)
1.5 สังคีตลักษณ์	สังคีตลักษณ์สองตอน (A - B)
มีการย้อนแบบย้อนต้นเพลงธรรมดา
1.6 รูปพรรณ	รูปแบบโฮโมโฟนี
1.7 ความเร็ว	เร็วปานกลางแบบเมโดลาโต (Moderato)
โน้ตตัวดำเท่ากับ 82
มีเครื่องหมายช้าลง (ritardando)

1.8 เครื่องหมายความเข้มเสียง ดัง (*f*) ดังปานกลาง (*mf*) เบา (*p*)

1.9 เครื่องหมายสื่ออารมณ์

2. เทคนิคการบรรเลง

2.1 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่
2.2 การบรรเลงเสียงประสาน	การบรรเลงขึ้นคู่ 3, 4
2.3 เคเดนซ์	เคเดนซ์แบบปิด (Perfect Cadence)
2.4 ความสัมพันธ์ของสองมือ	บรรเลงทำนองด้วยมือขวาและบรรเลงแนวประกอบด้วยมือซ้าย
2.5 ลักษณะแนวบรรเลงประกอบ	บรรเลงขึ้นคู่พร้อมกัน (Harmonic Interval)
2.6 สัญลักษณ์ควบคุมเสียง	เลกาโก สตัคคาโต สเลอร์ (Slur)
2.7 เครื่องหมายตกแต่งเสียง	ไม่มี
2.8 ตำแหน่งการวางมือตอนต้น	ตำแหน่งมือตรวจยาว 5 ตรงกลาง (Middle - Position) ห่างกัน 2 ช่วงเสียง
2.9 สัญลักษณ์การใช้เพดัล	ไม่มี

แนวคิดในการเรียบเรียงบทเพลงของผู้วิจัย

บทเพลงยี่มหวาน ได้ใช้ทำนองเดิมของเพลงหวานตามต้นฉบับและเรียบเรียงเสียงประสานโดยใช้ขึ้นคู่ 3 เมเจอร์ บทเพลงเน้นการควบคุมเสียงของเครื่องหมายควบคุมเสียงที่แตกต่างกัน อาทิ การบรรเลงสเลอกับสตัคคาโตในทำนองเพลง และการบรรเลงเสียงดัง - เบาที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนด้วยซึ่งปรากฏอยู่ตลอดทั้งเพลงเป็นลักษณะเสียงสะท้อน (Echo) เปรียบเสมือนการสื่อสารสباتกันของระหว่งชายหญิงในขณะที่เล่นวงรำในวงรำไทยตามเนื้อร้องของบทเพลงต้นฉบับ

ตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

เพลงที่ 4 วอลซ์ระบำพัด (ตาลีกีปัส)

เพลงระบำพัด

ระดับเกรด 2 - 3

ทำนองเพลงตาลีกีปัส
เพลงพื้นบ้านภาคใต้
เรียบเรียงโดย Mintra T.

Lively Waltz, Vivace ♩ = 140

The first system of musical notation for 'Lively Waltz, Vivace' consists of two staves. The treble clef staff begins with a melody starting on G4, moving to A4, B4, and C5, with a fermata over the final note. The bass clef staff provides a harmonic accompaniment with chords. The dynamic marking is *mf*. Measure numbers 1, 3, and 4 are indicated above the treble staff.

The second system continues the melody from the first system. The treble staff has a fermata over the first measure and then continues with notes G4, A4, B4, and C5. The bass staff continues with chords. The dynamic marking changes to *p* in the first measure and *mp* in the final measure. Measure numbers 5 and 3 are indicated above the treble staff.

The third system continues the melody. The treble staff has a fermata over the first measure and then continues with notes G4, A4, B4, and C5. The bass staff continues with chords. Measure numbers 9 and 1 are indicated above the treble staff.

The fourth system continues the melody. The treble staff has a fermata over the first measure and then continues with notes G4, A4, B4, and C5. The bass staff continues with chords. The dynamic marking is *mf*. Measure numbers 13, 3, 1, and 2 are indicated above the treble staff.

The fifth system continues the melody. The treble staff has a fermata over the first measure and then continues with notes G4, A4, B4, and C5. The bass staff continues with chords. Measure numbers 17 and 4 are indicated above the treble staff.

ภาพที่ 32 โน้ตเพลงวอลซ์ระบำพัด

2

21

25

29

33

37

41

Red. * Red. *

ภาพที่ 33 โน้ตเพลงวอลซ์ระบำฟ้า (ต่อ)

ภาพที่ 34 โน้ตเพลงวอลซ์ระบำพัด (ต่อ)

เพลงวอลซ์ระบำพัด

ระดับเกรดที่เหมาะสม ระดับเกรด 2 - 3

ทำนองเพลงพื้นบ้านเดิม ทำนองเพลงตาลีทีปัส เพลงประกอบระบำพัดการแสดงพื้นบ้านภาคใต้
วิธีการเรียบเรียงที่ใช้

การใช้ทำนองหลักของบทเพลงมาเรียบเรียงในรูปแบบโครงสร้างใหม่ โดยเปลี่ยนจากอัตรา
จังหวะเดิม คือ 4/4 เป็น 3/4 และมีแนวบรรเลงประกอบแบบเพลงวอลซ์

สาระการเรียนรู้

1. สาระดนตรีและความเป็นดนตรีการ

1.1 ค่าโน้ตและตัวหยุด	โน้ตตัวขาว โน้ตตัวดำ การเชื่อมจังหวะ (Tie)
1.2 อัตราจังหวะ	3/4
1.3 ช่วงกว้างเสียง	B3 – G4
1.4 บันไดเสียง	จี เมเจอร์ (G Major)
1.5 สังคีตลักษณ์	สังคีตลักษณ์สามตอน (A B A')
1.6 รูปพรรณ	รูปแบบโฮโมโฟนี
1.7 ความเร็ว	จังหวะเต็มนำแบบวอลซ์ โน้ตตัวดำเท่ากับ 140
1.8 เครื่องหมายความเข้มเสียง	ดังแบบเน้นเสียง (<i>sf</i>) ดังมาก (<i>ff</i>) ดัง (<i>f</i>)
ดังปานกลาง (<i>mf</i>) เบาปานกลาง (<i>mp</i>)
1.9 เครื่องหมายสื่ออารมณ์	มีชีวิตชีวา (Lively)

2. เทคนิคการบรรเลง

2.1 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่ ไล่ลำดับเสียงเรียงกัน 5 เสียง
2.2 การบรรเลงเสียงประสาน	การบรรเลงขึ้นคู่ 3 เมเจอร์ คู่ 3 ไมเนอร์ และคู่ 8
2.3 เคเดนซ์	เคเดนซ์แบบปิด (Perfect Cadence)
2.4 ความสัมพันธ์ของสองมือ	บรรเลงทำนองด้วยมือขวา และแนวประกอบด้วยมือซ้าย และมีการสลับหน้าที่กันในระหว่างเพลง
2.5 ลักษณะแนวบรรเลงประกอบ	รูปแบบวอลซ์
2.6 สัญลักษณ์ควบคุมเสียง	เลกาโก สตักคาโต เน้นเสียง
2.7 เครื่องหมายตกแต่งเสียง	เกรซโน้ต (Grace Note)
2.8 ตำแหน่งการวางมือตอนต้น	ตำแหน่งมือเรียง 5 นิ้ว (5 – finger position)
ห่างกัน 1 ช่วงเสียง
2.9 สัญลักษณ์การใช้เพเดิล	เพเดิลลากเสียง (Sustain Pedal)

แนวคิดในการเรียบเรียงบทเพลงของผู้วิจัย

บทเพลงวอลซ์ระบำพัดเป็นบทเพลงมีอารมณ์ที่ความสดใส มีชีวิตชีวาเหมือนการระบำพัด ตาลีกีปส์นั่นเอง การเรียบเรียงบทเพลงนี้ได้้นำทำนองเดิมของเพลงตาลีกีปส์ที่อยู่ในอัตราจังหวะ 4/4 มาเรียบเรียงใหม่ในอัตราจังหวะ 3/4 พร้อมเรียบเรียงแนวบรรเลงแบบเพลงเต้นรำวอลซ์ และผู้วิจัยได้ ประพันธ์ท่อนแยกของบทเพลงเพิ่มเติมโดยใช้โครงสร้างรูปแบบจังหวะของทำนองเพลงหลักที่ขยาย ส่วนของรูปแบบจังหวะเดิมที่เป็นเข้บ็ตสองชั้นเป็นเข้บ็ตหนึ่งชั้น คือ

ภาพที่ 35 รูปแบบจังหวะของทำนองหลักเพลงวอลซ์ระบำ

ตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

เพลงที่ 5 กาเดินก้อน บลูซ์

เพลงกาเดินก้อน บลูซ์

ระดับเกรด 2

ทำนองเพลงเดี่ยวโปงลาง ลายกาเดินก้อน

ดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เรียบเรียงโดย Mintra T.

Allegro ♩=120 $\text{♩} = \overset{\sim}{\text{♩}} \overset{\sim}{\text{♩}} \overset{\sim}{\text{♩}}$

6

11 ♩

16 To coda

21

26

ภาพที่ 36 โน้ตเพลงกาเดินก้อน บลูซ์

2

31 **D.S. al Coda**

36

ภาพที่ 37 โน้ตเพลงกาเต้นก้อน บลูซ์ (ต่อ)

เพลงกาเต้นก้อน บลูซ์ (ต่อ)

ระดับเกรดที่เหมาะสม ระดับเกรด 2

ทำนองเพลงพื้นบ้านเดิม ลายกาเต้นก้อน ทำนองของเตี้ยวโปลาจ ดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีการเรียบเรียงที่ใช้

การใช้โครงสร้างของทำนองหลักของบทเพลงมาเรียบเรียงในรูปแบบใหม่ โดยปรับให้อยู่ในรูปแบบเพลงบลูซ์ 12 ห้อง

สาระการเรียนรู้

1. สาระดนตรีและความเป็นดนตรีการ

1.1 ค่าโน้ตและตัวหยุด	โน้ตตัวดำปะจุด โน้ตตัวดำ โน้ตเข้บ้ตหนึ่งชั้น
โน้ตเข้บ้ตหนึ่งชั้นสามพยางค์ การเชื่อมโน้ต
1.2 อัตราจังหวะ	4/4
1.3 ช่วงกว้างเสียง	C2 – E5
1.4 บันไดเสียง	ซี เมเจอร์ (C Major)
1.5 สังคีตลักษณ์	สังคีตลักษณ์สองส่วน
เครื่องหมายย่อหน้า Da capo al Coda
1.6 รูปพรรณ	รูปพรรณแบบโฮโมโฟนี
1.7 ความเร็ว	เร็ว อัลเลโกร โน้ตตัวดำเท่ากับ 120
สัดส่วนจังหวะ metric modulation
เครื่องหมายลากเสียงเฟอมาตารี
1.8 เครื่องหมายความเข้มเสียง	ดัง (<i>f</i>) ดังปานกลาง (<i>mf</i>)

1.9 เครื่องหมายสื่ออารมณ์ ไม่ระบุ

2. เทคนิคการบรรเลง

- 2.1 ลักษณะการดำเนินทำนอง โน้ตซ้ำ โน้ตกระโดดขึ้นคู่
- 2.2 การบรรเลงเสียงประสาน คู่เสียง 3 เมเจอร์ 5 เพอร์เฟค 6 ไมเนอร์
คอร์ด เมเจอร์เพิ่มโน้ตลำดับที่ 6 และ 7 ของบันไดเสียง
- 2.3 เคเดนซ์ เคเดนซ์แบบปิด
- 2.4 ความสัมพันธ์ของสองมือ มือขวาบรรเลงทำนอง มือซ้ายบรรเลงแนวประกอบ
- 2.5 ลักษณะแนวบรรเลงประกอบ ดำเนินเบส
- 2.6 สัญลักษณ์ควบคุมเสียง สตัคคาโต เทนนูโต และเน้นเสียง
- 2.7 เครื่องหมายตกแต่งเสียง ไม่มี
- 2.8 ตำแหน่งการวางมือตอนต้น ตำแหน่งมือเรียง 5 นิ้ว (5 - finger) ช่วงห่าง 3
ช่วงเสียง
- 2.9 สัญลักษณ์การใช้เพเดิล ไม่มี

แนวคิดในการเรียบเรียงบทเพลงของผู้วิจัย

บทเพลงกาตันก้อนบูลส์ เป็นการเปลี่ยนรูปแบบของบทเพลงให้เป็นกระบวนแบบตะวันตก คือแบบเพลงบลูส์ 12 ห้อง (12 – bar blues) การดำเนินทำนองลักษณะของบันไดเสียงของทำนองให้อยู่ในซี เพนตาโทนิคที่เป็นเอกลักษณ์ของดนตรีพื้นบ้านไทยและมีการใส่เสียงประสานแบบตะวันตกแทน

รูปแบบจังหวะที่สำคัญของบทเพลงนี้ การบันทึกโน้ตด้วยเข็บบ้างหนึ่งชั้นแต่บรรเลงจริงจะบรรเลงแบบจังหวะโยก (Swing) ตามสัญลักษณ์จังหวะ (Metric modulation) นอกจากนี้ยังเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการบรรเลงจังหวะขัด (Syncopation) ในบทเพลงด้วย เช่น ห้องเพลงที่ 25 – 31

ตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

เพลงที่ 6 ระบำตึกแดนตำข้าว

ระบำตึกแดนตำข้าว

ระดับเกรด 2 - 3

ทำนองเพลงกะโนบดั้งตอง
เพลงพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
เรียบเรียงโดย Mintra T.

Moderato ♩ = 60

1 *mp*
5 *Ped. calmly* * 5 *Ped.* * *sempre pedal*

5

9 *f* *mp*
senza ped.

13 *f* *mp*

17 *con ped.*

21 *f* *rall.*

ภาพที่ 38 โน้ตเพลงระบำตึกแดนตำข้าว

เพลงระบำตึกแทนตำข้าว (ต่อ)

ระดับเกรดที่เหมาะสม ระดับเกรด 2 - 3

ทำนองเพลงพื้นบ้านเดิม เพลงกะโน้บตั้งตอง เพลงประกอบระบำตึกแทนตำข้าว ดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีการเรียบเรียงที่ใช้

การใช้ทำนองหลักของบทเพลงมาเรียบเรียงในรูปแบบใหม่ โดยปรับเปลี่ยนอัตราจังหวะของบทเพลง

สาระการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่

1. สาระดนตรีและความเป็นดนตรีการ

1.1 ค่าโน้ตและตัวหยุด	โน้ตตัวดำประจุด โน้ตเข็บตหนึ่งชั้น โน้ตเข็บตสองชั้น
1.2 อัตราจังหวะ	6/8
1.3 ช่วงกว้างเสียง	A2 - B5
1.4 บันไดเสียง	เอ ไมเนอร์ (A minor)
1.5 สังคีตลักษณ์	สังคีตลักษณ์แบ่งสามส่วน (A B A)
1.6 รูปพรรณ	รูปพรรณโฮโมโพนี
1.7 ความเร็ว	เร็วปานกลาง เมโตรราโต โน้ตตัวดำประจุดเท่ากับ 60 เครื่องหมายลดความเร็ว (Rallentando) เครื่องหมายลากเสียง (Fermata)
1.8 เครื่องหมายความเข้มเสียง	ดั่ง (<i>f</i>) เบापานกลาง (<i>mp</i>) เครื่องหมายดั่งขึ้น (<) เบาลง (>)
1.9 เครื่องหมายสื่ออารมณ์	

2. เทคนิคการบรรเลง

2.1 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตซ้ำ
2.2 การบรรเลงเสียงประสาน	ขึ้นคู่ 2, 3, 6 เมเจอร์ 3 ไมเนอร์
2.3 เคเดนซ์	เดเคนซ์แบบปิด
2.4 ความสัมพันธ์ของสองมือ	มือขวาบบรรเลงทำนอง มือซ้ายบรรเลงประกอบ
2.5 ลักษณะแนวบรรเลงประกอบ	คอร์ดแตก อาร์เปกจิโอ
2.6 สัญลักษณ์ควบคุมเสียง	เลกาโต สดักคาโต มาร์กาโต เทนนูโต
2.7 เครื่องหมายตกแต่งเสียง	ไม่มี
2.8 ตำแหน่งการวางมือตอนต้น	ตำแหน่งมือเรียง 5 นิ้ว (5-finger) ท่า 1 ช่วงเสียง

ตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐาน (ระดับเกรด 1 - 3)

เพลงที่ 7 เพลงเล่นมอญซ่อนผ้า

เพลง เล่นมอญซ่อนผ้า

ระดับเกรด 3

ทำนองเพลงมอญซ่อนผ้า
เพลงพื้นบ้านภาคกลาง
เรียบเรียงโดย Mintra T.

Allegro, con spirito ♩ = 120

The musical score is written for piano in a 3/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat major). It consists of five systems of music, each with a treble and bass clef staff. The first system (measures 1-7) starts with a mezzo-piano (*mp*) dynamic and includes a triplet of eighth notes in the right hand. The second system (measures 8-14) features a forte (*f*) dynamic. The third system (measures 15-19) includes a sforzando (*sf*) dynamic. The fourth system (measures 20-26) returns to mezzo-piano (*mp*) and includes another triplet. The fifth system (measures 27-39) also features a sforzando (*sf*) dynamic. The score concludes with a double bar line and the instruction *8th...*.

ภาพที่ 39 โน้ตเพลงเล่นมอญซ่อนผ้า

2

34

41

47

53

8va

ภาพที่ 40 โน้ตเพลงเล่นมอญซ็อนผ้า (ต่อ)

เพลงเล่นมอญซ่อนผ้า (ต่อ)

ระดับเกรดที่เหมาะสม ระดับเกรด 3 - 4

ทำนองเพลงพื้นบ้านเดิม เพลงมอญซ่อนผ้า เพลงประกอบการละเล่นเด็กของเพลงพื้นบ้านท่าโพ
จังหวัดอุทัยธานี ภาคกลาง

วิธีการเรียบเรียงที่ใช้

การใช้ทำนองเดิมของบทเพลงต้นฉบับและเรียบเรียงแนวบรรเลงประกอบเพิ่มเติม ประพันธ์
ทำนองใหม่ในบางช่วง

สาระการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่

1. สาระดนตรีและความเป็นดนตรีการ

1.1 ค่าโน้ตและตัวหยุด	โน้ตตัวขาว โน้ตตัวดำ
1.2 อัตราจังหวะ	2/2
1.3 ช่วงกว้างเสียง	F6 - D6
เครื่องหมายเปลี่ยนช่วงเสียง (8va, 8vb)
1.4 บันไดเสียง	ดี ไมเนอร์ (D minor)
1.5 สังคีตลักษณ์	สังคีตลักษณ์แบบสามท่อน (A B A)
1.6 รูปพรรณ	รูปพรรณแบบโฮโมโฟนี ผสมโพลีโฟนี
1.7 ความเร็ว	เร็ว อัลเลโกร โน้ตตัวขาวเท่ากับ 120
1.8 เครื่องหมายความเข้มเสียง	ดังแบบเน้น (<i>Sfz</i>) ดังมาก (<i>ff</i>) ดัง (<i>f</i>)
เบาปานกลาง (<i>mp</i>) เครื่องหมายดังขึ้น (<) เบาลง (>)
1.9 เครื่องหมายสื่ออารมณ์	

2. เทคนิคการบรรเลง

2.1 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตไล่ลำดับ 5 เสียง
2.2 การบรรเลงเสียงประสาน	ขึ้นคู่ 3 เมเจอร์ 4, 5, 8 เพอเพค
คอร์ดเมเจอร์ ตำแหน่งราก พลิกกลับครั้งที่ 1 และ 2
2.3 เคเดนซ์	เคเดนซ์แบบปิด
2.4 ความสัมพันธ์ของสองมือ	มือขวาบรรเลงทำนอง มือซ้ายบรรเลงประกอบ
2.5 ลักษณะแนวบรรเลงประกอบ	กระจายขึ้นคู่ (Melodic interval)
คอร์ด (Blocked chord) ออกเตฟ (Octave)
2.6 สัญลักษณ์ควบคุมเสียง	เลกาโต สตักคาโต เน้นเสียง
2.7 เครื่องหมายตกแต่งเสียง	เกรซโน้ต (Grace note)

- 2.8 ตำแหน่งการวางมือตอนต้น ตำแหน่งมือเรียง 5 นิ้ว (5-finger)
 2.9 สัญลักษณ์การใช้เพเดิล ไม่มี

แนวคิดในการเรียบเรียงบทเพลงของผู้วิจัย

บทเพลงมอญเล่นซอณผ้า ผู้วิจัยได้แนวคิดการเรียบเรียงบทเพลงจากวิธีเล่นและนำทำนองเดิมของบทเพลงมาใช้และเรียบเรียงแนวประกอบเพิ่มเติม แล้วประพันธ์ท่อนแยกของบทเพลงที่เป็นการไล่นัดล้อสลับกันระหว่างช่วงเสียงต่ำและสูงเพื่อสื่อถึงการวิ่งไล่กันของผู้เล่นในการละเล่นมอญซอณผ้า และการบรรเลงคอร์ดย้ำ ๆ เพื่อเป็นท่อนเชื่อมในการนำเข้าทำนองหลักอีกครั้งในตอนท้ายเหมือนเป็นการเริ่มการเล่นใหม่อีกครั้งโดยตอนท้ายมีการเปลี่ยนการบรรเลงทำนองเป็นขั้นคู่

บทเพลงมีรูปแบบจังหวะที่เรียบง่ายแต่นำการบรรเลงที่ค่อนข้างเร็ว ผู้เรียนจะได้ฝึกการบรรเลงไล่เสียงของโน้ตในแต่ละช่วงเสียงด้วยความเร็ว

ตัวอย่างบทเรียนระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

เพลงที่ 8 แห่งกลองยาว

เพลง แห่งกลองยาว

ระดับเกรด 3

ทำนองเพลงพม่ากลองยาว
ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง
เรียบเรียงโดย Mintra T.

Vivace ♩ = 80

Musical notation for measures 1-3. The piece is in 4/4 time. Measure 1 starts with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a dynamic marking of *mf*. It features a triplet of eighth notes in the right hand and a steady eighth-note accompaniment in the left hand. Measure 2 continues the melodic line in the right hand. Measure 3 shows a change in the left hand accompaniment.

Musical notation for measures 4-6. Measure 4 continues the melodic development. Measure 5 introduces a triplet of eighth notes in the right hand. Measure 6 features a key signature change to two sharps (F# and C#) and a change in the left hand accompaniment.

Musical notation for measures 7-9. Measure 7 continues the melodic line. Measure 8 features a key signature change to one sharp (F#). Measure 9 shows a change in the left hand accompaniment.

Musical notation for measures 10-12. Measure 10 is marked **Animato** and *f*. Measure 11 continues the melodic line. Measure 12 features a key signature change to two sharps (F# and C#).

Musical notation for measures 13-15. Measure 13 continues the melodic line. Measure 14 features a key signature change to one sharp (F#). Measure 15 shows a change in the left hand accompaniment.

Musical notation for measures 16-18. Measure 16 starts with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a dynamic marking of *p*. Measure 17 features a key signature change to two sharps (F# and C#) and a dynamic marking of *f*. Measure 18 shows a change in the left hand accompaniment.

ภาพที่ 41 โน้ตเพลงแห่งกลองยาว

2

19

23

26

ภาพที่ 42 โน้ตเพลงแห่กลองยาว (ต่อ)

ระดับเกรดที่เหมาะสม ระดับเกรด 4

ทำนองเพลงพื้นบ้านเดิม เพลง พม่ากลองยาว ทำนองเพลงพื้นบ้านภาคกลาง

วิธีการเรียบเรียงที่ใช้

การใช้ทำนองหลักของบทเพลงมาเรียบเรียงในรูปแบบใหม่ โดยประยุกต์ใช้โครงสร้างของลักษณะการร้องเล่นของบทเพลง

สาระการเรียนรู้

1. สาระดนตรีและความเป็นดนตรีการ

1.1 ค่าโน้ตและตัวหยุด	โน้ตตัวขาว โน้ตเข้บตีหนึ่งชั้น
โน้ตเข้บตีหนึ่งปะจุด โน้ตเข้บตีสองชั้น
1.2 อัตราจังหวะ	4/4
1.3 ช่วงกว้างเสียง	E2 – C6
1.4 บันไดเสียง	เอ ไมเนอร์ (A minor) ซี เมเจอร์ (C Major)
1.5 สังคีตลักษณ์	สังคีตลักษณ์สองตอน (A B)
1.6 รูปพรรณ	รูปแบบโฮโมโฟนี
1.7 ความเร็ว	วิวาเซ่ โน้ตตัวดำเท่ากับ 80
1.8 เครื่องหมายความเข้มเสียง	ฟอร์เต้

- 1.9 เครื่องหมายสื่ออารมณ์ ไม่ระบุ
2. เทคนิคการบรรเลง
- 2.1 ลักษณะการดำเนินทำนอง การไล่ลำดับเสียงบันไดเมเจอร์
โน้ตกระโดดขึ้นคู่
- 2.2 การบรรเลงเสียงประสาน ชั้นคู่ 8
คอร์ดเมเจอร์ ตำแหน่งรากและพลิกกลับครั้งที่ 1
- 2.3 เคเดนซ์ กลางเพลง เคเดนซ์แบบเปิด (Imperfect Cadence)
จบเพลง เคเดนซ์แบบปิด (Perfect Cadence)
- 2.4 ความสัมพันธ์ของสองมือ บรรเลงทำนองด้วยมือขวา
และแนวประกอบด้วยมือซ้าย
- 2.5 ลักษณะแนวบรรเลงประกอบ อาบาร์ติเบส
- 2.6 สัญลักษณ์ควบคุมเสียง เลกาโก เน้นเสียง เทนนูโต
- 2.7 เครื่องหมายตกแต่งเสียง ไม่ระบุ
- 2.8 ตำแหน่งการวางมือตอนต้น ตำแหน่งมือเรียง 5 นิ้ว (5 – finger position)
ห่างกัน 1 ช่วงเสียง
- 2.9 สัญลักษณ์การใช้เพเดิล ไม่ระบุ

แนวคิดในการเรียบเรียงบทเพลงของผู้วิจัย

เป็นบทเพลงที่อารมณ์เร้าใจด้วยจังหวะที่ค่อนข้างเร็ว สื่อถึงความสนุกสนานขณะแห่ขบวน
กลองยาว โดยเฉพาะการใช้แนวบรรเลงประกอบแบบแนวเบสอัลแบร์ตีที่มาพร้อมกับทำนองเพลงที่ทำให้
ให้บทเพลงดูสนุกสนาน ในบทเพลงตอนที่สอง จะมีการรับส่งทำนองเพลงกับคอร์ดที่เลียนแบบการ
บรรเลงกลองยาวที่ขบวนแห่จริง เพื่อเปลี่ยนสีสันทของบทเพลงด้วย ที่ห้องเพลง 17 – 25

ตัวอย่างบทเรียนระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

เพลงที่ 9 อ้อ จา จา

เพลง อ้อ จา จา

ระดับเกรด 4

เพลงกล่อมเด็ก ภาคเหนือ
เรียบเรียงโดย Mintra T.

adagio ♩ = 72

Musical notation for measures 1-6. Treble clef, key signature of one sharp (F#), 4/4 time signature. Dynamics: *mp legato*. Pedal markings: Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Musical notation for measures 7-11. Treble clef, key signature of one sharp (F#), 4/4 time signature. Dynamics: *mp cantabile* (measures 7-10), *p* (measure 11). Pedal markings: Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Musical notation for measures 12-16. Treble clef, key signature of one sharp (F#), 4/4 time signature. Dynamics: *mp* (measures 12-15), *pp* (measure 16). Pedal markings: Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Musical notation for measures 17-22. Treble clef, key signature of one sharp (F#), 4/4 time signature. Dynamics: *mf*. Tempo change: **A Tempo** starting at measure 17. Pedal markings: Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Musical notation for measures 23-28. Treble clef, key signature of one sharp (F#), 4/4 time signature. Pedal markings: Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Musical notation for measures 29-32. Treble clef, key signature of one sharp (F#), 4/4 time signature. Pedal markings: Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

ภาพที่ 43 โน้ตเพลง อ้อ จา จา

เพลงอ้อ จา จา หลับเถิดหนา (ต่อ)

ระดับเกรดที่เหมาะสม ระดับเกรด 4

ทำนองเพลงพื้นบ้านเดิม เพลง อ้อ จา จา เพลงกล่อมเด็กนอนของภาคเหนือ

วิธีการเรียบเรียงที่ใช้

การใช้ทำนองหลักของบทเพลงมาเรียบเรียงในรูปแบบใหม่ ปรับเปลี่ยนรูปแบบของจังหวะ ทำนองแต่คงลักษณะของบันไดเสียงของบทเพลงเดิมไว้

สาระการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่

1. สาระดนตรีและความเป็นดนตรีการ

1.1 ค่าโน้ตและตัวหยุด	โน้ตตัวกลม โน้ตตัวขาว โน้ตตัวขาวปะจุด
โน้ตเข็บบีตหนึ่งชั้น
1.2 อัตราจังหวะ	4/4
1.3 ช่วงกว้างเสียง	F2 – B5
1.4 บันไดเสียง	บี ไมเนอร์ (B minor)
1.5 สังคีตลักษณ์	สังคีตลักษณ์สองตอน (A A')
1.6 รูปพรรณ	รูปแบบโฮโมโฟนี
1.7 ความเร็ว	อาดาจิโอ โน้ตตัวดำเท่ากับ 72
เครื่องหมายช้าลง ริทานันโต (Rit.)
เครื่องหมายจังหวะเดิม (Tempo)
เครื่องหมายลากเสียง เฟอมาต้า (Fermata)
1.8 เครื่องหมายความเข้มเสียง	เมสโซฟอร์เต้ เมสโซเปียโน เปียนิสซิมો
ตั้งขึ้นและเบาลง
1.9 เครื่องหมายสื่ออารมณ์	ทรานควิลโล (tranquillo) คานตาบิเล (Cantabile)

2. เทคนิคการบรรเลง

2.1 ลักษณะการดำเนินทำนอง	การไล่ลำดับเสียงบันไดเสียงเพนตาโทนิค
โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตอาเปกจิโอ
2.2 การบรรเลงเสียงประสาน	ขึ้นคู่ 3 เมเจอร์
คอร์ดเมเจอร์ ตำแหน่งรากและพลิกกลับครั้งที่ 1
2.3 เคเดนซ์	เคเดนซ์แบบปิด (Perfect Cadence)
2.4 ความสัมพันธ์ของสองมือ	บรรเลงทำนองด้วยมือขวา และแนวประกอบด้วยมือซ้าย
2.5 ลักษณะแนวบรรเลงประกอบ	คอร์ดแตก ไล่เสียงโน้ต 4 ตัว
2.6 สัญลักษณ์ควบคุมเสียง	เลกาโก เน้นเสียง เทนนูโต
2.7 เครื่องหมายตกแต่งเสียง	มอแดน (Mordant)
2.8 ตำแหน่งการวางมือตอนต้น	ตำแหน่งมือเรียง 5 นิ้ว (5 – finger position)
ห่างกัน 1 ช่วงเสียง
2.9 สัญลักษณ์การใช้เพเดิล	เพเดิล (Sustain Pedal)

แนวคิดในการเรียบเรียงบทเพลงของผู้วิจัย

บทเพลงกล่อมนอนนี้เป็นบทเพลงที่มีจังหวะเนิบช้า และสงบ ให้เหมาะแก่เป็นเพลงกล่อมนอนของเด็ก บทเพลงขึ้นต้นด้วยทำนอง “อือ” ตามทำนองเพลงเดิมที่มีความไพเราะและดัดแปลงทำนองเพลงหลักให้บรรเลงได้ง่ายขึ้น เนื่องจากทำนองเดิมของบทเพลงอือ จา จา เป็นลักษณะการร้องที่มีรูปแบบจังหวะไม่แน่นอน

ตัวอย่างบทเรียนระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

เพลงที่ 10 เพลงล่องแม่ปิง

เพลงล่องแม่ปิง

ระดับเกรด 4 - 5

เพลงพื้นบ้านภาคเหนือ
เรียบเรียงโดย Mintra T.

Andante ♩ = 72

Musical score for "เพลงล่องแม่ปิง" (Song of Mother Ping), a piece from the Northern Thai folk music tradition. The score is in 4/4 time, key of D major, and tempo of Andante (♩ = 72). It consists of six systems of piano accompaniment. The first system starts with a piano (*p*) and *cantabile* marking. The second system includes a mezzo-piano (*mp*) marking and a "Ped." (pedal) instruction. The third system continues with *mp* and includes a "Ped." instruction. The fourth system includes *mp* and "e press." (crescendo) markings. The fifth system includes "e press." and "Ped." markings. The sixth system starts with mezzo-forte ($\lt;mf$) and includes "Ped." markings. The score features various musical notations including chords, arpeggios, and fingerings.

ภาพที่ 44 โน้ตเพลงล่องแม่ปิง

2

27

32

37

ภาพที่ 45 โน้ตเพลงล่องแม่มิ่ง (ต่อ)

เพลงล่องแม่มิ่ง

ระดับเกรดที่เหมาะสม ระดับเกรด 4

ทำนองเพลงพื้นบ้านเดิม เพลงล่องแม่มิ่ง เพลงพื้นบ้านภาคเหนือ

วิธีการเรียบเรียงที่ใช้

การใช้ทำนองหลักของบทเพลงมาเรียบเรียงในรูปแบบใหม่ โดยประยุกต์ใช้โครงสร้างของลักษณะการร้องเล่นของบทเพลง

สาระการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่

1. สาระดนตรีและความเป็นดนตรีการ

1.1 คำโน้ตและตัวหยุด	โน้ตตัวกลม โน้ตตัวขาว โน้ตตัวดำ โน้ตเข้บตหนึ่งชั้น
โน้ตตัวขาวปะจุด โน้ตตัวดำปะจุด
1.2 อัตราจังหวะ	4/4
1.3 ช่วงกว้างเสียง	A2 – E6
1.4 บันไดเสียง	ดี เมเจอร์
1.5 สังกีตลักษณ์	สังคีตลักษณ์แบ่งสามตอน ABA'

1.6 รูปพรรณ	รูปพรรณโฮโมโฟนี
1.7 ความเร็ว	เร็วปานกลาง อันดันเต้ (Andante) โน้ตตัวดำเท่ากับ 72
1.8 เครื่องหมายความเข้มเสียง	ตั้ง (<i>f</i>) ตั้งปานกลาง (<i>mf</i>) เบาปานกลาง (<i>mp</i>) เบา (<i>p</i>) เบาทันที (<i>sub. p</i>) ตั้งขึ้น (<)
1.9 เครื่องหมายสื่ออารมณ์	คันตาบิเล (Cantabile)

2. เทคนิคการบรรเลง

2.1 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตซ้ำ
2.2 การบรรเลงเสียงประสาน	ขึ้นคู่ 3 เมเจอร์ 3 ไมเนอร์
2.3 เคเดนซ์	เคเดนซ์แบบปิด
2.4 ความสัมพันธ์ของสองมือ	มือขวาบรรเลงทำนอง มือซ้ายบรรเลงประกอบ
2.5 ลักษณะแนวบรรเลงประกอบ	คอร์ดแตก อาร์เปจโจ ขึ้นคู่ (Harmonic Interval)
2.6 สัญลักษณ์ควบคุมเสียง	เลกาโต
2.7 เครื่องหมายตกแต่งเสียง	ไม่มี
2.8 ตำแหน่งการวางมือตอนต้น	ตำแหน่งมือเรียง 5 นิ้ว
2.9 สัญลักษณ์การใช้เพเดิล	เพเดิลค้างเสียง

แนวคิดในการเรียบเรียงบทเพลงของผู้วิจัย

เพลงล่องแม่ปิงเป็นบทเพลงที่มีทำนองไพเราะอ่อนหวาน ผู้วิจัยต้องการสอนเรื่องการบรรเลงบทเพลงให้นุ่มนวล และความแตกต่างระหว่างบันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ มีความแตกต่างของบรรยากาศของท่อนเพลง ซึ่งผู้บรรเลงจะต้องบรรเลงให้มีความแตกต่างที่ชัดเจน

ตัวอย่างบทเรียนระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

เพลงที่ 11 กาเหว่า

กาเหว่า ระดับเกรด 5

ทำนองเพลงพื้นบ้านท่าโพ
Arr. Mintra T.

Allegro Animato ♩ = 120 $\text{♩} = \text{♩}^3$

The musical score is written for piano in 4/4 time. It begins with a forte (f) dynamic and an 'Allegro Animato' tempo of 120 beats per minute. The first system (measures 1-5) features a treble clef melody with an 8va octave marking and a bass clef accompaniment. The second system (measures 6-9) includes triplets in both hands and an 8va marking. The third system (measures 10-14) marks the beginning of the 'A Tempo' section with a mezzo-forte (mf) dynamic. The fourth system (measures 15-20) continues the 'A Tempo' section with block chords in the bass. The fifth system (measures 21-25) features a treble clef melody with eighth notes and block chords in the bass. The sixth system (measures 26-29) concludes with a treble clef melody featuring triplets and a bass clef accompaniment with sustained chords. The score ends with a fermata over the final chord.

ภาพที่ 46 โน้ตเพลงกาเหว่า

2

30

Ped.

34

Ped.

38

Ped.

f

8va

43

48

ภาพที่ 47 โน้ตเพลงกาเหว่า (ต่อ)

เพลงกาเหว่า (ต่อ)

ระดับเกรดที่เหมาะสม ระดับเกรด 5

ทำนองเพลงพื้นบ้านเดิม เพลงกาเหว่า เพลงพื้นบ้านท่าโพ จังหวัดอุทัยธานี

วิธีการเรียบเรียงที่ใช้

การใช้ทำนองหลักของบทเพลงมาเรียบเรียงในรูปแบบใหม่ โดยประยุกต์ใช้โครงสร้างของลักษณะการร้องเล่นของบทเพลง

สาระการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่

1. สาระดนตรีและความเป็นดนตรีการ

1.1 คำโน้ตและตัวหยุด	โน้ตตัวกลม โน้ตตัวขาว โน้ตตัวดำ โน้ตเข้บตีหนึ่งชั้น
โน้ตตัวขาวปะจุด โน้ตสามพยางค์
1.2 อัตราจังหวะ	4/4
1.3 ช่วงกว้างเสียง	G2 – F6
1.4 บันไดเสียง	อีแฟลต เมเจอร์ (Eb Major)
1.5 สังคีตลักษณ์	สังคีตลักษณ์แบ่งสามตอน (ABA)
1.6 รูปพรรณ	โฮโมโฟน
1.7 ความเร็ว	อัลเลโกร (Allegro)
1.8 เครื่องหมายความเข้มเสียง	
1.9 เครื่องหมายสื่ออารมณ์	ไม่ระบุ

2. เทคนิคการบรรเลง

2.1 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่, คอร์ด
2.2 การบรรเลงเสียงประสาน	ขึ้นคู่ 3 เมเจอร์ 4, 8 เพอร์เฟค ไมเนอร์ 7
คอร์ดเมเจอร์และคอร์ดสี่ตัว
2.3 เคเดนซ์	เคเดนซ์แบบปิด
2.4 ความสัมพันธ์ของสองมือ	มือขวาบรรเลงทำนอง มือซ้ายบรรเลงแนวประกอบ
2.5 ลักษณะแนวบรรเลงประกอบ	โน้ตเบส ขึ้นคู่และคอร์ด
2.6 สัญลักษณ์ควบคุมเสียง	สตักคาโต เน้นเสียง
2.7 เครื่องหมายตกแต่งเสียง	เกรซโน้ต
2.8 ตำแหน่งการวางมือตอนต้น	ตำแหน่งมือเรียง 5 นิ้ว ห่าง 2 ช่วงเสียง
2.9 สัญลักษณ์การใช้เพเดิล	เพเดิลค้างเสียง

แนวคิดในการเรียบเรียงบทเพลงของผู้วิจัย

บทเพลงกาเหว่า เป็นบทเพลงที่เรียบเรียงอยู่ในรูปแบบที่สนุกสนาน โดยเฉพาะตอนต้นที่เลียนเสียงนกร้อง บทเพลงมีเสียงประสานแบบดนตรีร่วมสมัย มีการใช้โน้ตนอกคอร์ด รูปแบบจังหวะชัด และจังหวะสามพยางค์ของโน้ตตัวดำและโน้ตเข้ตหนึ่งชั้น

ตัวอย่างบทเรียนระดับกลาง (ระดับเกรด 4 - 5)

เพลงที่ 12 ลายแคน

เพลงลายแคน

ระดับเกรด 5

เพลงพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
เรียบเรียงโดย Mintra T.

Allegretto ♩ = 100

f con forza

4

7

10

13

16

20

Adagio ♩ = 60

1. 2.

ff

ภาพที่ 48 โน้ตเพลงลายแคน

เพลงลายแคน (ต่อ)

ระดับเกรดที่เหมาะสม ระดับเกรด 5

ทำนองเพลงพื้นบ้านเดิม ทำนองเพลงเดี่ยวแคน ลายหมอลำซิ่ง ดนตรีพื้นบ้านภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีการเรียบเรียงที่ใช้

การใช้ทำนองหลักของบทเพลงมาเรียบเรียงในรูปแบบใหม่ เรียบเรียงแนวบรรเลงประกอบ
เพิ่มเติม

สาระการเรียนรู้

1. สาระดนตรีและความเป็นดนตรีการ

1.1 คำโน้ตและตัวหยุด	โน้ตตัวกลม โน้ตตัวขาว โน้ตตัวดำ
โน้ตเข็ชต์หนึ่งชั้น
1.2 อัตราจังหวะ	4/4
1.3 ช่วงกว้างเสียง	F2 – B5
1.4 บันไดเสียง	จี ไมเนอร์ (G minor)
1.5 สังคีตลักษณ์	สังคีตลักษณ์สองตอน (A A')
1.6 รูปพรรณ	รูปแบบโฮโมโฟนิผสมโพลีโฟนิ
1.7 ความเร็ว	อัลเลเกร็ตโต โน้ตตัวดำเท่ากับ 100
ลาโก้ (เฉพาะตอนจบ)
1.8 เครื่องหมายความเข้มเสียง	เมสโซฟอร์เต เมสโซเปียโน ดั่งขึ้นและเบาลง
1.9 เครื่องหมายสื่ออารมณ์	

2. เทคนิคการบรรเลง

2.1 ลักษณะการดำเนินทำนอง	การไล่ลำดับเสียงบันไดเสียงเพนตาโทนิค
โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตอาเปกจิโอ
2.2 การบรรเลงเสียงประสาน	ขึ้นคู่ 3 เมเจอร์ ขึ้นคู่ 8
คอร์ดไมเนอร์ ตำแหน่งราก
2.3 เคเดนซ์	เคเดนซ์แบบปิด (Perfect Cadence)
แบบพิคาร์ดิเอท
2.4 ความสัมพันธ์ของสองมือ	บรรเลงทำนองด้วยมือขวา และแนวประกอบด้วยมือ
ซ้าย
2.5 ลักษณะแนวบรรเลงประกอบ	คอร์ดแตก ไล่เสียงโน้ต 4 ตัว

2.6 สัญลักษณ์ควบคุมเสียง	เลกาโต เทนนูโต
2.7 เครื่องหมายตกแต่งเสียง	ไม่ระบุ
2.8 ตำแหน่งการวางมือตอนต้น	ตำแหน่งมือเรียง 5 นิ้ว (5 – finger position)
ห่างกัน 1 ช่วงเสียง
2.9 สัญลักษณ์การใช้เพดัล	ไม่ระบุ

แนวคิดในการเรียบเรียงบทเพลงของผู้วิจัย

บทเพลงที่ฝึกพัฒนาการบรรเลงแบบไล่นัด การบรรเลงขนานแนวทำนองเป็นคู่ 3 และการใช้นิ้วมือในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะการหมุนนิ้วเพื่อย้ายตำแหน่งมือ บทเพลงจึงมีความเร็วและมีทำนองเพลงต่อเนื่องกัน มีการบรรเลงเสียงประสานแบบขึ้นคู่และคอร์ดบ้างเพื่อสร้างสีสันของบทเพลงและในตอนท้ายของบทเพลงจะลดความเร็วของเพลงทันที คล้ายกับทำนองเพลงเดิมหรือดนตรีพื้นบ้านอีกหลายบทเพลงที่มักจะช้าลงในตอนท้ายทันที บทเพลงมีอารมณ์เร้าใจ น่าตื่นเต้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนเปียโนสำหรับนักเรียนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยเรียบเรียงจากดนตรีพื้นบ้านไทย มีสาระสำคัญ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย
2. เพื่อนำเสนอบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลตามกรอบแนวคิดของการวิจัยที่พัฒนาจากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดขอบเขตของการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล 3 กลุ่ม คือ 1) บทเพลงสอบเปียโนของสถาบันดนตรี 3 สถาบัน ได้แก่ สถาบันดนตรีเอปอาร์เอสเอ็ม สถาบันดนตรีทรินิตี้และ สถาบันดนตรียามาฮา 2) บทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้าน คือ ชุดเพลงไมโครคอสมอส และ 3) ทำนองดนตรีพื้นบ้านไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งตามกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะเป็นแบบวิเคราะห์เอกสาร ประกอบด้วย 1) แบบวิเคราะห์บทเพลงของสถาบันดนตรี 2) แบบวิเคราะห์เพลงไมโครคอสมอส และ 3) แบบบันทึกและวิเคราะห์ทำนองดนตรีพื้นบ้านไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งตามลักษณะข้อมูล ได้แก่ 1) ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ของข้อมูล และอธิบายเชิงบรรยาย และ 2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารเป็นการบรรยาย แยกกลุ่มประเภทข้อมูล อธิบายเชิงเปรียบเทียบและสรุปผล และได้นำข้อมูลที่ศึกษาและวิเคราะห์นำมาพัฒนาและเรียบเรียงเป็นบทเพลงที่เป็นตัวอย่างบทเรียนเปียโนที่ได้คัดเลือกทำนองดนตรีพื้นบ้านไทยและเรียบเรียงใหม่เป็นบทเพลงที่มีการกำหนดสาระการเรียนรู้ในแต่ละระดับเกรดของการเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานจนถึงระดับกลาง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินให้ความคิดเห็นและนำมาปรับปรุงแก้ไข

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนเปียโนสำหรับนักเรียนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยเรียบเรียงจากดนตรีพื้นบ้านไทย สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนสำหรับเปียโนระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้าน

การศึกษาแนวทางการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเรียนสำหรับเปียโนระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้าน แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การศึกษาสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากบทเพลงสอบของสถาบันดนตรี 3 สถาบัน ได้แก่ สถาบันดนตรีเอปียอาร์เอสเอ็ม สถาบันดนตรีทรินิตี้ และสถาบันดนตรียามาฮา จำนวน 128 เพลง โดยศึกษาและวิเคราะห์ในด้านสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนที่นิยมใช้ ของบทเพลงที่ปรากฏในบทเพลง และสรุปเป็นกรอบสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงในแต่ละระดับเกรดได้ดังนี้

ตารางที่ 41 กรอบของสาระดนตรีและความเป็นดนตรี

สาระดนตรี	ระดับเกรด	ระดับพื้นฐาน			ระดับกลาง		
		ระดับเกรด 1	ระดับเกรด 2	ระดับเกรด 3	ระดับเกรด 4	ระดับเกรด 5	
1) คำโน้ต	1.1) คำโน้ต	โน้ตตัวกลม	โน้ตตัวกลม	โน้ตตัวกลม	โน้ตตัวกลม		
		โน้ตตัวขาว	โน้ตตัวขาว	โน้ตตัวขาว	โน้ตตัวขาว		
		โน้ตตัวดำ	โน้ตตัวดำ	โน้ตตัวดำ	โน้ตตัวดำ		
		โน้ตเข้บ่ตหนึ่งชั้น	โน้ตเข้บ่ตหนึ่งชั้น	โน้ตเข้บ่ตหนึ่งชั้น	โน้ตเข้บ่ตหนึ่งชั้น		
		โน้ตเข้บ่ตสองชั้น	โน้ตเข้บ่ตสองชั้น	โน้ตเข้บ่ตสองชั้น	โน้ตเข้บ่ตสองชั้น		
1) คำโน้ต	1.2) ตัวหยุด	ตัวหยุดตัวกลม	ตัวหยุดตัวขาว	ตัวหยุดตัวดำ	ตัวหยุดตัวกลม	ตัวหยุดตัวขาว	
		ตัวหยุดตัวขาว	ตัวหยุดตัวดำ	ตัวหยุดตัวดำ	ตัวหยุดตัวดำ		
		ตัวหยุดตัวเข้บ่ตหนึ่งชั้น	ตัวหยุดตัวเข้บ่ตหนึ่งชั้น	ตัวหยุดตัวเข้บ่ตหนึ่งชั้น	ตัวหยุดตัวเข้บ่ตหนึ่งชั้น		
		ตัวหยุดตัวเข้บ่ตสองชั้น	ตัวหยุดตัวเข้บ่ตสองชั้น	ตัวหยุดตัวเข้บ่ตสองชั้น	ตัวหยุดตัวเข้บ่ตสองชั้น		
	1.3) สามพยางค์	-	✓	✓	✓	✓	
	1.4) เชื่อมโน้ต	✓	✓	✓	✓	✓	
2) อัตราจังหวะและรูปแบบจังหวะ	2.2) อัตราจังหวะ	2/4, 3/4, 4/4	2/2, 2/4, 3/4, 4/4	2/2, 2/4, 3/4, 4/4	2/2, 2/4, 3/4, 4/4	2/2, 2/4, 3/4, 4/4	
		(6/8)*	6/8	6/8	6/8	6/8	
	2.3) อนาคตุสสิท	2.3) อนาคตุสสิท	-	✓	✓	✓	✓
		2.4) จังหวะขัด	✓	✓	✓	✓	✓
3) กฎแจเสียงและช่วงกว้างโน้ต	3.1) กฎแจเสียง	กฎแจอย่างใดอย่างหนึ่งคู่กันแทรกอยู่ในระหว่างเพลง					
		Grand Staff					
		C1 – A6					
	3.3) ความกว้างที่เล่นบ่อย	1 – 2 Octaves	2 – 3 Octaves		2 – 4 Octaves		

ตารางที่ 42 กรอบของสาระดนตรีและความเป็นดนตรี (ต่อ)

สาระดนตรี	ระดับเกรด	ระดับพื้นฐาน		ระดับกลาง		
	ระดับเกรด 1	ระดับเกรด 2	ระดับเกรด 3	ระดับเกรด 4	ระดับเกรด 5	
4) บันไดเสียง	4.1) สัญลักษณ์ประจำบันไดเสียง	0, 1#, 1b	0, 1#, 1b	0, 1#, 1b, 2b	1#, 1b, 2#, 2b, 3#, 3b	
	4.2) บันไดเสียง	C, G, F, Am	C, G, F, Am C Blue	C, G, F, Bb, Am, Dm	G, F, D, Bb, Am, Dm, Bm	G, F, D, A, Bb, Eb, Am, Dm, Bm, Em
	4.3) เปลี่ยนบันไดเสียง	โดมีนันท์	โดมีนันท์ ซบโดมีนันท์	บันไดเสียงเครือญาติ บันไดเสียงคู่ขนาน	ทุกรูปแบบ	
5) สังคีตลักษณ์	5.1) สังคีตลักษณ์	Binary F. Ternary F. Through Composed		Binary F. Ternary F. Thru Compo Theme & Vari.	Binary F. Ternary F. Thru Compo Theme & Vari. Rondo	
	5.2) เครื่องหมายย่อ	repeat sign Volta D.C. al fine		repeat sign Volta D.C. al fine, D.S. al Coda		
	5.3) จำนวนห้องไม้บันทึกย่อ	16 ห้องเพลง	16 – 24 ห้องเพลง	16 – 30 ห้องเพลง	24 – 36 ห้องเพลง	24 – 40 ห้องเพลง
6) รูปพรรณ	โมโนโฟนี่ โพลีโฟนี่ โฮโมโฟนี่	ส่วนใหญ่เน้นรูปพรรณแบบโฮโมโฟนี่ และมีรูปพรรณอื่น ๆ สอดแทรกในเพลง				
7) ความเร็ว	7.1) Tempo	เร็วสุด: โน้ตตัวดำ = 150 กลาง: Allegretto Moderato ช้าสุด: โน้ตตัวดำ = 84	เร็วสุด: โน้ตตัวดำ = 150 กลาง: Allegro Allegretto Andante ช้าสุด: โน้ตตัวดำ = 84	เร็วสุด: โน้ตตัวดำ = 160 - 170 กลาง: Allegro Allegretto Andante Moderato ช้าสุด: โน้ตตัวดำ = 60	เร็วสุด: โน้ตตัวดำ = 180 กลาง: Allegro Allegretto Andante Moderato ช้าสุด: โน้ตตัวดำ = 72	
	7.2) การเปลี่ยนความเร็ว	rit., a Tempo ↷, fast/slow		rit., rall. a Tempo, ↷	rit., rall. a Tempo ↷ เปลี่ยนTempo	
8) เครื่องหมายสื่ออารมณ์ (Expression Mark)	อารมณ์ที่ชัดเจน Sad, Cantabile	เริ่มมีExpress. Calmly Dolce Lively	Express. Poco. String	Expressive Tranquillo	con fuoco espressivo grazioso	
9) ความดัง-เบา	ระหว่าง pp – f cresc. / decresc.	ระหว่าง pp – f, sf cresc. / decresc.		ระหว่าง ppp – fff, sf, fz cresc. / decresc.		

ตารางที่ 43 กรอบของเทคนิคการบรรเลงเปียโน

สาระดนตรี	ระดับเกรด	ระดับพื้นฐาน			ระดับกลาง	
	ระดับเกรด 1	ระดับเกรด 2	ระดับเกรด 3	ระดับเกรด 4	ระดับเกรด 5	
1) การดำเนินทำนอง	Diatonic Scale	ปรากฏทุกเทคนิค				
	Broken Chord Short Sequence					
2.1) การบรรเลง ขั้นคู่	Major 2,3	Major 2,3,6	Major 2,3,6	Major 2,3,6	Major 2,3,6	Major 2,3,6
	Perfect 4,5 minor 3,6	Perfect 4,5,8 minor 3,6	Perfect 4,5 minor 3,6,7	Perfect 4,5 minor 3,6,7	Perfect 4,5 minor 3,6,7	Perfect 4,5,8 minor 2,3,6,7
2) การ บรรเลงเสียง ประสาน (มือเดียว)	Aug 4	Aug 4	dim 5 Aug 4	dim 5 Aug 4	dim 5 Aug 4	dim 5 Aug 4
2.2) การบรรเลง คอร์ด	ไม่นิยมใช้	คอร์ด เมเจอร์ คอร์ด ไมเนอร์ คอร์ด โดมิแนนท์ลำดับที่เจ็ด			คอร์ด เมเจอร์ คอร์ด ไมเนอร์ คอร์ด โดมิแนนท์ ลำดับที่เจ็ด คอร์ด ดิมินิช พลิกกลับ	
3) ความสัมพันธ์ของมือซ้าย และมือขวา	- เล่นทำนองทั้ง 2 มือ - ขวา ทำนอง ซ้าย ประกอบ		มือขวาเล่นทำนอง มือซ้ายเล่นแนวบรรเลงประกอบ มีสลับกันโน้ตเพลงช่วงสั้น ๆ หรือเล่นทำนองทั้ง 2 มือ			
4) แนวบรรเลงประกอบ	แนวเบส ขั้นคู่ คู่ขนานทำนอง แนวเบสอัลเบร์ตี		มีทุกรูปแบบแนวบรรเลงประกอบ			
5) เคเดนซ์	ตอนกลางเพลง	เคเดนซ์แบบเปิด เคเดนซ์แบบปิด			เคเดนซ์แบบเปิด เคเดนซ์แบบปิด เคเดนซ์ชัด	
	ตอนจบ	เคเดนซ์แบบปิด เคเดนซ์แบบกึ่งปิด และ เคเดนซ์สามปรับ				
6) เครื่องหมายเน้นเสียง	สตัคคาโต เลกาโต สเลอรั	เพิ่ม มาร์กาโต	เพิ่ม พอร์ทาโท		เพิ่ม สตัคคาตัสซิโม	
7) โน้ตประดับ	ไม่ปรากฏ		Trill, Mordant Grace note, Turn			
8) ตำแหน่ง การวางมือ	8.1) ตำแหน่งเริ่ม เพลง	5 – finger 1 Octave Middle	5 – finger 1 octave หรือมากกว่า 1 ช่วงเสียง			
	8.2) การ เคลื่อนที่	หมุนนิ้ว ย้ายมือ ไขว้มือ				
9) เพดัล	ไม่นิยมใช้ อาจจะมีsustain ช่วงโน้ตสั้น ๆ			เพดัลลากเสียง		

จากตารางที่ 41 – 43 กรอบสาระดนตรี ความเป็นดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนจะเห็นได้ว่าบทเพลงในแต่ละระดับมีการเรียงลำดับจากสาระดนตรีและเทคนิคที่สามารถเปรียบเทียบลักษณะข้อมูลจากง่ายไปหายาก แต่บางสาระดนตรีหรือเทคนิคไม่สามารถแบ่งระดับความยากง่ายได้ ขึ้นอยู่กับการผสมผสานสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนในบทเพลงแต่ละบทเพลง

สาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนในระดับพื้นฐานจะมีชนิดหรือรูปแบบสาระดนตรี และเทคนิคที่ค่อนข้างน้อย โดยจะเพิ่มจำนวนรูปแบบของข้อมูลในระดับเกรด 3 อย่างชัดเจน คือ มีการใช้เครื่องหมายที่แสดงถึงการบรรเลงที่ต้องใช้ทักษะการบรรเลงเพิ่มขึ้น เช่น การบรรเลงชิ้นคู่ที่มีความกว้างเพิ่มขึ้นถึงขั้นคู่เสียง 7 การใช้โน้ตประดับตกแต่งเสียง คำอธิบายอารมณ์เพลงที่มีความหมายลึกซึ้งมากขึ้น เป็นต้น ลักษณะการผสมผสานสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงในหนึ่งบทเพลงจะมีรูปแบบของสาระดนตรีและเทคนิคจำนวนไม่มาก ทำให้รูปแบบบทเพลงในระดับพื้นฐานมีค่อนข้างมาก การเรียบเรียงบทเพลงที่เป็นตัวอย่างบทเรียนเปียโนที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยที่ผู้วิจัยจัดทำในระดับพื้นฐานมีจำนวนมากกวาระดับกลางเพื่อสามารถบรรจุสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนได้ครบถ้วน

สาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนในบทเพลงในระดับกลางเมื่อเปรียบเทียบกับบทเพลงในระดับพื้นฐานจะเน้นการผสมผสานสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงในหนึ่งบทเพลง มีรูปแบบเทคนิคการบรรเลงที่หลากหลายโดยเฉพาะการผสมผสานรูปพรรณของทำนองเพลงและแนวบรรเลงประกอบที่มีรายละเอียดและความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการเน้นการบรรเลงที่แสดงออกทางอารมณ์และการบรรเลงบทเพลงให้ไพเราะมากขึ้นด้วย

จากการศึกษาในส่วนนี้ผู้วิจัยนำกรอบสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงที่นิยมใช้บ่อยและพบมากในบทเพลงที่ศึกษานำมาเป็นกรอบและขอบเขตเนื้อหาสาระทางดนตรีที่จะใช้ในการเรียบเรียงตัวอย่างบทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงโดยใช้ทำนองเพลงพื้นบ้านไทย

ส่วนที่ 2 บทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านตะวันตก: ชุดเพลงไมโครคอสมอส

ชุดเพลงไมโครคอสมอส เล่ม 1 - 4 เรียงลำดับจากบทเพลงที่มีความง่ายไปสู่ยาก โดยเล่ม 1 - 2 จะเปรียบเทียบกับกับบทเรียนในระดับพื้นฐานและ เล่ม 3 - 4 จะเป็นบทเรียนในระดับกลาง ซึ่งลักษณะโดยรวมของชุดเพลงไมโครคอสมอสเป็นแบบฝึกหัดที่ฝึกพัฒนาผู้เรียนเปียโนที่ต้องการแก้ปัญหาการบรรเลงเปียโนหรือฝึกพัฒนาเฉพาะด้านโดยเฉพาะการบรรเลงเปียโนบทเพลงที่ประพันธ์แบบกระบวนแบบดนตรีร่วมสมัยหรือดนตรีในศตวรรษที่ 20 ที่มีความยากทางด้านเทคนิคการบรรเลง

แต่ละบทเพลงจะกำหนดสาระการเรียนรู้ที่ต้องการเน้นตามชื่อของบทเพลง แบ่งได้ 3 ประเภท คือ 1) บทเพลงที่เน้นเทคนิคการบรรเลงเปียโน 2) บทเพลงที่เน้นสาระดนตรีและความเป็นดนตรี และ 3) บทเพลงที่เน้นกระบวนแบบดนตรีต่าง ๆ และในแต่ละเล่มของชุดเพลงไมโครคอสมอสจะมีแนวโน้มของการเน้นสาระการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งสรุปได้ว่า บทเรียนในไมโครคอสมอสเล่มที่ 1 - 2 จะเน้นจำนวนบทเพลงในกลุ่มของบทเพลงที่เน้นเทคนิคการบรรเลงเปียโน และสาระดนตรีในบทเพลงมากกว่าบทเพลงที่เน้นกระบวนแบบดนตรี ไมโครคอสมอส เล่ม 3 จะเน้นทั้งสามกลุ่มใกล้เคียงกันและในไมโครคอสมอส เล่ม 4 จะเน้นบทเพลงที่สอนกระบวนแบบ

ดนตรีเป็นจำนวนมากที่สุด ซึ่งจะเห็นถึงขั้นตอนของการเตรียมความพร้อมของการบรรเลงเปียโนของผู้เรียนตั้งแต่เล่ม 1 – 4 ให้มีความพร้อมทั้งเทคนิคการบรรเลง สาระดนตรีและความเป็นดนตรี จนถึงสามารถบรรเลงบทเพลงในกระบวนแบบดนตรีต่าง ๆ ได้ และสามารถพัฒนาทักษะการบรรเลงเปียโนเพื่อบรรเลงบทเพลงในระดับที่สูงขึ้นได้

บทเรียนที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านในการเรียบเรียงในชุดเพลงไมโครคอสมอสมักจะพบอยู่ในบทเพลงที่เน้นกระบวนแบบดนตรีเป็นส่วนมากจากบทเพลงทั้งหมด แต่มีบางบทเพลงที่ไม่ได้เน้นสอนเรื่องกระบวนแบบดนตรีแต่ใช้องค์ประกอบของดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในการเรียบเรียงด้วย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการเรียบเรียงบทเรียนเปียโนไมโครคอสมอสพบว่าผู้ประพันธ์บทเพลง เบลา บาร์ตอก มีกระบวนกรเรียบเรียงบทเพลงหลัก 3 วิธี ได้แก่

วิธีที่ 1 การถอดเพลงตามต้นฉบับดนตรีพื้นบ้าน

การเรียบเรียงบทเพลงตามต้นฉบับและทำนองดั้งเดิม เป็นลักษณะการถอดหรือแกะบทเพลงมากกว่าเรียบเรียงใหม่ ซึ่งการใช้บันไดเสียงและรูปแบบจังหวะจึงอิงกับต้นฉบับด้วย ซึ่งบทเพลงในลักษณะนี้จะมีการเรียบทำนองและใส่เนื้อร้องประกอบด้วย

วิธีที่ 2 การใช้โครงสร้างของบทเพลงพื้นบ้าน

การเรียบเรียงโดยการนำทำนองดนตรีพื้นบ้านมาเรียบเรียงใหม่โดยปรับเปลี่ยนรูปแบบตามความต้องการ เช่น นำรูปแบบจังหวะของทำนองมาเรียบเรียงทำนองใหม่ หรือ ประพันธ์ทำนองล้อกับทำนองเดิมของบทเพลง

วิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน

การนำองค์ประกอบทางดนตรีของบทเพลงต้นฉบับมาใช้ในการประพันธ์เพลงใหม่หรือใช้บรรยากาศของดนตรีพื้นบ้านนั้น ๆ มาประพันธ์เพลง เช่น บันไดเสียง รูปแบบจังหวะ หรือ การเปลี่ยนอัตราจังหวะในเพลง เป็นต้น

ซึ่งวิธีการส่วนใหญ่ที่ใช้ในการเรียบเรียงชุดเพลงไมโครคอสมอสทั้ง 4 เล่ม จะเป็นวิธีที่ 2 การใช้โครงสร้างของบทเพลงพื้นบ้านในการเรียบเรียงบทเพลงและวิธีที่ 3 การประพันธ์บทเพลงจากองค์ประกอบดนตรีพื้นบ้าน ซึ่งผู้วิจัยจะนำหลักการการเรียบเรียงที่ได้ไปใช้ในการเรียบเรียงตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง

นอกจากนี้การเรียบเรียงบทเพลงจากดนตรีพื้นบ้านจะต้องศึกษาลักษณะทางดนตรีและองค์ประกอบของบทเพลงพื้นบ้านที่จะนำมาใช้ด้วย จากศึกษาพบว่าองค์ประกอบของบทเพลงพื้นบ้านที่เบลา บาร์ตอกใช้ในการเรียบเรียงบทเพลง ได้แก่

1. ทำนองบทเพลง

บทเพลงในชุดเพลงไมโครคอสมอสที่มีทำนองเพลงที่มาจากทำนองดนตรีพื้นบ้านอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งการนำทำนองเพลงมาใช้นั้นไม่จำเป็นต้องคงแบบทำนองตามต้นฉบับไว้ทั้งหมด สามารถปรับเปลี่ยนและดัดแปลงทำนองให้อยู่ในรูปแบบที่ต้องการได้โดยการเปลี่ยนองค์ประกอบบางส่วนของทำนองเพลง เช่น เพิ่มหรือลดจำนวนโน้ตภายใต้โครงสร้างของทำนองเดิม หรือเปลี่ยนสัดส่วนของรูปแบบจังหวะแต่คงลักษณะของระดับเดิมไว้ เป็นต้น

2. บันไดเสียง

บันไดเสียงเป็นองค์ประกอบสำคัญของบทเพลงพื้นบ้านที่เป็นเอกลักษณ์ของทำนองเพลง เพราะบทเพลงพื้นบ้านตะวันตกในกลุ่มประเทศ ฮังการี สโลวาเกีย ยูเครน จะใช้บันไดเสียงโหมดเป็นส่วนมาก ซึ่งรูปแบบของโหมดเสียงที่ความแตกต่างกันตามยุคสมัยและพื้นที่ชุมชนของดนตรีพื้นบ้าน การนำบันไดเสียงไปใช้จึงนำไปเป็นลักษณะโครงสร้างของบันไดเสียงและปรับใช้การทำนองและเสียงประสานของบทเพลง

3. การดำเนินคอร์ดและเคเดนซ์ตอนจบของบทเพลง

ดนตรีพื้นบ้านตะวันตกบางบทเพลงมีลักษณะการบรรเลงแนวประกอบการขับร้องทำนองทำให้เกิดเสียงประสานและการดำเนินคอร์ด และมีเคเดนซ์ตอนจบเพลงที่แตกต่างกัน จึงสามารถใช้รูปแบบการดำเนินคอร์ดและเคเดนซ์มาปรับใช้กับบทเพลงได้

4. โครงสร้างของบทเพลง

การใช้โครงสร้างของรูปแบบสังคีตลักษณะของการร้องเล่นดนตรีพื้นบ้านมาเป็นโครงสร้างของบทเพลงที่เรียบเรียงซึ่งลักษณะสังคีตลักษณะของดนตรีพื้นบ้านมักจะพบลักษณะคล้ายกับสังคีตลักษณะแบ่งสามตอนหรือสังคีตลักษณะเทอนารี

เบลลา บาร์ตอกได้นำมาใช้ผสมผสานกันกับการประพันธ์ของตนเองด้วย ซึ่งเอกลักษณ์ของการเรียบเรียงของบาร์ตอกคือ การใช้เทคนิคการเรียบเรียงแบบดนตรีศตวรรษที่ 20 การใช้สัญลักษณ์ทางดนตรีที่คิดค้นขึ้นเองและ การเพิ่มหรือลดโครงสร้างของทำนองหรือจังหวะเพลง อีกทั้งยังมีการกำหนดสัญลักษณ์ทางดนตรีขึ้นที่เฉพาะในชุดเพลงไมโครคอสมอสด้วย

ส่วนที่ 3 การศึกษาดนตรีพื้นบ้านไทย

ทำนองดนตรีพื้นบ้านที่ศึกษามีลักษณะ 2 แบบ คือ แบบที่ 1 ทำนองที่เป็นโน้ตหรือทำนองหลักของบทเพลงที่ไม่ได้มีการดัดสอดหรือแปรทำนองเพิ่มเติม ทำนองจะมีรูปแบบของจังหวะและการดำเนินทำนองที่เรียบง่ายและไม่มีรูปแบบจังหวะที่ซับซ้อน และแบบที่ 2 ทำนองบทเพลงที่ถอดจากการร้องและบรรเลงจริงของพ่อครูและแม่ครูดนตรีพื้นบ้านซึ่งทำนองจะมีความละเอียดของทำนองเพลงมากกว่าเนื่องจากมีการบันทึกโน้ตจากเสียงเอื้อนและโน้ตที่เกิดจากแปรทำนองและดัดสอดขณะบรรเลงด้วย จึงทำให้ลักษณะของทำนองเพลงมีความแตกต่างกันในลักษณะของความซับซ้อนของรูปแบบจังหวะและการดำเนินทำนอง

ผลการศึกษาดนตรีพื้นบ้านไทยในลักษณะดนตรีได้ว่า ลักษณะทางดนตรีของดนตรีพื้นบ้านไทยส่วนใหญ่มีลักษณะทางดนตรีที่คล้ายคลึงกันในลักษณะของดนตรีดังนี้

1. บันไดเสียงที่ใช้ในบทเพลง

ทำนองดนตรีพื้นบ้านไทยมีการใช้บันไดเสียงของทำนอง ตั้งแต่กลุ่มโน้ตเพียง 2 - 3 เสียง จนถึงบันไดเสียง 7 เสียง ทำนองเพลงมักจะอยู่ในกลุ่มโน้ตหรือบันไดเสียง 5 - 6 เสียงเป็นส่วนมาก และมีทำนองเพลงที่ใช้บันไดเสียงเพนตาโทนิคมากที่สุดมีจำนวนมากว่าครึ่งหนึ่งของบทเพลงที่ศึกษา ทำนองเพลงที่มีบันไดเสียงเมเจอร์หรือไมเนอร์อาจจะได้รับอิทธิพลจากดนตรีต่างประเทศเช่น ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้อาจได้รับอิทธิพลจากดนตรีของประเทศมาเลเซียซึ่งมีลักษณะทางดนตรีแบบตะวันตก

2. อัตราจังหวะของบทเพลง

ลักษณะของอัตราจังหวะของดนตรีพื้นบ้านทุกเพลงจะเป็นลักษณะอัตราจังหวะธรรมดา ซึ่งประกอบด้วยอัตราจังหวะ 2/2 2/4 และ 4/4 ไม่พบการใช้อัตราจังหวะแบบซ้อนหรือแบ่ง 3 จังหวะ

3. รูปแบบจังหวะ

รูปแบบจังหวะของดนตรีพื้นบ้านศึกษาบางบทเพลงมีลักษณะรูปแบบจังหวะที่แน่นอน โดยเฉพาะบทเพลงที่บรรเลงดนตรีอย่างเดียวมักจะมีรูปแบบการบรรเลงที่ค่อนข้างเป็นแบบแผนมากกว่า เพลงพื้นบ้านที่ใช้การขับร้องที่ผู้แสดงมักจะใช้การดัดสอดในการขับร้อง ทำให้รูปแบบจังหวะของบทเพลงไม่แน่นอน แต่จากการศึกษาและวิเคราะห์พบลักษณะรูปแบบจังหวะที่ปรากฏบ่อยครั้งในแต่ละเพลงและปรากฏอยู่ในบทเพลงหลายบทเพลง คือ รูปแบบจังหวะโยก การใช้โน้ตปะจุด

4. การดำเนินทำนอง

การดำเนินทำนองของดนตรีพื้นบ้านจะเป็นในรูปแบบโน้ตซ้ำของโน้ตและกระโดดขึ้นคู่ตั้งแต่ขึ้นคู่ 2 - 5 มักจะไม่มีขึ้นคู่ที่กระโดดกว้างตั้งแต่คู่เสียง 6 ขึ้นไป เนื่องจากลักษณะของการร้องที่มีลักษณะคล้ายการพูดหรือเล่าเรื่องราวจึงทำให้เสียงสูงต่ำไม่มีช่วงกว้างมากนัก และมีการไล่ลำดับเสียง

แต่จะไม่นิยมไล่เสียงในบันไดเสียง 7 ตัว มักจะพบการไล่เรียงเสียงของบทเพลงที่มีบันไดเสียงเพนตาโทนิค

5. โครงสร้างบทเพลง

ในด้านโครงสร้างและสังคีตลักษณะดนตรีพื้นบ้านมีลักษณะของโครงสร้างบทเพลงที่คล้ายกันหลายบทเพลงมากโดยเฉพาะการวนซ้ำของทำนองหลักสลับท่อนใหม่หรือลักษณะคล้ายกับสังคีตลักษณะแบบรอนโดของดนตรีตะวันตก หรือมีรูปแบบแบบเพลงป๊อปก็คือมีการโต้ตอบกันระหว่างหมู่คณะหรือกลุ่มชายหญิง

ตอนที่ 2 การพัฒนาบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้าน

ตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยในการเรียบเรียงมีทั้งหมดมี 12 เพลง ผู้วิจัยได้ออกแบบให้บทเรียนสามารถสอนสาระการเรียนรู้ในแต่ละบทเพลงมากกว่าหนึ่งเรื่องซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้สาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงไปอย่างพร้อมเพรียงกันซึ่งบทเพลงทั้งหมดมีทั้งลักษณะของบทเพลงแบบวรรณกรรมดนตรีมากกว่าเป็นแบบฝึกหัดเฉพาะสาระการเรียนรู้เฉพาะเช่นบทเพลงไม่โครคอสมอส

การคัดเลือกทำนองดนตรีพื้นบ้านและวิธีการเรียบเรียงตามแนวทางที่ได้ศึกษาจากผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีแนวคิดและหลักการการคัดเลือกและเรียบเรียงบทเพลงดังนี้

การคัดเลือกทำนองดนตรีพื้นบ้านไทย

แนวทางการคัดเลือกทำนองดนตรีพื้นบ้านที่นำมาใช้ในการเรียบเรียงบทเรียนเปียโน ผู้วิจัยได้คัดเลือกจากองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความยาวของบทเพลง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความยาวของทำนองของบทเพลงหลัก 1 รอบ มีความยาวที่แตกต่างกันซึ่งแบ่งช่วงของความยาวของบทเพลงได้ตั้งแต่ 8 ห้องเพลงถึง 34 ห้องเพลง ซึ่งบทเพลงที่มีจำนวนห้องน้อยจะเป็นกลุ่มบทเพลงที่สามารถใช้ในการเรียบเรียงบทเรียนในระดับพื้นฐานได้ เพราะจากข้อมูลของความยาวของบทเพลงในระดับพื้นฐานบทเพลงไม่ควรมีความยาวเกินไป จำนวนห้องควรอยู่ช่วงประมาณ 16 - 30 ห้องเพลง แต่ทำนองเพลงดนตรีพื้นบ้านที่มีความสั้นสามารถนำไปเรียบเรียงเป็นบทเรียนเปียโนในระดับกลางได้เช่นกัน แต่จะต้องเรียบเรียงทำนองให้แปรเปลี่ยนไปหรือประพันธ์ทำนองอื่น ๆ เพิ่มเติมในบทเพลงด้วย

2. ความซับซ้อน

การเลือกรูปแบบจังหวะของทำนองเพลงสามารถเลือกจากบทเพลงที่มีค่านัดและตัวหยุดที่เข้ากับขอบเขตของสาระดนตรีของบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางเป็นอันดับแรก แต่

บทเพลงที่จะนำมาใช้และมีค่าโน้ตไม่ตรงกับขอบเขตของสาระ สามารถเรียบเรียงรูปแบบจังหวะให้ยากหรือง่ายขึ้นได้ ตามความเหมาะสม

การเรียบเรียงบทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย

จากการศึกษาวิธีการเรียบเรียงบทเรียนเปียโนโดยใช้ทำนองดนตรีพื้นบ้านของชุดเพลงไมโครคอสมอสทั้ง 3 วิธีที่กล่าวมาในตอนต้น ผู้วิจัยได้นำวิธีที่ 2 คือ การใช้โครงสร้างของทำนองเพลงมาเรียบเรียงบทเพลง และ 3 การประพันธ์บทเพลงโดยใช้องค์ประกอบของดนตรีพื้นบ้านมาผสมผสานกันในการเรียบเรียงตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลาง ซึ่งบางบทเพลงจะใช้ทำนองเพลงตามต้นฉบับของดนตรีพื้นบ้านและบางบทเพลงจะมีการปรับเปลี่ยนหรือแปรทำนองของบทเพลง

ผู้วิจัยได้เรียบเรียงทำนองดนตรีพื้นบ้านที่ได้คัดเลือกกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนพึงมีในบทเรียนตามระดับเกรด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 44 สาระการเรียนรู้ของตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 1

ระดับเกรด	ทำนองดนตรีพื้นบ้าน (ภูมิภาคของ ดนตรีพื้นบ้าน)	ตัวอย่างบทเรียนเปียโน (บันไดเสียง) (อัตราจังหวะ) (ความเร็ว) (ความยาว)	สาระดนตรี	เทคนิคการบรรเลง
ระดับเกรด 1	เพลงเกี่ยวเอะแม่เกี่ยว (ภาคกลาง)	1. เพลงเกี่ยวข้าว (CM) (4/4) (Allegro QN = 120) (20)	ค่าโน้ต: WH, HN, QN, 8 th N อัตราจังหวะ: 2/4, 4/4 บันไดเสียง: CM, Am สังคีตลักษณ์: สองตอน การย่อน: เครื่องย่อนปกติ, ย่อนประทุน	ทำนอง: กระโดดขั้นคู่, โฉ่เรียง เสียง ขั้นคู่: 3M, 6M บรรเลงประกอบ: ขั้นคู่แบบแตก และพร้อมกัน
	เพลงเต้ยโขง (ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ)	2. เพลงเต้ยโขง (Am) (2/4) (Allegretto QN = 100) (16)	ความยาวเพลง: 16 – 20 ห้อง รูปพรรณ: โหมโพนี่ ความเร็ว: 90 – 120 อัลเลโกร, อัลเลกรัตโต, เมเดอร่าโต	เคเดนซ์: แบบปิด การเน้นเสียง: เลกาโต สดัดคา โต เน้นเสียง การย้ายมือ: หมุนนิ้ว ย้ายมือ
	เพลงหวาน (ภาคกลาง)	3. เพลงยิ้มหวาน (FM) (2/4) (Moderato QN = 90) (16)	เปลี่ยนความเร็ว: ช้าลง (rit.) ความดัง: <i>f</i> , <i>mf</i> , <i>mp</i> , <i>p</i> ตั้งขึ้นและเบาลง อารมณ์เพลง: Lively, Vigorous, Cheerful	

บทเพลงที่เป็นตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 1 มีความเรียบง่ายของรูปแบบจังหวะของบทเพลง และเทคนิคการบรรเลง บทเพลงที่เลือกมาเป็นบทเพลงที่ค่อนข้างคุ้นหู จดจำได้ง่าย รวมถึงผู้วิจัยได้เรียบเรียงบทเพลงโดยสื่อความหมายของเนื้อเพลงของบทเพลงต้นฉบับและรูปแบบการร้องเล่นของบทเพลงต้นฉบับ เนื้อหาสาระทางดนตรีที่มีเป็นเพียงบางส่วนของเนื้อหาสาระทั้งหมด ซึ่งปรากฏในระดับเกรด 2 และในระดับต่อไป

ตารางที่ 45 สารระการเรียนรู้ของตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 2

ระดับเกรด	ทำนองดนตรีพื้นบ้าน (ภูมิภาคของ ดนตรีพื้นบ้าน)	ตัวอย่างบทเรียนเปียโน (บันไดเสียง) (อัตราจังหวะ) (ความเร็ว) (ความยาว)	สารระคนตรี	เทคนิคการบรรเลง
ระดับเกรด 2	เพลงตาสีปัส (ภาคใต้)	4. เพลงวอลซ์ระบำพัด (GM) (3/4) (Vivace QN = 140) (53)	ค่านोट: D, HN, QN, 8 th N อัตราจังหวะ: 3/4, 4/4 บันไดเสียง: GM, CM สังคีตลักษณ์: สามตอน การย่อน: เครื่องย่อนปกติ, D.S. al Coda	ทำนอง: กระโดดขึ้นคู่ โน้ตไล่เรียง เสียง โน้ตซ้ำ ขั้นคู่: 3M 4, 5, 8 P 6m คอร์ด: เมเจอร์ บรรเลงประกอบ: กระจายขั้นคู่ วอลซ์
	เพลงลายกาเต้นก้อน (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)	5. เพลงกาเต้นก้อนบูลส์ (CM) (4/4) (Allegro QN = 120) (40)	ความยาวเพลง: 40 – 53 รูปพรรณ: โฮโมโฟนี ความเร็ว: อัลเลโกริ, วิวาเช่ 120 - 140 เปลี่ยนความเร็ว: ค้างเสียง (Fermata) ความดัง: <i>f</i> , <i>mf</i> , <i>mp</i> , <i>p</i> อารมณ์เพลง: Lively	เคเดนซ์: แบบปิด เน้นเสียง: เลกาโต สดคคาโต โน้ตระดับ: เกรซโน้ต การย้ายมือ: หมุนนิ้ว ย้ายมือ ไขว้มือ เพเดิล: เพเดิลค้างเสียง

บทเพลงที่เป็นตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 2 มีความซับซ้อนของบทเพลงมากขึ้นแต่รูปแบบของจังหวะและเทคนิคการบรรเลงบทเพลงไม่ยากจนเกินไป มีการเพิ่มความยาวของบทเพลงให้มากขึ้น บทเพลงที่ใช้เป็นบทเพลงที่ค่อนข้างคุ้นหู และมีการนำมาแปรจังหวะในอัตราจังหวะอื่น รวมถึง ผู้วิจัยได้ประพันธ์ทำนองสั้น ๆ เพื่อล้อกับทำนองหลักของบทเพลงเพื่อเพิ่มท่อนของบทเพลงให้เป็นท่อนระหว่างเพลง

ตารางที่ 46 สารระการเรียนรู้ของตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 3

ระดับ เกรด	ทำนองดนตรีพื้นบ้าน (ภูมิภาคของ ดนตรีพื้นบ้าน)	ตัวอย่างบทเรียนเปียโน (บันไดเสียง) (อัตราจังหวะ) (ความเร็ว) (ความยาว)	สารระคนตรี	เทคนิคการบรรเลง
ระดับ เกรด 3	เพลงกะโม่บั้งตอง (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)	6. เพลงระบำตักแตน (Am) (6/8) (Moderato D.QN = 120) (21)	ค่านोट: เพิ่ม D.16 th N อัตราจังหวะ: 2/2, 6/8 บันไดเสียง: Am, Dm สังคีตลักษณ์: สามตอน การย่อน: เครื่องย่อนปกติ, ความยาวเพลง: 21 – 57	ทำนอง: กระโดดขึ้นคู่ โน้ตไล่เรียง เสียง โน้ตซ้ำ ขั้นคู่: 3M คอร์ด: เมเจอร์ บรรเลงประกอบ: กระจายขั้นคู่ คอร์ดแตก
	เพลงมอญซ่อนผ้า (ภาคกลาง)	7. เพลงเล่นมอญซ่อนผ้า (Dm) (2/2) (Allegro HN = 120) (57)	รูปพรรณ: โฮโมโฟนี ความเร็ว: อัลเลโกริอัลเล เกร็ดโต, เมเดอร่าโต 90 - 120 เปลี่ยนความเร็ว: ช้าลง (rall.) ค้างเสียง ความดัง: เพิ่ม <i>ff</i> อารมณ์เพลง: Calmly, con spirito	เคเดนซ์: แบบปิด เน้นเสียง: เลกาโต สดคคาโต มาร์คาโต เน้นเสียง โน้ตระดับ: มอร์เดนทึ เกรซโน้ต การย้ายมือ: หมุนนิ้ว ย้ายมือ ไขว้มือ เพเดิล: เพเดิลค้างเสียง

บทเพลงที่เป็นตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 3 ผู้วิจัยได้เพิ่มรูปแบบของอัตราจังหวะแบบ 6/8 เพิ่มบันไดเสียงไมเนอร์ มีรูปแบบของแนวบรรเลงประกอบที่ซับซ้อนมากขึ้น และมีการเปลี่ยนรูปแบบมากกว่าหนึ่งแบบในบทเพลง นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ประพันธ์ท่อนเพลงสั้น ๆ เพื่อล้อกับทำนองหลักของบทเพลงเพื่อแสดงถึงลักษณะความหมายตามเนื้อร้องและการละเล่นของบทเพลงต้นฉบับด้วย

ตารางที่ 47 สารระการเรียนรู้ของตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 4

ระดับเกรด	ทำนองดนตรีพื้นบ้าน (ภูมิภาคของ ดนตรีพื้นบ้าน)	ตัวอย่างบทเรียนเปียโน (บันไดเสียง) (อัตราจังหวะ) (ความเร็ว) (ความยาว)	สาระดนตรี	เทคนิคการบรรเลง
ระดับเกรด 4	เพลงหมากลองยาว (ภาคกลาง)	8. เพลงหมากลองยาว (Am/CM) (4/4) (Vivace QN = 80) (28)	ค่านोट: 16 th N อัตราจังหวะ: 2/2, 6/8 บันไดเสียง: Am/CM, Bm, DM สังคีตลักษณะ: สอง, สามตอน ความยาวเพลง: 28 – 57	ทำนอง: กระโดดขั้นคู่ โน้ตไล่เรียง เสียง โน้ตซ้ำ ขั้นคู่: 3M, 3m คอร์ค: เมเจอร์, ไมเนอร์ พลิกกลับ บรรเลงประกอบ: กระจายขั้นคู่ คอร์คแตก อาร์เปจ
	เพลง อ้อ จา จา (ภาคเหนือ)	9. เพลงอ้อ จา จา (Bm) (4/4) (Adagio QN = 72) (34)	รูปพรรณ: โฮโมโफी ความเร็ว: วิวาเซ่ อะดาจีโอ เอนดันเต้ 72 - 80 เปลี่ยนความเร็ว: ช้าลง (rall.)	เดนซ์: แบบปิด เน้นเสียง: เลกาโต สดัดคาคาโต มาร์คาโต โน้ตประดับ: เกรซโน้ต การย้ายมือ: หมุนนิ้ว ย้ายมือ ไขว้ มือ
	เพลงล่องแม่ปิง (ภาคเหนือ)	10. เพลงล่องแม่ปิง (DM) (2/2) (Andante QN = 72) (41)	ความดัง: <i>f, mf, mp, p</i> อารมณ์เพลง: animato, Tranquillo, Cantabile, express.	เพดัล: เพดัลค้างเสียง

บทเพลงที่เป็นตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 4 ผู้วิจัยได้เพิ่มรูปแบบของบทเพลงซ้ำและเน้นการใส่อารมณ์ความรู้สึกในบทเพลงมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการเน้นการพัฒนาการบรรเลงเปียโนให้มีความไพเราะ รูปแบบของจังหวะและแนวบรรเลงประกอบมีความซับซ้อนมากขึ้น อีกทั้งเพิ่มการใช้เพดัลค้างเสียงในบทเพลงมากขึ้นด้วย

ตารางที่ 48 สารการเรียนรู้ของตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 5

ระดับ เกรด	ทำนองดนตรีพื้นบ้าน (ภูมิภาคของ ดนตรีพื้นบ้าน)	ตัวอย่างบทเรียนเปียโน (บันไดเสียง) (อัตราจังหวะ) (ความเร็ว) (ความยาว)	สาระดนตรี	เทคนิคการบรรเลง
ระดับ เกรด 5	เพลง ลายแคนหมอลำ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)	11. เพลงลายแคน (G Pentatonic minor) (4/4) (Allegretto QN = 100 Adagio QN = 60) (21)	ค่านัด: สามพยางค์ การโยงเสียงโน้ต จังหวะขัด อัตราจังหวะ: 4/4, 6/8 บันไดเสียง: GPm, AA สังคีตลักษณะ: สอง, สามตอน ความยาวเพลง: 21- 51 ย้อนประทุน รูปพรรณ: โยโมโฟนี, โพลีโฟนี ความเร็ว: อะดาจีโอ อัลเล เกร็ตโต อัลเลโกร 60 - 120 เปลี่ยนความเร็ว: เปลี่ยน อัตราความเร็ว ความดัง: <i>ff, f, mf, mp</i> อารมณ์เพลง: Animato	ทำนอง: กระโดดขึ้นคู่ โน้ตไล่เรียง เสียง โน้ตซ้ำ ชิ้นคู่: 3M, 4, 5, 8P, 3, 7m คอร์ด: เมเจอร์, ไมเนอร์ คอร์ดเมเจอร์ลำดับที่ 7 พลิกกลับ บรรเลงประกอบ: กระจายชิ้นคู่ คอร์ดแตก อาร์เปจีโอ คอร์ด เด่นซ์: แบบปิด เน้นเสียง: เลกาโต สตัดคาคาโต เน้นเสียง โน้ตระดับ: เกรซโน้ต การย้ายมือ: หมุนนิ้ว ย้ายมือ ไขว้มือ เพดัล: เพดัลค้างเสียง
	เพลงกาเหว่า (ภาคกลาง)	12. เพลงกาเหว่า (EbM) (4/4) (Allegro = 120) (51)		

บทเพลงที่เป็นตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 5 ผู้วิจัยได้สองบทเพลงให้มีความแตกต่างกัน บทเพลงลายแคนเป็นลักษณะของบทเพลงฝึกริ้ว การเคลื่อนไหวในแนวนอน การมีโน้ตซ้ำ อีกทั้งมีการเปลี่ยนอัตราความเร็วทันที ส่วนบทเพลงกาเหว่าจะเน้นรูปแบบของจังหวะขัด การบรรเลงชิ้นคู่ที่กว้างในช่วงคู่เสียง 7 - 8 รูปแบบจังหวะสามพยางค์ที่มีการเปลี่ยนรูปแบบจังหวะสลับไปมา และมีการใช้คอร์ดที่มี 4 เสียง จุดประสงค์เพื่อฝึกให้ผู้เรียนหัดบรรเลงเทคนิคการบรรเลงที่มีความยากและสารคดีในบทเพลงที่มีความซับซ้อนมากขึ้นด้วย

อภิปรายผล

ผลการศึกษาวิจัยพบว่ามีข้อค้นพบอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ของหลักของการวิจัย แบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้

ส่วนที่ 2 การเรียบเรียงบทเรียนสำหรับเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย

ส่วนที่ 3 นัยสำคัญทางดนตรีศึกษา

ส่วนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ แบ่งเป็น 2 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์สารการเรียนรู้ในการบรรเลงเปียโนจากบทเพลงสอบของสถาบันดนตรีทั้ง 3 สถาบัน พบว่าการกำหนดบทเพลงที่ใช้สอบและกระบวนการสอบเปียโนมี

ความแตกต่างกันทำให้เกิดปัญหาในการวิเคราะห์และสรุปข้อมูลสาระการเรียนรู้จากบทเพลงทั้งหมด เนื่องจากเนื้อหาของแต่ละบทเพลงมีจุดเน้นสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงที่แตกต่างกันและมีความโดดเด่นเฉพาะตัวที่แตกต่างกันของแต่ละบทเพลง การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจึงสรุปจากความถี่ของข้อมูลที่เกิดความซ้ำที่ปรากฏในโน้ตเพลงทำให้ขาดข้อมูลลักษณะเด่นของดนตรีในบทเพลงบางส่วนไปจากผลสรุปข้อมูล บางบทเพลงได้ใช้ทำนองดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในการเรียบเรียงซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของบทเพลง การศึกษาจึงควรวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของบทเพลงกลุ่มนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าการศึกษาทางด้านสาระการเรียนรู้ดนตรีจากบทเพลงสอบควรศึกษาเฉพาะเจาะจงในแต่ละสถาบันดนตรีใดสถาบันหนึ่งหรือสถาบันดนตรีที่มีความใกล้เคียงกันของบทเพลงที่ใช้ในการสอบ รวมถึงศึกษาหลักสูตรการสอนเปียโนและการสอบหัวข้ออื่นประกอบ อาทิ การสอบเทคนิคการบรรเลง บทเพลงแบบฝึกหัดของสถาบันดนตรีนั้น ๆ เพิ่มเติมรวมถึงการศึกษาบทเพลงที่ใช้สอบของสถาบันดนตรีในรอบปีที่ผ่านมา เพื่อความแม่นยำ

ประเด็นที่ 2 ข้อค้นพบจากการศึกษาชุดเพลงเพลงไมโครคอสมอส พบว่าเบลลา บาร์ตอกได้เรียบเรียงและประพันธ์ชุดเพลงไมโครคอสมอสโดยใช้ทำนองและองค์ประกอบของดนตรีพื้นบ้าน ซึ่งชุดคอปได้วิเคราะห์กลวิธีการเรียบเรียงบทเพลงของบาร์ตอกไว้อย่างเป็นระบบสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียบเรียงตัวอย่างบทเรียนเปียโนของผู้วิจัย แต่ลักษณะเด่นของชุดเพลงไมโครคอสมอสเป็นบทเรียนเปียโนที่เน้นการสอนการบรรเลงเปียโนแบบดนตรีศตวรรษที่ 20 มีสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนแตกต่างกับบทเรียนเปียโนทั่วไปที่ศึกษาและวิเคราะห์จากบทเพลงสอบทั้ง 3 สถาบันดนตรี การใช้ชุดเพลงไมโครคอสมอสเป็นต้นแบบในการเรียบเรียงบทเพลงทั้งหมดจึงไม่เหมาะสมกับบทเรียนที่ผู้วิจัยต้องการพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยศึกษาผลงานการประพันธ์และเรียบเรียงบทเรียนเปียโนสำหรับเด็กที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านของเบลลา บาร์ตอก อันเพิ่มเติมพบว่ามียุทธวิธีเปียโนสำหรับเด็กที่มีความเหมาะสมกับการศึกษาและการวิจัยมากกว่า คือ ชุดเพลง For Children (Bartók, 1946) เป็นบทเรียนเปียโนสำหรับเด็กจำนวน 85 เพลง แบ่งเป็น 2 เล่ม บทเพลงที่ใช้เป็นบทเพลงที่เรียบเรียงจากดนตรีพื้นบ้านฮังการีที่เป็นเพลงเด็ก เพลงประกอบการละเล่นเด็ก และดนตรีพื้นบ้านทั่วไป บทเพลงในชุดเพลงมีความเรียบง่ายกว่าชุดเพลงไมโครคอสมอสและมีสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงที่ใกล้เคียงกับบทเรียนเปียโนทั่วไป แต่ไม่ได้ระบุระดับของบทเพลงไว้ชัดเจนเหมือนกับชุดเพลงไมโครคอสมอสที่เรียงลำดับการง่ายไปยาก

ดังนั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่าการศึกษากาการเรียบเรียงบทเรียนสำหรับเปียโนที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านควรจะศึกษาชุดเพลง For Children ประกอบการศึกษาวิจัยจะมีความเหมาะสมกว่าการศึกษาชุดเพลงไมโครคอสมอสเพียงอย่างเดียว

ส่วนที่ 2 การเรียบเรียงบทเรียนสำหรับเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทย

ข้อค้นพบจากการศึกษาและการคัดเลือกทำนองเพลงจากดนตรีพื้นบ้านไทยไปใช้ในการเรียบเรียงบทเรียนเปียโน พบว่าทำนองดนตรีพื้นบ้านไทยมีรูปแบบทางดนตรีที่เรียบง่ายและมีโครงสร้างของบทเพลงที่คล้ายคลึงกันทางด้านอัตราจังหวะแบ่งกลุ่ม 2 จังหวะ โครงสร้างของบันไดเสียงในลักษณะบันไดเสียง 5 – 6 เสียงหรือโหมดเสียง มีความแตกต่างในด้านของความยาวของทำนองเพลงหลักของแต่ละบทเพลง บทเพลงบางบทเพลงเป็นลักษณะร้ายปนพูดทำให้มีความแตกต่างของรูปแบบจังหวะและมีอัตราจังหวะที่ไม่แน่นอน

ดังนั้นการเน้นเนื้อหาสาระทางดนตรีหรือการบรรเลงเปียโนในบทเพลงที่เรียบเรียงผู้เรียบเรียงต้องใช้กลวิธีการเรียบเรียงในการบรรจุสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนที่เหมาะสมกับทำนองเพลงและระดับของผู้เรียนเปียโน การใช้ทำนองเพลงดนตรีพื้นบ้านไทยในการเรียบเรียง ผู้วิจัยพบปัญหาและข้อจำกัดในการเรียบเรียง โดยมีข้อจำกัดหลักอยู่ 2 ลักษณะ คือ 1) ด้านอัตราจังหวะของบทเพลง และ 2) ด้านเสียงประสานของบทเพลง

1) ด้านอัตราจังหวะของบทเพลง ทำนองเพลงดนตรีพื้นบ้านไทยมีรูปแบบจังหวะแบบแบ่ง 2 จังหวะ คือ มีอัตราจังหวะ 2/2, 2/4 และ 4/4 ไม่ปรากฏการใช้รูปแบบอัตราจังหวะในกลุ่ม 3 จังหวะ การเรียบเรียงบทเพลงสำหรับเปียโนในกลุ่มอัตราจังหวะแบ่ง 3 จังหวะจึงจำเป็นต้องมีการดัดแปลงรูปแบบจังหวะของทำนองเพลงดนตรีพื้นบ้านไทย ปรากฏว่าการดัดแปลงจังหวะทำให้ความเป็นเอกลักษณ์ของทำนองเดิมสูญหายไป จากความคิดเห็นของผู้เรียนให้ความคิดเห็นว่าบทเพลงมีสำเนียงที่ไม่เหมือนบทเพลงไทย และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเรียบเรียงบทเพลงเปียโนให้ความคิดเห็นว่า การเปลี่ยนอัตราจังหวะบทเพลงทำให้สูญเสียเอกลักษณ์ของทำนองเพลงพื้นบ้านไทยด้วยเช่นกัน

ดังนั้นหากต้องการคงลักษณะของเอกลักษณ์ของสำเนียงเพลงพื้นบ้านไทยให้คงอยู่ การเปลี่ยนแปลงอัตราจังหวะของบทเพลงเป็นแบ่ง 3 จังหวะอาจไม่เหมาะสม

2) ด้านเสียงประสานของบทเพลง การเรียบเรียงเสียงประสานแบบดนตรีตะวันตกกับทำนองดนตรีพื้นบ้านไทย พบข้อจำกัดในการใช้คอร์ดในการสร้างเสียงประสานในบทเพลงบางบทเพลง อาทิ บทเพลงระบำตี่กแต่นตำข้าว ตัวอย่างบทเรียนในระดับเกรด 3 ที่ใช้ทำนองเพลงกะโน้บตั้งตองดนตรีพื้นบ้านตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียบเรียงบทเพลงมีความคิดเห็นว่าการทำนองของบทเพลงนี้มีโครงสร้างบันไดเสียงไมเนอร์ธรรมชาติ (Natural Minor) หรือเอโอเลียนโหมด (Aeolian Mode) ทำให้การใช้คอร์ดทบเจ็ดโดมินันท์ไม่เหมาะสมกับทำนองโดยเฉพาะในตอนท้ายของบทเพลง เพราะทำให้บทเพลงมีเสียงประสานแบบดนตรีตะวันตกมากเกินไปและทำให้โครงสร้างของบันไดเสียงเดิมสูญหายไปด้วย ผู้เชี่ยวชาญจึงเสนอแนะให้ใช้โน้ตตัวที่เจ็ดของบันไดเสียงเดิมของทำนองเพลงจะ

ทำให้กลมกลืนมากขึ้น บทเพลงกลองยาวตัวอย่างบทเรียนเปียโนระดับเกรด 3 ที่เน้นการบรรเลงโน้ตเชบิตสองชั้นและการบรรเลงแนวบรรเลงประกอบแบบแนวเบสอัลแบร์ตี ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นว่าไม่ค่อยกลมกลืนกับทำนองจึงแนะนำให้ใช้กลุ่มโน้ตแบบออสตินาโต (Ostinato) จะทำให้บทเพลงมีความกลมกลืนมากกว่า

สาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนแบบตะวันตกที่ใช้ในการเรียบเรียงบทเรียนสำหรับเปียโนโดยใช้ทำนองเพลงพื้นบ้านไทยสามารถทำได้หลายลักษณะ ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้เทคนิคการเรียบเรียงที่เน้นความกลมกลืนและสอดคล้องกับทำนองเดิมเพื่อต้องการรักษาทำนองและลีลาของดนตรีพื้นบ้านไทยไว้ให้ใกล้เคียงกับโครงสร้างของทำนองบทเพลงเดิมมากที่สุด ดังนั้นการเรียบเรียงบทเรียนเปียโนนอกจากคำนึงถึงสาระการเรียนรู้การบรรเลงที่ได้แล้วควรคำนึงถึงความกลมกลืนของบทเพลงที่ไม่ทำให้เอกลักษณ์ของสำเนียงทำนองเพลงดั้งเดิมหายไป ควรคำนึงถึงลักษณะเด่นของแต่ละทำนองเพลงให้มากกว่าการทำซ้ำกับบทเพลงอื่น ๆ ที่ปรากฏในบทเรียนเปียโนที่มีอยู่เดิม นอกจากนี้ความหมายของบทเพลงหรือวิธีการร้องเล่นที่โดดเด่นของดนตรีพื้นบ้านเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยในการออกแบบบทเพลงให้มีรายละเอียดของบทเพลงที่น่าสนใจในบทเพลง

ส่วนที่ 3 นัยสำคัญทางดนตรีศึกษาและการอนุรักษ์ดนตรีพื้นบ้านไทย

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่าการพัฒนาบทเรียนเปียโนควรคำนึงความรูปแบบบทเพลงที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนในลำดับในการเน้นพัฒนาเทคนิคการบรรเลงเปียโนให้กับผู้เรียนและความรู้ทางด้านสาระดนตรีและความมีดนตรีการในการบรรเลงบทเพลง รวมถึงการพัฒนาการบรรเลงเปียโนให้มีความไพเราะและสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกจากการบรรเลงเปียโนได้ซึ่งทักษะการบรรเลงเหล่านี้จำเป็นต่อการพัฒนาผู้เรียนในการบรรเลงบทเพลงเปียโนในระดับสูงต่อไป การใช้ดนตรีพื้นบ้านของชาติต่าง ๆ มาเรียบเรียงเป็นบทเรียนเปียโนมีส่วนช่วยในการพัฒนาการบรรเลงเปียโนให้กับผู้เรียน ซึ่งจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้เห็นได้ว่าดนตรีพื้นบ้านไทยสามารถนำมาเรียบเรียงเป็นบทเรียนสำหรับเปียโนได้เช่นกัน

การพัฒนาบทเรียนสำหรับเปียโนระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยควรมีสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนเป็นไปตามความเหมาะสมของทำนองบทเพลงดนตรีพื้นบ้านที่ใช้หรือลักษณะโครงสร้างของทำนองดั้งเดิม ซึ่งอาจจะทำให้นื้อหาสาระดนตรีและการบรรเลงเปียโนบางส่วนไม่ครบถ้วนตามกรอบที่ศึกษาแต่อาจจะมีสาระเนื้อหาอื่นนอกเหนือจากสาระดนตรีที่พบในบทเรียนเปียโนทั่วไปเพิ่มเติม เช่น การบรรเลงบันไดเสียงเพนตาโทนิค โครงสร้างบันไดเสียงแบบโหมด เป็นต้น การพัฒนาบทเรียนเปียโนที่สมบูรณ์จึงจำเป็นต้องเรียบเรียงบทเพลงจากทำนองเพลงดนตรีพื้นบ้านที่หลากหลายรูปแบบทางดนตรีและเรียบเรียงบทเรียนให้มีความหลากหลายของสาระดนตรี รวมถึงการเรียนการสอนควรใช้บทเพลงเปียโนอื่นประกอบในบทเรียนด้วยเพื่อสร้างประสบการณ์การ

เรียนรู้จากบทเพลงต่าง ๆ ที่หลากหลายของบทเรียน ดังนั้นบทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยในการเรียนการสอนควรมีการใช้บทเรียนเปียโนแบบตะวันตกควบคู่กันไป

นอกจากการพัฒนาบทเรียนเปียโนโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยที่เหมาะสมกับผู้เรียนแล้ว ผู้วิจัยพบว่าการสอนบทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีความสำคัญมากในการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สาระดนตรีที่บทเรียนได้เน้นและประสบการณ์การเรียนรู้ดนตรีพื้นบ้านไทยที่ใช้ในบทเพลง ผู้สอนต้องมีข้อมูลและความรู้ทางดนตรีพื้นบ้านไทยประกอบในการสอนบทเพลงชุดนี้ด้วย จากผลการทดลองใช้ตัวอย่างบทเพลงที่เรียบเรียงขึ้นกับผู้เรียน ผู้เรียนมีความสนใจดนตรีพื้นบ้านและมีความต้องการในการเรียนรู้ดนตรีพื้นบ้านมากขึ้นจากชื่อเพลงและทำนองเพลง รวมถึงผู้เรียนมีความสนใจฟังดนตรีพื้นบ้านดั้งเดิมและอยากทราบถึงรายละเอียดและความหมายของดนตรีพื้นบ้านดั้งเดิม ผู้วิจัยสังเกตว่าการใช้บทเรียนเปียโนโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยในการสอนเปียโนเป็นการกระตุ้นให้เกิดความสนใจในดนตรีพื้นบ้านไทยของผู้เรียนเปียโนได้

ดังนั้นการใช้ชุดเพลงบทเรียนเปียโนที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านให้มีประสิทธิภาพควรมีการรูปแบบการสอนทักษะเปียโนที่เหมาะสมและมีสื่อการสอนประกอบการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ดนตรีพื้นบ้านไทย เช่น วีดิทัศน์การแสดงดนตรีพื้นบ้านประกอบ เป็นต้น

สรุปได้ว่าการศึกษาวิจัยครั้งนี้นอกจากได้กรอบสาระการเรียนรู้ดนตรีสำหรับการบรรเลงเปียโนที่เหมาะสมในแต่ละระดับ การเลือกทำนองดนตรีพื้นบ้านไทยและแนวทางการเรียบเรียงบทเรียนเปียโนที่ใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยแล้ว ยังส่งเสริมการเรียนรู้ดนตรีพื้นบ้านไทยในสังคมปัจจุบันและอนุรักษ์ดนตรีพื้นบ้านไทยโดยการนำดนตรีพื้นบ้านไทยมาใช้ในการเรียนทักษะดนตรีที่เข้าถึงผู้เรียนได้มากขึ้น และมีส่วนช่วยให้คนในสังคมปัจจุบันมีความรู้และความเข้าใจคุณค่าของดนตรีพื้นบ้านไทยเพิ่มมากขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ผู้ที่ต้องการศึกษาและเรียบเรียงบทเพลงควรมีความรู้พื้นฐานทางด้านการเรียบเรียงบทเพลงสำหรับเปียโน โดยเฉพาะการเรียบเรียงบทเพลงที่เหมาะสมกับกระบวนแบบดนตรีต่าง ๆ เพื่อความถูกต้องและเหมาะสมกับบรรเลงเปียโน
2. แนวทางการพัฒนาบทเรียนเปียโนระดับพื้นฐานถึงระดับกลางโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นเพียงแนวทางหนึ่งในการพัฒนาบทเรียนสำหรับเปียโน การศึกษาวิจัยนี้ได้ศึกษาความน่าจะเป็นในการเรียบเรียงบทเรียนสำหรับเปียโนทั้งหมด การนำผลการศึกษาไปใช้อาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับความต้องการในการศึกษาต่อหรือการเรียนการสอนเปียโนที่เหมาะสม

3. การนำบทเรียนสำหรับเปียโนไปใช้ ครูผู้สอนจำเป็นต้องชี้แนะในเรื่องของสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนจากบทเรียนและการเชื่อมโยงความรู้ด้านสังคมและวัฒนธรรมจากดนตรีพื้นบ้านไทยที่ใช้ในบทเรียนด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาดนตรีพื้นบ้านจากตำราและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการคัดเลือกบทเพลงที่นำมาใช้ในการพัฒนาบทเรียน ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านความนิยมหรือดนตรีพื้นบ้านไทยที่เป็นที่รู้จักในกลุ่มผู้เรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อจะได้นำดนตรีพื้นบ้านที่เป็นที่รู้จักหรือได้รับความนิยมของแต่ละกลุ่มของผู้เรียนมาใช้ได้ตามทฤษฎีและหลักการของการนำดนตรีพื้นบ้านมาใช้ในการเรียนการสอนดนตรีมากยิ่งขึ้น

2. การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตเฉพาะการพัฒนาเนื้อหาหรือบทเรียนเปียโน ควรมีการศึกษาแนวทางหรือกลวิธีการสอนเปียโนโดยใช้บทเรียนสำหรับเปียโนที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยได้อย่างเหมาะสมที่สามารถสร้างทัศนคติทางบวกและส่งเสริมการเรียนรู้ดนตรีพื้นบ้านจากบทเรียนที่พัฒนาขึ้นกับผู้เรียนเปียโนได้

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมศิลปากร. (2531). *การอนุรักษ์มรดกไทยกับ 77 ปีกรมศิลปากร*. กรุงเทพมหานคร: รุ่งศิลป์การพิมพ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2528). *ดนตรีพื้นบ้านและศิลปการแสดงของไทย*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์วัฒนธรรมพื้นบ้านแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพมหานคร: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2537). *หลักการของโคตยาสู่การปฏิบัติ: วิธีการด้านดนตรีศึกษาโดยการสอน*.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). *ดนตรีพื้นบ้านท่าโพ: เนื้อหาและการสืบทอด*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2555). *ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล. (2558). การคัดเลือกและศึกษาดนตรีพื้นบ้านไทย.

พิมพ์ชนก สุวรรณธาดา. (2556). การบันทึกโน้ตเพลงไทยสำหรับเดี่ยวเปียโน. *วารสารดนตรีศิลปากร*, 1, 1 (มกราคม - มิถุนายน 2556), 31 - 44.

ภัทรวดี ภูษาภิรมย์. (2552). *วัฒนธรรมดนตรีและเพลงพื้นเมืองภาคกลาง*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มงคล ภิรมย์ครุฑ. (2553). *การพัฒนาแบบฝึกคลาริเน็ตเพื่อบรรเลงเพลงไทย: กรณีศึกษาเพลงเดี่ยวพญาโคก*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2554* (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

สัถยญา สุฉายา. (2543). *เพลงพื้นบ้านศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สัถยญา ภัทรชัย และคณะ. (2528). *องค์ประกอบในการดำเนินชีวิตของชาวบ้าน หมู่บ้านเปิด ตำบลบ้านเปิด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- อรมา กล่ำเจริญ. (2553). *เพลงและการละเล่นพื้นบ้าน*. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- อัมพิกา แสงปิ่น. (2554). *ผลของการจัดหลักสูตรท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์เพลงพื้นบ้านสำหรับนักศึกษา
นอกระบบสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดนนทบุรี.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- เอนก นาวิกมูล. (2548). *เพลงพื้นบ้านภาคกลาง: จากแม่บัวผัน จันทร์ ศิลปินแห่งชาติ.
กรุงเทพมหานคร: พิลาส์สไตล์.*
- เอนก นาวิกมูล. (2550). *เพลงนอกศตวรรษ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพมหานคร: มติชน.
- เอนก นาวิกมูล. (2555). *เกร็ดจากวงเพลง*. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์คำ.

ภาษาอังกฤษ

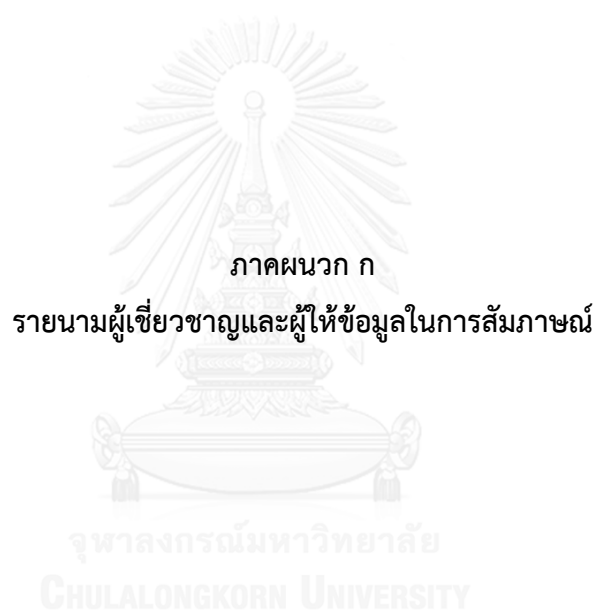
- ABRSM. (2013). *Marking Criteria (Singing): The Associated Board of the Royal Schools of Music.*
- ABRSM. (2015). *Piano Syllabus 2015 & 2016: The Associated Board of the Royal Schools of Music.*
- Akins, joel. (2012). *Passing it on: Traditional lanna music in the modern day city of Chiang Mai*. Bangkok: Institute of Asian Studies Chulalongkorn University.
- Allen, Ray and Hisama, Ellie. (2007). Ruth Crawford Seeger's worlds. *University of Rochester Press.*
- Allmusic. (2014). Béla Bartók Mikrokosmos, progressive pieces (153) for piano in 6 volumes, Sz. 107, BB 105.
- American Orff-Schulwerk Association. (2014). Orff & Keetman.
- Bartók, Bela. (1946). *For Children*: Boosey & Hawkes.
- Bowman, G., Barbara. (2008). Korean Folk Music in Your Curriculum. *Music Educator Journal.*
- Carole, L. Bigler and Watt Valery., LloydWatt. (1998). *Study Suzuki Piano: More than Music*. United State of America: Alfred Publishing.
- Churairat, Music. (2010). The Associated Board of Royal School of Music (ABRSM).
- Cohen, D. Ronald. (2006). *Folk Music The Basic*. New York: Routledge Taylor & Francis Group.
- Comeau, Gilles. (1998). *10 Teachers' Viewpoints on Suzuki Piano*. Canada: CFORP.

- Eösze, László., Houlahan Mícheál and Tacka, Philip. (2001). Kodály, Zoltán *The New Grove Dictionary of Music and Musicians* (2nd ed.): Oxford University.
- Kodály, Zóltan. (1974). *The Selected Writings of Zóltan Kodály*. London: Boosey&Hawkes Music Publishing Ltd.
- Lidiard, Pamela and Round, Michael. (2014). *Teaching Notes for Trinity College London Piano exams 2015 - 2017*: Trinity College London.
- Lyke, James., Enoch, Yvonne and Haydon, Geoffrey. (1996). *Creative Piano Teaching*. Illinois: Stipes Publishing L.L.C.
- Paksa, Katalin. (2000). Zóltan Kodály and the Problems of the Critical Edition of Hungarian Folk Music. *Studia Musicologica Academiae Scientiarum Hungaricae*, 41(4), 321 - 344.
- Paul, L. Frank (1964). Orff and Bresgen as Music Educators. *Music Educators Journal*, 50(4), 58 - 64.
- Pegg, Carole. (2001). Folk Songs. In Stanley Sadie and John Tyrrell (Ed.), *Grove Dictionary* (2nd ed.): Oxford University.
- Ramnarine, Tina Karina. (1996). Folk Music Education: Initiatives in Finland. *Folk Music Journal*(7), 136 - 154.
- Suchoff, Benjamin. (1961). Béla Bartók's Contributions to Music Education. *Journal of Research in Music Education*(9), 3 - 9.
- Suchoff, Benjamin. (1981). Béla Bartók: The Master Musician. *Music Educator Journal*, 68(2), 37 - 35.
- Suchoff, Benjamin. (2002). *Bartók's Mikrokosmos: Genesis, Pedagogy and Style*. The United States of America: The Scarecrow Press, Inc.
- Tick, Judith. (1997). *Ruth Crawford Seeger: a composer's search for American music*. New York: Oxford University Press.
- Trinity, College. (2011). *Piano Syllabus 2012-2014*: Trinity College.
- Uzler, Marianne Gordon, Stewart and Smith, McBride Scott. (2000). *The Well-Tempered Keyboard Teacher* (2nd ed.). The United States of America: Schirmer Books.

- Watts, H. Sarah. (2008). America Folk Songs for Children: Ruth Crawford Seeger's Contributions to Music Education. *Journal of Research in Music Education*.
- Yamaha. (2010). *Piano & Electone Performance Grade*: Yamaha Music Foundation.
- Yamaha. (2014). Yamaha Music Worldwide Education System.

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีพื้นบ้านไทยและการสอนดนตรีระดับชั้นประถมศึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล

อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียบเรียงบทเพลง

อาจารย์ ดร. อโณทัย นิตินพ

รองอธิการบดีสถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา

รายนามผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์

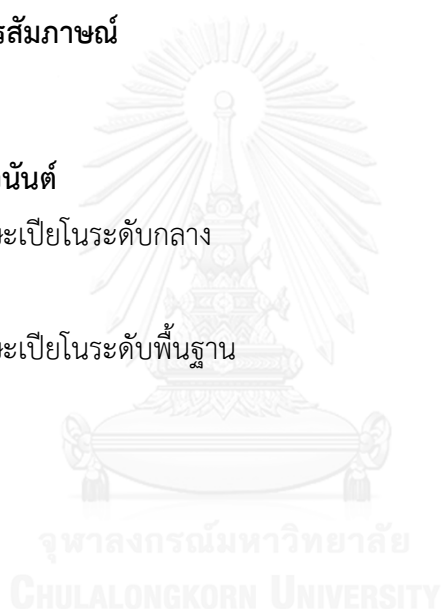
ผู้เรียนวิชาทักษะเปียโน

1. นางสาวปาไลดา รอดอนันต์

นักเรียนวิชาทักษะเปียโนระดับกลาง

2. เด็กชายปริญ อุทัยสุข

นักเรียนวิชาทักษะเปียโนระดับพื้นฐาน

แบบวิเคราะห์สาระทักษะการบรรเลงเปียโนจากบทเพลงสอบในระดับขั้นพื้นฐานถึงระดับกลาง
ของสถาบันสอบเปียโน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของบทเพลง

1.1	ชื่อเพลง	
	ที่มาของเพลง (ถ้ามี)	
1.2	ผู้ประพันธ์	
1.3	สัญชาติผู้ประพันธ์	
1.4	ผู้เรียบเรียง (ถ้ามี)	
1.5	แนวเพลง	☐ บาโรค ☐ คลาสสิก ☐ โรแมนติก ☐ อื่น ๆ ☐ แจ๊ส ☐ ศตวรรษที่ 20 ☐ ดนตรีพื้นบ้าน ระบุ.....
1.6	ระดับ	เกรด..... ☐ ระดับพื้นฐาน ☐ ระดับกลาง
1.7	สถาบันดนตรี	☐ ทรินิตี้ (Trinity College London) ☐ เอบีอาร์เอสเอ็ม (ABRSM) ☐ ยามาฮ่า (Yamaha Music Foundation)
1.8	หนังสือ/ปีที่สอบ	
1.9	ความยาวของ บทเพลง (จำนวนห้อง)ห้อง
1.10	ข้อสังเกตอื่น ๆ	

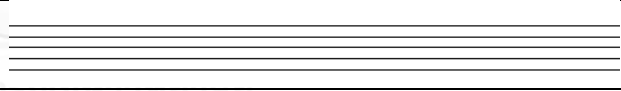
ตอนที่ 2 ข้อมูลองค์ประกอบสาระทักษะการบรรเลงเปียโน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 2.1 เทคนิคการบรรเลง (Technique)

1.	ลักษณะการเดินทำนอง (Passage - work)	
1.1	Diatonic Scales (โน้ต 5 ขึ้นไป)	☐ ไม่มี ☐ มี ประเภท Ascending จำนวนครั้งที่ปรากฏ..... Descending จำนวนครั้งที่ปรากฏ.....
1.2	Chromatic Scales	☐ ไม่มี ☐ มี ประเภท Ascending จำนวนครั้งที่ปรากฏ..... Descending จำนวนครั้งที่ปรากฏ.....
1.3	Broken Chords	☐ ไม่มี ☐ มี ประเภท Ascending จำนวนครั้งที่ปรากฏ..... Descending จำนวนครั้งที่ปรากฏ.....
1.4	Arpeggios	☐ ไม่มี ☐ มี ประเภท Ascending จำนวนครั้งที่ปรากฏ..... Descending จำนวนครั้งที่ปรากฏ.....
1.5	Sequences	☐ ไม่มี ☐ มี ประเภท Ascending จำนวนครั้งที่ปรากฏ..... Descending จำนวนครั้งที่ปรากฏ.....
1.6	ลักษณะการเดินทำนองอื่น ๆ	
2.	การเล่นโน้ตพร้อมกัน	
2.1	Harmonic Intervals (โน้ต 2 ตัว)	☐ ไม่มี ☐ มี ประเภท Major จำนวนครั้งที่ปรากฏ..... Minor จำนวนครั้งที่ปรากฏ..... อื่น ๆ ระบุ.....จำนวนครั้งที่ปรากฏ.....
2.2	Chords (โน้ต 3 ตัวขึ้นไป)	☐ ไม่มี ☐ มี ประเภท Major จำนวนครั้งที่ปรากฏ..... Minor จำนวนครั้งที่ปรากฏ..... Dominant Seventh จำนวนครั้งที่ปรากฏ..... อื่น ๆ ระบุ.....จำนวนครั้งที่ปรากฏ.....
2.3	เคเดนซ์ (Cadence) จบเพลง	☐ Authentic Cadence ☐ Perfect Cadence ☐ Imperfect Cadence ☐ Half Cadence ☐ Plagal Cadence ☐ Deceptive Cadence (Interrupted Cadence)
2.4	ลักษณะการบรรเลงอื่น ๆ	

3. วิธีการบรรเลง		
3.1	การควบคุมลักษณะของเสียง (Articulations)	☐ Staccato ☐ Legato ☐ Non – legato ☐ Slur ☐ Macarto ☐ Tenuto ☐ Accent ☐ Portato ☐ สัญลักษณ์อื่น ๆ ระบุ.....
3.2	โน้ตประดับ (Ornamentations)	☐ ไม่มี ☐ trill ☐ Mordant ☐ อื่น ๆ ☐ Grace note ☐ Glissando ระบุ..... ☐ Tremolo ☐ Turn
3.3	ตำแหน่งของมือบนคีย์เปียโน	☐ Middle Position ☐ 5-finger Position ระยะห่างระหว่างมือทั้ง 2 ข้าง ☐ น้อยกว่าช่วงคู่แปด ☐ ช่วงคู่แปดเดียว ☐ มากกว่าช่วงคู่แปด ☐ มีการย้ายมือเพื่อเล่นโน้ตที่อยู่นอกเหนือจากการวางมือปกติ ☐ มีการกลับนิ้วมือเพื่อเล่นโน้ตที่อยู่นอกเหนือจากการวางมือปกติ ☐ มีการไขว้มือ/ ข้ามมือ ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
3.4	เพเดิล (Pedaling)	☐ ไม่มี ☐ ปรากฏสัญลักษณ์การใช้ Damper pedals ☐ ปรากฏสัญลักษณ์การใช้เพเดิลอื่น ๆ (Una corda – Tre corde) ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2.1 ความมีดนตรีการ (Musicianship)

1. รูปแบบจังหวะ (Rhythm)	
1.1	ค่าโน้ตและตัวหยุดที่ปรากฏ (Note & Rest Values) ☐ WN ☐ HN ☐ QN ☐ 8N ☐ 16 N ☐ 32N ☐ WNR ☐ HNR ☐ QNR ☐ 8NR ☐ 16 NR ☐ 32NR ☐ โน้ตประจุด (Dotted note) ระบุ..... ☐ โน้ตทาย (Tied Note)
1.2	อัตราจังหวะ (Time Signature) ☐ Simple Duple Time ☐ 2/2 ☐ 2/4 ☐ Simple Triple Time ☐ 3/4 ☐ 3/8 ☐ Simple Quadruple Time ☐ 4/2 ☐ 4/4 ☐ Compound Duple Time ☐ 6/8 ☐ 6/4 ☐ Compound Triple Time ☐ 9/8 ☐ 9/4 ☐ Compound Quadruple Time ☐ 12/8 ☐ 12/16 ☐ Complex Time ☐ 5/4 ☐ 7/8
1.3	กลุ่มรูปแบบจังหวะที่ปรากฏ (Rhythmic Patterns) ☐ Anacrusis ☐ Syncopation
2. ระบบเสียง	
2.1	กุญแจเสียง (Clef) ☐ Treble Clef ☐ Bass Clef
2.2	ช่วงเสียง (Range) โน้ตต่ำสุด..... โน้ตสูงสุด..... ☐ น้อยกว่าช่วงคู่แปด ☐ ช่วงคู่แปดเดียว ☐ มากกว่าช่วงคู่แปด
2.3	บันไดเสียง (Key Signature) ชื่อบันไดเสียง..... ☐ Major ☐ minor ☐ Mode..... จำนวนสัญลักษณ์บันไดเสียง..... ระบุ.....
2.4	การแปลงเสียง (Accidental) จำนวนสัญลักษณ์แปลงเสียงที่ปรากฏเพิ่มในเพลง ☐ ไม่มี ☐ เครื่องหมายแฟลต (Flat)..... ☐ เครื่องหมายชาร์ป (Sharp).....

2.5	การเปลี่ยนบันไดเสียง (Modulation)	☐ ไม่มี ☐ Chromatic Modulation ☐ Common – chord Modulation ☐ Common – tone Modulation ☐ Direct Modulation ☐ Monophonic Modulation ☐ Phrase Modulation ☐ Sequential Modulation
3. การแสดงอารมณ์เพลง (Expressions)		
3.1	ความเข้มเสียง (Dynamics)	☐ <i>ppp</i> ☐ <i>pp</i> ☐ <i>p</i> ☐ <i>mp</i> ☐ <i>mf</i> ☐ <i>f</i> ☐ <i>ff</i> ☐ <i>fff</i> ☐ crescendo ☐ decrescendo/diminuendo อื่น ๆ ระบุ.....
3.2	ความเร็วของเพลง (Tempo)	ความเร็วตามเครื่องจับจังหวะ (Metronome mark)=..... คัพทที่ปรากฏตอนต้นของเพลง ระบุ.....
3.3	สัญลักษณ์เปลี่ยนแปลงความเร็ว ภายในบทเพลง	☐ ไม่มี ☐ Accelerando ☐ Ritardando ☐ Stringendo ☐ Rallentando ☐ อื่น ๆ ☐ A tempo ระบุ.....
3.4	ประโยคเพลง (Phrasing)	รูปแบบของประโยคเพลง ☐ 2-bar phrases ☐ 4-bar phrases ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
3.5	สัญลักษณ์อธิบายอารมณ์ ความรู้สึกอื่น ๆ	
4. โครงสร้างของบทเพลง		
4.1	สังคิตลักษณ์	☐ Binary form ☐ Theme and Variations ☐ Ternary form ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
4.2	การย้อน/ส่วนซ้ำ (Repeat sign)	☐ ไม่มี ☐ Da Capo ☐ Repeat Sign ☐ D.S. / Coda ☐ ย้อนประทุน ☐ อื่น ๆ ระบุ..... (Prima Volta, Seconda Volta)
4.3	รูปพรรณ (Texture)	☐ Monophony ☐ Homophony ☐ Polyphony ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
5. รูปแบบแนวบรรเลงประกอบ		
	แนวการบรรเลงประกอบ	☐ Open 5ths / Drone style ☐ Broken chords ☐ Blocked chords ☐ Arpeggiated ☐ Alberti bass style chords ☐ Waltz style ☐ March style ☐ Chorale style

แบบบันทึกและวิเคราะห์ดนตรีพื้นบ้านไทย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของบทเพลง

1.1 ชื่อเพลง				
1.2 แหล่งที่มา	ชุมชน	อำเภอ	จังหวัด	ภาค
1.5 ประเภทเพลง				
1.6 จุดประสงค์ของการร้อง	☐ ประกอบอาชีพ ☐ การละเล่นเด็ก ☐ กล่อมนอน ☐ เกี้ยวพาราสี ☐ อื่น ๆ ระบุ.....		☐ ประกอบพิธีกรรม ☐ การละเล่นเด็กผู้ใหญ่ ☐ ปลอดภัย ☐ เล่าเรื่อง/รำพัน	
1.8 รูปแบบการแสดง	☐ ขับร้อง ☐ เดี่ยว ☐ คู่ ☐ หมู่ ☐ โต้ตอบ ☐ มีการปรบมือประกอบ ☐ เครื่องดนตรี ☐ ดัด ☐ สี ☐ ดี ☐ เป่า ☐ มีการละเล่นประกอบ ☐ มีการระบำประกอบ ☐ อื่น ๆ ระบุ.....			
1.9 ข้อสังเกตอื่น	 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY			

1.10 บันทึกโน้ตเพลง/ คำร้อง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทางดนตรี

1.	จังหวะ	
1.1	อัตราส่วนจังหวะ (Time Signature)	
1.2	รูปแบบจังหวะ (Rhythmic Patten)	
2.	บันไดเสียง	
2.3	บันไดเสียง/โหมดเสียง	☐ Tetrachord ☐ Pentatonic scale ☐ Major Scale ☐ minor Scale ☐ Mode ☐ อื่น ๆ ระบุ..... ระบุ
3.	โครงสร้างของบทเพลง	
3.1	สัจคีตลักษณ์	☐ Binary form ☐ Rondo ☐ Ternary form ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
3.2	การย่อ/การซ้ำทำนอง	☐ ไม่มี ☐ มี ระบุ.....
3.3	จังหวะขึ้นต้นเพลง	☐ ตรงจังหวะแรก ☐ อนาคูสิท (Anacrusis) ☐ อื่น ๆ ระบุ.....
3.4	ข้อสังเกตอื่น ๆ	

ภาคผนวก ค
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงเปียโนจากบทเพลงสอบของสถาบัน
ดนตรีทั้ง 3 สถาบัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผลวิเคราะห์ข้อมูลเพลงสอบเปียโนระดับเกรด 1 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีอิมพัลส์เริ่ม ระดับเกรด 1	อัตรารังไข่						รูปแบบรังไข่		วงเสียง			บันไดเสียงและเครื่องหมายเพลงเสียง				เปลี่ยนบันไดเสียง	
		Simple		Compound		Complex	Anacrusis	Syncopation	ทาบ	ค่าสุด	สูงที่สุด	ความกว้าง 1 ช่วงเสียง	ชื่อ	ประเภท	Key sig #	key sig b		
		Dup	Tri	Qua	Tri													Qua
1	Aletta: Lesson 5 from Op. 42	-	-	-	-	-	-	-	✓	G2	A5	มากกว่า	C	Major	-	-	-	บันไดเสียง
2	Minuet in G: No. 2 from 12 Minuets	-	-	-	-	-	-	-	✓	D2	C6	มากกว่า	G	Major	1	-	✓	Dominant
3	The Lincolnshire Posner*	-	-	-	-	-	✓	-	✓	F2	C5	มากกว่า	F	Major	-	1	✓	Dominant
4	Das Schaeffelbild (The Rocking Horse)	-	-	-	-	-	✓	-	✓	G3	G5	มากกว่า	C	Major	-	-	✓	minor 3rd
5	L'wet taller (Falling Leaves)	-	-	-	-	-	-	-	✓	A2	G5	มากกว่า	A	minor	-	-	-	-
6	El cant dels ocells (The Song of the Birds)	-	-	-	-	-	✓	-	✓	E3	B5	มากกว่า	A	minor	-	-	-	-
7	Clarke The Giant's Coming	-	-	-	-	5/4	✓	-	✓	A1	E6	มากกว่า	A	minor	-	-	-	-
8	Calypso Joe: No. 9	-	-	-	-	-	-	-	✓	C3	F5	มากกว่า	F	Major	-	1	-	-
9	Imitbu (Bird at the Feeding Box): No. 19	-	-	-	-	-	-	-	✓	D3	E5	มากกว่า	C	Major	-	-	-	-
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีอิมพัลส์ ระดับเกรด 1	อัตรารังไข่						รูปแบบรังไข่		วงเสียง			บันไดเสียงและเครื่องหมายเพลงเสียง				เปลี่ยนบันไดเสียง	
		Simple		Compound		Complex	Anacrusis	Syncopation	ทาบ	ค่าสุด	สูงที่สุด	ความกว้าง 1 ช่วงเสียง	ชื่อ	ประเภท	Key sig #	key sig b		
		Dup	Tri	Qua	Tri													Qua
1	Minuet	-	-	-	-	-	-	-	✓	G2	E5	มากกว่า	D	Major	2	-	✓	Dominant
2	Melody in C	2/4	-	-	-	-	-	-	✓	B2	G5	มากกว่า	C	Major	-	-	-	-
3	Dance of the Hours	-	-	-	-	-	✓	-	✓	G2	E6	มากกว่า	C	Major	-	-	-	-
4	Donkey Trot	2/4	-	-	-	-	-	✓	✓	A1	E6	มากกว่า	C	Major	-	-	-	-
5	Swing's the Thing	-	-	-	-	-	-	-	✓	F4	C6	มากกว่า	C	Major	-	-	-	-
6	Ghostly Conversations	-	-	-	-	-	-	-	✓	E2	D6	มากกว่า	Eb	minor	-	ระบุไม่ชัดเจน	-	-
7	The Owl and the Pussy Cat	2/2	-	-	-	-	-	-	✓	D2	G5	มากกว่า	D	Major	2	-	-	-
8	Red Square March	-	-	-	-	-	-	-	✓	G2	A4	มากกว่า	A	minor	-	-	-	-
9	Rebbit Rag	-	-	-	-	-	-	-	✓	C2	A5	มากกว่า	C	Major	-	-	-	-
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีอิมพัลส์ ระดับเกรด 13	อัตรารังไข่						รูปแบบรังไข่		วงเสียง			บันไดเสียงและเครื่องหมายเพลงเสียง				เปลี่ยนบันไดเสียง	
		Simple		Compound		Complex	Anacrusis	Syncopation	ทาบ	ค่าสุด	สูงที่สุด	ความกว้าง 1 ช่วงเสียง	ชื่อ	ประเภท	Key sig #	key sig b		
		Dup	Tri	Qua	Tri													Qua
1	Development	-	-	4/4	-	-	-	-	✓	G3	F4	มากกว่า	C	Major	-	-	-	-
2	Lullaby of a Harp on the Moon	-	-	-	-	-	-	-	✓	B3	G5	มากกว่า	C	Major	-	-	-	-
3	Mountain Climbing	-	-	-	-	-	-	-	✓	B2	D5	มากกว่า	C	Major	-	-	-	-
4	Happy Day	-	-	-	-	-	-	-	✓	G3	D5	มากกว่า	G	Major	1	-	-	-
5	A Hippo Planet	-	-	-	-	-	-	-	✓	G3	G4	octave	C	Major	-	-	-	-
6	London Bridge is falling down	-	-	-	-	-	-	-	✓	F#3	E5	มากกว่า	G	Major	1	-	-	-
7	Beat Drum!	-	-	-	-	-	-	-	✓	C3	G4	มากกว่า	C	minor	-	ระบุไม่ชัดเจน	-	-
8	Juggling Jellybeans	-	-	-	-	-	-	-	✓	B2	E5	มากกว่า	C	Major	-	-	-	-

ผลวิเคราะห์ข้อมูลเพลงสอเปียโนระดับเกรด 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเพลง สถาบันดนตรีเยอรมัน ระดับเกรด 2	อักษรกิจวะ						รูปแบงัฒวะ			ชวงเสียง				บันไดเสียงและเครื่องนขมยแบคเสียง			เปลี่ยนบันไดเสียง	
		Simple		Compound		Complex	Anacrusis	Syncopation	ชล	พห	ค้ำทุค	สูงทุค	ควมก้าง 1 ชวงเสียง	ชือ	ปรนท	Key sig #	key sig b		บันไดเสียง
		Dup	Tri	Qua	Dup														
1	Impertinence, HWV 494	-	-	-	-	-	✓	-	✓	F3	B5	มกทก้า	G	minor	-	2	-	up Major 3	
2	Minuet in C	-	-	3/4	-	-	✓	-	✓	C2	E6	มกทก้า	C	Major	-	-	-	V, VI	
3	Cantabile: 1st movt from Sonatina No. 4 in G	-	-	-	-	-	✓	-	✓	A2	B5	มกทก้า	G	Major	1	-	-	Dominant	
4	Serenade espagnole (Spanish Serenade), Op. 34	-	-	3/8	-	-	✓	-	✓	E3	B5	มกทก้า	A	minor	-	-	-	-	
5	Lullaby	-	-	-	6/8	-	-	✓	✓	C3	F6	มกทก้า	C	Major	-	-	-	-	
6	Gukuk im Vensteck (Hide-and-Seek)	2/4	-	-	-	-	✓	-	✓	F3	D6	มกทก้า	F	Major	-	1	-	-	
7	I'm an Old Cowhand	-	-	4/4	-	-	✓	-	✓	F2	F5	มกทก้า	F	Major	-	1	-	-	
8	Prelude No. 1	2/4	-	-	-	-	✓	-	✓	C3	D6	มกทก้า	-	Atonal	-	-	-	V of V	
9	Gochou no Koushin (March of the Geese)	2/4	-	-	-	-	✓	-	✓	G2	C5	มกทก้า	C	Major	-	-	-	-	
ลำดับ	ชื่อเพลง สถาบันดนตรีอิตาลี ระดับเกรด 2	อักษรกิจวะ						รูปแบงัฒวะ			ชวงเสียง				บันไดเสียงและเครื่องนขมยแบคเสียง			เปลี่ยนบันไดเสียง	
1	Gavotte	-	-	4/4	-	-	✓	-	✓	A2	G5	มกทก้า	C	Major	-	-	-		Dominant
2	Ländler	-	-	3/4	-	-	✓	-	✓	F3	C6	มกทก้า	G	Major	1	-	-		-
3	Allegro un peu (ours from Giselle)	2/4	-	-	-	-	✓	-	✓	G2	B5	มกทก้า	G	Major	1	-	-	Subdominant	
4	Willow, tit-willow (from The Mikado)	-	-	-	6/8	-	✓	-	✓	C3	A5	มกทก้า	G	Major	1	-	-	Dominant	
5	Mexican March	-	-	4/4	-	-	✓	-	✓	A3	A5	มกทก้า	A	minor	-	-	-	-	
6	Street Beat	-	-	4/4	-	-	✓	-	✓	D3	B5	มกทก้า	C	Blue	-	-	-	-	
7	Freudich/Feelidious	2/4	-	-	-	-	✓	-	✓	D2	D6	มกทก้า	D	Major	2	-	-	-	
8	The Penguin Parade	-	-	4/4	-	-	✓	-	✓	C2	C6	มกทก้า	C	Major	-	-	-	Dominant	
9	The Swing Detectives	-	-	4/4	-	-	✓	-	✓	C1	E6	มกทก้า	C	Blue	-	-	-	-	
ลำดับ	ชื่อเพลง สถาบันดนตรีอิตาลี ระดับเกรด 12	อักษรกิจวะ						รูปแบงัฒวะ			ชวงเสียง				บันไดเสียงและเครื่องนขมยแบคเสียง			เปลี่ยนบันไดเสียง	
1	Spinning Wheel	2/2	-	-	-	-	✓	-	✓	F3	D5	มกทก้า	G	Major	1	-	-		-
2	Quiet Dusk	2/2	-	-	-	-	✓	-	✓	A3	E5	มกทก้า	A	minor	-	-	-		-
3	Lovely Kittens	-	-	3/4	-	-	✓	-	✓	G3	E5	มกทก้า	G	Major	1	-	-	-	
4	A Small Avalanche	-	-	-	6/8	-	✓	-	✓	A2	A4	มกทก้า	A	minor	-	-	-	-	
5	Cookie Boogie	-	-	4/4	-	-	✓	-	✓	F2	E5	มกทก้า	F	Major	-	1	-	Dominant	

ผลวิเคราะห์ข้อมูลบทเพลงสอบเปียโนระดับเกรด 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีสยามอิมเมียม ระดับเกรด 2	ประวัติเพลง				สิ่งตีพิมพ์				การชี้ขาด				รูปแบบ			
		2 ห้อง	4 ห้อง	อื่นๆ	อื่นๆ	Ter	T&V	อื่นๆ	R	Da capo	D.S./coda	ประยุ	อื่นๆ	Mono	Poly	Homo	อื่นๆ
1	Impertinence, HWV 494	✓	✓	-	-	✓	-	✓	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
2	Minuet in C	✓	-	-	-	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-
3	Cantabile: 1st movt from Sonata No. 4 in G	-	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
4	Sérénade espagnole (Spanish Serenade), Op. 34	-	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
5	Lullaby	-	✓	-	-	-	-	Thru	-	-	-	-	-	-	✓	-	-
6	Gukuk im Versteck (Hide-and-Seek)	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	✓	-	-	-	✓	-	-
7	I'm an Old Cowhand	✓	-	-	-	-	-	Thru	-	-	-	-	-	-	✓	-	-
8	Prelude: No. 1	✓	-	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	✓	-	-	-
9	Gachou no Koushin (March of the Geese)	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
ชื่อเพลงสอบ																	
ลำดับ	สถาบันดนตรีสวีเดน ระดับเกรด 2	ประวัติเพลง				สิ่งตีพิมพ์				การชี้ขาด				รูปแบบ			
1	Gavotte	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-
2	Ländler	✓	-	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
3	Allergo un peu laire (from Gessle)	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	-	✓	-	-
4	Willow, fit willow (from The Mikado)	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-
5	Mexican March	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	-
6	Street Beat	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-
7	Freudich/Felicitous	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-
8	The Penguin Parade	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-
9	The Swing Detectives	-	-	Thru	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	-
ชื่อเพลงสอบ																	
ลำดับ	สถาบันดนตรีสยามสา ระดับเกรด 12	ประวัติเพลง				สิ่งตีพิมพ์				การชี้ขาด				รูปแบบ			
1	Spinning Wheel	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
2	Quiet Dusk	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-
3	Lovely Kittens	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-
4	A Small Avalanche	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	-
5	Cookie Boogie	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	✓	-	-	-	✓	-	-

ผลวิเคราะห์ข้อมูลเพลงสอบเปียโนระดับเกรด 2 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีเยอรมัน ระดับเกรด 2	ลักษณะการกำเนินทำนอง						ชนิดุ้				คอร์ด้				เดเนนซ์		
		Diatonic	Chromatic	Broken C.	Apesgio	Sequence	M/P	m	d	A	M	m	d	A	V7th	อื่น ๆ	ระหว่างท่อน	ตอนจบ
1	Impetence, HWV 494	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
2	Minuet in C	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
3	Cantabile: 1st movt from Sonatina No. 4 in G	✓	✓	-	-	-	3, 4	3	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
4	Serenade espagnole (Spanish Serenade), Op. 34	-	-	-	-	-	-	3	-	✓	✓	-	-	✓	-	-	Half C.	Perfect C.
5	Lullaby	-	-	-	-	✓	6, 8	-	-	✓	✓	-	-	-	-	-	Half C.	Plagal C.
6	Gukukim Versteck (Hide-and-Seek)	-	-	-	-	-	3, 4, 5	3	-	4	✓	-	-	-	พลิกกลับ	-	Perfect C.	Perfect C.
7	I'm an Old Cowhand	-	-	✓	-	-	3, 6	3	-	✓	✓	-	-	-	-	-	-	Perfect C.
8	Prelude: No. 1	✓	-	✓	-	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
9	Gachou no Koushin (March of the Geese)	-	-	-	-	-	2, 3, 5, 6	2, 6	-	-	✓	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีจีน ระดับเกรด 2	ลักษณะการกำเนินทำนอง						ชนิดุ้				คอร์ด้				เดเนนซ์		
1	Gavotte	✓	-	✓	-	✓	3	m	d	A	M	m	d	A	V7th	อื่น ๆ	ระหว่างท่อน	ตอนจบ
2	Ländler	-	-	✓	-	-	2	3	-	-	✓	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
3	Allegro un peu loure (from Giselle)	-	-	-	✓	-	3, 4, 8	3	-	4	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
4	Willow, tit-willow (from The Mikado)	-	-	-	-	-	2, 3, 4, 6	7	-	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
5	Mexican March	-	✓	-	-	-	2, 3	3	-	-	✓	-	-	-	-	-	Half C.	Plagal C.
6	Street Beat	-	-	-	-	-	4	3	-	-	✓	-	-	-	พลิกกลับ	-	Perfect C.	Perfect C.
7	Freudich/Felicitous	-	-	✓	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.
8	The Penguin Parade	✓	-	-	-	✓	2, 3	3	-	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Half C.
9	The Swing Detectives	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Cluster	-	Perfect C.	Perfect C.
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีเยอรมัน ระดับเกรด 12	ลักษณะการกำเนินทำนอง						ชนิดุ้				คอร์ด้				เดเนนซ์		
1	Spinning Wheel	-	-	✓	-	-	3, 4	m	d	A	M	m	d	A	V7th	อื่น ๆ	ระหว่างท่อน	ตอนจบ
2	Quiet Disk	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
3	Lovely Kittens	-	-	✓	-	-	2	3	-	-	✓	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
4	A Small Avalanche	✓	-	✓	-	-	3, 4, 5	3	-	2	-	-	-	-	-	-	Half	Perfect
5	Cookie Boogie	-	-	-	-	-	3	3	-	4	-	-	-	add2	-	-	Perfect C. (V)	Half C.

ผลวิเคราะห์ข้อมูลเพลงสอบเปียโนระดับเกรด 3

ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีเยอรมัน ระดับเกรด 3	ผู้ประพันธ์	กระบวนแบบ	จำนวนห้องเพลง	คำโน้ต						คีย์								
					WN	HN	QN	8 th N	16 th N	32 th N	WN	HN	QN	8 th N	16 th N	32 th N			
1	Allegro: 1st movt from Sonata in C, Op. 36 No. 1 The Bonny Gray Ey'd Mom	Muzio Clementi (1752 - 1822) Jeremiah Clarke (1674 - 1707)	ดนตรีคลาสสิก	38	✓	✓	✓	✓	-	-	-	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-
2	Minuet, Kp. 40 (L. 337)	Domenico Scarlatti (1685 - 1757)	ดนตรีคลาสสิก	24	-	✓	✓	✓	-	-	-	QN	HN	-	-	-	-	-	-
3	A Stormy Coast: No. 7 from In Southern Seas	Walter Carroll (1869 - 1955)	ดนตรีคลาสสิก	29	✓	✓	✓	✓	-	-	-	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-
4	Pastorale na svijetl jgurat Op. 31 No. 8	V.I. Bebbikov (1866 - 1920)	ดนตรีคลาสสิก	23	✓	✓	✓	✓	-	-	-	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-
5	Ya se murio el burro (The Donkey has Died)	Trad. Spanish Arr. Carol Barratt	ดนตรีที่นับวัน	29	✓	-	✓	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-
6	Moodly Pham Blues	Franklyn Gettleck (1968 -)	สัจ/สัจ	22	✓	-	✓	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-
7	Moody Pham Blues	Franklyn Gettleck (1968 -)	ดนตรีที่นับวัน	22	✓	-	✓	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-
8	Cotton Reel	Nikki Iles (1963 -)	สัจ/สัจ	37	-	✓	✓	✓	-	-	-	HN/QN	-	-	-	-	-	-	-
9	Jack is Sad: from Jack be nimble, Jack be quick...	Philip Meritt (1947 -)	ศตวรรษที่ 20	27	-	✓	✓	✓	-	-	-	HN/QN	-	-	-	-	-	-	-
ชื่อเพลงสอบ																			
สถาบันดนตรีเยอรมัน ระดับเกรด 3																			
1	Allegro (from Sonata in G)	Josef Haydn (1732 - 1809)	ดนตรีคลาสสิก	24	-	✓	✓	✓	-	-	-	HN	-	-	-	-	-	-	-
2	Bird-catcher's Song (from The Magic Flute)	W.A. Mozart (1756 - 1791)	ดนตรีคลาสสิก	23	-	-	✓	✓	-	-	-	8N	-	-	-	-	-	-	-
3	Study, op. 37 no. 34	Henry Lemoine (1786 - 1854)	ดนตรีคลาสสิก	60	-	-	✓	✓	-	-	-	QN	-	-	-	-	-	-	-
4	Dance of the Little Swans (from Swan Lake)	P.I. Tchaikovsky ()	ดนตรีคลาสสิก	20	-	✓	✓	✓	-	-	-	8N	-	-	-	-	-	-	-
5	The Highway Robber (from For Children)	Béla Bartók (1881 - 1945)	ดนตรีที่นับวัน	21	-	✓	✓	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-
6	Hound Dog	Jerry Leiber (1933 - 2011), Mike Stoller (1933 -)	สัจ/สัจ	28	✓	✓	✓	✓	-	-	-	HN	-	-	-	-	-	-	-
7	Sad Song	Alexander F. Johnson (1968 -)	ศตวรรษที่ 20	25	✓	✓	✓	✓	-	-	-	HN	✓	-	-	-	-	-	-
8	The Rainbow	Ray Moore (1939 -)	ศตวรรษที่ 20	24	-	✓	✓	✓	-	-	-	HN/QN	-	-	-	-	-	-	-
9	Square Dance	Milary Tadmah-Robins (1947 -)	ศตวรรษที่ 20	36	-	-	✓	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-
ชื่อเพลงสอบ																			
สถาบันดนตรีเยอรมัน ระดับเกรด 11																			
1	Gypsy Dance	G. Verdi	ดนตรีคลาสสิก	16	-	✓	✓	✓	-	-	-	HN	-	-	-	-	-	-	-
2	Minuet	L. Mozart	ดนตรีคลาสสิก	16	-	✓	✓	✓	-	-	-	HN	-	-	-	-	-	-	-
3	Musette	C.W. Gluck	ดนตรีคลาสสิก	16	✓	✓	✓	✓	-	-	-	HN	-	-	-	-	-	-	-
4	Jam in C	Yamaha	สัจ/สัจ	14	✓	-	✓	✓	-	-	-	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-
5	Libertadime (Yamaha edition)	F. Liszt (Arr. Yamaha)	ดนตรีคลาสสิก	36	-	-	✓	✓	-	-	-	HN/QN	✓	-	-	-	-	-	-
6	Hungarian Dance No.5 (Yamaha edition)	J. Brahms (Arr. Yamaha)	ดนตรีคลาสสิก	36	-	✓	✓	✓	-	-	-	HN	-	-	-	-	-	-	-

ผลวิเคราะห์ข้อมูลเพลงสอบเปียโนระดับเกรด 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีสยามอิมเมจิ ระดับเกรด 3	อัตรารังหระ										รูปแบบจังหวะ				วงเสียง			บันไดเสียงและเครื่องหมายเพลงเสียง				เบสิคบันไดเสียง	
		Simple			Compound			Complex	Anacrusis	Syncopation	ขอล	ท่า	ค่าทศ	สูงที่สุด	ความกว้าง 1 ช่วงเสียง	ชื่อ	ประเภท	Key sig #	key sig b	มี	บันไดเสียง			
		Dup	Tri	Qua	Dup	Tri	Qua																	
1	Allegro: 1st movt from Sonata in C, Op. 36 No. 1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	C2	B5	ไมเจอร์	C	Major	-	-	✓	Dominant Parallel m.		
2	The Bonny Gray Ey'd Morn	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	✓	✓	D2	G5	ไมเจอร์	Bb	Major	-	2	✓	Dominant			
3	Minuet, Kp. 40 (L. 357)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	F2	A5	ไมเจอร์	C	minor	-	3	✓	Subdominant			
4	A Stormy Coast: No. 7 from In Southern Seas	-	-	4/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	G1	C6	ไมเจอร์	G	minor	-	2	-	-			
5	Pastushok na svireli Igraet Op. 31 No. 8	2/4	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	B3	E6	ไมเจอร์	B	minor	2	-	-	-			
6	Ya se mursh el burro (The Donkey has Died)	-	-	4/4	-	-	-	✓	-	-	✓	✓	B1	G5	ไมเจอร์	B	minor	2	-	-	-			
7	Moody Prawn Blues	-	-	-	6/8	-	-	-	-	-	✓	✓	D1	G5	ไมเจอร์	D	minor	-	1	-	-			
8	Cotton Reel	-	-	3/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	D2	G5	ไมเจอร์	G	Major	1	-	-	-			
9	Jack is Sad: from Jack be nimble, Jack be quick...	-	-	3/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	A2	B5	ไมเจอร์	A	minor	-	-	-	-			
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีสยามอิมเมจิ ระดับเกรด 3	Simple			Compound			Complex	Anacrusis	Syncopation	วงเสียง		ค่าทศ	สูงที่สุด	ความกว้าง 1 ช่วงเสียง	ชื่อ	ประเภท	Key sig #	key sig b	มี	บันไดเสียง			
1	Allegro (from Sonata in G)	2/4	-	-	-	-	-				-	-										✓	✓	F#2
2	Bird-catcher's Song (from The Magic Flute)	-	-	3/4	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	G2	D6	ไมเจอร์	G	Major	1	-	-	-			
3	Study, op. 37 no. 34	-	-	3/8	-	-	-	-	-	-	✓	✓	G2	A5	ไมเจอร์	E	minor	1	-	✓	Relate M.			
4	Dance of the Little Swans (from Swan Lake)	-	-	4/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	B2	E5	ไมเจอร์	E	minor	1	-	-	-			
5	The Highway Robber (from For Children)	-	-	4/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	F2	C5	ไมเจอร์	F	Major	-	1	-	-			
6	Hound Dog	-	-	4/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	C2	E5	ไมเจอร์	C	Blue	-	-	-	-			
7	Sad Song	2/2	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	E2	A5	ไมเจอร์	E	minor	1	-	✓	Parallel M			
8	The Rainbow	-	-	4/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	D3	F5	ไมเจอร์	A	minor	-	-	-	-			
9	Square Dance	2/4	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	D2	A5	ไมเจอร์	D	Major	2	-	-	-			
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีสยามอิมเมจิ ระดับเกรด 11	Simple			Compound			Complex	Anacrusis	Syncopation	วงเสียง		ค่าทศ	สูงที่สุด	ความกว้าง 1 ช่วงเสียง	ชื่อ	ประเภท	Key sig #	key sig b	มี	บันไดเสียง			
1	Gypsy Dance	-	-	4/4	-	-	-				-	-										-	✓	✓
2	Minuet	-	-	3/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	F2	G5	ไมเจอร์	F	Major	-	1	✓	Dominant			
3	Musette	2/2	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	F4	C6	ไมเจอร์	F	Major	-	1	-	-			
4	Jam in C	-	-	4/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	G2	G5	ไมเจอร์	G	Major	1	-	-	-			
5	Libesträume (Yamaha edition)	-	-	-	6/8	-	-	-	-	-	✓	✓	B#2	D#5	ไมเจอร์	F	Major	-	1	✓	-			
6	Hungarian Dance No.5 (Yamaha edition)	2/2	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	A2	D6	ไมเจอร์	D	minor	-	1	-	-			

ผลวิเคราะห์ข้อมูลเพลงสอบเปียโนระดับเกรด 3 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเพลง สถาบันดนตรีฮาร์โมนี ระดับเกรด 3	ลักษณะการตีโน้ตทาง						ระดับ						เดเนซ				
		Diatonic	Chromatic	Broken C.	Arpeggio	Sequence	M/P	m	d	A	M	m	d	A	V7th	อื่น ๆ	รวมทั้งหมด	เดเนซ
1	Allegro: 1st. movt. from Sonatina in C, Op. 36 No. 1	✓	-	✓	-	✓	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
2	The Bonny Grey Ey'd Morn	✓	-	✓	-	✓	3	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
3	Minuet, Kp. 40 (L. 357)	-	-	-	-	-	3	3	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
4	A Stormy Coast: No. 7 from In Southern Seas	✓	-	-	✓	-	2,3,4	3	5	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Playgt C.
5	Pastushok na svirel'igraet Op. 31, No. 8	✓	-	-	-	-	5,6	-	-	✓	-	-	-	-	✓	-	Half C.	Perfect C.
6	Ya se muró el burro (The Donkey has Died)	-	-	-	-	-	3,5	3	5	-	-	-	-	-	✓	-	Half C.	Perfect C.
7	Moody Pravn Blues	-	-	-	-	-	-	37	5	-	-	-	-	✓	-	-	-	Perfect C.
8	Cotton Reel	-	✓	-	-	-	356	3	-	-	✓	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
9	Jack is Sack: from Jack be nimble, Jack be quick...	-	-	-	-	-	235	3	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	Perfect C.
ลำดับ	ชื่อเพลง สถาบันดนตรีฮาร์โมนี ระดับเกรด 3	ลักษณะการตีโน้ตทาง						ระดับ						เดเนซ				
1	Allegro (from Sonatina in G)	-	-	✓	-	-	3,5,6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
2	Bird-catcher's Song (from The Magic Flute)	✓	-	✓	-	-	3	-	5	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
3	Study, op. 37 no. 34	-	-	-	-	-	3	3	-	-	-	-	-	✓	-	-	Perfect C.	Perfect C.
4	Dance of the Little Swans (from Swan Lake)	✓	-	✓	-	✓	2,4,5	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.
5	The Highway Robber (from For Children)	-	-	-	-	-	5	7	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	Perfect C.
6	Hound Dog	-	-	-	-	-	-	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.
7	Sad Song	-	-	-	-	-	5	3	-	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Picardie 3rd
8	The Rainbow	-	-	-	-	-	3,4,5	3	-	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
9	Square Dance	-	-	-	-	-	3,4,8	3,7	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
ลำดับ	ชื่อเพลง สถาบันดนตรีฮาร์โมนี ระดับเกรด 11	ลักษณะการตีโน้ตทาง						ระดับ						เดเนซ				
1	Gypsy Dance	-	-	✓	-	-	2,3	-	-	-	✓	-	-	-	✓	-	Half C.	Perfect C.
2	Minuet	-	-	✓	-	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
3	Musette	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.
4	Jam in C	-	-	-	-	-	4,5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
5	Libestaine (Yamaha edition)	-	-	✓	-	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.
6	Hungarian Dance No.5 (Yamaha edition)	-	-	-	-	✓	2,6	3,6	-	-	✓	-	-	-	-	-	Half	Perfect C.

ผลวิเคราะห์ข้อมูลบทเพลงสอบเปียโนระดับเกรด 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีเยอรมัน ระดับเกรด 4	สูตรจังหวะ										รูปแบบจังหวะ				วงเสียง				บันไดเสียงและเครื่องหมายแบ่งเสียง				เปลี่ยนบันไดเสียง	
		Simple			Compound			Complex	Anacrusis	Syncopation	เวลา	ท่า	ค่าจุด	สูงจุด	ความกว้าง 1 ช่วงเสียง	ชื่อ	ประเภท	Key sig #	key sig b	มี	บันไดเสียง	วงเสียง		เปลี่ยนบันไดเสียง	
		Dup	Tri	Qua	Dup	Tri	Qua															ช่วงเสียง	เปลี่ยนบันไดเสียง		
1	Tempo di Minuetto, No. 3 from Six pieces très faciles, Op. 52	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	C2	E6	มากกว่า	C	Major	-	-	✓	Subdominant			เปลี่ยนบันไดเสียง		
2	La lulline (The Mischievous Sprite)	2/4	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	E2	B5	มากกว่า	A	Major	3	-	✓	Dominant			เปลี่ยนบันไดเสียง		
3	Bourrée: 3rd movt. from Paritta in G minor	2/2	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	D2	Bb5	มากกว่า	G	minor	-	2	✓	relate Major			เปลี่ยนบันไดเสียง		
4	Canción para dormir una muñeca (Lullaby for a Doll); No. 7	2/4	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	G2	D6	มากกว่า	G	minor	-	2	-	-			เปลี่ยนบันไดเสียง		
5	Hei, zham ja i aczie (I know of a Pleasant Meadow)	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	A2	G5	มากกว่า	A	Major	3	-	-	-			เปลี่ยนบันไดเสียง		
6	Jägeredechen (Huntsman's Song); No. 7	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	A2	Bb5	มากกว่า	F	Major	-	1	✓	Dominant			เปลี่ยนบันไดเสียง		
7	Indian Pony Race	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	A1	C6	มากกว่า	A	minor	-	-	-	relate Major			เปลี่ยนบันไดเสียง		
8	In the Shed	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	C2	C6	มากกว่า	C	Blue	-	-	-	-			เปลี่ยนบันไดเสียง		
9	Progulka (Promenade); No. 2	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	C2	C6	มากกว่า	C	Major	-	-	✓	Borrow			เปลี่ยนบันไดเสียง		
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีอิตาลี ระดับเกรด 4	สูตรจังหวะ										รูปแบบจังหวะ				วงเสียง				บันไดเสียงและเครื่องหมายแบ่งเสียง				เปลี่ยนบันไดเสียง	
1	Presto, 3rd movt. from Sonata in A, Hob. XVII/26	2/4	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	A2	E6	มากกว่า	A	Major	3	-	✓	Dominant			เปลี่ยนบันไดเสียง		
2	Soldiers' Chorus (from Faust)	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	F2	B5	มากกว่า	Bb	Major	-	2	✓	Dominant			เปลี่ยนบันไดเสียง		
3	Allievo moderato (1st movt. from Sonata, op. 300)	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	G2	B5	มากกว่า	G	Major	1	-	✓	relate minor			เปลี่ยนบันไดเสียง		
4	Der Schmeiterling und die Blume	-	3/4	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	F2	G6	มากกว่า	C	Major	-	-	✓	subdominant			เปลี่ยนบันไดเสียง		
5	Sonatina no. 16	2/4	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	C2	C6	มากกว่า	G	minor	-	2	-	-			เปลี่ยนบันไดเสียง		
6	Forty Winks	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	A2	G5	มากกว่า	E	minor	1	-	-	-			เปลี่ยนบันไดเสียง		
7	Garden Path	-	3/4	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	A2	F5	มากกว่า	D	minor	-	1	-	-			เปลี่ยนบันไดเสียง		
8	Matsuri	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	C2	G5	มากกว่า	G	Major	1	-	-	-			เปลี่ยนบันไดเสียง		
9	Cucumber Jam	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	E2	D6	มากกว่า	E	minor	1	-	-	-			เปลี่ยนบันไดเสียง		
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีรัสเซีย ระดับเกรด 10	สูตรจังหวะ										รูปแบบจังหวะ				วงเสียง				บันไดเสียงและเครื่องหมายแบ่งเสียง				เปลี่ยนบันไดเสียง	
1	La candeur	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	C3	G5	มากกว่า	C	Major	-	-	✓	Dominant			เปลี่ยนบันไดเสียง		
2	Minuet	-	3/4	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	D3	G5	มากกว่า	G	Major	2	-	-	-			เปลี่ยนบันไดเสียง		
3	The Trumpet	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	C3	A5	มากกว่า	C	Major	-	-	✓	Dominant			เปลี่ยนบันไดเสียง		
4	A Simple Melody	2/4	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	A2	G5	มากกว่า	D	Major	2	-	✓	Dominant			เปลี่ยนบันไดเสียง		
5	Asian Princess	-	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	C3	A5	มากกว่า	A	minor	-	-	-	-			เปลี่ยนบันไดเสียง		
6	Spinning Song	2/4	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	D2	C5	มากกว่า	A	Major	-	1	-	-			เปลี่ยนบันไดเสียง		
7	Arabesque	2/4	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	A2	A5	มากกว่า	A	minor	-	-	-	-			เปลี่ยนบันไดเสียง		
8	German Dance	-	3/4	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	D3	D6	มากกว่า	D	Major	2	-	-	-			เปลี่ยนบันไดเสียง		
9	Musette	2/2	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	E3	G5	มากกว่า	G	Major	1	-	-	-			เปลี่ยนบันไดเสียง		

ผลวิเคราะห์ข้อมูลบทเพลงสอบเปียโนระดับเกรด 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเพลง สถาบันคีอียอร์เธม ระดับเกรด 4	ประเมินเพลง				สังคีตลักษณะ				การจำทวน				รูปแบบ			
		2 ห้อง	4 ห้อง	อื่นๆ	อื่นๆ	Ter	T&V	อื่นๆ	R	Da capo	D.S./coda	ประพจน์	อื่นๆ	Mono	Poly	Homo	อื่นๆ
		✓	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓
1	Tempo di Menuetto. No. 3 from Six pieces très faciles, Op. 52					✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-
2	La Lutine (The Mischievous Sprite)					✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
3	Bourrée: 3rd movt from Partita in G minor					✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
4	Cancion para abomir una muñeca (Lullaby for a Doll): No. 7					✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
5	Hej, znam ja i azlike (I Know of a Pleasant Meadow)					✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
6	Jägerleichen (Huntsman's Song): No. 7					✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
7	Indian Pony Race					✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
8	In the Shed					✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
9	Propolka (Pomeňak): No. 2					✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
ลำดับ	ชื่อเพลง สถาบันคีอียอร์เธม ระดับเกรด 4	ประเมินเพลง				สังคีตลักษณะ				การจำทวน				รูปแบบ			
1	Presto (3rd movt from Sonata in A, Hob. XVII/26)	✓	-	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-
2	Soldiers' Chorus (from Faust)	✓	-	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-
3	Alllegro moderato (1st movt from Sonatine, op. 30)		✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-
4	Der Schmetteling und die Blume		✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
5	Sonatina no. 16		✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
6	Forty Whirls		✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
7	Garden Path		✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
8	Mitsuri		✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
9	Cucumber Jam		✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
ลำดับ	ชื่อเพลง สถาบันคีอียอร์เธม ระดับเกรด 10	ประเมินเพลง				สังคีตลักษณะ				การจำทวน				รูปแบบ			
1	La candeur	✓	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-
2	Minuet	✓	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-
3	The Trumpet		✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-
4	A Simple Melody		✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-
5	Asian Princess		✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-
6	Spinning Song		✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-
7	Arabesque		✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-
8	German Dance		✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-
9	Musette		✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-

ผลวิเคราะห์ข้อมูลบทเพลงสอบเปียโนระดับเกรด 4 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเพลง สถาบันดนตรีบิรชานธี ระดับเกรด 4	ลักษณะการศึกษาค้นคว้าเบื้องต้น				ขั้นพื้นฐาน				คอซุค				เทคนิค			
		Diatonic	Chromatic	Broken C.	Arpeggio	Sequence	M/P	m	d	A	M	m	d	A	V7th	อื่น ๆ	ระหว่างท่อน
1	Tempo di Menuetto: No. 3 from Six pieces (18th. faciles, Op. 52)	✓	✓	✓	-	-	3,4,5,6	-	-	✓	✓	-	-	✓	-	Perfect C.	Perfect C.
2	La lulline (The Mischievous Sprite)	✓	-	✓	✓	-	3,4,5	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
3	Bourée: 3rd movt from Partita in G minor	✓	✓	✓	-	-	3	3	-	✓	✓	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
4	Cancion para dormir una mulata (Lullaby for a Doll): No. 7	-	-	-	-	-	3	-	-	✓	✓	-	-	-	-	Perfect C.	Picardie 3rd
5	Høj, znam ja i azlie (I know of a Pleasant Meadow)	✓	✓	-	-	✓	3,5,6	3	4,5	-	-	-	-	-	-	-	chromatic
6	Jägerliedchen (Huntsman's Song): No. 7	-	-	-	✓	-	2,3,8	3,6	5	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
7	Indian Pony Race	✓	-	✓	-	✓	3,4,5	-	-	✓	✓	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
8	In the Shed	-	✓	-	-	-	6	6	5,7	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
9	Populka (Pomegranak): No. 2	✓	-	✓	-	-	2,3,6	2,3,7	-	✓	✓	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
ลำดับ	ชื่อเพลง สถาบันดนตรีบิรชานธี ระดับเกรด 4	ลักษณะการศึกษาค้นคว้าเบื้องต้น				ขั้นพื้นฐาน				คอซุค				เทคนิค			
1	Presto (3rd movt from Sonata in A, 18th. XVII/28)	✓	-	✓	✓	-	3,4,5,8	-	5	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
2	Soldiers' Chorus (from Faust)	✓	-	✓	✓	-	3,6	7	-	✓	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
3	Allegro moderato (1st movt from Sonatine, op. 300)	✓	-	✓	-	-	3	-	-	✓	✓	-	-	✓	-	Perfect C.	Perfect C.
4	Der Schmetterling und die Blume	✓	✓	✓	-	-	2,4,5,6	3	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
5	Sonatina no. 16	✓	-	✓	-	-	3,6,8	3,6	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
6	Ferry Winks	-	✓	-	✓	-	-	7	5	-	-	-	✓	-	-	Perfect C.	Perfect C.
7	Garden Path	-	✓	-	✓	-	3,4,6	3,7,6	-	✓	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
8	Matsuri	-	-	✓	-	-	3,5,6	6	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Borrow C.
9	Cucumber Jam	-	-	-	-	✓	4,5	3	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.
ลำดับ	ชื่อเพลง สถาบันดนตรีบิรชานธี ระดับเกรด 10	ลักษณะการศึกษาค้นคว้าเบื้องต้น				ขั้นพื้นฐาน				คอซุค				เทคนิค			
1	La candeur	✓	-	-	-	✓	3,5	3,6,7	-	-	✓	-	-	✓	-	Half C.	Plagal C.
2	Minuet	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
3	The Trumpet	-	-	✓	-	✓	3,5	6	-	✓	✓	-	-	✓	-	Half C.	Perfect C.
4	A Simple Melody	-	-	-	-	-	3,6,5	-	-	✓	-	-	-	✓	-	Half C.	Perfect C.
5	Alan Princess	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C. Picardie 3rd
6	Spinning Song	✓	✓	-	-	-	3,5	-	-	4	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
7	Arabesque	✓	-	-	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	✓	-	Half C.	Perfect C.
8	German Dance	-	-	-	✓	✓	3	3,7	-	-	✓	-	-	✓	-	Perfect C.	Perfect C.
9	Musette	✓	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.

ผลวิเคราะห์ข้อมูลเพลงสอบเปียโนระดับเกรด 5

ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ	ผู้ประพันธ์	จำนวนบรรทัด	จำนวนข้อเพลง				คำไม้				นิ้ว						
				WN	HN	QN	8 ⁿ N	16 ⁿ N	32 ⁿ N	นิ้วซ้าย	นิ้วขวา	เชื่อม	WN	HN	QN	8 ⁿ N	16 ⁿ N	32 ⁿ N
1	Prelude in C minor, No. 2	J. S. Bach (1685 - 1750)	40	-	-	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Allegro non tanto: 1st movt from Sonata in G, Op. 19 No. 1	J. L. Dussek (1760 - 1812)	36	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	Adagio: 2nd movt from Sonata in Bb, B. 571	L. J. Reyel (1757 - 1831)	29	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4	L'orage (The Storm): No. 13	J. F. Burgmüller (1806 - 1874)	29	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Gaimanette: No. 3	R.M. Gier (1875 - 1956)	44	-	✓	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6	Am Abend (In the Evening): No. 2	H. Hofmann (1842 - 1902)	51	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7	Este a szelekysehel (An Evening in the Village): No. 5	Bela Bartok (1881 - 1945)	55	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
8	Cache-cache (Hide-and-Seek): No. 4	A. Tansman (1897 - 1986)	37	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9	60s Swing: No. 1	Evelien Vis (1956 -)	34	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ	ผู้ประพันธ์	จำนวนบรรทัด	จำนวนข้อเพลง				คำไม้				นิ้ว						
ลำดับ	สถาบันดนตรีที่รับผิดชอบระดับเกรด 5	ผู้ประพันธ์	จำนวนบรรทัด	WN	HN	QN	8 ⁿ N	16 ⁿ N	32 ⁿ N	นิ้วซ้าย	นิ้วขวา	เชื่อม	WN	HN	QN	8 ⁿ N	16 ⁿ N	32 ⁿ N
1	Giga in D minor	Richard Jones (- 1744)	18	-	-	✓	✓	✓	✓	-	ON	-	✓	-	-	✓	✓	✓
2	Capriccio in G	D. Scarlatti (1685 - 1757)	60	-	-	✓	✓	✓	✓	-	-	-	-	-	-	✓	✓	✓
3	Rondo (3rd movt from Sonata in F, op. 168)	Anton Diabelli (1781 - 1858)	64	-	-	✓	✓	✓	✓	-	ON	-	-	-	✓	✓	✓	✓
4	Andantino (from Sonata on Themes from The Magic Flute)	Meritz Vogel (1846 - 1922)	47	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	8 ⁿ N	-	-	-	-	✓	✓	✓
5	Dedicatoria (from CuENTOS de la Juventud, op.1)	E. Granados (1867 - 1916)	24	-	-	✓	✓	✓	✓	-	8 ⁿ N	-	-	-	-	✓	✓	✓
6	Minuet, op. 8 no. 10	A. Gossette (1877 - 1957)	62	-	-	✓	✓	✓	✓	-	HN, QN, 8 ⁿ N	-	-	-	-	✓	✓	✓
7	Miner Trumpet Man	W. Gillock (1917 - 1993)	38	-	-	✓	✓	✓	✓	-	8 ⁿ N	-	-	-	✓	✓	✓	✓
8	Spanish Dancer (from Les Miroirs de Miro)	Edwin Robourgh (- 1937)	36	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	HN, QN	-	-	-	✓	✓	✓	✓
9	What to do when it rains	Gareth Balch (- 1969)	34	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	8 ⁿ N	✓	-	-	✓	✓	✓	✓
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ	ผู้ประพันธ์	จำนวนบรรทัด	จำนวนข้อเพลง				คำไม้				นิ้ว						
ลำดับ	สถาบันดนตรีที่รับผิดชอบระดับเกรด 9	ผู้ประพันธ์	จำนวนบรรทัด	WN	HN	QN	8 ⁿ N	16 ⁿ N	32 ⁿ N	นิ้วซ้าย	นิ้วขวา	เชื่อม	WN	HN	QN	8 ⁿ N	16 ⁿ N	32 ⁿ N
1	A Walt Clock	C. Czerny	24	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-
2	The Magic Flute	W.A. Mozart	24	-	-	✓	✓	✓	✓	-	-	-	HN, QN	-	-	-	-	-
3	An Old French Song	P.I. Tchaikovsky	32	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	HN	-	-	-	✓	-	-	-
4	La Fiecia	Yamaha	25	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	ON	✓	-	-	-	-	-	-
5	The First Snow	R. Schumann	31	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	ON	-	-	-	✓	-	-	-
6	Minuet	G.F. Handel	25	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	HN	-	-	-	-	-	-	-
7	Serenade	K.E. Ann	38	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	HN	✓	-	-	✓	-	-	-
8	Deep in the Forest	M. Shikawa	25	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	HN	-	-	-	✓	-	-	-
9	Waltz op. 18 (4tr)	F. Chopin	59	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	HN	-	-	-	✓	-	-	-
10	Minuet	S. Takel	25	-	✓	✓	✓	✓	✓	-	HN	-	-	-	✓	-	-	-

ผลวิเคราะห์ข้อมูลบทเพลงสอบเปียโนระดับเกรด 5 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีอเมริกัน ระดับเกรด 5	อิตาลีจังหวะ										รูปแบบงัฆวะ				วงดนตรี		บันไดเสียงและเครื่องหมายแปดเสียง				บันไดเสียง	
		Simple			Compound			Complex	Anacrusis	Syncopation	ชอล	ฟา	ค้ำชุด	สูงชุด	ความกว้าง 1 ช่วงเสียง	ชื่อ	ประเภท	Key sig #	key sig b	มี	บันไดเสียง		
		Dup	Tri	Qua	Dup	Tri	Qua																
1	Prelude in C minor, No. 2	-	3/4	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	D2	B5	มากกว่า	C	minor	-	3	✓	Relate M		
2	Allegro non tanto: 1st movt from Sonata in G, Op. 19 No. 1	-	-	4/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	G1	E6	มากกว่า	G	Major	1	-	✓	V of V		
3	Adagio: 2nd movt. from Sonata in Bb, B. 571	2/4	-	-	-	-	-	✓	-	-	✓	✓	Bb1	F6	มากกว่า	Bb	Major	-	2	✓	Dominant		
4	L'orage (The Storm), No. 13	-	-	4/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	D1	F6	มากกว่า	D	minor	-	1	✓	Parallel M		
5	Galamenter, No. 3	-	-	-	-	-	5/4	-	-	-	✓	✓	D2	B5	มากกว่า	D	Major	2	-	-	-		
6	Am Abend (In the Evening), No. 2	-	-	-	6/8	-	-	-	-	-	✓	✓	D2	G6	มากกว่า	G	Major	1	-	✓	Dominant		
7	Este a székelybél (An Evening in the Village), No. 5	-	3/4	4/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	E2	E6	มากกว่า	E	minor	ระบุโน้ตเพลง	-	-	-		
8	Cache-cache (Hide-and-Seek), No. 4	-	-	4/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	C2	G5	มากกว่า	C	Major	-	-	-	-		
9	60s Swings, No. 1	-	-	4/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	Db2	Bb5	มากกว่า	Eb	Major	-	3	-	-		
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีสวีเดน ระดับเกรด 5	อิตาลีจังหวะ										รูปแบบงัฆวะ				วงดนตรี		บันไดเสียงและเครื่องหมายแปดเสียง				บันไดเสียง	
		Simple			Compound			Complex	Anacrusis	Syncopation	ชอล	ฟา	ค้ำชุด	สูงชุด	ความกว้าง 1 ช่วงเสียง	ชื่อ	ประเภท	Key sig #	key sig b	มี	บันไดเสียง		
		Dup	Tri	Qua	Dup	Tri	Qua																
1	Gaja in D minor	-	-	-	-	12/8	-	✓	-	-	✓	✓	A1	C#6	มากกว่า	D	minor	-	1	✓	Dominant		
2	Capriccio in G	2/4	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	D2	B5	มากกว่า	G	Major	1	-	✓	Dominant		
3	Rondo (3rd movt. from Sonata in F, op. 168)	-	-	6/8	-	-	-	-	-	-	✓	✓	F2	Eb6	มากกว่า	F	Major	-	1	✓	Dominant		
4	Andantino (from Sonata on Themes from The Magic Flute)	-	-	6/8	-	-	-	-	-	-	✓	✓	F2	A6	มากกว่า	F	Major	-	1	-	-		
5	Dedications (from CuENTOS de la Juventud, op.1)	2/4	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	C2	G5	มากกว่า	F	Major	-	1	-	-		
6	Minatures, op. 8 no. 10	-	-	6/8	-	-	-	-	-	-	✓	✓	B1	D6	มากกว่า	B	minor	2	-	✓	Dominant		
7	Mister Trumpet Man	-	-	4/4	-	-	-	-	-	✓	✓	✓	C2	C6	มากกว่า	C	Major	-	-	-	-		
8	Spanish Dancer (from Les Miroirs de Alro)	-	3/4	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	E2	A5	มากกว่า	E	minor	ระบุโน้ตเพลง	-	✓	Dominant		
9	What to do when it rains	-	-	4/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	A1	E6	มากกว่า	A	Major	3	-	-	-		
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีเยอรมัน ระดับเกรด 9	อิตาลีจังหวะ										รูปแบบงัฆวะ				วงดนตรี		บันไดเสียงและเครื่องหมายแปดเสียง				บันไดเสียง	
		Simple			Compound			Complex	Anacrusis	Syncopation	ชอล	ฟา	ค้ำชุด	สูงชุด	ความกว้าง 1 ช่วงเสียง	ชื่อ	ประเภท	Key sig #	key sig b	มี	บันไดเสียง		
		Dup	Tri	Qua	Dup	Tri	Qua																
1	A Wall Clock	-	-	4/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	G2	C6	มากกว่า	C	Major	-	-	✓	Dominant		
2	The Magic Flute	-	-	4/4	-	-	-	✓	-	-	✓	✓	B2	G5	มากกว่า	G	Major	1	-	-	-		
3	An Old French Song	2/4	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	G2	F5	มากกว่า	G	minor	-	2	-	-		
4	La Fiesta	-	-	4/4	-	-	-	-	-	✓	✓	✓	D#3	D5	มากกว่า	C	Major	-	-	-	-		
5	The First Sorrow	2/4	-	-	-	-	-	✓	-	-	✓	✓	E2	G5	มากกว่า	E	minor	1	-	-	-		
6	Minuet	-	3/4	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	C2	B5	มากกว่า	F	Major	-	1	✓	Dominant		
7	Serenade	-	-	4/4	-	-	-	-	-	-	✓	✓	C3	F5	มากกว่า	F	Major	-	1	-	-		
8	Deep in the Forest	-	3/4	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	E3	F5	มากกว่า	E	minor	1	-	✓	Dominant		
9	Waltz op. 18 (Aur)	-	3/4	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	B2	G6	มากกว่า	F	Major	-	1	✓	Subdominant		
10	Minuet	-	3/4	-	-	-	-	-	-	-	✓	✓	G2	B5	มากกว่า	G	Major	1	-	-	-		

ผลวิเคราะห์ข้อมูลบทเพลงสอบเปียโนระดับเกรด 5 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีรัตนโกสินทร์ ระดับเกรด 5	ระดับความเข้มของเสียง										ลักษณะความเร็ว				การเปลี่ยนแปลงระหว่างเพลง				ศัพท์เพิ่มเติม
		ppp	pp	p	mp	mf	f	ff	fff	cresc.	dim.	mf	ความเร็ว	ศัพท์ประกอบ	rit.	rall.	accel.	a tempo	fermata	
1	Prelude in C minor, No. 2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2	Allegro non tanto: 1st movt. from Sonata in G, Op. 19 No. 1	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	Adagio: 2nd movt. from Sonata in Bb, B. 371	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	L'orage (The Storm), No. 13	-	✓	✓	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Gaudente, No. 3	-	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6	Am Abend (In the Evening), No. 2	-	✓	✓	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	Este a sabedyeche (An Evening in the Village), No. 5	✓	✓	✓	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8	Cheche-acheche (Hide and Seek), No. 4	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9	60s Swing, No. 1	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีรัตนโกสินทร์ ระดับเกรด 5	ระดับความเข้มของเสียง										ลักษณะความเร็ว				การเปลี่ยนแปลงระหว่างเพลง				ศัพท์เพิ่มเติม
		ppp	pp	p	mp	mf	f	ff	fff	cresc.	dim.	mf	ความเร็ว	ศัพท์ประกอบ	rit.	rall.	accel.	a tempo	fermata	
1	Giga in D minor	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	66	Allegro	-	-	-	-	-	-
2	Capriccio in G	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	92	Allegro	-	-	-	-	-	-	-
3	Rondo (3rd movt. from Sonata in F, op. 168)	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	84	Allegretto	-	✓	-	-	-	✓	
4	Andantino (from Sonata on Themes from The Magic Flute)	-	✓	✓	-	✓	-	-	-	✓	-	-	112	Andantino	✓	-	-	-	✓	
5	Dedications (from Cuernios de la Juventud, op.1)	-	✓	✓	-	✓	-	-	-	✓	-	-	72	Andantino	✓	-	-	-	✓	
6	Milshaur's op. 8 no. 10	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	88	Allegro agitato	✓	-	-	-	✓	
7	Master Trumpet Man	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	100	with a pronounced beat	-	-	-	-	✓	
8	Spanish Dancer (from Les Mirrors de Mir)	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	84	Grazioso	-	✓	-	-	✓	
9	What to do when it rains	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	80	Andante	✓	-	-	-	✓	
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีรัตนโกสินทร์ ระดับเกรด 9	ระดับความเข้มของเสียง										ลักษณะความเร็ว				การเปลี่ยนแปลงระหว่างเพลง				ศัพท์เพิ่มเติม
		ppp	pp	p	mp	mf	f	ff	fff	cresc.	dim.	mf	ความเร็ว	ศัพท์ประกอบ	rit.	rall.	accel.	a tempo	fermata	
1	A Vain Clock	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	ไม่ระบุ	Moderato	-	-	-	-	-	
2	The Magic Flute	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	ไม่ระบุ	Moderato	-	-	-	-	-	
3	An Old French Song	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	ไม่ระบุ	Andantino	-	-	-	-	-	
4	La Fiesta	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	ไม่ระบุ	Allegro	-	-	-	-	-	
5	The First Snow	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	ไม่ระบุ	Andante	-	-	-	✓	-	
6	Menuet	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	ไม่ระบุ	Allegretto	-	-	-	-	-	
7	Serenade	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	ไม่ระบุ	Medium tempo	-	-	-	-	✓	
8	Deep in the Forest	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	ไม่ระบุ	Andantino	✓	-	-	-	✓	
9	Waltz op. 18 (A#)	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	ไม่ระบุ	Vivo	-	-	-	-	-	
10	Menuet	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	ไม่ระบุ	Allegretto	-	-	-	-	-	

ผลวิเคราะห์ข้อมูลบทเพลงสอบเปียโนระดับเกรด 5 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีอิตาลีอิมเมจิ ระดับเกรด 5	ประวัติเพลง				ลักษณะเพลง				การขับขาน				รูปพรรณ				
		2 ห้อง	4 ห้อง	อื่นๆ	อื่นๆ	Bi	Ter	T&V	อื่นๆ	R	Da capo	D.S./coda	ประทุ	อื่นๆ	Mono	Poly	Homo	อื่นๆ
1	Prelude in C minor: No. 2	✓	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
2	Allegro non tanto: 1st movt from Sonata in G, Op. 19 No. 1	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
3	Adagio: 2nd movt from Sonata in Bb, B. 571	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-
4	L'orage (The Storm): No. 13	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	-	✓	-	-
5	Gaillarde: No. 3	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
6	Am Abend (In the Evening): No. 2	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
7	Estre a székelyköl (An Evening in the Village): No. 5	-	✓	-	-	-	-	-	Rondo	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
8	Cache-cache (Hide-and-Seek): No. 4	✓	-	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
9	60s Swing: No. 1	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีอิตาลีอิมเมจิ ระดับเกรด 5	ประวัติเพลง				ลักษณะเพลง				การขับขาน				รูปพรรณ				
1	Giga in D minor	✓	-	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
2	Capriccio in G	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
3	Rondo (3rd movt from Sonata in F, op. 148)	✓	✓	-	-	-	-	-	Rondo	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
4	Andantino (from Sonata on Themes from The Magic Flute)	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
5	Dedicatona (from CuENTOS de la Juventud, op.1)	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
6	Minutaire, op. 8 no. 10	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
7	Mister Trumpet Man	✓	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
8	Spanish Dancer (from Les Mirrors de Miro)	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
9	What to do when it rains	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีอิตาลีอิมเมจิ ระดับเกรด 9	ประวัติเพลง				ลักษณะเพลง				การขับขาน				รูปพรรณ				
1	A Walt Clock	2 ห้อง	4 ห้อง	อื่นๆ	อื่นๆ	Bi	Ter	T&V	อื่นๆ	R	Da capo	D.S./coda	ประทุ	อื่นๆ	Mono	Poly	Homo	อื่นๆ
2	The Magic Flute	-	✓	-	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	✓	-
3	An Old French Song	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-
4	La Fiesta	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-
5	The First Sorrow	-	✓	-	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-
6	Minuet	✓	✓	-	-	-	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	✓	-
7	Serenade	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
8	Deep in the Forest	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-
9	Waltz op. 18 (Arr.)	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	-	✓	-
10	Minuet	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	✓	-	-	-	✓	-

ผลวิเคราะห์ข้อมูลเพลงสอบเปียโนระดับเกรด 5 (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีฮิวอี้เอเซีย ระดับเกรด 5	ลักษณะการกำนันทำนอง				ขั้วผู้				คอรัค				เทคนิค			
		Diatonic	Chromatic	Broken C.	Arpeggio	Sequence	M.P	m	d	A	M	m	d	A	V7th	อื่นๆ	ระหว่างพ้อง
1	Prelude in C minor, No. 2	-	-	✓	✓	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
2	Allegro non tanto: 1st movt from Sonata in G, Op. 19 No. 1	✓	-	✓	-	-	3,6	3	-	-	-	-	-	✓	-	Interrupt C.	Perfect C.
3	Adagio, 2nd movt from Sonata in Bb, B. 571	✓	✓	✓	✓	3,6,8	3	-	-	✓	-	-	-	✓	-	Half C.	Perfect C.
4	L'orage (The Storm), No. 13	-	✓	-	✓	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
5	Gaillarde, No. 3	-	-	✓	-	3,5	3,6	-	-	✓	-	-	-	-	พิกทิส	Half C.	Perfect C.
6	Am Abend (In the Evening), No. 2	✓	-	✓	✓	3	3,6	-	-	✓	-	-	-	✓	พิกทิส	Half C.	Perfect C.
7	Este a székelyköl (An Evening in the Village), No. 5	-	-	✓	-	3	3	-	-	✓	-	-	-	✓	พิกทิส	Half C.	Perfect C.
8	Cachecache (Hide-and-seek), No. 4	-	-	-	-	2,4	3	-	-	✓	-	-	-	✓	พิกทิส	-	Chromatic
9	60s Swing, No. 1	✓	-	✓	-	4,5	3,6,7	-	-	✓	-	-	-	✓	พิกทิส	-	Chromatic
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีฮิวอี้เอเซีย ระดับเกรด 5	ลักษณะการกำนันทำนอง				ขั้วผู้				คอรัค				เทคนิค			
1	Giga in D minor	✓	-	✓	-	✓	3,6	3	-	-	✓	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
2	Capriccio in G	✓	-	✓	-	✓	3,8	3,6	5	-	-	-	-	-	พิกทิส	Perfect C.	Perfect C.
3	Rondo (3rd movt from Sonata in F, op. 168)	✓	✓	-	✓	✓	3	-	-	-	✓	-	-	-	พิกทิส	Perfect C.	Perfect C.
4	Andantino (from Sonata on Themes from The Magic Flute)	✓	✓	✓	✓	3,4,5,6	3,7,6	-	4	✓	-	-	-	✓	พิกทิส	Perfect C.	Perfect C.
5	Dedicatória (from Cuarentos de la Juventud, op.1)	-	-	✓	-	3	3	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
6	Miniature, op. 8 no. 10	✓	-	✓	-	3,5,6,8	3,6	5,6	-	-	-	-	-	✓	-	Half C.	Perfect C.
7	Mister Trumpet Man	✓	✓	✓	-	5	2	-	-	✓	-	-	-	✓	-	-	Perfect C.
8	Spanish Dancer (from Les Mirrors de Miro)	✓	-	✓	✓	4,5	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C Picardie 3 rd
9	What to do when it rains	✓	-	-	-	2,3,4,5	3	-	-	✓	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
ลำดับ	ชื่อเพลงสอบ สถาบันดนตรีฮิวอี้เอเซีย ระดับเกรด 9	ลักษณะการกำนันทำนอง				ขั้วผู้				คอรัค				เทคนิค			
1	A Wall Clock	✓	-	✓	-	✓	2,3	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
2	The Magic Flute	✓	-	-	-	2,4,5	3	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
3	An Old French Song	✓	✓	-	-	4,5,6	3	-	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
4	La Fiesta	-	-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	Chromatic
5	The First Sorrow	✓	-	-	-	4,5	3,7,6	-	-	✓	-	-	-	✓	พิกทิส	Perfect C.	Perfect C.
6	Minuet	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
7	Serenade	-	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	Add 2	Half C.	Perfect C.
8	Deep in the Forest	✓	-	-	-	3,4,5	3	-	-	-	-	-	-	-	-	Half C.	Perfect C.
9	Waltz op. 18 (Arr.)	✓	-	✓	-	2,3,4	2,3,6	-	-	-	-	-	-	-	-	Perfect C.	Perfect C.
10	Minuet	✓	-	-	-	3,7	-	-	-	✓	-	-	-	✓	-	Half C.	Perfect C.

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสาระดนตรีและเทคนิคการบรรเลงชุดเพลงไมโครคอสมอส
จากบทวิเคราะห์เพลงของเบนจามิน ชูคอฟ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ข้อมูลวิเคราะห์ชุดเพลงไม้โครคอสโมส เล่ม 1 จากบทวิเคราะห์ของเบนจามิน ชูคอฟ

No	Songs Name	Bars	Material	เทคนิค		Touch	Time	Note	Musicianship		Folk Air.
				Hands					Key	Expression	
1	Six Unison Melodies	8	-	1 – 2 octave		Legato	4/4	Note: WNJHNQNI Rest: HN/QR Phrase mark	-	Phrasing: regular and irregular structure	-
2	Six Unison Melodies	8	-	1 – 2 octave		Legato	4/4	Note: WNJHNQNI Rest: HN/QR Phrase mark	-	Phrasing: regular and irregular structure	-
3	Six Unison Melodies	12	-	1 – 2 octave		Legato	4/4	Note: WNJHNQNI Rest: HN/QR Phrase mark	-	Phrasing: regular and irregular structure	-
4	Six Unison Melodies	8	-	1 – 2 octave		Legato	4/4	Note: WNJHNQNI Rest: HN/QR Phrase mark	-	Phrasing: regular and irregular structure	-
5	Six Unison Melodies	13	-	1 – 2 octave		Legato	4/4	Note: WNJHNQNI Rest: HN/QR Phrase mark	-	Phrasing: regular and irregular structure	-
6	Six Unison Melodies	9	-	1 – 2 octave		Legato	4/4	Note: WNJHNQNI Rest: HN/QR Phrase mark	-	Phrasing: regular and irregular structure	-
7	Dotted Note	14	-	-		Legato	-	HN dotted	-	-	-
8	Repetition	16	-	- 5 – note range in two positions - Black key		Legato, Non - Legato	-	-	key of G	-	-
9	Syncopation	14	-	-		Legato	Syncopation	The tie	-	-	-
10	With Alternate Hand	24	Classic	Black key		Legato	3/4 Syncopation	-	Bartok devised key signature	-	New Composed

ข้อมูลวิเคราะห์ชุดเพลงไมโครคอสมอส เล่ม 1 จากบทวิเคราะห์ของเบนจามิน ชูคอฟ (ต่อ)

No	Songs Name	Bars	Material	เทคนิค		Touch	Time	Note	Musicianship		Folk Arr.
				Hands					Key	Expression	
11	Parallel Motion	16	-	-	Legato	-	- similar motion - 10 th interval	Mixolydian Mode	-	-	
12	Reflection	18	-	Hand Independence	Legato	2/2, 3/2 subdivide	-	RH - major LH - minor	-	-	
13	Change of Position	16	-	5 - note range in two positions	Legato	-	-	-	Ternary form	-	
14	Question and Answer* Ensemble	18	-	- 5 - note range in three positions - Accompanying techniques	Legato	-	-	-	-	-	
15	Village Song	13	-	- 5 - note range in four positions - Black key	Legato	-	-	- Bartok devised key signature - Accidentals	Ternary Form	-	
16	Parallel Motion with Change of Position	22	-	- 5 - note range in two positions	Legato	Syncopation	-	two voices, same direction, 10 th interval - Contrary Motion - Key of C.	-	-	
17	Contrary Motion (1)	16	Folk	- Hand Independence, counter point - Black key LH, Only	Legato	Syncopation	-	Accidental	symmetrical Ternary form	-	
18	Four Unison Melodies	10	-	playing of various melodic intervals	Legato	-	Rest: HN separated sing ()	-	Marcato	-	
19	Four Unison Melodies	13	-	playing of various melodic intervals	Legato	-	rest: HN separated sing ()	-	Marcato	-	
20	Four Unison Melodies	16	-	playing of various melodic intervals	Legato	-	rest: HN separated sing ()	-	Marcato	-	
21	Four Unison Melodies	16	-	playing of various melodic intervals	Legato	-	rest: HN separated sing ()	-	Marcato	-	
22	Imitation and Counterpoint	16	-	Hand Independence, counterpoint	Legato	-	-	treble clef in LH G tonality	<i>f</i>	-	
23	Imitation and Inversion	12	-	Hand Independence, counterpoint	Legato	-	-	melodic line: bass clef in LH	<i>f</i>	-	

ข้อมูลวิเคราะห์ชุดเพลงไมโครคอสมอส เล่ม 1 จากบทวิเคราะห์ของเบนจามิน ชูคอฟ (ต่อ)

No	Songs Name	Bars	Material	เทคนิค		Time	Note	Musicianship		Folk Afr.
				Hands	Touch			Key	Expression	
24	Pastorale	24	Folk	Black key	Legato	3/4 Syncopation	rest: HN	A Major (key sig.)	<i>p</i> balance ternary form	New Composed
25	Imitation and Inversion (2)	46	Classic	Hand independence, counterpoint	Legato	2/4 repeat sign	rest: HN	Bartok-derived key signature C# (B minor)	MM. = 150 <i>sf</i>	-
26	Repetition (2)	16	-	-Hand independence, 1) counterpoint 2) combine touch: Legato – non Legato	Legato, Non - Legato	-	-	D Major key sig.	-	-
27	Syncopation (2)	14	Classic	-Hand independence, counterpoint - Black key	Legato	Syncopation - Tied over syncopation	-	-	-	-
28	Canon at the Octave	14	Classic	Hand independence, counterpoint	Legato	Syncopation	-	E minor	<i>p</i> canonic form	-
29	Imitation Reflected	14	Classic	Hand independence, counterpoint Black key in RH	Legato	-	-	Accidental	7 – bar section	-
30	Canon at the Lower Fifth	24	-	Counterpoint, combined touch-form: Legato vs. non-legato	Legato, Non - Legato	Syncopation	-	-	Tempo : moderato, canonic form	-
31	Dance in Canon Form	16	Folk	Counterpoint, combined touch-form: Legato vs. non-legato, dynamic contrast	Legato, Non - Legato	Repeat sign	-	-	Tempo : allegro MM.=160 ,canonic form, marcato accent	New Composed
32	In Dorian Mode	14	-	Counterpoint	Legato	Subdivision of the beat into two parts, HN as the pulse	Dotted HN	-	Lento, legato	-
33	Slow Dance	15	Contemp	Counterpoint, black key playing in LH only	Legato	6/4, Syncopation	Dotted HN	Base clef ledger-line note above the staff	Andante, mf, hairpin	-
34	In Phrygian Mode	26	-	Counterpoint, dynamic contrast : sf, f	Legato	Subdivision of the beat into two parts, HN as the pulse, Syncopation	-	-	Calmo, cresc., dim.	-
35	Chorale	27	-	Counterpoint	Legato	-	-	-	Largamente	-
36	Free Canon	29	-	Counterpoint	Legato	-	-	-	Teneramente	-

ข้อมูลวิเคราะห์ชุดเพลงไม้โครคอสตอส เล่ม 2 จากบทวิเคราะห์ของเบนจามิน ชูคอฟ

no	Songs name	Bars	Materiel	Technique		Time	Musicianship			Folk Arrangement
				Hand	Touch		Note	Key	Expression	
37	In Lydian Mode	32	Classic	Counterpoint	Legato, Non – Legato, tenuto	2/4, Subdivision of the beat into two parts, ON as the pulse unit.	EN, rest, fermata	-	Allegretto	New composed
38	Staccato and Legato (I)	8	-	Counterpoint, combined touch-forms: Legato vs. staccato.	Legato, staccato	Subdivision of the beat into two parts, QN as the pulse unit in 3/4.	Staccato signs	D Major key sig.	-	-
39	Staccato and Legato (Canon)	11	-	Counterpoint, combined touch-forms: Legato vs. staccato.	Legato, staccato	Subdivision of the beat into two parts, QN as the pulse unit in 4/4.	-	F Major key sig.	Concodo, canonic form	-
40	In Yugoslav Style	31	-	Accompanying Figurations : LH	Legato	-	Marcatisimo accent	A Major key sig.	Ternary form, La -seconda volta	-
41	Melody with Accompaniment	14	Contemp.	- Accompanying Figurations : LH - Broken chord playing in LH	Legato	Change of meter. Subdivision of the beat into three parts, Dotted QN as the pulse unit in 6/8 9/8.	WR in 6/8	Bartok-division key sig.	Adagio, sempre legato	-
42	Accompaniment in Broken Triads	39	Contemp	- Accompanying Figurations : in each hand - Broken chord playing in each hand - Dynamic contrast : <i>p, mf</i>	Legato, staccato	-	Leger-line note below the staff in the treble clef.	-	Andante tranquillo	-
43a	In Hungarian Style (for two pianos)	8	Folk	Counterpoint, black key playing in Piano II	Legato, staccato	The dotted quarter in 4/4	- Mixed accidentals and dotted notes. - Bass clef notation in each hand.	-	plu	New composed
43b	In Hungarian Style	8	-	Counterpoint, black key playing in Piano II	Legato, staccato	The dotted quarter in 4/4	- Mixed accidentals and dotted notes. - Bass clef notation in each hand.	-	plu	-
44	Contrary Motion (2) (for two pianos)	16	-	- Counterpoint, combined touch-forms: Legato vs. staccato. - For two piano, four hands.	Legato, staccato, tenuto	-	-	Devised two-sharp sig. in Piano I and E key sig. in Piano II	Vivace	-
45	Meditation	27	-	- Combined touch-forms: Legato vs. staccato and tenuto. - Broken chord and black key - playing in each hand Dynamic contrast : <i>p, mf</i>	Legato, staccato, tenuto	-	-	Eb Major key sig.	<i>mp</i> Subito	-
46	Increasing-Diminishing	28	-	Counterpoint, Dynamic contrast: <i>mf</i> vs. <i>p, f</i> vs. <i>mf, pp</i> vs. <i>p</i> .	Legato	Syncopation	-	-	<i>pp</i>	-

ข้อมูลวิเคราะห์ชุดเพลงไม้โครคอสต เล่ม 2 จากบทวิเคราะห์ของเบนจามิน ชูคอฟ (ต่อ)

no	Songs name	Bars	Materiel	Technique		Touch	Time	Musicianship			Folk Arrangement
				Hand				Note	Key	Expression	
47	County Fair	34	-	Counterpoint, Dynamic contrast : <i>sf</i> and \wedge vs. <i>f</i> - Accompanying Figurations : LH - Discontinuous fingerings.	Non-legato	-	-	-	-	Con brio, M.M. = 132, Ternary form, Strepitoso, sempre simile, ped.	-
48	In Mixolydian Mode	33	-	Counterpoint, Dynamic contrast : <i>mf</i> vs. <i>f</i> - Broken chord and Accompanying Figurations : in each hand	legato	Syncopation 5/4	-	-	-	Allegro non troppo	-
49	Crescendo-Diminuendo	10	-	Counterpoint, combined touch-forms: Legato vs. staccato.	Legato, staccato	-	Mixed accidentals	-	-	As indicated by title	-
50	Minuetto	18	-	Counterpoint, combined touch-forms: Legato vs. staccato.	Legato, staccato	-	-	Devised one-sharp key sig.	-	Tempo di minuetto, ternary form, >	-
51	Waves	31	Folk	Counterpoint, black key playing	Legato, espressivo	The upbeat and syncopation in 6/8	-	D \flat Major key sig.	-	<i>Poco ritard</i> <i>P subito</i>	New composed
52	Unison Divided	8	-	-	Legato, non-legato, tenuto	-	-	-	-	<i>Cresc.</i> , >	-
53	In Transylvanian Style	32	-	Counterpoint	Legato, non-legato, tenuto	Subdivision of the beat into two and four part. 2/2, Syncopation	Clef changes	D Major key sig	-	Risolto	-
54	Chromatics	11	Contemp.	Counterpoint, chromatics	Legato, staccato	-	Accidentals	-	-	<i>ppp</i> <i>sf</i>	-
55	Triplets in Lydian Mode (for two pianos)	23	-	- Counterpoint, Dynamic contrast : in rilievo - Accompanying Figurations : staccato intervals in each hand - Interval : fifths	Legato, staccato	Subdivision of the beat into three part: ON pulse in % Polyrhythm: the simultaneous combination of two vs. three to the beat.	Clef changes	-	-	Tempo di marcia	-
56	Melody in Tenths	12	-	Part-playing in each hand	Legato	-	Treble clef in each hand	-	-	Dynamics	-
57	Accents	44	-	- Counterpoint, Dynamic contrast : > vs. <i>p</i> , <i>mf</i> and <i>f</i> , \wedge vs. <i>f</i> and <i>ff</i> . Hand crossings - Part-playing in each hand	Non-legato	Subdivision of the beat into two and four part: FN as pulse in 2/2, Syncopation	Change of clef	C Major, A Major and E Major key sig	-	Non troppo vivo, Molto marcato, canonic in variation form	-
58	In Oriental Style	19	Contemp.	Counterpoint	Espressivo	-	Change of clef (LH)	G minor key sig.	-	Assai lento, The comma. In ternary form	-

ข้อมูลวิเคราะห์ชุดเพลงไมโครคอสมอส เล่ม 2 จากบทวิเคราะห์ของเบนจามิน บูคอฟ (ต่อ)

no	Songs name	Bars	Materiel	Technique		Hand	Time	Musicianship			Folk Arrangement
				Hand				Note	Key	Expression	
59	Major and Minor	18	Contemp.	Counterpoint, Dynamic contrast : \wedge , > and sf vs. f		Legato	-	-	F minor and F-Lydian modes	-	-
60	Canon with Sustained Notes	33	-	Part-playing in each hand		Legato, non-legato	$\frac{1}{2}$ meter sign, change of time	-	E Major key sig.	Grave, In canonic form	-
61	Pentatonic Melody	35	Contemp.	Dynamic contrast : in rilievo Accompanying Figurations : in each hand		Legato	-	Change of clef (LH)	-	-	-
62	Minor Sixths in Parallel Motion	40	-	Counterpoint, Dynamic contrasts : > vs. f Part-playing in LH		Legato, staccato, tenuto	-	Mixed accidentals, Clef changes in LH	-	Vivace, ma non troppo, trillato, marcato	-
63	Buzzing	17	-	Counterpoint, Part-playing in LH, Slow trills		Legato	Syncopation	-	-	Con moto, Sempre pianissimo	-
64a	Line against Point	23	-	Part-playing in each hand		Legato, non-legato	$2/2$	Mixed accidentals	-	Marcato	-
64b	Line against Point	23	Contemp.	Part-playing in each hand		Legato, non-legato	$2/2$	Mixed accidentals	-	Marcato	-
65	Dialogue (with voice)	27	-	Fifths in each hand - Combined touch-forms: Legato vs. espressivo. - Dynamic contrasts: <i>p</i> vs. <i>plu p</i> - Accompanying Figurations : in each hand		Staccato	-	The vocal score	-	>	-
66	Melody Divided	30	Contemp.			Legato, espressivo	-	Change of clef in RH	D Major key sig.	Dynamic	-

ข้อมูลวิเคราะห์ชุดเพลงไม้แครคอสต เล่ม 3 จากบทวิเคราะห์ของเบนจามิน ชูคอฟ

no	Songs name	Bars	Materiel	Technique			Musicianship				Folk Arrangement	
				Hand	Touch	ETC	Time	Note	Key	Expression		
67	Thirds against a Single Voice	16	-	Counterpoint, Dynamic contrasts : > in RH	Legato, Non-Legato	Interval playing; third in each hand	Syncopation	-	-	-	7 bars crescendo	-
68	Hungarian Dance (for two pianos)	15	-	Counterpoint, combined touch-forms: Legato vs. staccato and tenuto, staccato vs. tenuto	Legato, staccato, tenuto	Accom. Fingering : in each hand 2 pianos 4 hands	-	-	D Major/Key Sig.	Con spillo	-	-
69	Study in Chords	40	-	Combined touch-forms: staccato and tenuto vs. espessivo. Dynamic contrasts : P vs. mf	staccato, tenuto, espessivo	Accom. Fingering : in each hand. Chord playing Triads, Chordal RH only.	-	-	-	Cantabile	-	-
70	Melody against Double Notes	24	Classic	Combined touch-forms: Legato vs. espessivo. Dynamic contrasts : P vs. f	Legato, espessivo	Accom. Fingering : in each hand. Interval Playing. Crossed hand.	-	Bass Clef in each hand	B Major/Key Sig. (RH), C Major/Key Sig. (LH)	Allegro	-	-
71	Thirds	38	-	Counterpoint in thirds	Legato, tenuto	Finger : part-playing in LH.	Change of time : 2/2, 3/2	-	-	Un poco piu mosso, Tempo I M.M. = 66	-	-
72	Dragons' Dance	24	-	Combined touch-forms: Legato vs. tenuto and non-legato. Dynamic contrasts : marcatisimo vs. tenuto	Legato, Non-legato, staccato, tenuto	Finger : part-playing in each hand.	Change of clef in LH. Mixed accidental.	-	-	Molto pesante*	-	-
73	Sixths and Triads	29	-	Counterpoint	Non-legato	Interval and chord playing as indicated by title.	-	-	-	F subito	-	-
74a	Hungarian Matchmaking Song	34	-	Combined touch-forms: Legato vs. tenuto and non-legato. Dynamic contrasts : mf and sf vs. tenuto	Legato, Non-legato, tenuto	Accom. Fingering : in each hand. Accom Panned Song	Syncopation	Reading of vocal score.	-	-	-	-
74b	Hungarian Matchmaking Song (with voice)	34	-	Combined touch-forms: Legato vs. tenuto and non-legato. Dynamic contrasts : mf and sf vs. tenuto	Legato, Non-legato, tenuto	Accom. Fingering : in each hand. Accom Panned Song	Syncopation	Reading of vocal score.	-	-	-	-
75	Triplets	30	-	Counterpoint	Legato	Finger and broken chord : part-playing in each hand.	Subdivision of the beat into two and three part. QN pulse in 2/4, 3/4	-	D Major/Key Sig.	Poco allarg.	-	-
76	In Three Parts	20	-	Combined touch-forms: Legato vs. staccato/ritmo Dynamic contrasts : A vs. f	Legato, staccato-ritmo	-	2/2	-	G Major/Key Sig.	Allegro molto, marcato	-	-

ข้อมูลวิเคราะห์ชุดเพลงไม่โครคอดมอส เล่ม 3 จากทวิเคราะห์ของเบนจามิน ชูคอฟ (ต่อ)

no	Songs name	Bars	Meteriel	Technique				Meticanship				Folk Arrangement
				Hand	Touch	ETC	Time	Note	Key	Expression		
77	Little Study	18	-	Counterpoint, combined touch-forms: Legato vs. staccato	Legato, staccato, tenuto	Broken chord; playing in each hand. Some intervals in LH. Scalar passages in each hand.	Subdivision of the beat into four parts: QN pulse in 2/4, 3/4	-	F Major Key sig.	-	-	-
78	Five-Tone Scale	30	-	Counterpoint, Dynamic contrasts: > vs. p, mp, mf > vs. f	Legato	Accom. Fingering and trill: in RH. Broken chords in each hand.	Syncopation, rit.	-	-	Dynamics	-	-
79	Hommage à Johann Sebastian Bach	17	classic	Counterpoint, Dynamic contrasts: > vs. p, mp, mf	Legato	Broken chords in each hand. Embellishments: Slow tremolo in each hand.	Subdivision of the beat into four parts: QN pulse in 3/4 Dotted 8-16 rhythm. Syncopation.	Mixed accidentals, 16 th rest	G Major/Key sig.	Calmo, Poco rit, a tempo	New composed	-
80	Hommage à Robert Schumann	22	Contemp.	Counterpoint, Combined touch-forms: Legato vs. staccatissimo. Dynamic contrasts: in relieve.	Legato, staccatissimo	Accomp. Fingering: in each hand.	Dotted 8-16 rhythm.	Mixed accidentals.	Eb Major/Key sig.	Andantino, piacevole	-	-
81	Wandering	35	Contemp.	Counterpoint, Dynamic contrasts: mp vs. p	Legato	Interval: in each hand	Change of time: 2/4, 3/4	Change of clef in LH	No fixed key	Non troppo lento, dynamics	-	-
82	Scherzo	25	-	Counterpoint, Combined touch-forms: tenuto vs. staccato. Dynamic contrasts: < vs. mf	Legato, Non- legato, tenuto, staccato	Interval: in each hand	Change of time: 7/8, 2/8, 2/4, 3/4. Syncopation	-	G Major/Key sig.	Allegretto scherzando, Accents.	-	-
83	Melody with interruptions	18	Folk	-	Legato, Non- legato, tenuto	Interval and chord plays in each hand. Embellishments: Slow double-stop in each hand. Use the damper.	-	-	-	Marcato	-	-
84	Merriment	28	-	Counterpoint	Legato, Non- legato, tenuto, espressivo (bice)	Finger: part playing in each hand. Chords: RH. Use of the damper.	Syncopation	Treble clef in each hand.	A Major/Key sig.	Tranquillo, Accents.	-	-
85	Broken Chords	62	-	-	Legato, tenuto	Broken chords: playing in each hand. Finger: part playing in RH. Hand crossing.	EN duplet in 6/8	Change of clef in LH	-	Change of tempo, accents, 8 bar <i>cresc.</i>	-	-
86	Two Major Pentachords	36	Contemp.	Counterpoint, Dynamic contrasts: ff vs. pp. (<i>Cresc.</i>)	Legato	Finger: part playing in Each hand	Syncopation	Reading of sharps in LH	-	Change of tempo, ff to pp	-	-

ข้อมูลวิเคราะห์ชุดเพลงไม่โครคอสมอส เล่ม 2 จากพิเคราะห์ของเบนจามิน ซุกอฟ (ต่อ)

no	Songs name	Bars	Material	Technique			Musicianship				Folk Arrangement
				Hand	Touch	ETC	Time	Note	Key	Expression	
87	Variations	69	-	Combined touch-forms: legato vs. dotted tenuto. Dynamic contrasts : f, sf vs. f, p vs. pp	Legato, Dotted tenuto, tenuto, espressivo (cambiale, dolce)	Finger and intervals playing in each hand. Hand crossing RH lower.	Change of time. Syncopation	Clef changes in each hand	-	tempo, accented voice part, phrasings: theme and 2 variations.	-
88	Duet for Pipes	32	Contemp.	Counterpoint	Espressivo (Cantabile), staccato.	Finger independence: last bar. Embellishments: slow trills in each hand.	Subdivision of the beat into two and three parts: ON pulse in 2/4.	Double flat, treble clef in each hand.	-	Change of tempo. Phrasing: the separating sign.	-
89	In Four Parts (I)	21	Contemp.	-	Legato, Non-legato, tenuto	Finger independence: part playing in each hand.	-	Devised 2 sharp	-	Change of tempo. Phrasing: separating sign.	-
90	In Russian Style	26	-	-	Legato	Finger independence: part playing in each hand. Interval: as accomp. Figurations in each hand.	Subdivision of the beat into two and four parts: HN pulse in 2/2.	Change of clef in LH. Mixed accidentals.	-	Marcato e pesante, cresc. Phrasing: separating sign.	-
91	Chromatic Invention (I)	17	Folk	Counterpoint	Espressivo	Fingering problems: chromatics.	-	Clef change in LH. Mixed accidentals	-	Sforzando	New composed
92	Chromatic Invention (II)	32	-	Counterpoint, combined touch-forms: Legato vs. non-legato. Dynamic contrasts : f and f vs. mf, f vs. ff	Legato, non-legato.	Hand crossing. Unison playing. Embellishments: Slow trills in each hand. Fingering problems: chromatics.	Syncopation	Clef change in RH. Legger-line notes in LH. The ottava alta sign 8...	-	Allegro rubato	-
93	In Four Parts (II)	16	-	-	Legato	Finger independence: part playing in each hand.	Change of time: 2/4, 3/4, 2/8	-	G Major key sig.	Phrasing: separating sign. Sonoro.	-
94	Once Upon a Time...	34	Folk	Counterpoint	Espressivo, Tenuto, dotted tenuto.	Finger independence: part playing in each hand.	Change of time	Clef Change in each hand. Mixed accidentals.	Eb Major key sig.	Dynamics. Phrasing: the comma	New composed
95a	Fox Song	16	-	Counterpoint, combined touch-forms: legato vs. non-legato and portamento, non-legato vs. staccato and portamento, tenuto vs. portamento.	Legato, Non-legato, tenuto, staccato, portamento	Finger independence: part playing in LH. Interval and chord playing in each hand. Vocal accomp.	Syncopation	Vocal score. Change of clef.	D Major key sig.	Poco a poco piu tranquillo, ca. Phrasing: the separating sign: L and '.	-
95b	Fox Song (with voice)	18	-	Counterpoint, combined touch-forms: legato vs. non-legato and portamento, non-legato vs. staccato and portamento, tenuto vs. portamento.	Legato, Non-legato, tenuto, staccato, portamento	Finger independence: part playing in LH. Interval and chord playing in each hand. Vocal accomp.	Syncopation	Vocal score. Change of clef.	D Major key sig.	Poco a poco piu tranquillo, ca. Phrasing: the separating sign: L and '.	-
96	Jotts	34	Contemp.	Counterpoint	Espressivo, staccato	Broken chord playing in each hand. Fingering problems.	-	Legger-line notes above the staff in the bass clef	G Major key sig.	Dynamics	-

ข้อมูลวิเคราะห์ชุดเพลงไม้ไตรคอสมอส เล่ม 4 จากบทวิเคราะห์ของเบเนจามิน ชูคอฟ

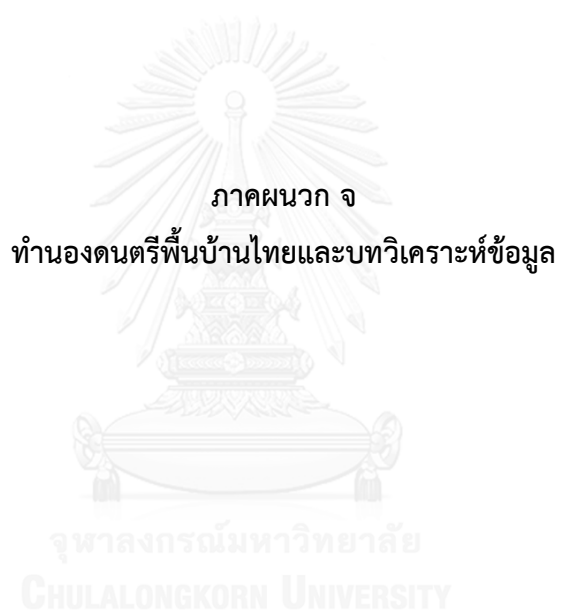
no	Songs name	Bars	Material	Technique			Musicianship				Folk Arrangement
				Hand	Touch	ETC	Time	Note	Key	Expression	
97	Notturno	37	Folk	combined touch-form: Legato vs. staccato and espressivo.	Legato, staccato, Espressivo.	Accom. Fingering And broken chord playing in each hand. Use the damper.	Subdivi- sion of the beat into six pairs: dotted QN pulse in 6/8. Polyrhythms: 2 (LH) vs. 3 (RH)	-	G Major key sig.	In ternary form.	New composed
98	Thumbs Under	28	-	-	Legato	Fingering problems: passing of the thumb.	-	-	F Major key sig.	Accent. Separating signs.	-
99	Hand Crossing	23	-	Dynamic contrasts : > p and f vs. mf	Legato and tenuto	Hand crossing LH over	-	Devised flat (Eb) and sharp (F#, G#) Clef change in LH	-	-	-
100	In Folk Song Style	24	-	Counterpoint	Espressivo	-	Subdivi- sion of the beat into two parts. EN pulse in 5/8. Dotted 8-16 rhythm. Change of time: 2/8, 3/8	-	-	Tutte le due voci con molta espressione	-
101	Diminished Fifth	44	Contemp.	Counterpoint	Legato	-	-	-	-	Con moto	-
102	Harmonics	44	Contemp.	-	Legato, Non-legato, tenuto, staccato, Staccato-simo, portamento, espressivo	Good playing: each hand. Hand crossing: RH over. Grace notes: in RH. Scalar passages in RH. Use of damper.	Subdivi- sion of the beat into two, three, four parts: QN pulse unit. Change of time: 2/4, 3/4	Use of diamond/sharped Q, H, dotted HN. Treble clef in LH. Clef change in RH. Double sharp.	-	Un poco rubato. sf	-
103	Minor and Major	44	Contemp.	Counterpoint	Legato, Non-legato, espressivo	Broken chord: in each hand. Hand crossings: RH over	Change of time: 5/8, 7/8, 9/8, 3x2/8, appears as an additive rhythm.	Change of clef in RH Dotted bar line.	-	Change of tempo. Presto. Accelerando. Sf. Rep. Ad libitum	-
104a	Wandering through the keys	25	-	-	Legato	Fingering problems: passing of the fingers.	-	Change of clef in LH	D Eb, E A, Bb Major key sig.	-	-
104b	Wandering through the keys	25	-	-	Legato	Fingering problems: passing of the fingers.	-	Change of clef in LH	D Eb, E A, Bb Major key sig.	-	-
105	Game (with Two Five-Tone Scales)	47	-	Counterpoint, Dynamic contrasts : > vs. f	Legato, Non-legato, tenuto	Finger independence: part playing in each hand. Fingering problem: Black keys in LH; white keys in RH. Cross hands.	Change of time. Syncopation.	Treble clef in each hand.	E Major key sig. (LH) C Major key sig. (RH)	Change of tempo. Marcato.	-

ข้อมูลวิเคราะห์ชุดเพลงไม้โครอสสอส เล่ม 4 จากบทวิเคราะห์ของเบนจามิน ชูคอฟ (ต่อ)

no	Song name	Bars	Material	Technique			Musicianship				Folk Arrangement
				Hands	Touch	ETC	Time	Note	Key	Expression	
106	Children's Song	44	-	Counterpoint, Dynamic contrasts : p vs. mf and p vs. p	Legato	Finger independ- dence: part playing in LH	-	The sign. Change of clef in LH.	-	Change of tempo. Dynamics.	-
107	Melody in the Mill	44	Folk	-	Legato, Non- legato, tenuto	Chord playing in each hand. Inter Locked hands. Use of the damper pedal. Finger independ- dence: part playing in each hand. Fingering problems: passing of the fingers.	Synco-pation	Mixed asc- dentials. mzd., mzd.	-	-	New composed
108	Wrestling	33	Contemp.	-	Non- legato	Finger independ- dence: part playing in each hand. Fingering problems: passing of the fingers.	Synco-pation	Mixed asc-dentials.	-	Sempre marcatis- simo.	-
109	From the Island of Bali	43	Folk	Counterpoint	Legato, Non- legato, tenuto, staccato, espessivo, Dotted tenuto.	Use of the solo sostenuto- to pedali	Change of time: 6/8, 4/4	Change of clef in LH	-	Change of tempo. Intermary form. Prcl. Ped.	New composed
110	Ard the Sounds: Clash and Clang...	73	Contemp.	-	Legato, Non- legato, tenuto	Finger independ- dence/ Intervals playing: part playing in each hand. Inter Locked hands. Use of the half-depressed damper. Slow double-stop tremolos in each hand.	Synco-pation	Treble clef in each hand.	-	Assai allegro. Tempo liti. Un poco sostenuto. Mezza voce, ma marcato. Come sopra.	-
111	Intermezzo	55	-	Dynamic contrasts : mp vs. p, mf vs. p combined touch-form: non- Legato vs. legato and tenuto.	Legato, Non- legato, espessivo	Fingering independ- dence: part- playing in each hand. Interval in LH. Use of the damper.	5/4, 3/4	Mixed asc-dentials. Clef change in LH	A Major key sig.	-	-
112	Variations on a Folk Tune	60	Folk	Counterpoint	Legato, Non- legato, staccato	Fingering independ- dence/ interval: part-playing in each hand. Scalar double sixth in each hand.	Change of time	-	-	Dynamics	New composed
113	Bulgarian Rhythm (I)	29	Folk	Dynamic contrasts : mf vs. f and mp, mp vs. p Combined touch-form: legato vs. staccato.	Legato, staccato	Accom: LH only. Inter-locked hand.	7/8 Synco-pation	-	-	Leggero	Borrow
114	Theme and Inversion	18	-	Counterpoint, Combined touch-form: legato vs. tenuto.	Legato, tenuto	Fingering independ- dence: part- playing in LH. Interval/ broken chord: m7 in LH.	Change of time	Clef change. Mixed asc-dentials.	D Major key sig.	Dynamics	-
115	Bulgarian Rhythm (II)	32	Folk	Counterpoint	Legato	Fingering independ- dence: part- playing in each hand. Interval/ broken chord: m7 in LH. Apedg. in each hand.	5/8 as 3+2/8 and 2+3/8	Clef change. Mixed asc-dentials.	-	In ternary form. Scorevole	Borrow

ข้อมูลลิเคราะหุขุดเพลงไมโครคอสมอส เล่ม 4 จากบทวิเคราะหของเบนจามิน ชูดอฟ (ต่อ)

no	Song's name	Bars	Material	Technique			ETC	Musicianship				Folk Arrangement
				Hand	Touch			Time	Note	Key	Expression	
116	Song	43	-	Counterpoint, Combined touch-form: legato and espressivo vs. tenuto, dotted tenuto, Portamento. Dynamic contrast: > vs. p	Legato, Non-legato, tenuto, dotted Tenuto, staccato, pizzamen- to, espressivo	Chord play; in each hand. Use of the damper. Scalar passages in each hand.	-	Double-dotted FN. Clef change.	-	Tempo di Marcia. Dynamics.	-	
117	Bourée	28	-	Counterpoint, Combined touch-form: legato vs. dotted tenuto. Dynamic contrast : sf vs. p, > vs. mf	Legato and dotted tenuto	Broken chord play; LH. Hand crossing; RH over. Scalar passage in each hand	4/4, 5/4, 3/2	Clef change. Mixed accidentals.	-	Dynamics	-	
118	Triplets in 9/8 Time	33	-	Counterpoint, Dynamic contrast : > vs. p and mf	Legato	Scalar passage in each hand	9/8	Clef change in RH.	-	Accents	-	
119	Dance in 3/4 Time	29	-	Counterpoint, Combined touch-form: legato vs. staccato.	Legato, tenuto, staccato	Hand crossing; LH under. Use of the damper. Scalar passage in each hand	-	-	E Major key sig.	Allegro grazioso. Pochés, allarg. Dynamics	-	
120	Triads	45	Folk	Counterpoint, Combined touch-form: legato vs. non- legato.	Legato, Non-legato, staccato, tenuto	Fingering independent: patte- playing in each hand. Chord play: triads. Inter-locked hands.	5/4, 3/2, 4/4, 3/4	Change of clef	-	Accelle- Rando. Dynamics	New composed	
121	Two-Part Study	25	-	-	Legato, Non-legato	Scalar passage in each hand. Fingering problem.	3/2, 4/4, 5/4, 3/4, 6/4, Syncopation.	Mixed accidentals	A Major key sig.	-	-	

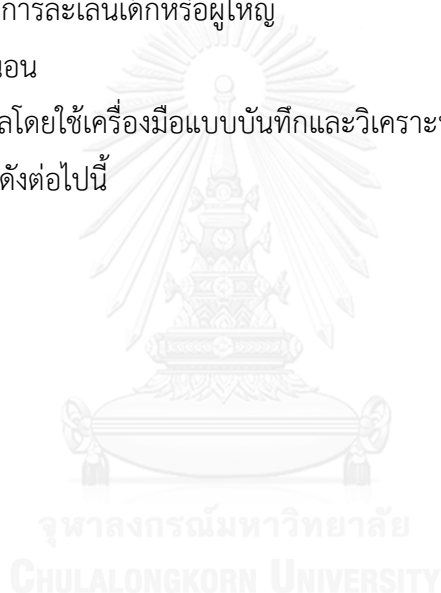

ทำนองดนตรีพื้นบ้านไทยและบทวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลและทำนองเพลงดนตรีพื้นบ้านไทยที่ใช้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลทางดนตรี ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงจากรายชื่อบทเพลงในหนังสือ *ดนตรีพื้นบ้านและศิลปะการแสดงพื้นบ้านไทย* (2528) จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ และผู้วิจัยหาข้อมูลดนตรีพื้นบ้านที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลประกอบโดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างดนตรีพื้นบ้านในแต่ละภูมิภาคจากประเภทของบทเพลงตามโอกาสการร้องเล่นดังนี้

1. เพลงประกอบพิธีกรรมทางศาสนา
2. เพลงประกอบงานเฉลิมฉลอง
3. เพลงร้องเล่นเพื่อความบันเทิงหรือร้องเล่นทั่วไป
4. เพลงประกอบการละเล่นเด็กหรือผู้ใหญ่
5. . เพลงกล่อมนอน

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือแบบบันทึกและวิเคราะห์ดนตรีพื้นบ้านไทย นำเสนอข้อมูลที่ดนตรีพื้นบ้านไทยศึกษาดังต่อไปนี้

ข้อมูลและทำนองดนตรีพื้นบ้านไทย

ดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือ

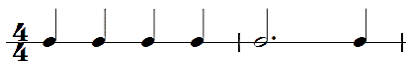
เพลงที่ 1 ชื่อเพลง น้อยใจยา

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	เพลงขับร้องทั่วไป (เดิม ประกอบพ็อนน้อยใจยา)
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	เล่า น้อยใจยา
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	ปวง ดอกไม้ เบ่งบานสลอน ผูงภมร ภูผิ่งสอดไซร์ ดอกพิกุลของเป็นต้นใต้ ลมปัดไม้มาสู่บ้านตุ้ อู้แนซัดเข้าสอดสองหู ว่าสีจมปู ถูกบ้อมเก้าเน็ง เก้ามันต่าย ปายมันเซ็ง ลำกึ่งเน็ง ต่ายโก้นตวยแนว ดอกพิกุล ก็คือดอกแก้ว ไปเป็นทองเป็น แล้ว เหนอ...

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ลักษณะของการบันทึกโน้ต	ทำนองหลัก
2.2 ความยาว (1 รอบทำนอง)	33 ห้อง
2.3 บันไดเสียง	ซี เพนตาโทนิค C – D – E – G – A
2.4 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตซ้ำ
2.5 อัตราจังหวะ	4/4
2.6 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	WN, HN, DHN, QN
2.7 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง -
- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

Akins Joel. (2012). *Passing it on: Traditional Lanna Music in the modern – day city of Chiang Mai*. Institute of Asian Studies, Chulalongkorn University: Bangkok.

ดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือ

เพลงที่ 2 ชื่อเพลง ปั่นฝ้าย

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 1.1 กลุ่มหรือชุมชน	จังหวัด น่าน
1.2 ประเภทบทเพลง	ประกอบกับการชอปั่นฝ้าย
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	-
1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี)	-

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	20 ท้อง
2.2 บันไดเสียง	ซี เพนตาโทนิค C - D - E - G - A
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตเรียงลำดับ
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, DHN, QN, tie

- 2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

ลูกเวียงกาน นครเชียงใหม่ [ออนไลน์]

URL: <https://www.youtube.com/watch?v=WMRjn8feJDs>

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

Akins Joel. (2012). *Passing it on: Traditional Lanna Music in the modern – day city of Chiang Mai*. Institute of Asian Studies, Chulalongkorn University: Bangkok.

ดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือ

เพลงที่ 3 ชื่อเพลง เสเลเมา

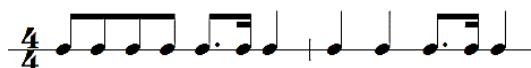

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	เพลงขับร้องเล่นทั่วไป
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	บรรยายถึงสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตจากการเดินทาง
1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี)	ไก่อ้าขันหน่อกุง นกยูงขันหน่อฮ้อย ก้อยข้านี้ ไผจักมา ตัดบ่มแล
อะโล โลโล ไปเมืองโก ตวยปี่เงี้ยว
หนตาง คดเลี้ยว ข้าน้อยจัก ขอ ถาม
หนตาง เส้นนี้ เป็นถนน ก่เมิงพาน
เฮย ป้อเฮย..ฟ้าสีปูเลย ปาดเก็งตุ้มเก็ง

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	8 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	ซี เอกซะโทนิค C - D - E - G - A - B
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	ขึ้นคู่
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, ON, 8 th N, 16 th N

- 2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

3. แหล่งที่มา

3.1 แหล่งที่มาของเสียง

อัลบั้ม โพล์คของคำเมือง ชุด อมตะ จรัล มโนเพ็ชร

[ออนไลน์] <https://www.youtube.com/watch?v=KvcQdvpcEJc>

3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

-

ดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือ

เพลงที่ 4 ชื่อเพลง ปุ่มเป็ง

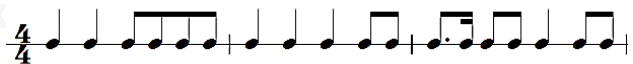

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	บรรเลงเครื่องดนตรี
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	-
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	-

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	14 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	เอฟ เพนตาโทนิค F - G - A - C - D
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	ขึ้นคู่ โสเสียง
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 คำน้ดที่ปรากฏ	QN, 8 th N, D.8 th N, 16 th N
2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	อนาครูสิท ตอนขึ้นต้นเพลง

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

Siratuang วงดนตรีพื้นเมืองน่าน [ออนไลน์]

URL: https://www.youtube.com/watch?v=3KIP_PR3-84

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี) -

ดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือ

เพลงที่ 5 ชื่อเพลง ล่องแม่ปิง

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	คำสอน นิทานสอนใจ
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	สอนให้เป็นคนดี เปรียบเสมือนดอกบัวตองและแม่น้ำปิง
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	ดอกบัวตองนั้นบานอยู่บนยอดดอย
ดอกเอื้องสามปอยบังเบงบานบนลานพื้นดิน
ไม้ใหญ่ไพรสูง นกยูงมาอยู่กิน เสียงซึ่งสะล้อ จ้อยขอเสียงพิณ
คู่กับแดนดินของเวียงเจียงใหม่ สาวเจ้ากรรมมิใจบ่ลืมน้ำเอกลูก
แม่ระมิงค์...

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	24 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	ซี เพนตาโทนิค C - D - E - G - A
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	WN, HN, QN, tie

2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

อัลบั้ม โพล์คของคำเมือง ชุด อมตะ จรัส มโนเพ็ชร [ออนไลน์]

URL: https://www.youtube.com/watch?v=K_HhFKDfbkc

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

Akins Joel. (2012). *Passing it on: Traditional Lanna Music in the modern – day city of Chiang Mai*. Institute of Asian Studies, Chulalongkorn University: Bangkok.

ดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือ

เพลงที่ 6 ชื่อเพลง กุหลาบเวียงพิงค์

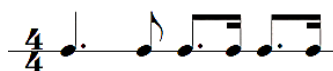

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	เพลงร้องเล่นทั่วไป
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	ชมความงามของผู้หญิงเมืองเหนือ
1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี)	กุหลาบเวียงพิงค์ ดอกนี้มีเจ้าของ เพิ่งแรกแย้มบมีไผจอง
เป็นเจ้าของครองใจเด็ดดมส่งกลิ่นอบอวล
ย้วยวนหัวใจไปตามสายลม
เป็นทั่วแคว้นแดนไทยหมายชม
สมเป็นกุหลาบเวียงเหนือ

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	8 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	เอแฟลต เพนตาโทนิค Ab – Bb – C – Eb – F
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	ขึ้นคู่
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, QN, 8 th N, 16 th N
2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	อนาครูสิท ตอนต้นเพลง

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

อัลบั้ม อมตะกาญจนา มาศิริ ชุด ของรักของหวง [ออนไลน์]

URL: <https://www.youtube.com/watch?v=SJ-ZyVMsQRE>

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี) -

ดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือ

เพลงที่ 7 ชื่อเพลง อือ จา จา

The musical score is written in treble clef with a 4/4 time signature. It consists of five staves of music. The first staff starts with a whole note G4, followed by quarter notes A4, B4, and C5. The second staff continues with quarter notes D5, E5, and F5, followed by a quarter rest and quarter notes G5, A5, and B5. The third staff features eighth notes G5, A5, B5, C5, D5, E5, F5, and G5. The fourth staff has quarter notes G5, A5, B5, and C5, followed by a quarter rest and quarter notes D5, E5, and F5. The fifth staff concludes with quarter notes G5, A5, B5, and C5, followed by a whole note G5.

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	กลุ่มลูกนอน
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	หลับเถิดลูกน้อย
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	อือ...อือ จา จา หลับสองตาเตื่อะบะหล้าจุ่มจ้อย
ฝิเงือกน้อยอาบน้ำเกาะทราย ฝิจัวลายอาบน้ำเหมืองฮ่อง
อือ...อือ จา จา

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	24 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	ซี เพนตาโทนิค C – D – E – G – A
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	ขึ้นคู่ โไล่เสียง
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	WN, HN, QN, DQN, 8 th N, 16 th N

- 2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

The notation shows a 4/4 time signature. The first measure contains a quarter note (G4) followed by three eighth notes (A4, B4, C5).

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

บรรเลงโดย ครูขวัญชัย พิพัฒน์พงษ์ หน่อขัต ขับร้องโดย ครูบัวซอน ถนอมบุญ (เมืองพร้าว) [ออนไลน์]

URL: <https://www.youtube.com/watch?v=ZdU3LLHqoGA>

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี) -

ดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เพลงที่ 1 ชื่อเพลง เต๋ยโขง

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	เดี่ยวแคน
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	-
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	-

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	13 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	ซี เพนตาโทนิค C - D - E - G - A - C'
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่
2.4 อัตราจังหวะ	2/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, QN, D.QN, 8 th N

2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	

3. แหล่งที่มา

3.1 แหล่งที่มาของเสียง	ซีดีเพลง ชุด ลายแคนหลงเกาะ

3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)	

กระทรวงศึกษาธิการ. (2528). ดนตรีพื้นบ้านและศิลปะการแสดงของไทย. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, กระทรวงศึกษาธิการ. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว: กรุงเทพมหานคร.

ดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เพลงที่ 2 ชื่อเพลง กโน๊บตึงตอง หรือ กะโน๊บตึงตอง (ระบำตึกแตนตำข้าว)

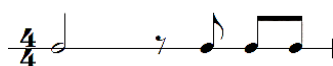
1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชนที่มาของเพลง	อีสานใต้
1.2 ประเภทบทเพลง	บทเพลงประกอบการระบำ งานรื่นเริง
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	เกี่ยวกับตึกแตนตำข้าว
1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี)	(ภาษากัมพูชา)
ยา...อ กโน๊บ ตึงตอง ออ กระลือ บองเฮย ประนมไต่ เลอ เกษา
อัญญีญู ติวบ้อต หนอ ติวดา จุงกะ โลก เฮย ขณุม ซ้อม ทวาย กรู
(ซ่า)...

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	16 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	เพนตาโทนิค G – (A) – B – D – E (Tonic A)
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตเรียงลำดับ
2.4 อัตราจังหวะ	2/2
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	WN, HN, DQN, 8 th N

- 2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

ศิลปิน น้ำผึ้ง เมืองสุรินทร์ อัลบั้ม มนวด แกลมอ [ออนไลน์]

URL: <https://www.youtube.com/watch?v=3uZEtODZlids>

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2528). *ดนตรีพื้นบ้านและศิลปะการแสดงของไทย*. สำนักงาน

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, กระทรวงศึกษาธิการ. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว:

กรุงเทพมหานคร.

ดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เพลงที่ 3 ชื่อเพลง เตี้ยวแคนลำซิ่ง

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	เตี้ยวแคน ลำซิ่ง
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	-
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	-

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	13 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	ดี เนเซอร์ล ไมเนอร์
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	ขึ้นคู่ โน้ตซ้ำ
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, QN, 8 th N, 16 th N

- 2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

ลายแคนลำซิ่ง อาจารย์สมบัติ สิมห้ำ [ออนไลน์]

URL: <https://www.youtube.com/watch?v=SVwyH3QiyNE>

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี) -

ดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เพลงที่ 4 ชื่อเพลง กล่อมนอน

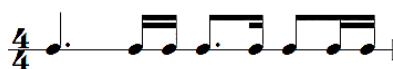

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	กล่อมลูกนอน
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	กล่อมให้เด็กนอน แม่จะไปอาหารมาให้
1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี)	อ้อ อ้อ อ้อ...
นอนสาหล่า หลับตาแม่สิกล่อม (ซ้า)
แม่ไปไฮ่สิบั้งไ้หมาทา แม่ไปนาสิบั้งปลาามาป้อน
เจ้าอย่าอ่อน แอ้วแม่คำแพง...

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	16 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	อีแฟลต เพนตาโทนิค Eb – F – G – Bb – C
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, ON, 8 th N, 16 th N, 32 nd N

- 2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง
ซีดีเพลง บันทึกไว้ในแผ่นดิน ชุด ด้นฉบับเพลงกล่อมลูก 4 ภาค
- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี) -

ดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เพลงที่ 5 ชื่อเพลง แมงกู่ตอมดอก

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	เพลงร้องเล่นทั่วไป
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	-
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	-

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	16 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	ซี เพนตาโทนิค C - D - E - G - A
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	WN, HN, QN, 8 th N, 16 th N

2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

The Ongkaphayop [ออนไลน์]

URL: <https://www.youtube.com/watch?v=9rowyP3A6FQ>

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี) -

ดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เพลงที่ 6 ชื่อเพลง รำตังหวาย

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	เพลงระบำบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	-
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	-

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (จำนวนห้อง/1 รอบทำนอง)	10 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	ซี เพนตาโทนิค C - D - E - F - G
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	ขึ้นคู่
2.4 อัตราจังหวะ	4/4 Anacrusis
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	8 th N, 16 th N

2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

[ออนไลน์] URL: <https://www.youtube.com/watch?v=S7m0iXGbuug>

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

-

ดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เพลงที่ 7 ชื่อเพลง ข้าวต้องลม

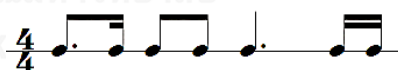
1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	เดี่ยวพิน
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	-
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	-

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	12 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	ซี เพนตาคอร์ด C - D - E - F - G
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตเรียงลำดับ
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, ON, 8 th N, 16 th N

- 2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

[ออนไลน์] URL: <https://www.youtube.com/watch?v=VPYO-ZSg3FU>

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

-

ดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เพลงที่ 8 ชื่อเพลง ภูไท

1. รายละเอียดทางบริบท

- 1.1 กลุ่มหรือชุมชน
- 1.2 ประเภทบทเพลง
- 1.3 เนื้อหาของบทเพลง
- 1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี)

ไม่ระบุ

เพลงระบำ

-

-

2. ลักษณะทางดนตรี

- 2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)
- 2.2 บันไดเสียง
- 2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง
- 2.4 อัตราจังหวะ
- 2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ

12 ห้อง

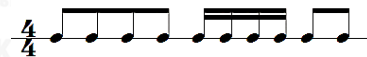
ซี เพนตาโทนิค C - D - E - F - G

โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตเรียงลำดับ

4/4

HN, QN, 8th N, 16th N

- 2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

[ออนไลน์] URL: <https://www.youtube.com/watch?v=H6nMMfWIAD8>

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

-

ดนตรีพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เพลงที่ 9 ชื่อเพลง โป่งกลาง กาเต้นก่อน

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	เดี่ยวโป่งกลาง
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	-
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	-

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	11 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	ซี เพนตาโทนิค C - D - E - F - G
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	ขึ้นคู่ โน้ตซ้ำ
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	8 th N, 16 th N, 32 nd N

- 2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

เดี่ยวโป่งกลาง โดย ครูเปลื้อง ฉายรัศมี

ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีพื้นบ้าน) ประจำปีพุทธศักราช 2529

[ออนไลน์] <https://www.youtube.com/watch?v=IfaQb8leNuo>

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

-

ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง

เพลงที่ 1 ชื่อเพลง กาเหว่า

5 กา เหว่า บิน มา ลอย ล่อง กา เหว่า บิน มา ลอย ล่อง ไม่ใช่ คู่

9 ครอง ฉันทนอน ละ เมอ ยิน เคย ใคร เลย จะ ไม่ เก้อ ยิน

เคย ใคร เลย จะ ไม่ เก้อ ไม่ใช่ คู่ เธอ ละ เมอ แล มอง

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชนที่มาของเพลง	พื้นบ้านท่าโพ จังหวัด อุทัยธานี
1.2 ประเภทบทเพลง	รำวง
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	เปรียบนกกาเหว่าเหมือนคนรักไม่สมหวัง
1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี)	กาเหว่าบินมาลอยล่อง กาเหว่าบินมาลอยล่อง
ไม่ใช่คู่ครองฉันทนอนละเมอ
ยินเคยใครเลยจะไม่เก้อ ยินเคยใครเลยจะไม่เก้อ
ไม่ใช่คู่เธอละเมอแลมอง

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	12 ท้อง
2.2 บันไดเสียง	ปีแฟลต เพนตาโทนิค Bb - C - D - F - G
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตเรียงลำดับ
2.4 อัตราจังหวะ	2/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	D.QN, 8 th N, D.8 th N, 16 th N
2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	อนาครุสัท ทอนตันเพลง

3. แหล่งที่มา

3.1 แหล่งที่มาของเสียง	-
3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)	

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). เพลงพื้นบ้านท่าโพ: เนื้อหาดนตรีและการสืบทอด. สถาบันไทยศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพมหานคร.

ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง

เพลงที่ 2 ชื่อเพลง เกี้ยวข้าว

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชนที่มาของเพลง	ดนตรีพื้นบ้านท่าโพ จังหวัด อุทัยธานี
1.2 ประเภทบทเพลง	ร้องในงานเทศกาล ทำนา
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	การเกี่ยวข้าวของหนุ่มสาว การลงแขกทำนา
1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี)	เกี่ยวเถาะ เอ้ยรา แม่ก็เกี่ยว (รับ) เกี่ยวเถาะ เอ้ยรา แม่ก็เกี่ยว
พีน้าแขกมาเจ้าของนาอยู่ที่ไหน (รับ) พีน้าแขกมาเจ้าของนาอยู่ที่ไหน
ให้มารับพี่ชายหน่อยเอ๋ย (รับ) ให้มารับพี่ชายหน่อยเอ๋ย
อีกสองสามวาจะถึงถิ่นนาแล้วเอ๋ย (รับ) อีกสองสามวาจะถึงถิ่นนาแล้วเอ๋ย
ฮา ไ้ (ย่อนต้น)

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	33 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	บี เพนตาคอร์ด A – (B) – C# – D – E
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดด โน้ตเรียงลำดับ
2.4 อัตราจังหวะ	2/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	
2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	อนาครูสิท ตอนต้นเพลง

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

[ออนไลน์] URL: <https://www.youtube.com/watch?v=a8bQX2vysDU>

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). เพลงพื้นบ้านท่าโพ: เนื้อหาดนตรีและการสืบทอด. สถาบันไทยศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพมหานคร.

ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง

เพลงที่ 3 ชื่อเพลง จำปีลอยฟ้า

จำ ปี ลอย ฟ้า จำ ปา อยู่ บน ส วรรค์ เก็บ

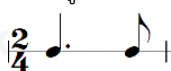
ดอก พิ กุล เอา มา ทำ บุญ ด้วย กับ แต่ เข้า วัน นั้น ที่ ตา ลา เอย

1. รายละเอียดทางบริบท

- 1.1 กลุ่มหรือชุมชนที่มาของเพลง ดนตรีพื้นบ้านท่าโพ จังหวัด อุทัยธานี
- 1.2 ประเภทบทเพลง รำวง
- 1.3 เนื้อหาของบทเพลง เก็บดอกจำปีไปทำบุญที่วัดตอนเช้า
- 1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี) จำปีลอยฟ้า จำปาอยู่บนสวรรค์
เก็บดอกพิกุล เอามาทำบุญด้วยกัน
แต่เข้าวันนั้นที่ศาลา เอย

2. ลักษณะทางดนตรี

- 2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)
- 2.2 บันไดเสียง เตตราโทนิค Bb – (C) – D – F (Tonic C)
- 2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง โน้ตเรียงลำดับ
- 2.4 อัตราจังหวะ 2/4
- 2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ QN, D.QN, 8thN, D.8thN, 16thN
- 2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น อนาครุสสิท ตอนต้นเพลง

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง -
- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). เพลงพื้นบ้านท่าโพ: เนื้อหาดนตรีและการสืบทอด. สถาบันไทยศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพมหานคร.

ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง

เพลงที่ 4 ชื่อเพลง พิษฐาน

1
พิษ ฐาน เอย _____ มือ หนึ่ง ถือ _____ พาน ถือ

4
พาน ด้วย ดอก กระ ดั่ง งาม _____ มือ หนึ่ง ถือ พาน ถือ พาน ด้วย ดอก กระ ดั่ง

7
งาม เกิด มา ชาติ _____ ไต _____ ไต ขอ ให้ พบ กับ อา จารย์ จุ พ้า _____

10
พิษ ฐาน _____ วาน ให้ _____ ได้ _____ เหมือน ใจ _____ เรา _____ คิด _____ พิษ _____

16
_____ ฐาน _____ เอย ดอก _____ เอย _____ วิ _____ มาน _____ ขอ ให้ พาน _____ พบ _____

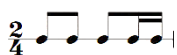
21
เอย ดอก _____ เอย _____ ผ _____ อบ _____ ขอ _____ ให้ พบ _____ พาน _____ เอย

1. รายละเอียดทางบริบท

- 1.1 กลุ่มหรือชุมชนที่มาของเพลง ดนตรีพื้นบ้านท่าโพ จ.อุทัยธานี
- 1.2 ประเภทบทเพลง เทศกาล (สงกรานต์)
- 1.3 เนื้อหาของบทเพลง การถือน้ำพิพัฒน์สัตยาให้สมหวังในเรื่องของความรัก
- 1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี) พิษฐานเอย มือหนึ่งถือน้ำพิพัฒน์สัตยา ถือน้ำพิพัฒน์สัตยาด้วยดอกกระดังงา (รับ) มือหนึ่งถือน้ำพิพัฒน์สัตยา ถือน้ำพิพัฒน์สัตยาด้วยดอกกระดังงา
เกิดมาชาติใดใด ขอให้พบกับอาจารย์จุฬา
พิษฐานวานให้ได้เหมือนใจเราคิด
พิษฐานเอย ดอกเอยวิมานขอให้พานพบ เอย
ดอกเอยผอบขอให้พานพบเอย

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	25 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	เอฟ เพนตาโทนิค F – G – A – C – D
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตเรียงลำดับ โน้ตกระโดด
2.4 อัตราจังหวะ	2/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	QN, D.QN, 8 th N, D.8 th N, 16 th N
2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	อนาครูสิท ตอนต้นเพลง

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

[ออนไลน์] URL: <https://www.youtube.com/watch?v=5qe-AdEOBl8>

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). เพลงพื้นบ้านท่าโพ: เนื้อหาดนตรีและการสืบทอด. สถาบันไทยศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพมหานคร.

ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง

เพลงที่ 5 ชื่อเพลง มอญซ่อนผ้า

ลา
มอญ ซ่อน ผ้า ดูก... ตา มา ข้าง หลัง ใคร

5
เปลอ ไม ระ วัง ดูก - ก ตา อยู่ ข้าง หลัง ระ วัง จะ ถูก ตี

1. รายละเอียดทางบริบท

- 1.1 กลุ่มหรือชุมชนที่มาของเพลง ดนตรีพื้นบ้านท่าโพ จังหวัด อุทัยธานี
- 1.2 ประเภทบทเพลง เพลงเด็ก
- 1.3 เนื้อหาของบทเพลง การละเล่นมอญซ่อนผ้า
- 1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี) มอญซ่อนผ้า ตูกตามาข้างหลัง
ใครเปลอไม่ระวัง ตูกตาอยู่ข้างหลัง ระวังจะถูกตี

2. ลักษณะทางดนตรี

- 2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง) 8 ห้อง
- 2.2 บันไดเสียง เฮกซาโทนิก B - (C#) - D - E - F - G
- 2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง โน้ตเรียงลำดับ
- 2.4 อัตราจังหวะ 2/4
- 2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ QN, 8thN, D.8thN, 16thN
- 2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

3. แหล่งที่มา

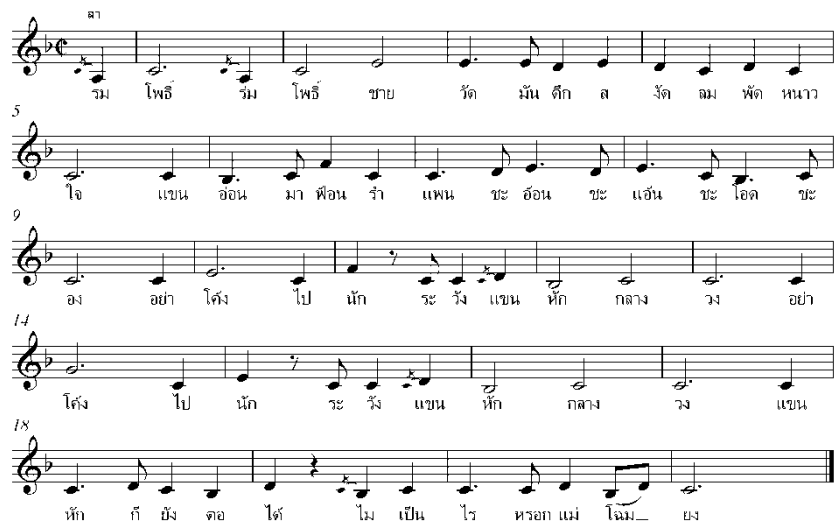
- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง -
- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). เพลงพื้นบ้านท่าโพ: เนื้อหาดนตรีและการสืบทอด. สถาบันไทยศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพมหานคร.

ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง

เพลงที่ 6 ชื่อเพลง ร่มโพธิ์

^๓
 ร่ม โพธิ์ ร่ม โพธิ์ ชาย วัด มัน ตึก ล ังค์ ฉม พัด หนาว
⁵
 ใจ แขน อ่อน มา ฟ้อน รำ แพน ชะ อ่อน ชะ แอ้น ชะ โอด ชะ
⁹
 อย่ อย่า ไค้ง ไป นั้ก ระ วัง แขน หัก กลาง วง อย่า
¹⁴
 ไค้ง ไป นั้ก ระ วัง แขน หัก กลาง วง แขน
¹⁸
 หัก ก็ ัง คอ ได้ ไม้ เป็น ไร หรอก แม่ โนมย ิง

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชนที่มาของเพลง	ดนตรีพื้นบ้านท่าโพ จังหวัด อุทัยธานี
1.2 ประเภทบทเพลง	เพลงร่ำวง
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	การร่ำวงของหนุ่มสาวที่ได้ร่มโพธิ์บริเวณวัด
1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี)	ร่มโพธิ์ ร่มโพธิ์ชายวัด มันตึกสงัดลมพัดหนาวใจ
แขนอ่อนมาฟ้อนรำ แพรชะอ่อนชะแอ้นชะโอดชะอง
อย่าไค้งไปนั้ก ระวังแขนหักกลางวง อย่าไค้งไปนั้ก ระวังแขนหัก

กลางวง

แขนหักก็ต่อได้ ไม้เป็นไรหรอกแม่โนมย

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	21 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	ซี มีโซลิเดียน C – D – E – F – G – A – Bb
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดด โน้ตเรียงลำดับ
2.4 อัตราจังหวะ	2/2
2.5 คำน้ดที่ปรากฏ	HN, D.HN, QN, 8 th N

- 2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

3. แหล่งที่มา

3.1 แหล่งที่มาของเสียง	-
3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)	

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). เพลงพื้นบ้านท่าโพ: เนื้อหาดนตรีและการสืบทอด. สถาบันไทยศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพมหานคร.

ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง

เพลงที่ 7 ชื่อเพลง หวาน

โด
หวาน หวาน หวาน สุข สำ ร่าย ใน วง รำ ไทย เธอ ยิ้ม

5
แยม เหมือน เธอ จะ ฝาก คำ เธอ ยิ้ม แยม เหมือน เธอ จะ ฝาก คำ ใน ตา หวาน จำ เหมือน น้ำ ตาล หวาน

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชนที่มาของเพลง	ดนตรีพื้นบ้านท่าโพ จังหวัด อุทัยธานี
1.2 ประเภทบทเพลง	เพลงร่ำวง
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	สาวส่งสายตาหวานในวงรำไทย
1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี)	หวาน หวาน หวาน สุขสำร่ายในวงรำไทย
เธอยิ้มแยมเหมือนเธอจะฝากคำ เธอยิ้มแยมเหมือนเธอจะฝากคำ
ในตาหวานจำเหมือนน้ำตาลหวาน

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	10 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	เอฟ เพนตาโทนิค F - G - A - C - D
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตเรียงลำดับ โน้ตกระโดด
2.4 อัตราจังหวะ	2/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, QN, 8 th N, D.8 th N, 16 th N
2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	

3. แหล่งที่มา

3.1 แหล่งที่มาของเสียง	-
3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)	

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). เพลงพื้นบ้านท่าโพ: เนื้อหาดนตรีและการสืบทอด. สถาบันไทยศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพมหานคร.

ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง

เพลงที่ 8 ชื่อเพลง ชักเย่อ

ซอล

เล่น ชัก กะ เมื่อ กัน ไหม เล่า เอย เส มอ ที่ ต้น ไทร เห็น น้อง แต่ง

5

ตัว จะ ไป ไหน เห็น น้อง แต่ง ตัว แต่ง ตัว จะ ไป ไหน มา เล่น ชัก กะ

9

เยอ กับ พี่ ก่อน เอย เอ้อ จะ เขย กัน เอย เอ็ม เรา มา

14

ชวน เล่น ชัก กะ เยอ กัน เอย ฮ่า ไฮ เล่น ชัก กะ

19

เยอ กัน เอย เส มอ ที่ ต้น ช้อย วัน นี้ เจอ หล่ม น้อย

24

น้อย วัน นี้ เจอ หล่ม น้อย น้อย เอ็ม เรา มา ชวน เล่น ชัก

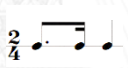
29

เยอ กัน เอย เอ้อ ลา เอย เอ้า ฮ่า ไฮ

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชนที่มาของเพลง	ดนตรีพื้นบ้านท่าโพ จังหวัด อุทัยธานี
1.2 ประเภทบทเพลง	เทศกาล (สงกรานต์)
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	หนุ่มสาวชวนกันเล่นซึกเย่
1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี)	เล่นซึกเย่กันใหม่เล่าเอ๋ย เสมอที่ต้นไทร
เห็นน้องแต่งตัว แต่งตัวจะไปไหน มาเล่นซึกเย่กับพี่ก่อน
เอ้อระเหย กันเอ๋ย เอ๋ย เรามาชวนเล่นซึกเย่กันเอ๋ย ฮ่าฮั
เล่นซึกเย่กันเอ๋ย เสมอที่ต้นข่อย
วันนี้เจอหนุ่มน้อย น้อย วันนี้เจอหนุ่มน้อย ย้อย เอ๋ย
เรามาชวนเล่นซึกเย่กันเอ๋ย เอ้า ฮ่าฮั

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	34 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	เอ เพนตาโทนิค
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตเรียงลำดับ โน้ตกระโดด
2.4 อัตราจังหวะ	2/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, D.QN, 8 th N, D.8 th N, 16 th N
2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง
- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). เพลงพื้นบ้านท่าโพ: เนื้อหาดนตรีและการสืบทอด. สถาบันไทยศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: กรุงเทพมหานคร.

ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง

เพลงที่ 9 ชื่อเพลง เกี้ยวข้าว (เกี้ยวเถอะนะแม่เกี้ยว)

1. รายละเอียดทางบริบท

- 1.1 กลุ่มหรือชุมชนที่มาของเพลง
- 1.2 ประเภทบทเพลง เพลงเกี้ยวข้าว
- 1.3 เนื้อหาของบทเพลง เร่งรีบให้เกี้ยวข้าว เตือนระวังเคียวจะบาดมือ
- 1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี) เกี้ยวเถอะนะ แม่เกี้ยว ชะ ชะ (ข้า)
อย่ามัวชะงักเหลือว เตียวเคียวจะบาดก้อยเอย (ข้า)...

2. ลักษณะทางดนตรี

- 2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง) 12 ห้อง
- 2.2 บันไดเสียง ซี เตตราโทนิค C – D – E – G
- 2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง โน้ตเรียงลำดับ โน้ตกระโดด
- 2.4 อัตราจังหวะ 2/4
- 2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ QN, D.QN, 8thN
- 2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

ศิลปินคณะสุนทราภรณ์ ครูเอื้อ สุนทรสนาน ขับร้องโดย วินัย จุลละบุษปะ และเพ็ญศรี พุ่มชูศรี

[ออนไลน์]

URL: https://www.youtube.com/watch?v=t4JUg6k9V_E

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

กระทรวงศึกษาธิการ. (2528). *ดนตรีพื้นบ้านและศิลปะการแสดงของไทย*. สำนักงาน

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, กระทรวงศึกษาธิการ. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว:

กรุงเทพมหานคร.

ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง

เพลงที่ 10 ชื่อเพลง เกี่ยวข้าวกับสาวสุพรรณบุรี

1. รายละเอียดทางบริบท

- 1.1 กลุ่มหรือชุมชนที่มาของเพลง จังหวัด สุพรรณบุรี
- 1.2 ประเภทบทเพลง เพลงลำตัดเกี่ยวข้าว
- 1.3 เนื้อหาของบทเพลง การเกี่ยวข้าวของหนุ่มสาว การลงแขกทำนา
- 1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)

โตงเตง ตะเล้งโต้งเต้ง โตงเตง ต๊ะเลงโตงเตง
 มะพร้าวของใคร มาห้อยแขวนไว้ โตงเตง โตงเตง
 เอ็ง เอ็ง เอง...เออ ชะ เอ็ง เง้ย ชะ เอ็ง เอง เง้ย
 เฮ้ว เอ้า เฮ้ว เฮ้ว

ชักชวนเพื่อนยา ชักชวนเพื่อนยา ให้ชวนเพื่อนมา ช่วยเกี่ยวข้าว
 เฮ้ว เอ้า เฮ้ว เฮ้ว

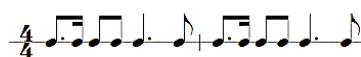
สุพรรณนั้นนาน้อง สุพรรณนั้นนาน้อง ขาดคนหมายปองรู้หรือ
 ป่าว
 เฮ้ว เอ้า เฮ้ว เฮ้ว

อยู่สองคนพี่น้อง อยู่สองคนพี่น้อง ขาดคนเหลียวมองที่นาข้าว
 เฮ้ว เอ้า เฮ้ว เฮ้ว...

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	21 ท้อง
2.2 บันไดเสียง	ดี เตตราคอร์ด D - E - F - G - A
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตซ้ำ
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	QN, D.QN, 8 th N, D.8 th N, 16 th N

2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

3. แหล่งที่มา

3.1 แหล่งที่มาของเสียง

ลำตัดโฟร์เอส โดย ขวัญจิต สีไพร และ ทศพล สำลี [ออนไลน์]

URL: <https://www.youtube.com/watch?v=A5hZWAstI2U>

3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

-

ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง

เพลงที่ 11 ชื่อเพลง นกกาเหว่า

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	กล่อมลูกนอน
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	แม่กาเลี้ยงลูกนกกาเหว่าเพราะนี่ถือว่าเป็นลูกของตน
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	เจ้านกกาเหว่าเอ๋ย ไซ้ให้แม่กาฟัก แม่กาหลงรัก คิดว่าลูกในอุทร
คาบข้าวเอามาเพื่อ คาบเหยื่อเอามาป้อน ปีกายังอ่อน ท้อแท้เพิ่ง

สอนป็น

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	9 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	C – Eb – F – G
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, QN, 8 th N, 16 th N
2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	ไม่เน้นรูปแบบจังหวะแน่นอน เป็นลักษณะพูดและเอื้อนเสียง

3. แหล่งที่มา

3.1 แหล่งที่มาของเสียง	ซีดีเพลงบันทึกไว้ในแผ่นดิน ชุด ตันฉบับเพลงกล่อมลูก “ภาคกลาง”
3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)	-

ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง

เพลงที่ 13 ชื่อเพลง พม่ากลองยาว

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	เพลงแท้กลองยาว
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	-
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	-

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	8 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	ซี เพนตาโทนิค C – D – E – G – A
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตเรียงลำดับ
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, 8 th N, D.8 th , 16 th N

2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

อัลบั้ม Spicy and Silky Thailand: Contemporary Thai Music by Boy Thai [ออนไลน์]

URL: https://www.youtube.com/watch?v=_oQYqu5XBb0

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี) -

ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง

เพลงที่ 14 ชื่อเพลง ลำตัดเพลงรักเพลงลำ

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	เพลงประกอบละครโทรทัศน์ “เพลงรักเพลงลำ”
1.2 ประเภทบทเพลง	ลำตัด
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	แนะนำตัวละคร
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	โอม้าเถิดหนา สัญญาอย่าจำ (รับ) โอม้าเถิดหนา สัญญาอย่าจำ
เพลงรักเพลงลำ จดจำขึ้นใจ (รับ) เพลงรักเพลงลำ จดจำขึ้นใจ
(ญ) สาวแท้สวยแท้ คือแม่บัวผ่อง เป็นแม่นักร้องเสียงทองเพลงไทย
(ข) ผมเป็นหนุ่มหน้าอ่อน ปกรณ์พล ฝากรักหน้ามน นื่องสนใจใหม่
(ญ) เพลงลำคือฉัน ฉันคือเพลงลำ ถ้าหากรักคนงามให้พยายามเข้าไป...

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	20 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	ซีแฟลต เพนตาโทนิค Cb – Db – Eb – Gb – Ab
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตเรียงลำดับ
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, QN, D.QN, 8 th N, D.8 th N, 16 th N
2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	

3. แหล่งที่มา

3.1 แหล่งที่มาของเสียง	เพลงประกอบละครโทรทัศน์ “เพลงรักเพลงลำ” [ออนไลน์]
URL: https://www.youtube.com/watch?v=kbvTtdUH8c
3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)	-

ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้

เพลงที่ 1 ชื่อเพลง ปักซี่ใต้บ้านเรา

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภททเพลง	เพลงร้องเล่นทั่วไป
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	พรรณนาถึงความงามและความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติภาคใต้
1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี)	โอโอ ปักซี่ใต้บ้านเรา โอโอ ปักซี่ใต้บ้านเรา แม่น้ำ ภูเขา ทะเล

กว้างไกล

อย่าไปไหน กลับใต้บ้านเรา (ซ้ำ)
 โอต้นยางยังยืนคงทน เหมือนดั่งคนปักซี่ใต้ไม่ท้อซิวา
 โอแม่น้ำตาปึงไหลหลากมา เหมือนน้ำตาชาวใต้ที่ไหลร่วงริน...

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	14 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	เอ เพนตาโทนิค A – B - C# - E - F#
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	QN, D.QN, 8 th N, D.8 th N, 16 th N
2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	อนาครูสิท ตอนต้นเพลง

3. แหล่งที่มา

3.1 แหล่งที่มาของเสียง

ศิลปิน แสมเมอร์ ขับร้องโดย อารี ประธาน [ออนไลน์]

URL: <https://www.youtube.com/watch?v=BLUD0-aZAQ8>

3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

-

ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้

เพลงที่ 2 ชื่อเพลง ตาลีกีปัส

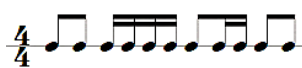
The image shows a musical score for the song 'Talakip' in 4/4 time. It consists of five staves of music. The first staff starts with a treble clef and a 4/4 time signature. The music is written in a single melodic line. The second staff starts with a measure rest and a 4/4 time signature. The third staff starts with a measure rest and a 4/4 time signature. The fourth staff starts with a measure rest and a 4/4 time signature. The fifth staff starts with a measure rest and a 4/4 time signature.

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	จังหวัด ปัตตานี
1.2 ประเภทบทเพลง	เพลงระบำพัด
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	-
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	-

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	16 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	จี เพนตาโทนิค G - A - B - D - E
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, QN, D.QN, 8 th N, 16 th N

2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

[ออนไลน์] URL: <https://www.youtube.com/watch?v=iFEax4hWJZY>

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี) -

ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้

เพลงที่ 3 ชื่อเพลง รำโนราห์

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	เพลงระบำโนราห์
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	-
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	-

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	21 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	เอฟชาร์ป เมเจอร์ F# - G# - A# - B - C# - D# - E#
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, D.HN, QN, 8 th N, D.8 th N, 16 th N
2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	

3. แหล่งที่มา

3.1 แหล่งที่มาของเสียง	ซีดีเพลงบันทึกไว้ในแผ่นดิน ชุด ดนตรี 4 ภาค ชุดที่ 1
3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)	-

ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้

เพลงที่ 4 ชื่อเพลง ระเบิดฟ้าเต๊ะ

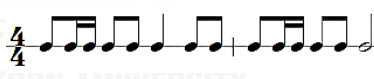

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	เพลงระเบิดฟ้าเต๊ะ
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	-
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	-

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	9 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	ดีแฟลต เมเจอร์ C – (Db) – Eb – Gb – Ab – Bb
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตเรียงลำดับ
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, QN, 8 th N, 16 th N

2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	

3. แหล่งที่มา

3.1 แหล่งที่มาของเสียง	ซีดีเพลงบันทึกไว้ในแผ่นดิน ชุด ดนตรี 4 ภาค ชุดที่ 1
3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)	-

ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้

เพลงที่ 5 ชื่อเพลง ตลุบบรรเลง

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	เพลงประกอบการแสดงหนังตะลุง
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	-
1.4 เนื้อร้อง (ถ้ามี)	-

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	26 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	เอแฟลต เฮกซะคอร์ด Ab - Bb - C - Db - Eb - F
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่ โน้ตซ้ำ
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, QN, D.QN, 8 th N, 16 th N, 16 th N triplet
2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น	

3. แหล่งที่มา

3.1 แหล่งที่มาของเสียง	
	ซีดีเพลง ดนตรีพื้นเมืองภาคใต้ “ตอนบน” ชุด ระเบียบรักษ์
3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)	-

ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้

เพลงที่ 6 ชื่อเพลง นอนหลับ

1. รายละเอียดทางบริบท

1.1 กลุ่มหรือชุมชน	ไม่ระบุ
1.2 ประเภทบทเพลง	กล่อมลูกนอน
1.3 เนื้อหาของบทเพลง	กินข้าวกับใคร
1.4. เนื้อร้อง (ถ้ามี)	นอนหลับเหอ หลับตาม่อย ๆ หุงข้าวหม้อน้อย น่องเอ้อจะกินกับ

ใคร

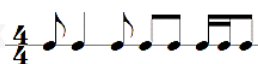
คดข้าวใส่ชาม น้ำตานองลงหลามไหล น่องจะกินกับใคร สุดใจนั่ง

ร้องไห้เอ๋ย

2. ลักษณะทางดนตรี

2.1 ความยาว (1 รอบทำนอง)	9 ห้อง
2.2 บันไดเสียง	กลุ่มโน้ต 3 ตัว Bb – Db – Eb
2.3 ลักษณะการดำเนินทำนอง	โน้ตกระโดดขึ้นคู่
2.4 อัตราจังหวะ	4/4
2.5 ค่าโน้ตที่ปรากฏ	HN, QN, 8 th N, 16 th N

- 2.6 รูปแบบจังหวะที่โดดเด่น

3. แหล่งที่มา

- 3.1 แหล่งที่มาของเสียง

ซีดีเพลงบันทึกไว้ในแผ่นดิน ชุด ด้นฉบับเพลงกล่อมลูก 4 ภาค

- 3.2 แหล่งที่มาของโน้ต (ถ้ามี)

-

ภาคผนวก ฉ
ตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางที่เรียบเรียง
โดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยก่อนปรับแก้ฉบับสมบูรณ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับกลางที่เรียบเรียงโดยใช้ดนตรีพื้นบ้านไทยก่อน ปรับแก้ฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยได้ปรับแก้ไขโน้ตเพลงตัวอย่างบทเรียนเปียโนในระดับพื้นฐานถึงระดับโดยใช้ทำนองดนตรีพื้นบ้านไทยตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียบเรียงบทเพลงเพื่อความกลมกลืนของบทเพลงระหว่างทำนองและเสียงประสานให้มากขึ้นและปรับแก้เทคนิคการบรรเลงบางส่วนให้เหมาะสมกับการบรรเลงเปียโนจริง จากบทเพลงในตัวอย่างบทเรียนเปียโนมีจำนวน 12 บทเพลงมีบทเพลงที่ปรับแก้จำนวน 8 บทเพลงดังต่อไปนี้

1. เพลงวอลซ์ระบำพัด ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 2 – 3
2. เพลงกาเต๋นก้อนบลูส์ ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 2
3. เพลงระบำตึกแตงตำข้าว ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 2 – 3
4. เพลงแห่กลองยาว ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 3
5. เพลงอื้อ จา จา ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 4
6. เพลงล่องแม่ปิง ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 4
7. เพลงกาเหว่า ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 5
8. เพลงลายแคน ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 5

โน้ตเพลงก่อนปรับแก้ เพลงวอลซ์ระบำพัด ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 2 - 3

เพลงระบำพัด

ระดับเกรด 2 - 3

ทำนองเพลงดาส์กีบัส
เพลงพื้นบ้านภาคใต้
Arr. Mintra T.

Lively Waltz ♩ = 140

mf

p mp

mf

2

21

25

29

33

37

41

45

49

3

เพลงวอลซ์ระบำ (ต่อ)

ส่วนที่ปรับแก้

- เพิ่มเครื่องหมายเลกาโตและประโยคเพลง (Phasing) ในแนวทำนองเพลง

โน้ตเพลงก่อนปรับแก้ เพลงกาเต็นก้อนบลูซ์ ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 2

เพลงกาเต็นก้อน

ระดับเกรด 2

ทำนองเพลงเดี่ยวไปลงลาย
ดนตรีพื้นบ้านอีสาน
Arr. Mintra T.

Allegro $\text{♩} = 120$ $\text{♩} = \overset{\sim}{\text{♩}} \overset{\sim}{\text{♩}}$

f

6

11 ♩ *mf*

16

21 To coda

26

2

31 **D.S. al Coda**

36

ส่วนที่ปรับแก้

- ปรับแก้ท่อนที่สองของบทเพลงให้มีความแตกต่างกับท่อนแรกให้ชัดเจน
- ปรับแก้แนวบรรเลงประกอบในท่อนที่สอง โดยเปลี่ยนเป็นใช้การดำเนินแนวเบสแบบบันไดเสียงบลูส์ 12 ห้อง และให้มือขวาบรรเลงขึ้นคู่เป็นจังหวะขัดแทน
- ปรับคอร์ดจบเพลงสุดท้ายจากคอร์ดเมเจอร์โน้ตเสริมตัวที่เก้าเป็นคอร์ดทบเจ็ดเมเจอร์แทน

โน้ตเพลงก่อนปรับแก้ เพลงระบำตึกแดนตำข้าว ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 2 - 3

กะโน้บตึงตอง

ระบำตึกแดนตำข้าว
ระดับเกรด 2 - 3

ทำนองเพลงพื้นบ้านอีสาน
Arr. Mintra T.

Moderato $\text{♩} = 60$

1 *mp*
5 *Ped.* * *Ped.* * *sempre pedal*

5

9 *f* *mp*
senza ped.

13 *f* *mp*

17 *con ped.*
5 3 2

21 *rall.* *f*

เพลงระบำตัดแต่น้ำข้าว (ต่อ)

ส่วนที่ปรับแก้

- ปรับแก้คอร์ดในแนวบรรเลงประกอบในตอนที่สองของบทเพลงที่เป็นท่อนแยกจากทำนองหลัก โดยปรับจากคอร์ดทบเจ็ดโดมิแนนท์เป็นคอร์ดไมเนอร์ธรรมดาและไม่ปรับเสียงตัวที่เจ็ดสูงขึ้นครึ่งเสียง โดยเฉพาะในตอนท้ายของบทเพลงเพื่อคงลักษณะของสำเนียงบันไดเสียงแบบโหมดจากทำนองเพลงเดิมไว้

โน้ตเพลงก่อนปรับแก้ เพลงแห่กลองยาว ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 3

เพลง กลองยาว

ระดับเกรด 3

ทำนองเพลงหมากลองยาว
ดนตรีพื้นบ้านภาคกลาง
Arr. Mintra T.

Vivace ♩ = 80

2

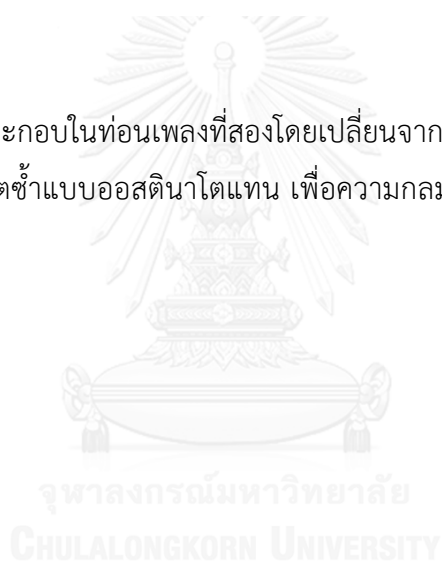
19

23

26

ส่วนที่ปรับแก้

- ปรับแก้แนวบรรเลงประกอบในท่อนเพลงที่สองโดยเปลี่ยนจากการบรรเลงคอร์ดเมเจอร์แบบแนวเบสอัลแบร์ตีเป็นกลุ่มโน้ตซ้ำแบบออสตินาโตแทน เพื่อความกลมกลืนของเสียงประสานกับทำนองและบรรเลงได้ง่ายขึ้น

โน้ตเพลงก่อนปรับแก้ เพลงชื่อ จา จา ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 4

เพลง ชื่อ จา จา

เพลงกล่อมเด็ก ภาคเหนือ
Arr. Mintra T.

adagio ♩ = 72

mp legato

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

mp cantabile

p

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

mp

pp

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

mf

rit.

A Tempo

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

เพลงอ้อ จา จา (ต่อ)

ส่วนที่ปรับแก้

- ปรับแก้แนวบรรเลงประกอบของทำนองหลักในตอนแรกให้เหมือนกับแนวบรรเลงประกอบของท่อนนำ เพื่อความกลมกลืนมากขึ้น

โน้ตเพลงก่อนปรับแก้ เพลงล่องแม่ปิง ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 4

ล่องแม่ปิง
เพลงพื้นบ้านภาคเหนือ

Arr. Mintra T.

Andante ♩=72

p cantabile

mp

mp

mp

mp

mf

Ped. * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

Ped. *

2

27

31

36

39

ส่วนที่ปรับแก้

- ปรับแก้แนวบรรเลงประกอบของทำนองหลักให้ไปในทิศทางเดียวกันทั้งบทเพลงโดยเฉพาะทำนองหลักของบทเพลงที่ปรากฏในแต่ละครั้งเพื่อความกลมกลืนของบทเพลง
- เพิ่มสัญลักษณ์ของประโยคเพลงและคำอธิบายความรู้ของบทเพลงให้ชัดเจน

โน้ตเพลงก่อนปรับแก้ เพลงกาเหว่า ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 5

กาเหว่า

presto $\text{♩} = \text{♩}^3$

6

10 **A Tempo**

15

20

25

8vb

8^l

Fin.

2

30

34

38

43

47

Ped.

f

8va.

ส่วนที่ปรับแก้

- ปรับการกำหนดรูปแบบจังหวะให้เหมาะสมกับอัตราจังหวะและการบรรเลงจริง
- แก้ไขทำนองในท่อนเชื่อมของบทเพลงให้เข้ากับการบรรเลงจริงและถูกต้องตามบันไดเสียง
- ปรับท่อนเพลงในท่อนสุดท้ายให้มีความแตกต่างและเหมาะสมกับท่อนจบของบทเพลงมากขึ้น
- ปรับเปลี่ยนบันไดเสียงให้ครบตามสาระการเรียนรู้ดนตรีที่กำหนด

โน้ตเพลงก่อนปรับแก้ เพลงลายแคน ตัวอย่างบทเรียนระดับเกรด 5

Allegretto ♩ = 100

เพลงพื้นบ้านอีสาน
Arr. Mintra T.

ส่วนที่ปรับแก้

- ปรับแก้ไขโน้ตซ้ำที่ไม่เหมาะต่อการบรรเลงในตอนต้นของบทเพลงช่วงห้องที่ 6 - 7 ให้มีความง่ายต่อการบรรเลงมากขึ้นโดยนำโน้ตซ้ำออกบางส่วนและปรับค่าโน้ตให้พอดีกับห้องเพลง
- ปรับแก้แนวเสียงประสานในห้องเพลงที่ 11 - 13 ให้เหมือนกันเพื่อความกลมกลืนของบทเพลงและเพิ่มแนวประสานเสียงแบบแคนอนที่ห้องเพลง 14 - 15 เพื่อความน่าสนใจของบทเพลงในตอนท้าย รวมถึงปรับโน้ตและนิ้วที่ใช้ในการบรรเลงที่เหมาะสมกับการบรรเลงจริง

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวมินตรา ทันทะเวช เกิดเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2532 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) เกียรตินิยมอันดับ 1 วิชาเอกดนตรีศึกษา สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2555 ได้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาดนตรีศึกษา ภาควิชาศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2556

ศึกษาเปียโนกับอาจารย์หลายท่านทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เช่น อาจารย์เสรี นิลแดง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปานใจ จุฬาพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาวไล ตันจันทร์พงศ์ อาจารย์ ดร. สุวรรณ วังโสภณ และอาจารย์แพทริก โฮมมิง (Patrick Holmimg) และศึกษาวิชาทฤษฎีดนตรี และการเรียบเรียงเสียงประสานกับ พลเรือตรีวีระพันธ์ วอกลาง (ศิลปินแห่งชาติ) และอาจารย์ศิโร วุฒิ ศรีนิเทศวาทีน